

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

62. gadagājums

2019. gada 12. jūlijs

Saturs

I *Leģislatīvi akti*

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1154 (2019. gada 20. jūnijs) par daudzgadu plānu zobenzivs krājuma atjaunošanai Vidusjūrā un ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1967/2006 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/2107 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1155 (2019. gada 20. jūnijs), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 810/2009, ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) 25
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1156 (2019. gada 20. jūnijs) par kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārrobežu izplatīšanas atvieglošanu un ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 345/2013, (ES) Nr. 346/2013 un (ES) Nr. 1286/2014⁽¹⁾ 55
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1157 (2019. gada 20. jūnijs) par Savienības pilsoņu personas apliecību un Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem, kuri izmanto tiesības brīvi pārvietoties, izsniegto uzturēšanās dokumentu drošības uzlabošanu⁽¹⁾ 67

DIREKTĪVAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1158 (2019. gada 20. jūnijs) par darba un privātās dzīves līdzsvaru vecākiem un aprūpētājiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 2010/18/ES 79
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1159 (2019. gada 20. jūnijs), ar ko groza Direktīvu 2008/106/EK par jūrnieku minimālo sagatavotības līmeni un atceļ Direktīvu 2005/45/EK par dalībvalstu izsniegto jūrnieku sertifikātu savstarpēju atzīšanu⁽¹⁾ 94

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1160 (2019. gada 20. jūnijs), ar ko Direktīvas 2009/65/EK un 2011/61/ES groza attiecībā uz kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārrobežu izplatīšanu ⁽¹⁾ 106
 - ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1161 (2019. gada 20. jūnijs), ar ko groza Direktīvu 2009/33/EK par “tīro” un energoefektīvo autotransporta līdzekļu izmantošanas veicināšanu ⁽¹⁾ 116
-

II *Nelegislatīvi akti*

IESTĀŽU NOLĪGUMI

- ★ Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgais paziņojums 131

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

I

(Legislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2019/1154

(2019. gada 20. jūnijs)

par daudzgadu plānu zobenzivs krājuma atjaunošanai Vidusjūrā un ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1967/2006 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/2107

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Kopējās zivsaimniecības politikas ("KZP") mērķis, kas izklāstīts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1380/2013 ⁽³⁾, ir garantēt jūras bioloģisko resursu izmantošanu tādā veidā, kas nodrošina ilgtspējīgus ekonomiskos, vidiskos un sociālos apstākļus.
- (2) Savienība ir Starptautiskās konvencijas par Atlantijas tunzivju saglabāšanu ("ICCAT Konvencija") puse.
- (3) Starptautiskās Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisijas ("ICCAT") gadskārtējā sanāksmē, kas 2016. gadā norisinājās Vilamurā (Portugāle), ICCAT līgumslēdzējas puses, sadarbīgas puses, kas nav līgumslēdzējas puses, un sadarbīgi subjekti vai zvejniecības subjekti atzina nepieciešamību reaģēt uz zobenzivs (*Xiphias gladius*) Vidusjūrā ("Vidusjūras zobenzivs") satraucošo stāvokli, ņemot vērā, ka pēdējos 30 gadus ir notikusi zobenzivs pārzveja. Šajā nolūkā un arī tādēļ, lai nepieļautu krājuma izsmelšanu, pēc Pastāvīgās pētniecības un statistikas komitejas (SCRS) zinātniskā ieteikuma analīzes ICCAT pieņēma Ieteikumu 16-05, ar ko izveido daudzgadu plānu Vidusjūras zobenzivs krājuma atjaunošanai ("ICCAT atjaunošanas plāns"). Tā kā Vidusjūras zobenzivs krājuma populācijas pašreizējā bioloģija, struktūra un dinamika neļauj sasniegt tādu biomasas līmeni, kas spēj īstermiņā nodrošināt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu (MSY), pat tad, ja tiek pieņemti tādi radikāli un steidzami pārvaldības pasākumi kā pilnīgs zvejas aizliegums, ICCAT atjaunošanas plāns ir paredzēts 2017.–2031. gadam. ICCAT Ieteikums 16-05 stājās spēkā 2017. gada 12. jūnijā un ir Savienībai saistošs.

⁽¹⁾ OVC 440, 6.12.2018., 174. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 4. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 6. jūnija lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1380/2013 (2013. gada 11. decembris) par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.).

- (4) 2016. gada decembrī Savienība vēstulē informēja ICCAT sekretariātu, ka daži ICCAT Ieteikumā 16-05 noteiktie pasākumi, jo īpaši attiecībā uz aizlieguma periodu, kurš noteikts no 1. janvāra līdz 31. martam, un kvotu iedalīšanu zvejniecībām Vidusjūras zobenzivs zvejai, Savienībā stāsies spēkā 2017. gada janvārī. Visi pārējie ICCAT Ieteikumā 16-05 minētie pasākumi līdz ar dažiem jau īstenotiem pasākumiem būtu jāiekļauj atjaunošanas plānā, kas izklāstīts šajā regulā.
- (5) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 29. panta 2. punktu Savienības nostāja reģionālajās zvejniecības pārvaldības organizācijās ir jābalsta uz labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem ieteikumiem, lai nodrošinātu to, ka zvejas resursi tiek pārvaldīti saskaņā ar KZP mērķiem, jo īpaši ar mērķi pakāpeniski atjaunot un uzturēt zivju krājumu populācijas virs biomasas līmeņiem, kas spēj nodrošināt MSY, pat ja šajā konkrētajā gadījumā termiņš, līdz kuram minētais mērķis ir jāsasniedz, ir 2031. gadā, un ar mērķi nodrošināt tādas apstākļus, lai zvejas un apstrādes nozare un darbības uz sauszemes, kas saistītas zvejniecību, būtu ekonomiski dzīvotspējīgas un konkurētspējīgas. Vienlaikus ņem vērā Regulas (ES) Nr. 1380/2013 28. panta 2. punkta d) apakšpunktu, kas paredz Savienības operatoriem nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus ar trešo valstu operatoriem.
- (6) ICCAT atjaunošanas plānā ir ņemtas vērā dažādu zvejas rīku un zvejas paņēmieni īpatnības. Īstenojot ICCAT atjaunošanas plānu, Savienībai un dalībvalstīm būtu jācenšas veicināt piekrastes zvejas darbības, kā arī tādu zvejas rīku un paņēmieni pētniecību un izmantošanu, kas ir selektīvi un tādējādi samazina dilstošu sugu piezveju un kam ir mazāka ietekme uz vidi, tostarp tādu rīku un paņēmieni pētniecību un izmantošanu, ko izmanto tradicionālajā un nerūpnieciskajā zvejā, tādējādi palīdzot nodrošināt pietiekami augstu dzīves līmeni vietējā ekonomikā.
- (7) Ar Regulu (ES) Nr. 1380/2013 tiek ieviests minimālā saglabāšanas references izmēra jēdziens. Lai nodrošinātu konsekvenču, ICCAT minimālā izmēra jēdziens būtu jāīsteno Savienības tiesību aktos kā minimālais saglabāšanas references izmērs.
- (8) Saskaņā ar ICCAT Ieteikumu 16-05 Vidusjūrā nozvejotas zobenzivis, kas ir mazākas par minimālo saglabāšanas references izmēru, ir jāizmet. Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad ir pārsniegti Vidusjūras zobenzivs piezvejas limiti, ko dalībvalstis noteikušas savos gada zvejas plānos. Lai Savienība izpildītu starptautiskās saistības, kas tai ir noteiktas ICCAT, Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2015/98⁽⁴⁾ 5.a pantā ir paredzētas atkāpes no Vidusjūras zobenzivs izkraušanas pienākuma saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 15. panta 2. punktu. Ar Deleģēto regulu (ES) 2015/98 īsteno dažus noteikumus, kas paredzēti ICCAT Ieteikumā 16-05, kurš nosaka pienākumu izmest Vidusjūras zobenzivs nozvejas kuģiem, kas pārsniedz tiem iedalīto kvotu vai atļauto piezveju maksimālo apjomu. Minētās deleģētās regulas darbības joma ietver kuģus, kas nodarbojas ar atpūtas zveju.
- (9) Ņemot vērā, ka ar šajā regulā izklāstīto atjaunošanas plānu tiks īstenots ICCAT Ieteikums 16-05, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/2107⁽⁵⁾ noteikumi, kas attiecas uz Vidusjūras zobenzivi, būtu jāsvīturo.
- (10) Zvejas darbībās ar dreifējošiem tīkliem iepriekš ir strauji pieaugusi zvejas piepūle un selektivitātes nepietiekamība. Minēto darbību nekontrolēta izvēršana rada nopietnu risku mērķsugām, un ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1239/98⁽⁶⁾ šos zvejas rīkus aizliegts izmantot, lai zvejotu tālu migrējošās zivis, tostarp zobenzivis.

⁽⁴⁾ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/98 (2014. gada 18. novembris) par Starptautiskajā Konvencijā par Atlantijas tunzivju saglabāšanu un Konvencijā par turpmāku daudzpusēju sadarbību Ziemeļrietumu Atlantijas zvejā paredzēto Savienības starptautisko saistību ieviešanu, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1380/2013 15. panta 2. punktā (OV L 16, 23.1.2015., 23. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2107 (2017. gada 15. novembris), ar ko nosaka pārvaldības, saglabāšanas un kontroles pasākumus, kuri piemērojami Starptautiskās Atlantijas tunzivju saglabāšanas komisijas (ICCAT) konvencijas apgabalā, un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1936/2001, (EK) Nr. 1984/2003 un (EK) Nr. 520/2007 (OV L 315, 30.11.2017., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1239/98 (1998. gada 8. jūnijs), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 894/97, ar kuru paredz dažus tehniskus pasākumus zvejas resursu saglabāšanai (OV L 171, 17.6.1998., 1. lpp.).

- (11) Lai nodrošinātu atbilstību KZP, Savienībā ir pieņemti tiesību akti, ar ko izveido kontroles, inspekcijas un noteikumu izpildes sistēmu, kurā ietverta cīņa pret nelegālu, neregistrētu un neregulētu (NNN) zveju. Konkrētāk, ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1224/2009 ⁽⁷⁾ ir izveidota Savienības kontroles, inspekcijas un noteikumu izpildes sistēma, kurā izmanto globālu un integrētu pieeju, lai nodrošinātu atbilstību visiem KZP noteikumiem. Komisijas Īstenošanas regulā (ES) Nr. 404/2011 ⁽⁸⁾ ir noteikti sīki izstrādāti noteikumi par to, kā īstenojama Regula (EK) Nr. 1224/2009. Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1005/2008 ⁽⁹⁾ ir izveidota Kopienas sistēma, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu NNN zveju. Minētās regulas jau ietver noteikumus, kas paredz virkni pasākumu, kas noteikti ICCAT leteikumā 16-05. Tāpēc minētie noteikumi šajā regulā nav jāiekļauj.
- (12) Zvejas kuģu fraktēšanas kārtībā attiecības starp kuģa īpašnieku, fraktētāju un karoga valsti bieži ir neskaidras. Daži NNN zvejā iesaistīti operatori izvairās no kontrolēm, ļaunprātīgi izmantojot minēto kārtību. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/1627 ⁽¹⁰⁾ fraktēšana ir aizliegta attiecībā uz zilās tunzivs nozveju. Lai aizsargātu atjaunojamo krājumu un nodrošinātu saskanību ar Savienības tiesību aktiem, ir lietderīgi šajā regulā izklāstītājā atjaunošanas plānā kā preventīvu pasākumu pieņemt līdzīgu aizliegumu.
- (13) Ar Savienības tiesību aktiem būtu jāīsteno ICCAT ieteikumi, lai radītu Savienības un trešo valstu zvejniekiem vienlīdzīgus apstākļus un nodrošinātu to, ka šādi noteikumi ir visiem pieņemami.
- (14) Lai Savienības tiesību aktos ātri iestrādātu turpmākus ICCAT ieteikumus, ar kuriem groza vai papildina ICCAT atjaunošanas plānu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz šīs regulas pielikumu grozīšanu un dažu šīs regulas noteikumu grozīšanu attiecībā uz informācijas paziņošanas termiņiem, aizlieguma periodiem, minimālo saglabāšanas references izmēru, nejaušas nozvejas un piezvejas pielaides līmeņiem, zvejas rīku tehniskajiem parametriem, kvotas apguves procentuālo daļu nolūkā informēt Komisiju, kā arī informāciju, kas jāsniedz par zvejas kuģiem. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽¹¹⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (15) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz formātu gada ziņojumam par šīs regulas īstenošanu, kuru iesniedz dalībvalstis. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹²⁾.
- (16) Deleģētajiem aktiem un īstenošanas aktiem, kas paredzēti šajā regulā, nebūtu jāskar turpmāku ICCAT ieteikumu ieviešana Savienības tiesību aktos, izmantojot parasto likumdošanas procedūru.

⁽⁷⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009 (2009. gada 20. novembris), ar ko izveido Savienības kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006 (OV L 343, 22.12.2009., 1. lpp.).

⁽⁸⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 404/2011 (2011. gada 8. aprīlis), ar kuru pieņem sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenojama Padomes Regula (EK) Nr. 1224/2009, ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem (OV L 112, 30.4.2011., 1. lpp.).

⁽⁹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1005/2008 (2008. gada 29. septembris), ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju, un ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1936/2001 un (EK) Nr. 601/2004, un ar ko atceļ Regulas (EK) Nr. 1093/94 un (EK) Nr. 1447/1999 (OV L 286, 29.10.2008., 1. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/1627 (2016. gada 14. septembris) par daudzgadu plānu zilās tunzivs krājumu atjaunošanai Atlantijas okeāna austrumu daļā un Vidusjūrā un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 302/2009 (OV L 252, 16.9.2016., 1. lpp.).

⁽¹¹⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (17) Saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1967/2006 ⁽¹³⁾ II pielikumu maksimālais āķu skaits, kurus specializētajā zobenzivs zvejā kuģis drīkst ievietot vai turēt uz kuģa, ir 3 500 āķu, taču saskaņā ar ICCAT Ieteikumu 16-05 – 2 500 āķu. Lai minēto ieteikumu pienācīgi īstenotu Savienības tiesību aktos, ir attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1967/2006.
- (18) Regulas (ES) 2017/2107 III nodaļas 2. iedaļā noteikti daži tehniski un kontroles pasākumi attiecībā uz Vidusjūras zobenzivi. Ar ICCAT Ieteikumu 16-05 noteiktie pasākumi, kuri tiek īstenoti Savienības tiesību aktos ar šo regulu, ir stingrāki vai precīzāki, lai dotu iespēju krājumu atjaunot. Tāpēc Regulas (ES) 2017/2107 III nodaļas 2. iedaļa būtu jāsvīturo un jāaizstāj ar attiecīgajiem šajā regulā noteiktajiem pasākumiem,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu nosaka vispārīgus noteikumus par to, kā Savienībai īstenot ICCAT pieņemto daudzgadu plānu zobenzivs (*Xiphias gladius*) Vidusjūrā ("Vidusjūras zobenzivs") krājuma atjaunošanai, kura darbība sākas 2017. gadā un turpinās līdz 2031. gadam.

2. pants

Darbības joma

Šo regulu piemēro:

- a) Savienības zvejas kuģiem un atpūtas zvejā iesaistītiem Savienības kuģiem, kas:
 - i) nozvejo Vidusjūras zobenzivis; vai
 - ii) pārkrauj citā kuģī vai pārvadā uz kuģa – tostarp ārpus ICCAT konvencijas apgabala – Vidusjūras zobenzivis;
- b) trešo valstu zvejas kuģiem un atpūtas zvejā iesaistītiem trešo valstu kuģiem, kas darbojas Savienības ūdeņos un nozvejo Vidusjūras zobenzivi;
- c) trešo valstu kuģiem, kurus inspicē dalībvalstu ostās un uz kuriem ir Vidusjūras zobenzivis vai no Vidusjūras zobenzivīm iegūti zvejas produkti, kas nav iepriekš izkrauti vai pārkrauti citā kuģī ostā.

3. pants

Mērķis

Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1380/2013 2. panta 2. punkta, šīs regulas mērķis ir līdz 2031. gadam sasniegt tādu Vidusjūras zobenzivs biomasu, kas atbilst MSY, ar vismaz 60 % varbūtību sasniegt minēto mērķi.

4. pants

Saistība ar citiem Savienības tiesību aktiem

Šo regulu piemēro papildus turpmāk uzskaitītajām regulām vai tajās paredzētajos gadījumos atkāpjoties no tām:

- a) Regula (EK) Nr. 1224/2009;
- b) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2403 ⁽¹⁴⁾;
- c) Regula (ES) 2017/2107.

⁽¹³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1967/2006 (2006. gada 21. decembris), kas attiecas uz Vidusjūras zvejas resursu ilgtspējīgas izmantošanas pārvaldības pasākumiem un ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 2847/93, kā arī atceļ Regulu (EK) Nr. 1626/94 (OV L 409, 30.12.2006., 11. lpp.).

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/2403 (2017. gada 12. decembris), par ārējo zvejas flotu ilgtspējīgu pārvaldību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1006/2008 (OV L 347, 28.12.2017., 81. lpp.).

5. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “zvejas kuģis” ir jebkurš kuģis, kas aprīkots jūras bioloģisko resursu komerciālai izmantošanai;
- 2) “Savienības zvejas kuģis” ir zvejas kuģis, kas kuģo ar dalībvalsts karogu un ir reģistrēts Savienībā;
- 3) “ICCAT konvencijas apgabals” ir visi Atlantijas okeāna ūdeņi un blakusesošās jūras;
- 4) “Vidusjūra” ir Vidusjūras ūdeņi uz austrumiem no 5°36' rietumu garuma meridiāna;
- 5) “Puses” ir ICCAT konvencijas līgumslēdzējas puses, sadarbīgas puses, kas nav līgumslēdzējas puses, un sadarbīgi subjekti vai zvejniecības subjekti;
- 6) “zvejas atļauja” ir atļauja, kas izdota Savienības zvejas kuģim un dod tam tiesības veikt konkrētas zvejas darbības noteiktā laikposmā, konkrētā apgabalā vai konkrētā zvejniecībā, ievērojot īpašus nosacījumus;
- 7) “zvejas iespējas” ir ar nozvejas apjomu vai zvejas piepūli skaitliski izteiktas juridiskas tiesības zvejojot;
- 8) “krājums” ir konkrētā pārvaldības apgabalā sastopami jūras bioloģiskie resursi;
- 9) “zvejas produkti” ir jebkādā zvejas darbībā iegūti ūdens organismi vai no tiem iegūti produkti;
- 10) “izmetumi” ir nozveja, kuru palaiž atpakaļ jūrā;
- 11) “atpūtas zveja” ir nekomerciālas zvejas darbības, kurās jūras bioloģiskos resursus izmanto atpūtai, tūrismam vai sportam;
- 12) “kuģu satelītnovērošanas sistēmas dati” ir zvejas kuģa identifikācijas, ģeogrāfiskās pozīcijas, datuma, laika, kursa un ātruma dati, kurus uz zvejas kuģiem uzstādītas satelītnovērošanas iekārtas pārraida karoga valsts zvejas uzraudzības centram;
- 13) “izkraušana” ir jebkura zvejas produktu daudzuma sākotnējā izkraušana no zvejas kuģa uz sauszemes;
- 14) “pārkraušana citā kuģī” ir visu uz kuģa esošo zvejas produktu vai to daļas pārkraušana citā kuģī;
- 15) “fraktēšana” ir vienošanās, saskaņā ar kuru zvejas kuģi, kas kuģo ar dalībvalsts karogu, uz noteiktu laiku nolīgst citas dalībvalsts vai trešās valsts operators, nemainot kuģa karogu;
- 16) “āķu jeda” ir zvejas rīks, kas sastāv no pamatauklas, kam piestiprinātas daudzas īsākas atzaru auklas, kuru galā ir āķis un kuru garums un izvietojuma blīvums ir atkarīgs no zvejas mērķsugas;
- 17) “āķis” ir saliekts un uzasināts tērauda stieples gabals;
- 18) “maksšķerrīks” ir zvejas aukla, kas piestiprināta pie kāta, ko izmanto maksšķernieki, un kas uztīta uz rotējoša mehānisma (spoles), kuru izmanto auklas tīšanai.

II SADAĻA

PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI, TEHNISKI SAGLABĀŠANAS PASĀKUMI UN KONTROLES PASĀKUMI

1. NODAĻA

Pārvaldības pasākumi

6. pants

Zvejas piepūle

1. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka tās karoga zvejas kuģu zvejas piepūle ir samērīga ar zvejas iespējām, kas attiecīgajai dalībvalstij pieejamas attiecībā uz Vidusjūras zobenzivi.
2. Neizmantoto Vidusjūras zobenzivs kvotu pārvešana ir aizliegta.

7. pants

Zvejas iespēju iedalīšana

1. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 17. pantu dalībvalstis, iedalot tām pieejamās zvejas iespējas, piemēro pārredzamus un objektīvus kritērijus, tostarp kritērijus, kas attiecas uz vidi, sociālo jomu un ekonomiku, un tās arī cenšas taisnīgi sadalīt valstu kvotas starp dažādiem flotes segmentiem, ņemot vērā tradicionālo un nerūpniecisko zveju, un paredzēt stimulus Savienības zvejas kuģiem, kuri izmanto selektīvus zvejas rīkus vai zvejas paņēmienus ar samazinātu ietekmi uz vidi.
2. Katra dalībvalsts paredz zobenzivs piezveju savas Vidusjūras zobenzivs kvotas robežās un informē par to Komisiju tad, kad nosūta savu gada zvejas plānu saskaņā ar 9. pantu. Šāds noteikums nodrošina to, ka visas nedzīvās Vidusjūras zobenzivis tiek atskaitītas no kvotas.
3. Zvejas iespēju palielinājumu, kas radies saistībā ar šīs regulas sekmīgu īstenošanu, dalībvalstis cenšas iedalīt zvejas kuģiem, kuriem iepriekš Vidusjūras zobenzivs zvejas kvotas nebija iedalītas un kuri atbilst Regulas (ES) Nr. 1380/2013 17. pantā izklāstītajiem zvejas iespēju iedalīšanas kritērijiem.

8. pants

Kapacitātes limiti

1. Šajā regulā izklāstītā atjaunošanas plāna darbības laikā zvejas kuģiem piemēro kapacitātes limitu, ko nosaka pēc zvejas rīku tipa. Katrā zvejas rīka tipa grupā dalībvalstis to zvejas kuģu skaitu, kuri kuģo ar to karogu un kuriem atļauts zvejot Vidusjūras zobenzivī, ierobežo līdz to kuģu vidējam skaitam gadā, kuri laikposmā no 2013. līdz 2016. gadam zvejojuši, paturējuši uz kuģa, pārkrāvuši citā kuģī, transportējuši vai izkrāvuši Vidusjūras zobenzivis.
2. Neatkarīgi no 1. punkta dalībvalstis var nolemt kapacitātes limita aprēķināšanai izmantot to kuģu skaitu, kuri kuģo ar to karogu un kuri 2016. gadā zvejojuši, paturējuši uz kuģa, pārkrāvuši citā kuģī, transportējuši vai izkrāvuši Vidusjūras zobenzivis, ja minētais skaits ir zemāks par kuģu vidējo skaitu gadā laikposmā no 2013. gada līdz 2016. gadam. Minēto kapacitātes limitu zvejas kuģiem piemēro atkarībā no zvejas rīku veida.
3. Dalībvalstis 1. punktā minētajam kapacitātes limitam 2018. un 2019. gadā drīkst piemērot 5 % pielaidi.
4. Dalībvalstis katru gadu līdz 1. martam informē Komisiju par pasākumiem, ko tās veikušas, lai ierobežotu to zvejas kuģu skaitu, kuri kuģo ar to karogu un kuriem atļauts zvejot Vidusjūras zobenzivī. Šo informāciju iekļauj saskaņā ar 9. pantu nosūtāmajos gada zvejas plānos.

9. pants

Gada zvejas plāni

1. Dalībvalstis katru gadu līdz 1. martam iesniedz Komisijai savus gada zvejas plānus. Šādus gada zvejas plānus iesniedz formātā, kas noteikts ICCAT Vadlīnijās par datu un informācijas nosūtīšanu, un tajos iekļauj detalizētu informāciju par Vidusjūras zobenzivs kvotu, kas iedalīta atkarībā no zvejas rīka tipa, tostarp par kvotu, kas iedalīta atpūtas zvejai (attiecīgā gadījumā) un piezvejai.
2. Komisija apkopo 1. punktā minētos gada zvejas plānus un iekļauj tos Savienības zvejas plānā. Komisija katru gadu līdz 15. martam nosūta Savienības zvejas plānu ICCAT sekretariātam.

2. NODAĻA

Tehniski saglabāšanas pasākumi

1. iedaļa

Zvejas sezonas

10. pants

Aizlieguma periodi

1. Aizlieguma perioda laikā Vidusjūras zobenzivī nezvejo (ne specializētajā zvejā, ne piezvejā), nepatur uz kuģa, nepārkrauj citā kuģī un neizkrauj. Aizlieguma periods ir katru gadu no 1. janvāra līdz 31. martam.

2. Lai aizsargātu Vidusjūras zobenzivi, kuģiem, kuri Vidusjūrā veic garspuru tunzivis (*Thunnus alalunga*) specializēto zveju ar āķu jedām, katru gadu no 1. oktobra līdz 30. novembrim piemēro aizlieguma periodu.
3. Dalībvalstis uzrauga 1. un 2. punktā minēto aizlieguma periodu ievērošanas efektivitāti un katru gadu vismaz divus mēnešus un 15 dienas pirms ICCAT gadskārtējās sanāksmes iesniedz Komisijai visu attiecīgo informāciju par kontroli un inspekcijām, kas īstenotas iepriekšējā gadā, lai nodrošinātu atbilstību šim pantam. Komisija katru gadu vismaz divus mēnešus pirms ICCAT gadskārtējās sanāksmes pārsūta šo informāciju ICCAT sekretariātam.

2. iedaļa

Minimālais saglabāšanas references izmērs, nejauša nozveja un piezveja

11. pants

Vidusjūras zobenzivs minimālais saglabāšanas references izmērs

1. Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1380/2013 15. panta 1. punkta, ir aizliegts zvejot, paturēt uz kuģa, pārkraut citā kuģī, izkraut, transportēt, uzglabāt, pārdot, izlikt vai piedāvāt pārdošanai Vidusjūras zobenzivis, tostarp iegūtas atpūtas zvejā, kuru:
 - a) garums no apakšzokļa līdz astes spuras sazarojuma vietai ir mazāks nekā 100 cm; vai
 - b) svars ir mazāks nekā 11,4 kg (dzīvsvars) vai 10,2 kg (atžaunotas un izķidātas).
2. Paturēt uz kuģa, izkraut, pārkraut citā kuģī vai transportēt pirmo reizi pēc izkraušanas drīkst tikai nesadalītus Vidusjūras zobenzivis īpatņus, kuriem nav atdalītas nekādas ārējās daļas, vai atžaunotus un izķidātus īpatņus.

12. pants

Par minimālo saglabāšanas references izmēru mazāku Vidusjūras zobenzivju nejaušas nozvejas

Neatkarīgi no 11. panta 1. punkta zvejas kuģi, kas veic specializēto Vidusjūras zobenzivs zveju, drīkst paturēt uz kuģa, pārkraut citā kuģī, pārvietot, izkraut, transportēt, uzglabāt, pārdot, izlikt vai piedāvāt pārdošanai nejauši nozvejotas Vidusjūras zobenzivis, kas ir mazākas par minimālo saglabāšanas references izmēru, ar noteikumu, ka šādas nozvejas nepārsniedz 5 % no attiecīgo zvejas kuģu kopējā Vidusjūras zobenzivs nozvejas svara vai īpatņu skaita.

13. pants

Piezvejas

1. Vidusjūras zobenzivs piezvejas jebkurā laikā pēc zvejas darbības nepārsniedz piezvejas limitu, ko dalībvalstis savos gada zvejas plānos nosaka attiecībā uz kopējo uz kuģa esošo nozveju (svara vai īpatņu skaita izteiksmē).
2. Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1380/2013 15. panta 1. punkta, zvejas kuģi, kas neveic specializēto Vidusjūras zobenzivs zveju, nepatur uz kuģa Vidusjūras zobenzivis, kas pārsniedz minēto piezvejas limitu.
3. Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1380/2013 15. panta 1. punkta, ja karoga dalībvalstij iedalītā Vidusjūras zobenzivs kvota ir pilnībā apgūta, visas dzīvas nozvejojās Vidusjūras zobenzivis atbrīvo.
4. Ja karoga dalībvalstij iedalītā Vidusjūras zobenzivs kvota ir pilnībā apgūta, aizliedz nedzīvu Vidusjūras zobenzivju apstrādi un tirdzniecību un reģistrē visas nozvejas. Dalībvalstis katru gadu Komisijai sniedz informāciju par šādu nedzīvu Vidusjūras zobenzivju daudzumu, un Komisija šo informāciju pārsūta ICCAT sekretariātam saskaņā ar 21. pantu.

3. iedaļa

Zvejas rīku tehniskie parametri

14. pants

Zvejas rīku tehniskie parametri

1. Maksimālais āķu skaits, kurus specializētajā Vidusjūras zobenzivs zvejā zvejas kuģis drīkst ievietot vai turēt uz kuģa, ir 2 500 āķu.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja reiss ir ilgāks par divām dienām, uz zvejas kuģa drīkst atrasties vēl 2 500 aprīkotu rezerves āķu, bet tiem ir jābūt pienācīgi nostiprinātiem un glabātiem uz zvejas kuģa apakšējiem klājiem, lai tie nebūtu gatavi tūlītējai izmantošanai.
3. Āķa augstums ir ne mazāks par 7 cm.
4. Pelaģisko āķu jedu garums nepārsniedz 30 jūras jūdzes (55,56 km).

3. NODAĻA

Kontroles pasākumi

1. iedaļa

Kuģu reģistrs

15. pants

Zvejas atļaujas

1. Dalībvalstis saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2403 attiecīgajiem noteikumiem, jo īpaši tās 20. un 21. pantu, izdod zvejas atļaujas zvejas kuģiem, kas veic specializēto Vidusjūras zobenzivs zveju un kuģo ar to karogu.
2. Zvejot kā mērķsugu, paturēt uz kuģa, pārkraut citā kuģī, izkraut, transportēt vai apstrādāt Vidusjūras zobenzivs, neskarot 13. panta noteikumus par piezveju, atļauts tikai Savienības kuģiem, kas iekļauti ICCAT kuģu reģistrā saskaņā ar 16. un 17. pantā noteikto procedūru.
3. Lai dalībvalstu atļauju saņēmušiem lielizmēra zvejas kuģiem atļautu darboties ICCAT konvencijas apgabalā, tos reģistrē ICCAT kārtotajā to kuģu reģistrā, kuru lielākais garums ir 20 metri vai lielāks.

16. pants

Informācija par kuģiem, kuri kārtējā gadā drīkst zvejot Vidusjūras zobenzivi un garspuru tunzivi

1. Katru gadu dalībvalstis formātā, kas noteikts ICCAT Vadlīnijās par datu un informācijas nosūtīšanu, Komisijai elektroniski iesniedz:
 - a) līdz 1. janvārim – informāciju par zvejas kuģiem, kuri kuģo ar to karogu un kuriem atļauts zvejot Vidusjūras zobenzivi, kā arī kuģiem, kuriem atļauts zvejot Vidusjūras zobenzivi atpūtas zvejā;
 - b) līdz 1. martam – informāciju par zvejas kuģiem, kuri kuģo ar to karogu un kuriem atļauts veikt garspuru tunzivs specializēto zveju Vidusjūrā.

Komisija ICCAT Sekretariātam katru gadu līdz 15. janvārim nosūta a) apakšpunktā minēto informāciju un katru gadu līdz 15. martam – b) apakšpunktā minēto informāciju.

Informācijā par šā punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētajiem zvejas kuģiem norāda kuģa vārdu un Savienības flotes reģistra numuru (CFR), kas definēts Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2017/218 par Savienības zvejas flotes reģistru ⁽¹⁵⁾ I pielikumā.

⁽¹⁵⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/218 (2017. gada 6. februāris) par Savienības zvejas flotes reģistru (OV L 34, 9.2.2017., 9. lpp.).

2. Papildus 1. punktā minētajai informācijai dalībvalstis 30 dienu laikā pēc jebkādam izmaiņām 1. punktā minētajā informācijā par zvejas kuģiem paziņo par to Komisijai. Komisija 45 dienu laikā no minēto izmaiņu dienas nosūta šo informāciju ICCAT sekretariātam.

3. Papildus informācijai, ko ICCAT sekretariātam nosūta saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu, Komisija vajadzības gadījumā saskaņā ar Regulas (ES) 2017/2403 7. panta 6. punktu nekavējoties nosūta atjauninātu informāciju par šā panta 1. punktā minētajiem kuģiem ICCAT sekretariātam.

17. pants

Informācija par kuģiem, kuriem iepriekšējā gadā bija atļauts veikt Vidusjūras zobenzivs specializēto zveju, izmantojot harpūnas vai pelaģiskās āķu jedas

1. Dalībvalstis katru gadu līdz 30. jūnijam elektroniski iesniedz Komisijai šādu informāciju par zvejas kuģiem, kuri kuģo ar to karogu un kuriem iepriekšējā gadā bija atļauts veikt Vidusjūras zobenzivs specializēto zveju, izmantojot pelaģiskās āķu jedas vai harpūnas:

- kuģa vārds (ja vārda nav, reģistra numurs bez valsti apzīmējošā koda);
- Savienības flotes reģistra numurs (CFR), kas definēts Īstenošanas regulas (ES) 2017/218 I pielikumā;
- numurs ICCAT reģistrā.

2. Informāciju, kas minēta 1. punktā, iesniedz formātā, kas noteikts ICCAT Vadlīnijās par datu un informācijas nosūtīšanu.

3. Komisija katru gadu līdz 31. jūlijam nosūta 1. punktā minēto informāciju ICCAT sekretariātam.

2. iedaļa

Uzraudzība un pārraudzība

18. pants

Kuģu satelītnovērošanas sistēma

1. Kontroles vajadzībām kuģu satelītnovērošanas sistēmas (VMS) datu pārraidīšanu no zvejas kuģiem, kuriem atļauts zvejot Vidusjūras zobenzivi, nepārtrauc, kad minētie kuģi ir ostā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka to zvejas uzraudzības centri reāllaikā un *https data feed* formātā pārsūta Komisijai un tās izraudzītai struktūrai VMS ziņojumus, kas saņemti no zvejas kuģiem, kuri kuģo ar to karogu. Komisija minētos ziņojumus elektroniski nosūta ICCAT sekretariātam.

3. Dalībvalstis nodrošina to, ka:

- VMS ziņojumus no zvejas kuģiem, kas kuģo ar to karogu, vismaz reizi divās stundās pārsūta Komisijai;
- VMS tehniskas kļūmes gadījumā alternatīvus ar to karogu kuģojoša zvejas kuģa ziņojumus, kas saņemti saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 404/2011 25. panta 1. punktu, pārsūta Komisijai 24 stundu laikā pēc tam, kad tos saņēmuši attiecīgo dalībvalstu zvejas uzraudzības centri;
- lai izvairītos no dublēšanas, Komisijai pārsūtītos VMS ziņojumus numurē saņemšanas secībā (ar unikālu identifikatoru);
- Komisijai pārsūtītie VMS ziņojumi ir saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 404/2011 24. panta 3. punktu.

4. Katra dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka visi VMS ziņojumi, kas darīti pieejami tās inspekcijas kuģiem, tiek uzskatīti par konfidencialiem un izmantoti tikai jūrā veiktas inspekcijas darbībām.

19. pants

Savienības zvejas kuģu fraktēšana

Savienības zvejas kuģu fraktēšana Vidusjūras zobenzivs specializētai zvejai ir aizliegta.

20. pants

Valsts zinātnisko novērotāju programmas attiecībā uz kuģiem zvejai ar pelaģiskajām āķu jedām

1. Katra dalībvalsts, kurai ir Vidusjūras zobenzivs kvota, saskaņā ar šo pantu īsteno valsts zinātnisko novērotāju programmu attiecībā uz kuģiem, kuri kuģo ar minētās dalībvalsts karogu un veic Vidusjūras zobenzivs specializēto zveju ar pelaģiskajām āķu jedām. Valsts novērotāju programma atbilst I pielikumā noteiktajiem minimālajiem standartiem.
2. Katra attiecīgā dalībvalsts nodrošina, ka uz vismaz 10 % kuģu, kuri kuģo ar minētās dalībvalsts karogu un veic Vidusjūras zobenzivs specializēto zveju ar pelaģiskajām āķu jedām un kuru lielākais garums pārsniedz 15 metru, ir izvietoti valsts zinātniskie novērotāji. Novērotāju klātbūtnes procentuālo daļu aprēķina pēc zvejas dienu, zvejas rīku ievietošanas reižu, kuģu vai reisu skaita.
3. Katra attiecīgā dalībvalsts izstrādā un īsteno zinātniskās uzraudzības pieeju, lai ievāktu informāciju par darbībām, ko veic kuģi zvejai ar pelaģiskajām āķu jedām, kuru lielākais garums ir līdz 15 metriem un kuri kuģo ar minētās dalībvalsts karogu. Katra karoga dalībvalsts līdz 2020. gadam iesniedz Komisijai savā gada zvejas plānā, kas minēts 9. pantā, iekļautu sīku informāciju par minēto zinātniskās uzraudzības pieeju.
4. Komisija informāciju par 3. punktā minēto zinātniskās uzraudzības pieeju tūlīt iesniedz izvērtēšanai ICCAT Pastāvīgajā pētniecības un statistikas komitejā (SCRS). Pirms zinātniskās uzraudzības pieeju īstenošanas tās ICCAT gadskārtējā sanāksmē apstiprina ICCAT komisija.
5. Dalībvalstis izdod saviem valsts zinātniskajiem novērotājiem oficiālu identifikācijas dokumentu.
6. Papildus I pielikumā noteiktajiem zinātnisko novērotāju uzdevumiem dalībvalstis prasa zinātniskajiem novērotājiem novērtēt un paziņot šādus datus par Vidusjūras zobenzivi:
 - a) par minimālo saglabāšanas references izmēru mazāku īpatņu izmetumu apjomu;
 - b) dzimumbriedumu sasniegušu īpatņu izmērs un vecums konkrētā reģionā;
 - c) dzīvotnes izmantojums ar mērķi salīdzināt Vidusjūras zobenzivs pieejamību dažādām zvejniecībām, tostarp salīdzinājumi starp zveju ar tradicionālajām un mezopelaģiskajām āķu jedām;
 - d) ar mezopelaģiskajām āķu jedām veiktas zvejas ietekme uz nozvejas sastāvu, nozvejas uz piepūles vienību sērijām un nozveju sadalījumu pēc izmēra; un
 - e) ikmēneša aplēses par nārsta vecumu sasniegušu īpatņu un krājumu papildinošo mazuļu daļu nozvejās.
7. Dalībvalstis katru gadu līdz 30. jūnijam iesniedz Komisijai informāciju, kas ievākta to iepriekšējā gada valsts zinātnisko novērotāju programmās. Komisija katru gadu līdz 31. jūlijam pārsūta minēto informāciju ICCAT sekretariātam.

3. iedaļa

Nozveju kontrole

21. pants

Nozveju reģistrēšana un ziņošana par tām

1. Katra tāda zvejas kuģa kapteinis, kam atļauts zvejot Vidusjūras zobenzivi, kārtā II pielikuma prasībām atbilstīgu zvejas žurnālu un iesniedz zvejas žurnāla informāciju karoga dalībvalstij.
2. Neskarot dalībvalstu ziņošanas pienākumus, kas noteikti Regulā (EK) Nr. 1224/2009, dalībvalstis nosūta Komisijai ceturkšņa ziņojumus par visām Vidusjūras zobenzivs nozvejām, ko guvuši atļauju saņēmušie kuģi, kuri kuģo ar to karogu, ja vien šādu informāciju nenosūta katru mēnesi. Minētos ceturkšņa ziņojumus agregēto nozvejas datu ziņojuma formātā nosūta ne vēlāk kā 15 dienu laikā pēc katra ceturkšņa perioda beigām (proti, līdz katra gada 15. aprīlim, 15. jūlijam un 15. oktobrim un līdz nākamā gada 15. janvārim). Komisija līdz katra gada 30. aprīlim, 30. jūlijam un 30. oktobrim un līdz nākamā gada 30. janvārim nosūta minēto informāciju ICCAT sekretariātam.

3. Papildus 1. punktā minētajai informācijai dalībvalstis ik gadu līdz 30. jūnijam iesniedz Komisijai šādu informāciju par Savienības zvejas kuģiem, kuriem iepriekšējā gadā bija atļauts veikt Vidusjūras zobenzivs specializēto zveju, izmantojot pelaģiskās āķu jedas vai harpūnas:

- a) ar zvejas darbībām saistīta informācija par katru mērķsugu un apgabalu, kas pamatojas uz paraugu ņemšanu vai attiecas uz visu floti, tostarp:
 - i) zvejas periods (periodi) un kopējais kuģa zvejas dienu skaits gadā;
 - ii) kuģa veikto zvejas darbību ģeogrāfiskie apgabali (pēc ICCAT statistiskajiem taisnstūriem);
 - iii) kuģa tips;
 - iv) kuģa izmantoto āķu skaits;
 - v) kuģa izmantoto āķu jedu vienību skaits;
 - vi) kopējais visu kuģa āķu jedu vienību garums;
- b) nozveju dati, pēc iespējas precīzāk norādot nozvejas laiku un apgabalu, tostarp:
 - i) attiecīgo nozveju sadalījums pēc izmēra un, ja iespējams, vecuma;
 - ii) katra kuģa nozvejas un nozveju sastāvs;
 - iii) zvejas piepūle (vidējais zvejas dienu skaits katram kuģim, vidējais āķu skaits katram kuģim, vidējais āķu jedu vienību skaits katram kuģim, vidējais kopējais āķu jedu garums katram kuģim).

Komisija katru gadu līdz 31. jūlijam pārsūta minēto informāciju ICCAT sekretariātam.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punktā minēto informāciju iesniedz formātā, kas noteikts ICCAT Vadlīnijās par datu un informācijas nosūtīšanu.

22. pants

Dati par kvotu apguvi

1. Neskarot Regulas (EK) Nr. 1224/2009 34. pantu, katra dalībvalsts nekavējoties informē Komisiju, kad tiek uzskatīts, ka zvejas rīka tipam iedalītās Vidusjūras zobenzivs kvotas apguve ir sasniegusi 80 %.
2. Kad Vidusjūras zobenzivs kopējā nozveja ir sasniegusi 80 % no valsts kvotas, karoga dalībvalsts datus par nozvejām Komisijai nosūta katru nedēļu.

4. iedaļa

Izkraušana un pārkraušana citā kuģī

23. pants

Apstiprinātās ostas

1. Vidusjūras zobenzivs nozvejas, tostarp piezvejas un atpūtas zvejā nozvejotas Vidusjūras zobenzivs, kam nav piestiprināta 30. pantā minētā marķējuma zīme, izkrauj vai pārkrauj citā kuģī tikai apstiprinātās ostās.
2. Katra dalībvalsts saskaņā ar Regulas (EK) 1224/2009 43. panta 5. punktu apstiprina ostas, kurās veic 1. punktā minētos Vidusjūras zobenzivs izkrājumus vai pārkrajumus citā kuģī.
3. Dalībvalstis katru gadu līdz 15. februārim nosūta Komisijai apstiprināto ostu sarakstu. Komisija katru gadu līdz 1. martam nosūta minēto sarakstu ICCAT sekretariātam.

24. pants

Iepriekšēja paziņošana

1. To Savienības zvejas kuģu kapteiņiem, kuru lielākais garums ir 12 metru vai vairāk un kuri iekļauti šīs regulas 16. pantā minētajā kuģu sarakstā, piemēro Regulas (EK) Nr. 1224/2009 17. pantu. Regulas (EK) Nr. 1224/2009 17. pantā minēto iepriekšējo paziņojumu par ierašanos nosūta tās dalībvalsts vai tās Puses kompetentajai iestādei, kuras ostas vai izkraušanas iekārtas tie vēlas izmantot, kā arī karoga dalībvalstij, ja tā nav attiecīgās ostas dalībvalsts.
2. To Savienības zvejas kuģu kapteiņi, kuru lielākais garums ir mazāks par 12 metriem un kuri iekļauti 16. pantā minētajā kuģu sarakstā, vismaz četras stundas pirms paredzamā ostā ierašanās laika tās dalībvalsts vai tās Puses kompetentajai iestādei, kuras ostas vai izkraušanas iekārtas tie vēlas izmantot, kā arī karoga dalībvalstij, ja tā nav attiecīgās ostas dalībvalsts, paziņo šādu informāciju:
 - a) paredzamais ierašanās laiks;
 - b) aplēstais uz kuģa paturēto Vidusjūras zobenzivju daudzums; un
 - c) informācija par ģeogrāfisko apgabalu, kurā gūta nozveja.
3. Ja zvejas vietas atrodas mazāk nekā četru stundu brauciena attālumā no ostas, uz kuģa paturēto Vidusjūras zobenzivju daudzuma aplēses var mainīt jebkurā laikā pirms ierašanās.
4. Ostas dalībvalstu iestādes kārtu uzskaiti par visiem kārtējā gada iepriekšējiem paziņojumiem.

25. pants

Pārkraušana citā kuģī

1. Savienības kuģiem, uz kuriem atrodas Vidusjūras zobenzivis, vai trešo valstu kuģiem, kuri atrodas Savienības ūdeņos, aizliegts jebkādos apstākļos jūrā veikt pārkraušanu citā kuģī.
2. Neskarot Regulas (ES) 2017/2107 51. pantu, 52. panta 2. un 3. punktu, 54. un 57. pantu, kuģi Vidusjūras zobenzivis pārkrauj citā kuģī tikai apstiprinātās ostās.

5. iedaļa

Inspekcijas

26. pants

Gada inspekcijas plāni

1. Dalībvalstis katru gadu līdz 31. janvārim nosūta Komisijai savus gada inspekcijas plānus. Minētos gada inspekcijas plānus sagatavo saskaņā ar:
 - a) Komisijas Īstenošanas lēmumā (ES) 2018/1986 ⁽¹⁶⁾ izklāstītajiem mērķiem, prioritātēm, procedūrām un inspekcijas darbību kritērijiem; un
 - b) valsts kontroles rīcības programmu attiecībā uz Vidusjūras zobenzivi, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1224/2009 46. pantu.
2. Komisija apkopo valstu inspekcijas plānus un iekļauj tos Savienības inspekcijas plānā. Savienības inspekcijas plānu kopā ar 9. pantā minētajiem gada zvejas plāniem Komisija nosūta ICCAT sekretariātam apstiprināšanai ICCAT.

⁽¹⁶⁾ Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2018/1986 (2018. gada 13. decembris), ar ko izveido īpašas kontroles un inspekcijas programmas konkrētām zvejniecībām un atceļ Īstenošanas lēmumus 2012/807/ES, 2013/328/ES, 2013/305/ES un 2014/156/ES (OV L 317, 14.12.2018., 29. lpp.).

27. pants

ICCAT kopīgās starptautiskās inspekcijas shēma

1. Kopīgās starptautiskās inspekcijas darbības veic saskaņā ar ICCAT kopīgās starptautiskās inspekcijas shēmu ("ICCAT shēma"), kas izklāstīta III pielikumā.
2. Dalībvalstis, kuru zvejas kuģiem ir atļauts zvejot Vidusjūras zobenzivi, norīko inspektoros un veic inspekcijas jūrā saskaņā ar ICCAT shēmu. Komisija vai tās izraudzīta struktūra var norīkot Savienības inspektoros darbam ICCAT shēmā.
3. Ja vairāk nekā 50 zvejas kuģi ar vienas dalībvalsts karogu vienlaikus ir iesaistīti Vidusjūras zobenzivs zvejā ICCAT konvencijas apgabalā, minētā dalībvalsts uz visu laikposmu, kamēr minētie kuģi atrodas minētajā apgabalā, norīko inspekcijas kuģi veikt inspekciju un kontroli jūrā Vidusjūrā. Minēto pienākumu uzskata par izpildītu arī, ja dalībvalstis sadarbojas, lai kopīgi nodrošinātu inspekcijas kuģi, vai ja Vidusjūrā ir izvietots Savienības inspekcijas kuģis.
4. Komisija vai tās izraudzīta struktūra koordinē pārraudzības un inspekcijas darbības Savienības vārdā. Komisija kopā ar attiecīgo dalībvalsti var izstrādāt kopīgas inspekcijas programmas, lai Savienība varētu izpildīt ICCAT shēmā noteiktos pienākumus. Dalībvalstis, kuru zvejas kuģi ir iesaistījušies Vidusjūras zobenzivs zvejā, pieņem pasākumus, kas vajadzīgi, lai veicinātu minēto kopējas inspekcijas programmu īstenošanu, jo īpaši saistībā ar vajadzīgajiem cilvēkresursiem un materiālajiem resursiem un laikposmiem un ģeogrāfiskajiem apgabaliem, kuros šie resursi jāizvieto.
5. Dalībvalstis katru gadu līdz 1. decembrim dara Komisijai zināmus inspektoru un inspekcijas kuģu vārdus, ko tās nākamā gada laikā plāno norīkot darbam ICCAT shēmā. Izmantojot minēto informāciju, Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm sagatavo gada plānu Savienības dalībai ICCAT shēmā un katru gadu līdz 1. janvārim nosūta to ICCAT sekretariātam.

28. pants

Inspekcijas, ko veic pārkāpumu gadījumā

Ja kuģis, kas kuģo ar kādas dalībvalsts karogu, ir pārkāpis šīs regulas noteikumus, minētā dalībvalsts nodrošina, ka tās ostā tiek veikta minētā kuģa fiziska inspekcija tās vadībā vai – ja kuģis nav vienā no tās ostām – ka to veic persona, kuru norīkojusi minētā dalībvalsts.

4. NODAĻA

Atpūtas zveja

29. pants

Pārvaldības pasākumi

1. Katra dalībvalsts, kas atļauj atpūtas nolūkos zvejot Vidusjūras zobenzivi, paredz atpūtas zvejas kvotu savas valsts kvotas robežās un informē par to Komisiju tad, kad nosūta savu gada zvejas plānu saskaņā ar 9. pantu. Šāds noteikums nodrošina, ka visas nedzīvās Vidusjūras zobenzivis tiek atrēķinātas no kvotas.
2. Šā panta 1. punktā minētās dalībvalstis attiecībā uz kuģiem, kuri kuģo ar to karogu un veic Vidusjūras zobenzivs atpūtas zveju, nodrošina, ka minētie kuģi tiek iekļauti 30. panta 2. punktā minētajā informācijā par kuģiem, kam piešķirta atļauja. Kuģiem, kas nav iekļauti šajā informācijā, nav atļauts zvejot Vidusjūras zobenzivi.
3. Atpūtas zvejā nozvejotas Vidusjūras zobenzivis aizliegts pārdot vai citādi tirgot.
4. Neatkarīgi no Regulas (ES) Nr. 1380/2013 15. panta 1. punkta vienam kuģim atpūtas zvejā ir aizliegts nozvejot, paturēt uz kuģa, pārkraut citā kuģī vai izkraut vairāk par vienu Vidusjūras zobenzivi dienā. Attiecīgās dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai pēc iespējas lielākā mērā nodrošinātu un lai atvieglotu atpūtas zvejā nozvejotu dzīvu Vidusjūras zobenzivju atbrīvošanu, un tās var piemērot ierobežojošākus pasākumus, kas uzlabo Vidusjūras zobenzivs aizsardzību.

30. pants

Kontroles pasākumi

1. Atpūtas zvejā nozvejojot Vidusjūras zobenzivis atļauts tikai kuģiem, kas zvejo ar maksšķerrikiem.
2. Informācija par atļauju saņēmēšajiem atpūtas zvejas kuģiem, kuru nosūta ICCAT sekretariātam saskaņā ar 16. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ietver:
 - a) kuģa vārdu (ja vārda nav, reģistra numuru bez valsti apzīmējošā koda);
 - b) kuģa iepriekšējo vārdu (attiecīgā gadījumā);
 - c) kuģa lielāko garumu;
 - d) kuģa īpašnieka(-u) un operatora(-u) vārdu un uzvārdu vai nosaukumu un adresi.
3. Nozvejas datus, tostarp katras atpūtas zvejā nozvejotās, uz kuģa paturētās un izkrautās Vidusjūras zobenzivis garumu (no apakšžokļa līdz astes spuras sazarojuma vietai) un dzīvsvaru, reģistrē un paziņo saskaņā ar 21. pantu.
4. Vidusjūras zobenzivis drīkst izkraut tikai nesadalītas vai atžaunotas un izķidātas un vai nu apstiprinātā ostā saskaņā ar 23. pantu, vai ar katram īpatnim piestiprinātu marķējuma zīmi. Uz katras marķējuma zīmes ir unikāls valsts numurs, un tās ir nodrošinātas pret viltošanu.
5. Dalībvalstis šīs regulas piemērošanas nolūkā izveido iezīmēšanas programmu un šādas programmas specifiskācijas iekļauj 9. pantā minētajos gada zvejas plānos.
6. Katra dalībvalsts atļauj izmantot marķējuma zīmes tikai tiktāl, ciktāl summārie nozvejas apjomi nepārsniedz tai iedalīto kvotu.
7. Dalībvalstis katru gadu vismaz divus mēnešus un 15 dienas pirms ICCAT gadskārtējās sanāksmes nosūta Komisijai gada ziņojumu par iezīmēšanas programmas īstenošanu. Komisija apkopo no dalībvalstīm saņemto informāciju un vismaz divus mēnešus pirms ICCAT gadskārtējās sanāksmes nosūta to ICCAT sekretariātam.

III SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

31. pants

Gada ziņojums

1. Katru gadu līdz 15. septembrim dalībvalstis iesniedz Komisijai ziņojumu par to, kā tās īstenojušas šo regulu iepriekšējā kalendārā gadā, un pēc vajadzības jebkādu papildu informāciju.
2. Gada ziņojumā ietver informāciju par pasākumiem, kas veikti, lai mazinātu piezvejas un par minimālo saglabāšanas references izmēru mazāku Vidusjūras zobenzivju izmetumu apjomu, un par attiecīgiem pētījumiem minētajā jomā.
3. Komisija apkopo saskaņā ar 1. un 2. punktu saņemto informāciju un katru gadu līdz 15. oktobrim to pārsūta ICCAT sekretariātam.
4. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus par sīki izstrādātām prasībām attiecībā uz šajā pantā minētā gada ziņojuma formātu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 36. panta 2. punktā.

32. pants

Pārskatīšana

Komisija līdz 2025. gada 31. decembrim ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šajā regulā izklāstītā atjaunošanas plāna darbību.

33. pants

Finansēšana

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 508/2014⁽¹⁷⁾ piemērošanas nolūkā šajā regulā izklāstīto atjaunošanas plānu uzskata par daudzgadu plānu Regulas (ES) Nr. 1380/2013 9. panta nozīmē.

34. pants

Grozījumu procedūra

1. Vajadzības gadījumā, lai Savienības tiesību aktos iestrādātu ICCAT ieteikumus, ar kuriem groza vai papildina ICCAT atjaunošanas plānu un kuri kļūst Savienībai saistoši, un ciktāl grozījumi Savienības tiesību aktos nepārsniedz ICCAT ieteikumos norādīto, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 35. pantu nolūkā grozīt:

- a) informācijas paziņošanas termiņus, kas noteikti 9. panta 1. un 2. punktā, 10. panta 3. punktā, 16. panta 1. un 3. punktā, 17. panta 1. un 3. punktā, 21. panta 2. un 3. punktā, 22. panta 2. punktā, 23. panta 3. punktā, 26. panta 1. punktā, 27. panta 5. punktā un 31. panta 1. un 3. punktā;
 - b) aizlieguma periodus, kas paredzēti 10. panta 1. un 2. punktā;
 - c) minimālo saglabāšanas references izmēru, kas izklāstīts 11. panta 1. punktā;
 - d) pielaides līmeņus, kas minēti 12. un 13. pantā;
 - e) zvejas rīku tehniskos parametrus, kas noteikti 14. panta 1. un 4. punktā;
 - f) kvotas apguves procentuālo daļu, kas noteikta 22. panta 1. un 2. punktā;
 - g) informāciju par kuģiem, kas minēta 16. panta 1. un 2. punktā, 17. panta 1. punktā, 21. panta 1., 2., 3. un 4. punktā un 30. panta 2. punktā; un
 - h) I, II un III pielikumu.
2. Jebkādi grozījumi, kas pieņemti saskaņā ar 1. punktu, attiecas tikai un vienīgi uz attiecīgo ICCAT ieteikumu grozījumu vai papildinājumu ieviešanu Savienības tiesību aktos.

35. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 34. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2019. gada 15. jūlija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 34. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

⁽¹⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 508/2014 (2014. gada 15. maijs) par Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un ar ko atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2328/2003, (EK) Nr. 861/2006, (EK) Nr. 1198/2006 un (EK) Nr. 791/2007 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1255/2011 (OV L 149, 20.5.2014., 1. lpp.).

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 34. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

36. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Zvejniecības un akvakultūras komiteja, kas izveidota ar Regulas (ES) Nr. 1380/2013 47. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

37. pants

Grozījumi Regulā (ES) 2017/2107

Regulas (ES) 2017/2107 20. līdz 26. pantu svītro.

38. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1967/2006

Regulas (EK) Nr. 1967/2006 II pielikuma 6. punkta 2. apakšpunktu aizstāj ar šādu:

- “2. 2 500 āķu uz vienu kuģi tiem kuģiem, kas domāti zobenzivju (*Xyphias gladius*) zvejai, ja šī suga pēc šķirošanas ir vismaz 70 % no loma dzīvsvara;”.

39. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2019. gada 20. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

I PIELIKUMS

ICCAT MINIMĀLIE STANDARTI ATTIECĪBĀ UZ ZVEJAS KUĢU ZINĀTNISKO NOVĒROTĀJU PROGRAMMĀM

Vispārīgi noteikumi

1. Šeit izklāstīti zvejas kuģu zinātnisko novērotāju programmu minimālie standarti, kas noteikti ICCAT Ieteikumā 16-14.

Novērotāju kvalifikācija

2. Neskarot SCRS ieteikto apmācību vai tehnisko kvalifikāciju, Puses nodrošina, ka to novērotājiem ir šāda minimālā kvalifikācija, kas nepieciešama darba uzdevumu izpildei:
 - a) pietiekamas zināšanas un pieredze, kas ļauj noteikt ICCAT sugas un zvejas rīku konfigurācijas;
 - b) spēja novērot un precīzi reģistrēt informāciju, kas jāvāc saskaņā ar programmu;
 - c) spēja veikt uzdevumus, kas noteikti 7. punktā;
 - d) spēja ievākt bioloģiskos paraugus; un
 - e) atbilstoša minimālā apmācība par drošību un izdzīvošanu jūrā.
3. Turklāt, lai garantētu savas valsts novērotāju programmas integritāti, Puses nodrošina, ka novērotāji:
 - a) nav novērojamā zvejas kuģa apkalpes locekļi;
 - b) nav novērojamā zvejas kuģa īpašnieka vai faktiskā īpašnieka darbinieki; un
 - c) patlaban ir bez finansiālām vai labuma gūšanas interesēm novērojamajās zvejniecībās.

Novērotāju klātbūtne

4. Katra Puse savā vietējā novērotāju programmā nodrošina šādus elementus:
 - a) vismaz 5 % novērotāju klātbūtni, aprēķinātu pēc zvejas piepūles katrā zvejniecībā, kur zvejo ar pelaģiskajām āķu jedām, un ICCAT glosārijā definētās zvejniecībās, kur izmanto laivas zvejai ar ēsmu, zivju krātiņveida lamatas, žaunu tīklus un traļus. Klātbūtnes procentuālo daļu aprēķina:
 - i) zvejniecībās, kur zvejo ar pelaģiskajām āķu jedām, – pēc zvejas dienu, zvejas rīku ievietošanas reižu vai reisu skaita;
 - ii) zvejniecībās, kur izmanto laivas zvejai ar ēsmu un zivju krātiņveida lamatas, – pēc zvejas dienu skaita;
 - iii) zvejniecībās, kur zvejo ar žaunu tīkliem, – pēc zvejas stundu vai dienu skaita; un
 - iv) zvejniecībās, kur zvejo ar traļiem, – pēc zvejas rīku izcelšanas reižu vai zvejas dienu skaita;
 - b) neatkarīgi no a) apakšpunkta, ja uz kuģiem, kuru lielākais garums ir mazāks nekā 15 metri, ārkārtēji drošības apsvērumi liedz atrasties novērotājam, Puse var izmantot alternatīvu zinātniskās uzraudzības pieeju, kas ļauj ievākt datus, kuri ir līdzvērtīgi ICCAT Ieteikumā 16-14 norādītajiem datiem, un nodrošina norādītajai klātbūtnei pielīdzināmu analogu. Šādos gadījumos Pusei, kas vēlas izmantot alternatīvu pieeju, ir jāiesniedz SCRS izvērtēšanai sīka informācija par pieeju. SCRS konsultēs ICCAT par alternatīvās pieejas piemērotību ICCAT Ieteikumā 16-14 izklāstīto datu vākšanas pienākumu izpildei. Alternatīvās pieejas, pirms tās tiek īstenotas saskaņā ar šo noteikumu, gadskārtējā sanāksmē apstiprina ICCAT;
 - c) reprezentatīvu flotes darbības aptvērumu laika un telpas izteiksmē, lai šādi nodrošinātu pietiekamu un atbilstīgu datu vākšanu saskaņā ar ICCAT Ieteikuma 16-14 prasībām un jebkādam Pušu vietējo novērotāju programmu papildu prasībām, ņemot vērā flotu un zvejniecību parametrus;
 - d) datu vākšanu par būtiskiem zvejas darbības, tostarp nozvejas, aspektiem, kas precizēti 7. punktā.
5. Puses var noslēgt divpusējas vienošanās, saskaņā ar ko viena Puse savus vietējos novērotājus norīko uz otras Puses karoga kuģiem, ar noteikumu, ka tiek ievēroti visi ICCAT Ieteikuma 16-14 noteikumi.
6. Puses cenšas nodrošināt, ka novērotāji starp norīkojumiem maina kuģus.

Novērotāja uzdevumi

7. Puses prasa novērotājiem *inter alia*:

- a) reģistrēt novērotā kuģa zvejas darbību un ziņot par to; tas ietver vismaz tādus elementus kā:
 - i) datu vākšana, tostarp mērķsugas nozveju, izmetumu un piezvejas (arī haizivju, jūras bruņurupuču, jūras zidītāju un jūrasputnu) kopējā apjoma noteikšana, izmērsastāva aplēšana vai mērīšana (ja iespējams), beigu iznākuma noteikšana (t. i., paturētas uz kuģa, izmestas mirušas vai atbrīvotas dzīvas), bioloģisko paraugu vākšana dzīves cikla pētījumiem (piem., gonādas, otolīti, dzelkšņi, zvīņas);
 - ii) visu atrasto marķējuma zīmju savākšana un ziņošana par tām;
 - iii) informācija par zvejas darbību, tostarp:
 - nozvejas vietas ģeogrāfiskais platums un garums,
 - informācija par zvejas piepūli (piem., zvejas rīku ievietošanas reižu skaits, āķu skaits u. c.),
 - katras zvejas darbības datums, tostarp attiecīgā gadījumā zvejas darbības sākuma un beigu laiks,
 - zivju pievilināšanas objektu, tostarp zivju pievilināšanas ierīču (ZPI), izmantošana,
 - atbrīvoto dzīvnieku vispārējais stāvoklis, kas attiecas uz izdzīvotības rādītājiem (t. i., nedzīvi/dzīvi, ievainoti u. c.);
- b) novērot un reģistrēt piezvejas mazināšanas pasākumus un citu attiecīgu informāciju;
- c) ciktāl iespējams, novērot vides apstākļus un ziņot par tiem (piem., jūras virsas stāvoklis, klimats, hidroloģiskie parametri u. c.);
- d) novērot ZPI un ziņot par tām saskaņā ar ICCAT novērotāju programmu, kas pieņemta tropisko tunzivju saglabāšanas un pārvaldības daudzgadu programmas ietvaros; un
- e) veikt citus zinātniskus uzdevumus, ko ieteikusi SCRS un par ko vienojusies ICCAT.

Novērotāja pienākumi

8. Puses nodrošina to, ka novērotājs:

- a) netraucē kuģa elektronisko iekārtu darbību;
- b) ir iepazinies ar kuģa ārkārtas procedūrām, tostarp zina, kur atrodas glābšanas plusti, ugunsdzēsības aparāti un pirmās palīdzības aptieciņas;
- c) vajadzības gadījumā sazinās ar kapteini par attiecīgajiem novērošanas jautājumiem un uzdevumiem;
- d) nekavē vai netraucē zvejas darbības un kuģa normālu darbību;
- e) piedalās informācijas sesijā(-ās) ar attiecīgajiem pārstāvjiem no zinātniskā institūta vai vietējās iestādes, kas atbildīga par novērotāju programmas īstenošanu.

Kapteiņa pienākumi

9. Puses nodrošina, ka tā kuģa kapteinis, uz kuru ir norīkots novērotājs:

- a) nodrošina pienācīgu piekļuvi kuģim un tā darbībām;
- b) ļauj novērotājam efektīvi pildīt savus pienākumus, tostarp:
 - i) nodrošina pienācīgu piekļuvi kuģa zvejas rīkiem, dokumentiem (tostarp elektroniski un papīra formā sagatavotiem kuģa žurnāliem) un nozvejai;
 - ii) jebkurā laikā sazinās ar zinātniskā institūta vai vietējās iestādes attiecīgajiem pārstāvjiem;
 - iii) nodrošina pienācīgu piekļuvi ar zveju saistītām elektroniskām un citām iekārtām, tostarp, bet ne tikai:
 - satelītnavigācijas iekārtām,
 - elektroniskiem saziņas līdzekļiem;

- iv) nodrošina, ka neviens uz novērotā kuģa neveic nesankcionētas darbības ar novērotāja iekārtām vai dokumentiem un neiznīcina tos, netraucē, nekavē vai kā citādi nevajadzīgi neliedz novērotājam pildīt savus pienākumus, novērotāju nekādā veidā neiebiedē, neaizskar un nekaitē viņam vai nedod vai nemēģina dot viņam kukuli;
- c) nodrošina novērotājiem izmitināšanu, tostarp apmešanās vietu, pārtiku un atbilstošas sanitārās un medicīniskās iekārtas, kas ir tādas pašas kā virsniekiem;
- d) nodrošina novērotājam piemērotu vietu uz komandtilta vai stūresmājā viņa uzdevumu veikšanai, kā arī vietu uz klāja, kas ir piemērota novērotāja uzdevumu pildīšanai.

Pušu pienākumi

10. Katra Puse:

- a) prasa tās kuģiem, lai ICCAT sugu zvejas laikā uz tiem atrastos zinātniskais novērotājs saskaņā ar ICCAT Ieteikuma 16-14 noteikumiem;
- b) uzrauga novērotāju drošību;
- c) ja iespējams, attiecīgos gadījumos mudina zinātnisko institūtu vai vietējo iestādi vienoties ar citu Pušu zinātniskajiem institūtiem vai vietējām iestādēm par savstarpēju apmaiņšanos ar novērotāja ziņojumiem un datiem;
- d) savā gada ziņojumā sniedz ICCAT un SCRS lietošanai paredzētu īpašu informāciju par ICCAT Ieteikuma 16-14 īstenošanu, kas ietver:
 - i) ziņas par zinātnisko novērotāju programmu struktūru un izstrādi, tostarp *inter alia*:
 - novērotāju klātbūtnes mērķlīmeni katrā zvejniecībā un katram zvejas rīku tipam, kā arī informāciju par minētā mērķlīmeņa aprēķināšanas metodi,
 - ievācamos datus,
 - ieviestos datu vākšanas un apstrādes protokolus,
 - informāciju par to, kā kuģi tiek izraudzīti, lai novērotāju klātbūtne sasniegtu Puses noteikto novērotāju klātbūtnes mērķlīmeni,
 - novērotāja apmācības prasības, un
 - novērotāja kvalifikācijas prasības;
 - ii) uzraudzīto kuģu skaitu, sasniegto novērotāju klātbūtnes līmeni katrā zvejniecībā un katram zvejas rīku tipam; un
 - iii) ziņas par minēto klātbūtnes līmeņu aprēķināšanas metodi;
- e) pēc 10. punkta d) apakšpunkta i) punktā prasītās informācijas sākotnējās iesniegšanas savos gada ziņojumos ziņo par novērotāju programmu struktūras vai izstrādes izmaiņām, ja tādas ir. Puses turpina katru gadu iesniegt ICCAT informāciju, kas prasīta 10. punkta d) apakšpunkta ii) punktā;
- f) katru gadu, izmantojot norādītos elektroniskos formātus, ko izstrādājusi SCRS, un ievērojot procedūras, kas ieviestas saistībā ar citām datu ziņošanas prasībām, un vietējas konfidencialitātes prasības, sniedz SCRS informāciju, kas ievākta ar vietējo novērotāju programmu starpniecību un paredzēta ICCAT lietošanai, jo īpaši krājuma novērtēšanai un citiem zinātniskiem mērķiem;
- g) nodrošina, ka novērotāji, pildot 7. punktā minētos uzdevumus, īsteno stingrus datu vākšanas protokolus, kuros, ja vajadzīgs un pamatoti, izmanto fotogrāfijas.

Izpildsekretāra pienākumi

- 11. Izpildsekretārs atvieglo SCRS un ICCAT piekļuvi attiecīgajiem datiem un informācijai, kas iesniegta saskaņā ar ICCAT Ieteikumu 16-14.

SCRS pienākumi

12. SCRS pienākumi ir:

- a) ņemot vērā novērotāju rokasgrāmatas un saistītos materiālus, kas jau pieejami no citiem avotiem, tostarp Pusēm, reģionālajām un apakšreģionālajām struktūrām un citām organizācijām, vajadzības gadījumā izstrādāt novērotāja darba rokasgrāmatu, kuru Puses var brīvprātīgi izmantot vietējās novērotāju programmās un kurā ietverti datu vākšanas veidlapu paraugi un datu vākšanas standartprocedūras;
- b) izstrādāt konkrētām zvejniecībām paredzētas vadlīnijas par elektroniskajām uzraudzības sistēmām;
- c) sniegt ICCAT kopsavilkumu par zinātniskajiem datiem un informāciju, kas savākta un paziņota saskaņā ar ICCAT Ieteikumu 16-14, un visiem attiecīgiem ar to saistītajiem konstatējumiem;
- d) ja vajadzīgs, sniegt attiecīgus ieteikumus par to, kā uzlabot zinātnisko novērotāju programmu lietderību, lai apmierinātu ICCAT vajadzības pēc datiem, tostarp par ICCAT Ieteikuma 16-14 iespējamu pārskatīšanu, vai sniegt Pusēm ieteikumus par minēto minimālo standartu un protokolu īstenošanu.

Elektroniskās uzraudzības sistēmas

13. Ja SCRS tās ir atzinusi par efektīvām konkrētajā zvejniecībā, uz zvejas kuģiem var uzstādīt elektroniskas uzraudzības sistēmas, kas papildina vai – kamēr nav saņemts SCRS ieteikums un ICCAT lēmums – aizstāj cilvēka veiktu novērošanu uz kuģa.
14. Pusēm būtu jāizskata piemērojamās elektronisko uzraudzības sistēmu vadlīnijas, ko apstiprinājusi SCRS.
15. Puses tiek aicinātas ziņot SCRS par pieredzi elektronisko uzraudzības sistēmu izmantošanā savās ICCAT zvejniecībās, lai papildinātu novērotāju programmas. Puses, kuras vēl nav ieviešas šādas sistēmas, tiek aicinātas izpētīt iespēju tās izmantot un par saviem konstatējumiem ziņot SCRS.

II PIELIKUMS

PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ ZVEJAS ŽURNĀLIEM

Minimālās prasības attiecībā uz zvejas žurnāliem

1. Zvejas žurnāla lapas ir numurētas.
2. Ierakstus zvejas žurnālā izdara katru dienu (līdz pusnaktij) vai pirms ierašanās ostā.
3. Zvejas žurnālu aizpilda, ja tiek veiktas inspekcijas, atrodoties jūrā.
4. Viens lapas eksemplārs paliek zvejas žurnālā.
5. Uz kuģa tiek turēti zvejas žurnāli, kuros reģistrētas vienā gadā veiktās darbības.

Minimālā standarta informācija, kas ierakstāma zvejas žurnālos

1. Kapteiņa vārds un adrese.
2. Atiešanas datumi un ostas, ierašanās datumi un ostas.
3. Kuģa vārds, reģistrācijas numurs, ICCAT numurs, starptautiskais radio izsaukuma signāls un SJO numurs (ja pieejams).
4. Zvejas rīki:
 - a) zvejas rīku veida FAO kods;
 - b) parametri (piemēram, garums, linuma acs izmērs, āķu skaits).
5. Darbības jūrā, par katru reisa dienu aizpildot (vismaz) vienu rindu un norādot:
 - a) darbību (piemēram, zveja, pārbrauciens);
 - b) atrašanās vietu: precīzu pozīciju (grādos un minūtēs) ik dienu reģistrē par katru zvejas darbību vai pusdienlaikā, ja minētajā dienā nav zvejots;
 - c) reģistrēto nozveju, tostarp norādot:
 - i) FAO kodu;
 - ii) kopējo neapstrādātu zivju svaru (RWT) kilogramos dienā;
 - iii) īpatņu skaitu dienā.
6. Kapteiņa paraksts.
7. Svara noteikšanas metode: aplēse, svēršana uz kuģa.
8. Zvejas žurnālā reģistrē zivju dzīvsvara ekvivalentu un norāda tā novērtēšanā izmantotos pārrēķina koeficientus.

Minimālā informācija, kas ierakstāma zvejas žurnālā, ja veic izkraušanu vai pārkraušanu citā kuģī

1. Datums un osta, kurā veic izkraušanu vai pārkraušanu citā kuģī.
2. Ražojumi
 - a) sugas un sagatavošanas veids, sadalījumā pa FAO kodiem;
 - b) zivju vai kastu skaits un daudzums kilogramos.
3. Kapteiņa vai kuģa pārstāvja paraksts.
4. Ja veic pārkraušanu citā kuģī: saņēmējkuģa vārds, tā karogs un ICCAT numurs.

III PIELIKUMS

ICCAT KOPĪGĀS STARPTAUTISKĀS INSPEKCIJAS SHĒMA

Saskaņā ar ICCAT Konvencijas IX panta 3. punktu, lai nodrošinātu ICCAT Konvencijas un saskaņā ar to spēkā esošo pasākumu piemērošanu, ICCAT iesaka ieviest turpmāk izklāstīto starptautiskas kontroles kārtību ūdeņos, kas ir ārpus valstu jurisdikcijas.

I. Smagi pārkāpumi

1. Šo procedūru mērķiem smagi pārkāpumi ir šādi ICCAT pieņemto ICCAT saglabāšanas un pārvaldības pasākumu noteikumu pārkāpumi:
 - a) zveja bez karoga Puses izdotas licences, atļaujas vai pilnvarojuma;
 - b) netiek uzturēta pietiekama dokumentācija par nozveju un ar nozveju saistītiem datiem saskaņā ar ICCAT prasībām par ziņošanu, vai ir būtiski sagrozīti ziņojumi par šādu nozveju vai ar nozveju saistītiem datiem;
 - c) zveja slēgtā apgabalā;
 - d) zveja slēgtās sezonas laikā;
 - e) tīša sugu nozvejošana vai paturēšana uz kuģa pretrunā jebkādiem piemērojamiem saglabāšanas un pārvaldības pasākumiem, ko pieņēmusi ICCAT;
 - f) saskaņā ar ICCAT noteikumiem spēkā esošu nozvejas limitu vai kvotu nozīmīga pārkāpšana;
 - g) aizliegtu zvejas rīku izmantošana;
 - h) zvejas kuģa marķējuma, identitātes vai reģistrācijas datu viltošana vai tīša slēpšana;
 - i) ar pārkāpuma izmeklēšanu saistītu pierādījumu slēpšana, viltošana vai iznīcināšana;
 - j) vairākkārtīgi pārkāpumi, kas kopā veido saskaņā ar ICCAT spēkā esošu pasākumu nopietnu neievērošanu;
 - k) gadījumi, kad uzbrūk vai pretojas pilnvarotam inspektoram vai novērotājam vai iebiedē, seksuāli aizskar, traucē vai nepamatoti kavē vai aizkavē pilnvarotu inspektoru vai novērotāju;
 - l) tīša iejaukšanās VMS vai tās izslēgšana;
 - m) tādi citi pārkāpumi, kādus var noteikt ICCAT, ja tie iekļauti un publicēti šo procedūru pārskatītā redakcijā;
 - n) satelītnovērošanas sistēmas traucēšana vai kuģa darbošanās bez VMS;
 - o) jūrā veikta pārkraušana citā kuģī.
2. Ja, uzkāpjot uz zvejas kuģa un veicot inspekciju, pilnvarotie inspektori novēro darbību vai apstākļus, kas varētu būt smags pārkāpums, kā noteikts 1. punktā, inspekcijas kuģa karoga valsts iestādes tūlīt tieši, kā arī ar ICCAT sekretariāta starpniecību, paziņo par to zvejas kuģa karoga valstij. Šādās situācijās inspektoram būtu jāinformē arī ikviens zvejas kuģa karoga valsts inspekcijas kuģis, par kuru zināms, ka tas ir tuvumā.
3. ICCAT inspektori veiktās inspekcijas un konstatētos pārkāpumus (ja tādi ir) reģistrē zvejas kuģa žurnālā.
4. Puses karoga valsts nodrošina, ka pēc 2. punktā minētās inspekcijas attiecīgais zvejas kuģis pārtrauc visas zvejas darbības. Puses karoga valsts pieprasa zvejas kuģim 72 stundu laikā doties uz tās apstiprinātu ostu, kurā tiek uzsākta izmeklēšana.
5. Ja, veicot inspekciju, ir konstatēta darbība vai apstākļi, kas varētu būt smags pārkāpums, kuģi pārbauda saskaņā ar procedūrām, kas aprakstītas ICCAT Ieteikumā 11-18, ar kuru izdara turpmākus grozījumus Ieteikumā 09-10, ar ko izveido tādu kuģu sarakstu, kurus uzskata par kuģiem, kas veikusi nelegālas, neregistrētas un neregulētas zvejas darbības ICCAT konvencijas apgabalā, ņemot vērā jebkādus atbildes pasākumus un citus turpmākus pasākumus.

II. Inspekciju veikšana

6. Inspekciju veic inspektori, ko izraudzījušās līgumslēdzējas valdības. ICCAT komisijai dara zināmus pilnvaroto valdības aģentūru nosaukumus un ikviena tāda inspektora vārdu, kurus attiecīgās valdības ir norīkojušas veikt minēto uzdevumu.
7. Inspekcijas kuģiem, kuri veic starptautiskos nogādāšanas uz kuģa un inspekcijas pienākumus saskaņā ar šo pielikumu, ir īpašs karogs vai vimpelis, kuru apstiprinājusi ICCAT Komisija un izdevis ICCAT sekretariāts. Šādam nolūkam izmantoto kuģu vārdus paziņo ICCAT sekretariātam iespējami drīz pirms inspekcijas darbību uzsākšanas. ICCAT sekretariāts informāciju par norīkotajiem inspekcijas kuģiem dara pieejamu visām Pusēm, arī ievietojot to ar paroli aizsargātā tīmekļa vietnē.
8. Inspektoriem ir attiecīgs personu apliecinošs dokuments, ko izdevušas karoga valsts iestādes un kas ir tādā formā, kā parādīts 21. punktā.
9. Saskaņā ar 16. punktā paredzēto kārtību līgumslēdzējas puses karoga zvejas kuģis, kas zvejo tunzivis vai tunzivjveidīgās zivis ICCAT konvencijas apgabalā ārpus ūdeņiem, kas ir valstu jurisdikcijā, apstājas, kad inspekcijas kuģis, kurš ir izkāris 7. punktā aprakstīto ICCAT vimpeli un uz kura ir inspektors, dod tam atbilstošu signālu no Starptautiskā signālu kodeksa, ja vien zvejas kuģis tobrīd neveic zvejas darbības, – tādā gadījumā tas apstājas, tiklīdz ir beidzis šādas darbības. Zvejas kuģa kapteinis atļauj inspekcijas grupai, kas norādīta 10. punktā, uzkāpt uz kuģa, un tam ir jānodrošina iekāpšanas trāps. Kapteinis dod inspekcijas grupai iespēju veikt aprīkojuma, nozvejas vai zvejas rīku un visu attiecīgo dokumentu pārbaudi, kādu inspektors uzskata par vajadzīgu, lai pārliecinātos, vai tiek ievēroti spēkā esošie ICCAT ieteikumi, kas attiecas uz inspicētā zvejas kuģa karoga valsti. Turklāt inspektori drīkst pieprasīt skaidrojumus, kurus uzskata par vajadzīgiem.
10. Inspekcijas grupas lielumu nosaka inspekcijas kuģa komandieris, ņemot vērā attiecīgos apstākļus. Inspekcijas grupai vajadzētu būt pēc iespējas mazākai, lai droši un neapdraudēti izpildītu šajā pielikumā izklāstītos pienākumus.
11. Uzkāpjot uz zvejas kuģa, inspektori uzrāda personu apliecinošu dokumentu, kas aprakstīts 8. punktā. Inspektori ievēro vispārpieņemtos starptautiskos noteikumus, procedūras un praksi, kas saistīta ar inspicējamā zvejas kuģa un tā apkalpes drošību, līdz minimumam samazina iejaukšanos zvejas darbībās vai produktu novietošanā un, cik vien praktiski iespējams, izvairās veikt darbības, kas varētu negatīvi ietekmēt uz kuģa esošās nozvejas kvalitāti. Inspektori veic tikai tādas darbības, kas vajadzīgas, lai pārliecinātos, vai ir ievēroti spēkā esošie ICCAT ieteikumi, kas attiecas uz attiecīgā zvejas kuģa karoga valsti. Veicot inspekciju, inspektori var zvejas kuģa kapteinim lūgt jebkādu palīdzību, kāda tiem var būt nepieciešama. Inspektori sagatavo inspekcijas ziņojumu ICCAT komisijas apstiprinātā formā. Inspektori paraksta ziņojumu zvejas kuģa kapteiņa klātbūtnē; kapteinim ir tiesības parakstīšanas brīdī vai pirms tam pievienot ziņojumam piezīmes, ko viņš uzskata par piemērotām, un viņam šīs piezīmes jāparaksta.
12. Ziņojuma eksemplārus nodod zvejas kuģa kapteinim un inspekcijas grupas valsts valdībai, kura tos nosūta attiecīgajām inspicētā zvejas kuģa karoga valsts iestādēm un ICCAT Komisijai. Ja tiek atklāts ICCAT ieteikumu pārkāpums, inspektoram, ja vien iespējams, jāinformē arī ikviens zvejas kuģa karoga valsts inspekcijas kuģis, par kuru zināms, ka tas ir tuvumā.
13. Ja notiek pretošanās inspektoriem vai netiek pildīti viņu norādījumi, inspicējamā zvejas kuģa karoga valsts rīkojas tāpat, kā tā rīkotos, ja tādā veidā izturētos pret šīs valsts inspektoru.
14. Inspektori pilda šajā kārtībā paredzētos pienākumus saskaņā ar šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem, bet paliek savas valsts iestāžu operatīvajā kontrolē un ir atbildīgi to priekšā.
15. Līgumslēdzējas valdības izskata saskaņā ar šo kārtību sagatavotus ārvalstu inspektoru inspekcijas ziņojumus, kuģa pamanišanas informācijas lapas saskaņā ar ICCAT Ieteikumu 94-09 un paziņojumus, kas izriet no dokumentu inspekcijām, un reaģē uz tiem līdzīgi, kā tās izskatītu savas valsts inspektoru ziņojumus un reaģētu uz tiem saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem. Saskaņā ar šo punktu līgumslēdzējai valdībai nav pienākuma citas valsts inspektora ziņojumam piešķirt lielāku pierādījuma spēku nekā savas valsts inspektora ziņojumam. Līgumslēdzējas valdības sadarbojas, lai atvieglotu tiesvedību vai citas procedūras, kas saskaņā ar šo kārtību izriet no inspektora iesniegta ziņojuma.

16. a) Līgumslēdzējas valdības katru gadu līdz 1. janvārim informē ICCAT komisiju par provizoriskiem plāniem attiecīgajā kalendārajā gadā veikt inspekcijas darbības saskaņā ar ICCAT Ieteikumu 16-05, un ICCAT komisija var ierosināt līgumslēdzējām valdībām koordinēt valstu darbības šajā jomā, arī inspektoru skaitu un to inspekcijas kuģu skaitu, ar kuriem pārvadā inspektorus.
- b) ICCAT Ieteikumā 16-05 izklāstītā kārtība un līdzdalības plāni ir piemērojami Līgumslēdzēju valstu valdību sadarbībai, ja vien tās savā starpā nav vienojušās par ko citu, un par tādu vienošanos informē ICCAT komisiju. Tomēr divas līgumslēdzējas valdības savstarpēji pārtrauc shēmas īstenošanu, ja kāda no tām, gaidot šādas vienošanās pabeigšanu, par to ir informējusi ICCAT komisiju.
17. a) Zvejas rīkus inspicē saskaņā ar noteikumiem, kas ir spēkā apakšapgabalā, kurā notiek inspekcija. Inspekcijas ziņojumā inspektori norāda apakšapgabalā, kurā tika veikta inspekcija, un apraksta ikvienu konstatēto pārkāpumu.
- b) Inspektoriem ir tiesības inspicēt visus zvejas rīkus, ko izmanto vai kas ir uz kuģa.
18. Visiem inspicētajiem zvejas rīkiem, kuri šķiet neatbilstam spēkā esošajiem ICCAT ieteikumiem, kas attiecas uz attiecīgā zvejas kuģa karoga valsti, inspektori piestiprina ICCAT komisijas apstiprinātu identifikācijas zīmi un minēto faktu ieraksta inspekcijas ziņojumā.
19. Inspektori drīkst fotografēt zvejas rīkus, aprīkojumu, dokumentus un ikvienu citu objektu, ko viņi uzskata par nepieciešamu, tā, lai būtu redzami tie elementi, kas, pēc viņu domām, neatbilst spēkā esošajam regulējumam; tādā gadījumā ziņojumā jāiekļauj fotoattēlos redzamo objektu saraksts un fotoattēlu eksemplāri jāpievieno karoga valstij paredzētajai ziņojuma kopijai.
20. Lai noteiktu atbilstību ICCAT ieteikumiem, inspektori vajadzības gadījumā inspicē visu nozveju, kas ir uz kuģa.
21. Inspektoru identitātes kartes paraugs ir šāds:
- izmēri: platums 10,4 cm, augstums 7 cm.

<p>INTERNATIONAL COMMISSION FOR THE CONSERVATION OF ATLANTIC TUNA</p> <p>ICCAT</p> <p>Inspector Identity Card</p> <p>Contracting Party:</p> <p>Inspector Name:</p> <p>Card n°:</p> <p>Issue Date:</p> <p>Valid five years</p> <p>Photograph</p>	 <p>ICCAT</p> <p>The holder of this document is an ICCAT inspector duly appointed under the terms of the Scheme of Joint International Inspection and Surveillance of the International Commission for the Conservation of the Atlantic Tuna and has the authority to act under the provision of the ICCAT Control and Enforcement measures.</p> <p>..... ICCAT Executive Secretary Issuing Authority</p> <p>..... Inspector</p>
--	---

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2019/1155**(2019. gada 20. jūnijs),****ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 810/2009, ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 77. panta 2. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legīslatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Savienības kopējā vīzu politika ir bijusi būtisks elements telpas bez iekšējām robežām izveidē. Vīzu politikai arī turpmāk vajadzētu būt svarīgam instrumentam, ar ko veicināt tūrisma un uzņēmējdarbību, vienlaikus palīdzot novērst drošības riskus un nelikumīgās migrācijas uz Savienību risku. Ar kopējo vīzu politiku būtu jāpalīdz radīt izaugsmi veicinošus apstākļus, un tai vajadzētu būt saskaņīgai ar citām Savienības politikas jomām, piemēram, tām, kas saistītas ar ārējām attiecībām, tirdzniecību, izglītību, kultūru un tūrisma.
- (2) Savienībai vajadzētu izmantot savu vīzu politiku sadarbībā ar trešām valstīm un lai nodrošinātu labāku līdzsvaru starp migrācijas un drošības jautājumiem, ekonomiskiem apsvērumiem un ārējām attiecībām kopumā.
- (3) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 810/2009 ⁽³⁾ paredz procedūras un nosacījumus, lai izsniegtu vīzas plānotām uzturēšanās reizēm dalībvalstu teritorijā uz laiku, kas nav ilgāks par 90 dienām jebkurā 180 dienu laikposmā.
- (4) Vīzas pieteikumi būtu jāizskata un lēmumi par tiem būtu jāpieņem konsulātiem vai, piemērojot atkāpi, centrālajām iestādēm. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka konsulātiem un centrālajām iestādēm ir pietiekamas zināšanas par vietējiem apstākļiem, lai nodrošinātu vīzas procedūras integritāti.
- (5) Pieteikuma procedūrai vajadzētu būt pēc iespējas vienkāršai attiecībā uz pieteikuma iesniedzējiem. Vajadzētu būt skaidram, kura dalībvalsts ir kompetenta izskatīt pieteikumu, jo īpaši, ja pieteikuma iesniedzējs plāno apmeklēt vairākas dalībvalstis. Ja iespējams, dalībvalstīm būtu jāļauj, ka pieteikuma veidlapas tiek aizpildītas un iesniegtas elektroniski. Pieteikuma iesniedzējiem vajadzētu būt arī iespējai pieteikuma veidlapu parakstīt elektroniski, ja kompetentā dalībvalsts atzīst elektronisko parakstu. Būtu jānosaka dažādu procedūras posmu termiņi, īpaši, lai ceļotāji varētu savlaicīgi veikt plānošanu un tiktu novērsti īpaši noslogoti laikposmi konsulātos.
- (6) Nebūtu jāprasa, lai dalībvalstis nodrošinātu tiešas piekļuves iespēju pieteikumu iesniegšanai konsulātā vietās, kur pieņemti pieteikumus to vārdā ir pilnvarots ārpakalpojumu sniedzējs, neskarot pienākumus, kas dalībvalstīm uzlikti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/38/EK ⁽⁴⁾, jo īpaši tās 5. panta 2. punktu.

⁽¹⁾ OVC 440, 6.12.2018., 142. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 17. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 6. jūnija lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) (OV L 243, 15.9.2009., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.).

- (7) Vīzas nodevai būtu jānodrošina, ka ir pieejami pietiekami finanšu resursi, lai segtu izdevumus par pieteikumu apstrādi, tostarp par piemērotām struktūrām un pietiekamu darbinieku skaitu, lai nodrošinātu pieteikumu izskatīšanas kvalitāti un integritāti, kā arī termiņu ievērošanu. Vīzas nodevas apmērs būtu jāpārskata ik pēc trīs gadiem, pamatojoties uz objektīviem vērtēšanas kritērijiem.
- (8) Trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem attiecas vīzas prasība, vajadzētu būt iespējai iesniegt pieteikumu savā dzīvesvietā, pat ja kompetentajai dalībvalstij nav konsulāta pieteikumu pieņemšanas nolūkos un minētajā trešā valstī to nepārstāv cita dalībvalsts. Šajā nolūkā dalībvalstīm būtu jācenšas sadarboties ar ārpakalpojumu sniedzējiem, kuriem vajadzētu būt iespējai prasīt pakalpojuma maksu. Minētajai pakalpojumu maksai principā nebūtu jāpārsniedz vīzas nodevas apmērs. Ja minētais apmērs nav pietiekams, lai sniegtu pilnu pakalpojumu, ārpakalpojumu sniedzējam tomēr vajadzētu būt iespējai prasīt lielāku pakalpojumu maksu, ievērojot maksimālo apmēru, kas paredzēts šajā regulā.
- (9) Pārstāvības pasākumi būtu jāracionalizē un jāpadara vienkāršāki, un būtu jāizvairās no šķēršļiem šādu pasākumu noslēgšanai starp dalībvalstīm. Pārstāvošajai dalībvalstij vajadzētu būt atbildīgai par visuvīzas procedūru, neiesaistot pārstāvēto dalībvalsti.
- (10) Ja pārstāvošās dalībvalsts konsulāta jurisdikcija aptver vairāk nekā tikai uzņēmēju valsti, vajadzētu būt iespējai, ka vienošanās par pārstāvību aptver minētās trešās valstis.
- (11) Lai mazinātu administratīvo slogu konsulātiem un atvieglinātu ceļošanu bieži vai regulāri ceļojošām personām, saskaņā ar objektīvi noteiktiem kopējiem kritērijiem pieteikuma iesniedzējiem, kas atbilst iecerēšanas nosacījumiem visā izsniegtās vīzas derīguma termiņa laikā, būtu jāizsniedz vairākkārtējas iecerēšanas vīzas ar ilgu derīguma termiņu un tās nevajadzētu attiecināt vienīgi uz konkrētiem ceļojuma mērķiem vai pieteikuma iesniedzēju kategorijām. Šajā ziņā dalībvalstīm būtu īpaši jāpievēršas personām, kas ceļo profesionālās darbības veikšanas nolūkā, piemēram, uzņēmējdarbības darījumos iesaistītām personām, jūrniekiem, māksliniekiem un sportistiem. Vajadzētu būt iespējai izsniegt vairākkārtējas iecerēšanas vīzas ar īsāku derīguma termiņu, ja tam ir pamatoti iemesli.
- (12) Ņemot vērā vietējo apstākļu atšķirības, jo īpaši attiecībā uz migrācijas un drošības riskiem, kā arī attiecības, kuras Savienība uztur ar konkrētām valstīm, konsulātiem konkrētās vietās būtu jāizvērtē nepieciešamība pielāgot noteikumus par vairākkārtējas iecerēšanas vīzu izsniegšanu, lai piemērošana varētu būt labvēlīgāka vai ierobežojamāka. Piemērojot labvēlīgākas pieejas vairākkārtējas iecerēšanas vīzu ar ilgu derīguma termiņu izsniegšanā, jo īpaši būtu jāņem vērā tas, ka pastāv tirdzniecības nolīgumi, kas attiecas uz uzņēmējdarbības darījumos iesaistītu personu mobilitāti. Pamatojoties uz minēto novērtējumu, Komisijai ar īstenošanas aktiem būtu jāpieņem noteikumi attiecībā uz nosacījumiem šādu vīzu izsniegšanai, kas jāpiemēro katrā jurisdikcijā.
- (13) Ja konkrētas trešās valstis nesadarbojas tādu savu valstspiederīgo atpakaļuzņemšanā, kuri aizturēti neatbilstīgā situācijā, un minētās trešās valstis efektīvi nesadarbojas atgriešanas procesā, daži Regulas (EK) Nr. 810/2009 noteikumi, pamatojoties uz pārredzamu mehānismu, kas balstīts uz objektīviem kritērijiem, būtu jāpiemēro ierobežoti un pagaidu kārtā, lai sekmētu sadarbību ar attiecīgo trešo valsti attiecībā uz nelikumīgu migrantu atpakaļuzņemšanu. Komisijai būtu regulāri, vismaz reizi gadā, jānovērtē trešo valstu sadarbība attiecībā uz atpakaļuzņemšanu un jāizskata jebkuru paziņojumu, ko dalībvalstis sniedz par sadarbību ar kādu trešo valsti nelikumīgu migrantu atpakaļuzņemšanas jomā. Komisijai, vērtējot, vai trešā valsts sadarbojas pietiekami un vai ir vajadzīga rīcība, būtu jāņem vērā minētās trešās valsts vispārējā sadarbība migrācijas jomā, jo īpaši robežu pārvaldības, migrantu kontrabandas novēršanas un cīņas pret to un nelikumīgu migrantu tranzīta caur tās teritoriju novēršanas jomās. Ja Komisija uzskata, ka trešā valsts nesadarbojas pietiekami, vai vienkāršs dalībvalstu vairākums tai ir paziņojis, ka kāda trešā valsts nesadarbojas pietiekami, Komisijai būtu jāiesniedz priekšlikums Padomei pieņemt īstenošanas lēmumu, vienlaikus turpinot centienus uzlabot sadarbību ar attiecīgo trešo valsti. Tāpat, ja attiecība uz trešās valsts sadarbības līmeni ar dalībvalstīm nelikumīgu migrantu atpakaļuzņemšanas jomā, kas novērtēts, pamatojoties uz attiecīgiem un objektīviem datiem, Komisija uzskata, ka trešā valsts sadarbojas pietiekami, tai vajadzētu būt iespējai iesniegt priekšlikumu Padomei pieņemt īstenošanas lēmumu attiecībā uz tādiem pieteikuma iesniedzējiem vai tādu pieteikuma iesniedzēju kategorijām, kas ir minētās trešās valsts valstspiederīgie un kas vīzas pieteikumu iesniedz minētās trešās valsts teritorijā, paredzot vienu vai vairākus vīzu režīma atvieglojumus.

- (14) Lai panāktu, ka tiek pienācīgi ņemti vērā visi attiecīgie faktori un iespējamās sekas saistībā ar pasākumu piemērošanu nolūkā uzlabot trešās valsts sadarbību atpakaļuzņemšanas jomā, paturot prātā šādu pasākumu politiski īpaši sensitīvo raksturu un to horizontālās sekas attiecībā uz dalībvalstīm un pašu Savienību, jo īpaši attiecībā uz to ārējām attiecībām un uz Šengenas zonas vispārējo darbību, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Padomei, kas rīkojas pēc Komisijas priekšlikuma. Piešķirot šādas īstenošanas pilnvaras Padomei, tiek pienācīgi ņemts vērā potenciālais politiski sensitīvais raksturs, kāds piemīt pasākumu īstenošanai nolūkā uzlabot kādas trešās valsts sadarbību atpakaļuzņemšanas jomā, ņemot vērā arī atvieglošanas nolīgumus, kas dalībvalstīm ir ar trešām valstīm.
- (15) Pieteikuma iesniedzējiem, kam vīza ir atteikta, vajadzētu būt tiesībām iesniegt pārsūdzību. Paziņojumā par atteikumu būtu jāietver sīka informācija par atteikuma iemesliem un pārsūdzības procedūru. Pārsūdzības procedūras laikā pieteikuma iesniedzējiem būtu saskaņā ar valsts tiesību aktiem jānodrošina piekļuve visai informācijai, kas attiecas uz viņu lietu.
- (16) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un tiesības un principi, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Jo īpaši tās mērķis ir nodrošināt, ka tiek pilnībā ievērotas tiesības uz personas datu aizsardzību, tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, bērna tiesības, kā arī neaizsargātu personu aizsardzība.
- (17) Vietējā Šengenas sadarbība ir būtiska saskaņotai kopējas vīzu politikas piemērošanai un migrācijas un drošības risku pareizai novērtēšanai. Minētajā sadarbībā dalībvalstīm būtu jānovērtē specifisku noteikumu funkcionālais pielietojums, ņemot vērā vietējos apstākļus un migrācijas risku. Savienības delegācijām būtu jākoordinē sadarbība un apmaiņas starp konsulātiem konkrētās vietās.
- (18) Dalībvalstīm būtu cieši un regulāri jāpārtrauga ārpakalpojumu sniedzēju darbības, lai nodrošinātu atbilstību juridiskajam instrumentam, ar kuru pārvalda tiem uzticētos pienākumus. Dalībvalstīm būtu katru gadu jāziņo Komisijai par sadarbību ar ārpakalpojumu sniedzējiem un par to pārraudzību. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka visu procedūru, kas attiecas uz pieteikumu apstrādi un sadarbību ar ārpakalpojumu sniedzējiem, pārtrauga nosūtītie darbinieki.
- (19) Būtu jāizveido elastīgi noteikumi, kas ļautu dalībvalstīm optimāli koplietot resursus un palielināt konsulāro tvērumu. Dalībvalstu sadarbība (Šengenas vīzu centri) varētu notikt jebkādā veidā, to pielāgojot vietējiem apstākļiem, lai palielinātu ģeogrāfisko konsulāro tvērumu, samazinātu dalībvalstu izmaksas, stiprinātu Savienības atpazīstamību un uzlabotu pieteikuma iesniedzējiem piedāvātos pakalpojumus.
- (20) Elektroniskās pieteikumu sistēmas ir svarīgs rīks nolūkā atvieglot pieteikuma procedūras. Nākotnē būtu jāizstrādā kopīgs uz digitalizāciju vērsts risinājums, tajā pilnībā izmantojot jaunākās juridiskās un tehnoloģiskās norises, lai sniegtu iespēju pieteikumus iesniegt tiešsaistē un tādējādi apmierinātu pieteikuma iesniedzēju vajadzības un piesaistītu vairāk apmeklētāju Šengenas zonai. Būtu jānostiprina un vienveidīgi jāpiemēro vienkāršas un racionalizētas procesuālās garantijas. Turklāt, ja tas ir iespējams, pārrunas varētu veikt, izmantojot modernus digitālos rīkus un attālinātos saziņas līdzekļus, piemēram, balsi vai video zvanus internetā. Procesa laikā būtu jāgarantē pieteikuma iesniedzēju pamattiesības.
- (21) Lai nodrošinātu iespēju pārskatīt šajā regulā noteikto vīzas nodevu apmēru, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu attiecībā uz šīs regulas grozīšanu saistībā ar vīzas nodevu apmēru. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽⁹⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

⁽⁹⁾ OVL 123, 12.5.2016., 1. lpp.

- (22) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Regulas (EK) Nr. 810/2009 īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁶⁾.
- (23) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un LESD, Dānija nepedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro. Tā kā šī regula pilnveido Šengenas *acquis*, Dānija saskaņā ar minētā protokola 4. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu par šo regulu, izlemj, vai tā šo regulu ieviešīs savos tiesību aktos.
- (24) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK ⁽⁷⁾; tādēļ Apvienotā Karaliste nepedalās šīs regulas pieņemšanā, un Apvienotajai Karalistei šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (25) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK ⁽⁸⁾; tādēļ Īrija nepedalās šīs regulas pieņemšanā, un Īrijai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (26) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Eiropas Savienības Padomes un Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolikumu par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ⁽⁹⁾, šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK ⁽¹⁰⁾ 1. panta B. punktā.
- (27) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolikumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ⁽¹¹⁾ šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK ⁽¹²⁾ 3. pantu.
- (28) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanas Nolikumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ⁽¹³⁾ šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta B. punktā, to lasot saistībā ar 3. pantu Padomes Lēmumā 2011/350/ES ⁽¹⁴⁾.
- (29) Attiecībā uz Kipru šī regula ir akts, kas pilnveido Šengenas *acquis* vai ir kā citādi saistīts ar to, kā noteikts 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punktā.

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽⁷⁾ Padomes Lēmums 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.).

⁽⁸⁾ Padomes Lēmums 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.).

⁽⁹⁾ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

⁽¹⁰⁾ Padomes Lēmums 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolikumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē (OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.).

⁽¹¹⁾ OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

⁽¹²⁾ Padomes Lēmums 2008/146/EK (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolikumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.).

⁽¹³⁾ OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

⁽¹⁴⁾ Padomes Lēmums 2011/350/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanas Nolikumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā saistībā ar kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām un personu pārvietošanas (OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.).

- (30) Attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju šī regula ir akts, kas pilnveido Šengenas *acquis* vai ir kā citādi saistīts ar to, kā noteikts 2005. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punktā.
- (31) Attiecībā uz Horvātiju šī regula ir akts, kas pilnveido Šengenas *acquis* vai ir kā citādi saistīts ar to, kā noteikts 2011. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punktā.
- (32) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 810/2009,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 810/2009 groza šādi:

1) regulas 1. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Ar šo regulu paredz procedūras un nosacījumus, lai izsniegtu vīzas plānotām uzturēšanās reizēm dalībvalstu teritorijā uz laiku, kas nav ilgāks par 90 dienām jebkurā 180 dienu laikposmā.”;

b) pievieno šādu punktu:

“4. Piemērojot šo regulu, dalībvalstis pilnībā ievēro Savienības tiesību aktus, tostarp Eiropas Savienības Pamattiesību hartu. Saskaņā ar vispārējiem Savienības tiesību principiem lēmumus par pieteikumiem, kas paredzēti šajā regulā, pieņem, katru gadījumu izskatot atsevišķi.”;

2) regulas 2. pantu groza šādi:

a) panta 2) punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) plānoti uzturēties dalībvalstu teritorijā uz laiku, kas nav ilgāks par 90 dienām jebkurā 180 dienu laikposmā; vai”;

b) panta 7) punktu aizstāj ar šādu:

“7) “atzīts ceļošanas dokuments” ir ceļošanas dokuments, kuru viena vai vairākas dalībvalstis atzīst ārējo robežu šķērsošanai un vīzas ielīmēšanai, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1105/2011/ES (*);

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1105/2011/ES (2011. gada 25. oktobris) par to ceļošanas dokumentu sarakstu, kuri to turētājam dod tiesības šķērsot ārējās robežas un kuros drīkst ielīmēt vīzu, un par mehānisma izveidi šāda saraksta sagatavošanai (OV L 287, 4.11.2011., 9. lpp.);

c) pievieno šādus punktus:

“12) “jūrnieks” ir jebkura persona, kas ir jebkādā statusā nodarbināta, iesaistīta vai strādā uz kuģa jūras navigācijā vai kuģa, kurš kuģo starptautiskos iekšējos ūdeņos;

13) “elektroniskais paraksts” ir elektroniskais paraksts, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 910/2014 (*) 3. panta 10) punktā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp.);

3) regulas 3. panta 5. punkta b) un c) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“b) trešo valstu valstspiederīgie, kam ir derīga uzturēšanās atļauja, ko izsniegusi dalībvalsts, kura nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, vai dalībvalsts, kura Šengenas *acquis* noteikumus vēl nepiemēro pilnībā, vai trešo valstu valstspiederīgie, kam ir kāda no V pielikumā uzskaitītajām derīgām uzturēšanās atļaujām, ko izsniegušas Amerikas Savienotās Valstis, Andora, Japāna, Kanāda vai Sanmarīno un kas to turētājiem garantē beznosacījumu atpakaļuzņemšanu, vai kam ir derīga uzturēšanās atļauja vienā vai vairākās Nīderlandes Karalistes aizjūras zemēs un teritorijās (Arubā, Kirasao, Sentmartēnā, Bonairē, Sintēstatūsā un Sabā);

- c) trešo valstu valstspiederīgie, kam ir derīga vīza ceļošanai uz dalībvalsti, kura nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, vai ceļošanai uz dalībvalsti, kura Šengenas *acquis* noteikumus vēl nepiemēro pilnībā, vai uz valsti, kura ir puse Līgumā par Eiropas Ekonomikas zonu, vai uz Amerikas Savienotajām Valstīm, Japānu vai Kanādu, vai kam ir derīga vīza ceļošanai uz vienu vai vairākām Nīderlandes Karalistes aizjūras zemēm un teritorijām (Arubu, Kirasao, Sentmartēnu, Bonairi, Sintēstatiusu un Sabu), kad attiecīgā persona ceļo uz izsniedzēju valsti vai uz jebkuru citu trešo valsti vai pēc vīzas izmantošanas atgriežas no izsniedzējas valsts;”;

- 4) regulas 4. pantā iekļauj šādu punktu:

“1.a Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var nolemt, ka pieteikumus izskata un par tiem lēmumus pieņem centrālās iestādes. Dalībvalstis nodrošina, ka minētajām iestādēm ir pietiekamas zināšanas par vietējiem apstākļiem valstī, kurā tiek iesniegts pieteikums, lai novērtētu migrācijas un drošības risku, kā arī pietiekamas valodas zināšanas, lai analizētu dokumentus, un ka vajadzības gadījumā tiek iesaistīti konsulāti, lai veiktu papildu izskatīšanu un pārrunas.”;

- 5) regulas 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) ja apmeklējums aptver vairāk par vienu ceļojuma mērķi vai ja divu mēnešu laikposmā ir paredzēts veikt vairākus atsevišķus apmeklējumus – dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas galvenais apmeklējuma(-u) mērķis, ja ņem vērā uzturēšanās ilgumu, kas skaitīts dienās, vai uzturēšanās nolūku; vai”;

- 6) regulas 8. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalsts var piekrist pārstāvēt citu dalībvalsti, kas saskaņā ar 5. pantu ir kompetenta, nolūkā minētās dalībvalsts vārdā izskatīt pieteikumus un lemt par tiem. Dalībvalsts var arī ierobežoti pārstāvēt citu dalībvalsti – vienīgi, lai pieņemtu pieteikumus un reģistrētu biometriskos identifikatorus.”;

- b) panta 2. punktu svīturo;

- c) panta 3. un 4. punktu aizstāj ar šādiem:

“3. Ja saskaņā ar 1. punkta otro teikumu pārstāvība ir ierobežota, datu saņemšanu un pārsūtīšanu pārstāvētajai dalībvalstij veic saskaņā ar attiecīgajiem datu aizsardzības un drošības noteikumiem.

4. Pārstāvošā dalībvalsts ar pārstāvēto dalībvalsti slēdz divpusēju vienošanos. Tajā:

- a) precizē pārstāvības – ja tā ir tikai pagaidu – ilgumu un procedūras tās izbeigšanai;

b) jo īpaši tad, ja pārstāvētajai dalībvalstij attiecīgajā trešā valstī ir konsulāts, – var paredzēt, ka pārstāvētā dalībvalsts nodrošina telpas, personālu un maksājumus.”;

- d) panta 7. un 8. punktu aizstāj ar šādiem:

“7. Pārstāvētā dalībvalsts paziņo Komisijai par pārstāvības pasākumiem vai par minēto pasākumu izbeigšanu, vēlākais, 20 kalendārās dienas pirms tie stājas spēkā vai tiek izbeigti, izņemot nepārvaramu apstākļu gadījumos.

8. Tajā pašā laikā, kad tiek veikta 7. punktā minētā paziņošana, pārstāvošās dalībvalsts konsulāts informē gan citu dalībvalstu konsulātus, gan Savienības delegāciju attiecīgajā jurisdikcijā par pārstāvības pasākumiem vai par šādu pasākumu izbeigšanu.”;

- e) pievieno šādus punktus:

“10. Ja dalībvalsts nav ne klātesoša, ne pārstāvēta trešā valstī, kurā pieteikuma iesniedzējam jāiesniedz pieteikums, minētā dalībvalsts saskaņā ar 43. pantu cenšas sadarboties ar ārpalpojumu sniedzēju minētajā trešā valstī.

11. Ja dalībvalsts konsulāts attiecīgajā vietā saskaras ar ilgstošiem tehniskiem nepārvaramiem iemesliem, minētā dalībvalsts citai dalībvalstij minētajā vietā lūdz pagaidu pārstāvību attiecībā uz visām vai dažām pieteikuma iesniedzēju kategorijām.”;

7) regulas 9. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Pieteikumus iesniedz ne agrāk kā sešus mēnešus, un jūrnieki, kas veic amata pienākumus, ne agrāk kā deviņus mēnešus pirms plānotā apmeklējuma sākuma un parasti ne vēlāk kā 15 kalendārās dienas pirms plānotā apmeklējuma sākuma. Atsevišķos pamatotos steidzamības gadījumos konsulāts vai centrālās iestādes var atļaut pieteikumus iesniegt vēlāk nekā 15 kalendārās dienas pirms plānotā apmeklējuma sākuma.”;

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Neskarot 13. pantu, pieteikumus var iesniegt:

a) pieteikuma iesniedzējs;

b) akreditēts komerciāls starpnieks;

c) profesionāla, kultūras, sporta vai izglītības apvienība vai iestāde tās locekļu vārdā.”;

c) pievieno šādu punktu:

“5. Pieteikuma iesniedzējam, lai iesniegtu pieteikumu, neprasa ierasties personīgi vairāk kā vienā vietā.”;

8) regulas 10. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Pieteikuma iesniedzēji, iesniedzot pieteikumu, ierodas personīgi, lai tiktu iegūti viņu pirkstu nospiedumi saskaņā ar 13. panta 2. un 3. punktu un 13. panta 7. punkta b) apakšpunktu. Neskarot šā punkta pirmo teikumu un 45. pantu, pieteikuma iesniedzēji var pieteikumus iesniegt elektroniski, ja šāda iespēja ir pieejama.”;

b) panta 2. punktu svīturo;

9) regulas 11. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

“1. Katrs pieteikuma iesniedzējs iesniedz rokrakstā vai elektroniski aizpildītu pieteikuma veidlapu, kā paredzēts I pielikumā. Pieteikuma veidlapu paraksta. To var parakstīt manuāli vai – ja dalībvalsts, kas ir kompetenta izskatīt pieteikumu un pieņemt par to lēmumu, atzīst elektronisko parakstu, – elektroniski.”;

b) pantā iekļauj šādus punktus:

“1.a Ja pieteikuma iesniedzējs pieteikumu paraksta elektroniski, elektroniskais paraksts ir kvalificēts elektroniskais paraksts Regulas (ES) Nr. 910/2014 3. panta 12) punkta nozīmē.

1.b Pieteikuma veidlapas elektroniskās versijas saturs, ja to izmanto, ir tāds, kā paredzēts I pielikumā.”;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Veidlapa ir pieejama vismaz šādās valodās:

a) tās dalībvalsts valstis valodā(-ās), kuras vīzu lūdz, vai pārstāvošās dalībvalsts valstis valodā(-ās); un

b) uzņēmējas valstis valstis valodā(-ās).

Papildus a) apakšpunktā minētajai(-ām) valodai(-ām) veidlapu var darīt pieejamu arī jebkurā citā Savienības iestāžu oficiālajā valodā.”;

d) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Ja uzņēmējas valsts valsts valoda(-as) nav iestrādāta(-as) veidlapā, tulkojumu minētajā(-ās) valodā(-ās) pieteikuma iesniedzējiem dara pieejamu atsevišķi.”;

10) regulas 14. pantu groza šādi:

a) panta 3.–5. punktu aizstāj ar šādiem:

“3. Nepilnīgs to apliecinājošu dokumentu saraksts, kurus var lūgt pieteikuma iesniedzējam, lai pārliecinātos par to, vai ir ievēroti 1. un 2. punktā uzskaitītie nosacījumi, ir dots II pielikumā.

4. Dalībvalstis var prasīt pieteikuma iesniedzējiem iesniegt pierādījumu par apņemšanos segt izdevumus vai par privātu izmitināšanu, vai par tām abām, aizpildot veidlapu, ko izstrādā katra dalībvalsts. Minētajā veidlapā jo īpaši norāda:

a) vai tā paredzēta, lai pierādītu apņemšanos segt izdevumus vai privātu izmitināšanu, vai tās abas;

b) vai persona, kas apņemas segt izdevumus vai ielūdz, ir persona, uzņēmums vai organizācija;

c) personas, kas apņemas segt izdevumus vai ielūdz, identitāti un kontaktinformāciju;

d) pieteikuma iesniedzēja(-u) identitātes datus (vārdu, uzvārdu, dzimšanas datumu, dzimšanas vietu un valstspiederību);

e) izmitināšanas vietas adresi;

f) uzturēšanās ilgumu un mērķi;

g) iespējamās ģimenes saites ar personu, kas apņemas segt izdevumus vai ielūdz;

h) informāciju, kas tiek prasīta saskaņā ar VIS regulas 37. panta 1. punktu.

Veidlapa ir sagatavota ne tikai dalībvalsts valsts valodā(-ās), bet arī vismaz vienā no Savienības iestāžu oficiālajām valodām. Veidlapas paraugu nosūta Komisijai.

5. Konsulāti vietējā Šengenas sadarbībā izvērtē 1. punktā paredzēto nosacījumu īstenošanu, lai ņemtu vērā vietējos apstākļus, kā arī migrācijas un drošības riskus.”;

b) pantā iekļauj šādu punktu:

“5.a Ja tas nepieciešams, lai ņemtu vērā vietējos apstākļus, kā minēts 48. pantā, Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem apliecinājošu dokumentu saskaņotu sarakstu, kas jāizmanto katrā jurisdikcijā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 52. panta 2. punktā.”;

c) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Var atteikties no šā panta 1. punktā ietvertajām prasībām, ja konsulātam vai centrālajām iestādēm ir zināms, ka pieteikuma iesniedzējs ir godprātīgs un uzticams, jo īpaši, ka iepriekš izsniegtās vīzas viņš izmantojis likumīgi, ja nav šaubu, ka, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, viņš ievēros Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/399 (*) 6. panta 1. punkta prasības.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/399 (2016. gada 9. marts) par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV L 77, 23.3.2016., 1. lpp.).”;

11) regulas 15. panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“2. Pieteikuma iesniedzēji, kas iesniedz vairākkārtējas ieceļošanas vīzas pieteikumu, pierāda, ka viņiem ir pietiekama un derīga ceļojuma medicīniskā apdrošināšana, kas attiecas uz viņu pirmā plānotā apmeklējuma laiku.”;

12) regulas 16. pantu groza šādi:

a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Pieteikuma iesniedzēji maksā vīzas nodevu – EUR 80.

2. Bērniem no sešu gadu vecuma, kas ir jaunāki par 12 gadiem, vīzas nodeva ir EUR 40.”;

b) pantā iekļauj šādu punktu:

“2.a Vīzas nodevu EUR 120 vai EUR 160 apmērā piemēro, ja Padome pieņem īstenošanas lēmumu saskaņā ar 25.a panta 5. punkta b) apakšpunktu. Šo noteikumu nepiemēro bērniem, kas ir jaunāki par 12 gadiem.”;

c) panta 3. punktu svīturo;

d) panta 4. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) pētnieki, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/801 (*) 3. panta 2. punktā, kuri ceļo, lai veiktu zinātnisku pētniecību vai piedalītos zinātniskā seminārā vai konferencē;

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/801 (2016. gada 11. maijs) par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos pētniecības, studiju, stažēšanās, brīvprātīga darba, skolēnu apmaiņas programmu vai izglītības projektu un viesaukles darba nolūkā (OV L 132, 21.5.2016., 21. lpp.).”;

e) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Vīzas nodevu var atcelt:

a) bērniem no sešu gadu vecuma, kas ir jaunāki par 18 gadiem;

b) diplomātisko un dienesta pasu turētājiem;

c) bezpeļņas organizāciju rīkotu semināru, konferenču, sporta, kultūras un izglītības pasākumu dalībniekiem, kas ir vecumā līdz 25 gadiem.”;

f) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Atsevišķos gadījumos iekasējamās vīzas nodevas apmēru var atcelt vai samazināt, ja tas palīdz veicināt kultūras vai sporta intereses, intereses ārpolitikas un attīstības politikas jomā, kā arī citās svarīgu sabiedrības interešu jomās, humānu iemeslu dēļ vai starptautisku saistību dēļ.”;

g) panta 7. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Iekasējot maksājumus valūtā, kas nav euro, iekasējamās vīzas nodevas apmēru attiecīgā valūtā nosaka un regulāri pārskata, piemērojot Eiropas Centrālās bankas noteikto euro valūtas maiņas kursa atsaucē likmi. Iekasējamo apmēru var noapaļot, un vietējā Šengenas sadarbībā nodrošina, ka tiek iekasētas līdzīga apmēra nodevas.”;

h) pievieno šādu punktu:

“9. Komisija ik pēc trīs gadiem izvērtē vajadzību pārskatīt šā panta 1., 2. un 2.a punktā noteikto vīzas nodevu apmēru, ņemot vērā objektīvus kritērijus, piemēram, Eurostat publicētos datus par vispārējo inflāciju Savienības mērogā un dalībvalstu ierēdņu vidējo svēto algu. Pamatojoties uz minētajiem izvērtējumiem, Komisija vajadzības gadījumā pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 51. pantu par šīs regulas grozīšanu attiecībā uz vīzas nodevu apmēru.”;

13) regulas 17. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

“1. Ārpalpojumu sniedzējs, kas minēts 43. pantā, var iekasēt pakalpojumu maksu.”;

b) panta 3. punktu svīturo;

c) pantā iekļauj šādus punktus:

“4.a Atkāpjoties no 4. punkta, trešās valstīs, kurās kompetentajai dalībvalstij nav konsulāta pieteikumu pieņemšanas nolūkā un to nepārstāv cita dalībvalsts, pakalpojumu maksa principā nepārsniedz EUR 80.

4.b Izņēmuma apstākļos, kuros 4.a punktā minētais apmērs nav pietiekams, lai sniegtu pilnu pakalpojumu, var prasīt lielāku pakalpojumu maksu apmērā līdz, lielākais, EUR 120. Šādā gadījumā attiecīgā dalībvalsts par savu nodomu ļaut prasīt lielāku pakalpojumu maksu paziņo Komisijai vēlākais trīs mēnešus pirms tās ieviešanas sākuma. Paziņojumā norāda pakalpojumu maksas līmeņa noteikšanas pamatojumu, jo īpaši sīki izklāstītas izmaksas, kuru dēļ tiek noteikts lielāks apmērs.”;

d) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Attiecīgā dalībvalsts var saglabāt iespēju, ka visi pieteikuma iesniedzēji var pieteikumus iesniegt tieši tās konsulātos vai tādās dalībvalsts konsulātā, ar kuru tai ir vienošanās par pārstāvību saskaņā ar 8. pantu.”;

14) regulas 19. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“1. Kompetentais konsulāts vai kompetentās dalībvalsts centrālās iestādes pārbauda, vai:”;

b) panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“2. Ja kompetentais konsulāts vai kompetentās dalībvalsts centrālās iestādes konstatē, ka 1. punktā minētie nosacījumi ir ievēroti, pieteikums ir pieņemams un konsulāts vai centrālās iestādes:

— ievēro VIS regulas 8. pantā aprakstītās procedūras, un

— turpina izskatīt pieteikumu.”;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Ja kompetentais konsulāts vai kompetentās dalībvalsts centrālās iestādes konstatē, ka 1. punktā minētie nosacījumi nav ievēroti, pieteikums nav pieņemams un konsulāts vai centrālās iestādes bez kavēšanās:

— atdod atpakaļ pieteikuma iesniedzējam pieteikuma veidlapu un visus iesniegtos dokumentus,

— iznīcina iegūtos biometriskos datus,

— atmaksā vīzas nodevu un

— neizskata pieteikumu.”;

d) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Atkāpjoties no 3. punkta, pieteikumu, kas neatbilst 1. punktā izklāstītajām prasībām, var uzskatīt par pieņemamu humānu iemeslu dēļ, ar valsts interesēm saistītu iemeslu dēļ vai starptautisko saistību dēļ.”;

15) regulas 21. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu groza šādi:

i) ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“3. Pārbaudot, vai pieteikuma iesniedzējs atbilst ieceļošanas noteikumiem, konsulāts vai centrālās iestādes pārliecinās:”;

ii) punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“e) vai pieteikuma iesniedzējam attiecīgā gadījumā ir atbilstoša un derīga ceļojuma medicīniskā apdrošināšana, kas attiecas uz paredzētās uzturēšanās laiku, vai arī, ja tiek iesniegts vairākkārtējas ieceļošanas vīzas pieteikums, uz pirmā plānotā apmeklējuma laiku.”;

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Konsulāts vai centrālās iestādes vajadzības gadījumā pārbauda iepriekšējo un plānoto uzturēšanās laiku ilgumu, lai pārliecinātos, ka pieteikuma iesniedzējs nav pārsniedzis dalībvalstu teritorijā maksimāli pieļaujamo atļautās uzturēšanās laiku neatkarīgi no tā, cik ilgs iespējamas uzturēšanās termiņš ir bijis atļauts ar valsts ilgtermiņa vīzu vai uzturēšanās atļauju.”;

c) panta 6. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“6. Izskatot lidostas tranzītvīzas pieteikumus, konsulāts vai centrālās iestādes jo īpaši pārliecinās:”;

d) panta 8. punktu aizstāj ar šādu:

“8. Izskatot pieteikumu, konsulāts vai centrālās iestādes pamatotos gadījumos var veikt pārrunas ar pieteikuma iesniedzēju un lūgt papildu dokumentus.”;

16) regulas 22. pantu groza šādi:

a) panta 1. – 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Apdraudējuma kādas dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai, iekšējai drošībai, starptautiskajām attiecībām vai sabiedrības veselībai iemeslu dēļ dalībvalsts var prasīt, lai citu dalībvalstu centrālās iestādes apspriestos ar tās centrālajām iestādēm, izskatot pieteikumus, ko iesnieguši kādu konkrētu trešo valstu valstspiederīgie vai šādu valstspiederīgo konkrētas kategorijas. Šāda apspriešanās neattiecas uz lidostas tranzītvīzu pieprasījumiem.

2. Centrālās iestādes, ar kurām apspriežas, dod galīgo atbildi pēc iespējas drīz, bet ne vēlāk kā septiņās kalendārjās dienās pēc apspriešanās. Ja atbildi nesniedz minētajā termiņā, tas nozīmē, ka tām nav pamata iebilst pret vīzas izsniegšanu.

3. Par iepriekšējās apspriešanās prasības ieviešanu vai atsaukšanu dalībvalsts parasti paziņo Komisijai vēlākais 25 kalendārjās dienās, pirms tā kļūst piemērojama. Minēto informāciju vietējā Šengenas sadarbībā sniedz arī attiecīgajā jurisdikcijā.”;

b) panta 5. punktu svīturo;

17) regulas 23. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Atsevišķos gadījumos, īpaši, ja ir nepieciešams pieteikumu sīkāk pārbaudīt, minēto laikposmu var pagarināt, ilgākais, līdz 45 kalendārjām dienām.”;

b) pantā iekļauj šādu punktu:

“2.a Atsevišķos pamatotos steidzamības gadījumos lēmumus par pieteikumiem pieņem nekavējoties.”;

c) panta 3. punktu svīturo;

d) panta 4. punktu groza šādi:

i) iekļauj šādu apakšpunktu:

“ba) izsniegt lidostas tranzītvīzu saskaņā ar 26. pantu; vai”;

ii) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) saskaņā ar 32. pantu atteikt izsniegt vīzu.”;

iii) punkta d) apakšpunktu svīturo;

18) regulas 24. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) svīturo trešo daļu;

ii) punkta ceturto daļu aizstāj ar šādu:

“Neskarot 12. panta a) punktu, vīzas vienai ieceļošanas reizei derīguma termiņš ietver arī papildtermiņu – 15 kalendārās dienas.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Ar noteikumu, ka pieteikuma iesniedzējs ievēro ieceļošanas nosacījumus, kas izklāstīti Regulas (ES) 2016/399 6. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktā, vairākkārtējas ieceļošanas vīzas ar ilgu derīguma termiņu tiek izsniegtas ar šādiem derīguma termiņiem, izņemot gadījumus, ja vīzas derīguma termiņš pārsniedz ceļošanas dokumenta derīguma termiņu:

a) ar derīguma termiņu uz vienu gadu ar noteikumu, ka pieteikuma iesniedzējs ir saņēmis un likumīgi izmantojis trīs vīzas pēdējo divu gadu laikā;

b) ar derīguma termiņu uz diviem gadiem ar noteikumu, ka pieteikuma iesniedzējs ir iepriekšējo divu gadu laikā saņēmis un likumīgi izmantojis vairākkārtējas ieceļošanas vīzu, kas ir derīga vienu gadu;

c) ar derīguma termiņu uz pieciem gadiem ar noteikumu, ka pieteikuma iesniedzējs ir iepriekšējo trīs gadu laikā saņēmis un likumīgi izmantojis vairākkārtējas ieceļošanas vīzu, kas ir derīga divus gadus.

Saistībā ar vairākkārtējas ieceļošanas vīzu izsniegšanu neņem vērā lidostas tranzītvīzu un vīzu ar ierobežotu teritoriālo derīgumu, kas izsniegta saskaņā ar 25. panta 1. punktu.”;

c) pantā iekļauj šādus punktus:

“2.a Atkāpjoties no 2. punkta, izsniegtās vīzas derīguma termiņu atsevišķos gadījumos var saīsināt, ja pastāv pamatotas šaubas par to, vai ieceļošanas nosacījumi tiks ievēroti visā uzturēšanās periodā.

2.b Atkāpjoties no 2. punkta, konsulāti vietējā Šengenas sadarbībā novērtē, vai 2. punktā izklāstītie noteikumi par vairākkārtējas ieceļošanas vīzu izsniegšanu ir jāpielāgo, lai ņemtu vērā vietējos apstākļus, kā arī migrācijas un drošības riskus, lai pieņemtu labvēlīgākus vai ierobežojošākus noteikumus saskaņā ar 2.d punktu.

2.c Neskarot 2. punktu, vairākkārtējas ieceļošanas vīzu ar derīguma termiņu līdz pieciem gadiem var izsniegt pieteikuma iesniedzējiem, kuri pierāda vajadzību vai pamato nolūku ceļot bieži vai regulāri, ar noteikumu, ka pieteikuma iesniedzēji pierāda savu godīgumu un uzticamību, īpaši iepriekšējo vīzu likumīgu izmantošanu, savu saimniecisko stāvokli izcelsmes valstī un patiesu nodomu atstāt dalībvalstu teritoriju pirms vīzas, kurai tie ir pieteikušies, termiņa beigām.

2.d Vajadzības gadījumā, pamatojoties uz šā panta 2.b punktā minēto novērtējumu, Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem noteikumus attiecībā uz šā panta 2. punktā noteiktajiem nosacījumiem vairākkārtējas ieceļošanas vīzu izsniegšanai, kas ir jāpiemēro katrā jurisdikcijā, lai ņemtu vērā vietējos apstākļus, migrācijas un drošības riskus un Savienības vispārējās attiecības ar attiecīgo trešo valsti. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 52. panta 2. punktā.”;

19) iekļauj šādu pantu:

“25.a pants

Sadarbība atpakaļuzņemšanas jomā

1. Atkarībā no trešās valsts sadarbības līmeņa ar dalībvalstīm nelikumīgu migrantu atpakaļuzņemšanas jomā, kas novērtēts, pamatojoties uz attiecīgiem un objektīviem datiem, 14. panta 6. punktu, 16. panta 1. punktu, 16. panta 5. punkta b) apakšpunktu, 23. panta 1. punktu un 24. panta 2. un 2.c punktu nepiemēro tādiem pieteikuma iesniedzējiem vai tādu pieteikuma iesniedzēju kategorijām, kas ir tādu trešo valstu valstspiederīgie, par kurām saskaņā ar šo pantu tiek uzskatīts, ka tās sadarbojas nepietiekami.

2. Komisija regulāri, vismaz reizi gadā, novērtē trešo valstu sadarbību atpakaļuzņemšanas jomā, jo īpaši ņemot vērā šādus rādītājus:
- a) atgriešanas lēmumu skaits, kas izdoti attiecīgās trešās valsts personām, kuras nelikumīgi uzturas dalībvalstu teritorijā;
 - b) tādu personu, par kurām izdots atgriešanas lēmums, faktisko piespiedu atgriešanu skaits, kas izteikts procentos no attiecīgās trešās valsts valstspiederīgajiem izdotajiem atgriešanas lēmumiem, tostarp, attiecīgā gadījumā, pamatojoties uz Savienības vai divpusējiem atpakaļuzņemšanas nolīgumiem, ieskaitot to trešo valstu valstspiederīgo skaitu, kuri tranzītā šķērsojuši attiecīgās trešās valsts teritoriju;
 - c) trešās valsts akceptētu atpakaļuzņemšanas pieprasījumu skaits katrā dalībvalstī, izteikts procentos no šādu attiecīgajai trešai valstij iesniegtu pieprasījumu skaita;
 - d) praktiskas sadarbības līmenis attiecībā uz atgriešanu dažādos atgriešanas procedūras posmos, piemēram:
 - i) palīdzība, kas sniegta to personu identificēšanai, kuras nelikumīgi uzturas dalībvalstu teritorijā, un ceļošanas dokumentu savlaicīgai izsniegšanai;
 - ii) Eiropas ceļošanas dokumenta tādu trešo valstu valstspiederīgo atgriešanai, kuri dalībvalstī uzturas nelikumīgi, vai *laissez-passer* akceptēšana;
 - iii) tādu personu atpakaļuzņemšanas akceptēšana, kuras likumiski jāatgriež uz viņu valsti;
 - iv) atgriešanas lidojumu un operāciju akceptēšana.

Šādu novērtējumu balsta uz dalībvalstu, kā arī Savienības iestāžu, struktūru, biroju un aģentūru sniegtu uzticamu datu izmantošanu. Komisija regulāri, vismaz reizi gadā, par savu novērtējumu ziņo Padomei.

3. Dalībvalsts var arī paziņot Komisijai, ja tā saskaras ar būtiskām un pastāvīgām praktiskām problēmām sadarbībā ar kādu trešo valsti nelikumīgo migrantu atpakaļuzņemšanas jomā, pamatojoties uz tiem pašiem rādītājiem, kas uzskaitīti 2. punktā. Komisija par paziņojumu nekavējoties informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

4. Komisija viena mēneša laikā izskata jebkuru paziņojumu, kas sniegts, ievērojot 3. punktu. Komisija informē Eiropas Parlamentu un Padomi par veiktās izskatīšanas rezultātiem.

5. Ja, pamatojoties uz 2. un 4. punktā minēto analīzi un ņemot vērā soļus, ko Komisija spērusi, lai uzlabotu attiecīgās trešās valsts sadarbības līmeni atpakaļuzņemšanas jomā un Savienības vispārējās attiecības ar minēto trešo valsti, tostarp migrācijas jomā, Komisija uzskata, ka valsts nesadarbojas pietiekami un ka tādēļ ir jārikojas, vai ja 12 mēnešu laikā vienkāršs dalībvalstu vairākums ir sniedzis paziņojumu Komisijai saskaņā ar 3. punktu, Komisija, vienlaikus turpinot centienus uzlabot sadarbību ar attiecīgo trešo valsti, iesniedz Padomei priekšlikumu pieņemt:

- a) īstenošanas lēmumu, ar kuru uz laiku pārtrauc piemērot jebkuru vai vairākus no šādiem pantiem – 14. panta 6. punktu, 16. panta 5. punkta b) apakšpunktu, 23. panta 1. punktu vai 24. panta 2. un 2.c punktu – attiecībā uz visiem attiecīgās trešās valsts valstspiederīgajiem vai dažām to kategorijām;
- b) ja – pēc Komisijas veiktā novērtējuma – pasākumi, ko piemēro saskaņā ar šā punkta a) apakšpunktā minēto īstenošanas lēmumu, netiek atzīti par efektīviem – īstenošanas lēmumu, ar kuru vienu no 16. panta 2.a punktā noteiktajām vīzas nodevām pakāpeniski piemēro visiem attiecīgās trešās valsts valstspiederīgajiem vai dažām to kategorijām.

6. Komisija, pamatojoties uz 2. punktā noteiktajiem rādītājiem, regulāri novērtē un ziņo, vai var panākt būtiskus un ilgstošus uzlabojumus sadarbībā ar attiecīgo trešo valsti attiecībā uz nelikumīgu migrantu atpakaļuzņemšanu, un, ņemot vērā Savienības vispārējās attiecības ar minēto trešo valsti, var iesniegt Padomei priekšlikumu atcelt vai grozīt 5. punktā minētos īstenošanas lēmumus.

7. Vēlākais sešus mēnešus pēc 5. punktā minēto īstenošanas lēmumu stāšanās spēkā Komisija sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par progresu, kas gūts attiecībā uz minētās trešās valsts sadarbību atpakaļuzņemšanas jomā.

8. Ja, pamatojoties uz 2. punktā minēto analīzi un ņemot vērā Savienības vispārējās attiecības ar attiecīgo trešo valsti, jo īpaši sadarbībā atpakaļuzņemšanas jomā, Komisija uzskata, ka attiecīgā trešā valsts sadarbojas pietiekami, tā var iesniegt Padomei priekšlikumu pieņemt īstenošanas lēmumu attiecībā uz tādiem pieteikuma iesniedzējiem vai tādu pieteikuma iesniedzēju kategorijām, kuri ir minētās trešās valsts valstspiederīgie un kuri iesniedz vīzas pieteikumu minētās trešās valsts teritorijā, paredzot vienu vai vairākus šādus aspektus:

- a) regulas 16. panta 1. punktā minētās vīzas nodevas samazināšana līdz EUR 60;
- b) regulas 23. panta 1. punktā minētā laikposma, kādā jāpieņem lēmumi par pieteikumu, samazināšana līdz 10 dienām;
- c) regulas 24. panta 2. punktā paredzētā vairākkārtējas ieceļošanas vīzu derīguma termiņa pagarināšana.

Minēto īstenošanas lēmumu piemēro ilgākais vienu gadu. To var atjaunot.”;

20) regulas 27. pantu groza šādi:

- a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem noteikumus par vīzas uzlīmes aizpildīšanu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 52. panta 2. punktā.

2. Dalībvalstis var pievienot valstu ierakstus vīzas uzlīmes sadaļā “Piezīmes”. Minētie ieraksti neatkārto obligātos ierakstus, kuri paredzēti saskaņā ar 1. punktā minēto procedūru.”;

- b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Vīzas uzlīmi vīzai vienai ieceļošanas reizei rokrakstā var aizpildīt vienīgi nepārvaramu tehnisku iemeslu gadījumā. Rokrakstā aizpildītā vīzas uzlīmē neveic nekādas izmaiņas.”;

21) regulas 29. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Vīzas uzlīmi ielīmē ceļošanas dokumentā.”;

- b) pantā iekļauj šādu punktu:

“1.a Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem sīki izstrādātus noteikumus vīzas uzlīmes ielīmēšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 52. panta 2. punktā.”;

22) regulas 31. pantu groza šādi:

- a) panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Dalībvalsts var prasīt, lai tās centrālās iestādes tiktu informētas par vīzām, ko citas dalībvalstis izsniegušas konkrētu trešo valstu valstspiederīgajiem vai konkrētām šādu valstspiederīgo kategorijām, taču tas neattiecas uz lidostas tranzītvīzām.

2. Par šādas informēšanas prasības ieviešanu vai atsaukšanu dalībvalsts paziņo Komisijai vēlākais 25 kalendārās dienās, pirms tā kļūst piemērojama. Minēto informāciju sniedz arī vietējā Šengenas sadarbībā attiecīgajā jurisdikcijā.”;

- b) panta 4. punktu svīturo;

23) regulas 32. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punkta a) apakšpunktā iekļauj šādu punktu:

“iia) nesniedz plānotā lidostas tranzīta mērķa un nosacījumu pamatojumu.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Lēmumu par atteikumu un iemeslus, kas ir tā pamatā, paziņo pieteikuma iesniedzējam, izmantojot VI pielikumā doto standartveidlapu, tās dalībvalsts valodā, kura ir pieņēmusi galīgo lēmumu par pieteikumu, un kādā citā Savienības iestāžu oficiālajā valodā.”;

c) panta 4. punktu svīturo;

24) regulas 36. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu svīturo;

b) pantā iekļauj šādu punktu:

“2.a Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem darbības norādes vīzu izsniegšanai pie robežas jūrniekiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 52. panta 2. punktā.”;

25) regulas 37. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Uz vīzas uzlīmju glabāšanu un rīcību ar tām attiecas atbilstīgi drošības pasākumi, lai novērstu krāpšanu vai nozaudēšanu. Katrā konsulatā veic vīzas uzlīmju krājuma uzskaiti un reģistrē katras vīzas uzlīmes lietojumu. Par jebkādu neaizpildītu vīzas uzlīmju nozīmīgu nozaudēšanu ziņo Komisijai.

3. Konsulātiem vai centrālajām iestādēm ir pieteikumu arhīvi papīra un elektroniskā formātā. Katrā atsevišķā lietā ir iekļauta attiecīga informācija, kas ļautu vajadzības gadījumā rekonstruēt situāciju, kādā pieņemts lēmums par pieteikumu.

Atsevišķās pieteikuma lietas glabā vismaz vienu gadu no dienas, kad par pieteikumu ir pieņemts 23. panta 1. punktā minētais lēmums, vai, pārsūdzības gadījumā, līdz pārsūdzības procedūras beigām – atkarībā no tā, kurš termiņš ir ilgāks. Ja tas ir piemērojami, atsevišķās elektroniskās pieteikuma datnes glabā izsniegtās vīzas derīguma laikposmu.”;

26) regulas 38. pantu groza šādi:

a) virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Resursi pieteikumu izskatīšanai un vīzas procedūru pārraudzībai”;

b) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis norīko konsulātos pietiekamu skaitu attiecīgu darbinieku, lai veiktu uzdevumus, kas saistīti ar pieteikumu izskatīšanu, tādējādi sabiedrībai nodrošinot pieņemamu un saskaņotu pakalpojumu kvalitāti.”;

c) pantā iekļauj šādu punktu:

“1.a Dalībvalstis nodrošina, ka visu vīzas procedūru konsulātos, ieskaitot pieteikumu iesniegšanu un rīcību ar tiem, vīzas uzlīmju drukāšanu un praktisku sadarbību ar ārpakalpojumu sniedzējiem, pārrauga nosūtītie darbinieki, lai nodrošinātu integrāti visos procedūras posmos.”;

d) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Dalībvalstu centrālās iestādes nodrošina pietiekamu apmācību gan nosūtītiem darbiniekiem, gan vietējiem darbiniekiem un ir atbildīgas par to nodrošināšanu ar pilnīgu, precīzu un aktuālu informāciju par attiecīgiem Savienības un valsts tiesību aktiem.”;

e) pantā iekļauj šādus punktus:

“3.a Ja pieteikumus izskata un par tiem lēmumus pieņem centrālās iestādes, kā minēts 4. panta 1.a punktā, dalībvalstis sniedz specifisku apmācību, lai nodrošinātu, ka minēto centrālo iestāžu darbiniekiem ir pietiekamas un aktuālas katrai valstij specifiskas zināšanas par vietējiem sociālekonomiskajiem apstākļiem un pilnīga un aktuāla informācija par attiecīgiem Savienības un valsts tiesību aktiem.

3.b Dalībvalstis arī nodrošina, ka konsulātiem ir pietiekams skaits pienācīgi apmācītu darbinieku, lai palīdzētu centrālajām iestādēm izskatīt pieteikumus un pieņemt lēmumus par tiem, jo īpaši, piedaloties vietējās Šengenas sadarbības sanāksmēs, veicot informācijas apmaiņu ar citiem konsulātiem un vietējām iestādēm, uz vietas vācot relevantu informāciju par migrācijas risku un krāpniecisku praksi un rīkojot pārrunas un papildu izskatīšanas.”;

f) pievieno šādu punktu:

“5. Dalībvalstis nodrošina, ka pastāv procedūra, kas ļauj pieteikuma iesniedzējiem iesniegt sūdzības par:

- a) konsulātu darbinieku un – attiecīgā gadījumā – ārpakalpojumu sniedzēju darbinieku izturēšanos; vai
- b) pieteikuma procesu.

Konsulāti vai centrālās iestādes uztur sūdzību un tām sekojošo pasākumu reģistru.

Informāciju par šajā punktā paredzēto procedūru dalībvalstis dara pieejamu sabiedrībai.”;

27) regulas 39. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Konsulārie un centrālo iestāžu darbinieki, veicot savus pienākumus, pilnībā respektē cilvēka cieņu. Visi veiktie pasākumi ir samērīgi ar šādu pasākumu mērķiem.

3. Veicot savus uzdevumus, konsulārie un centrālo iestāžu darbinieki nediskriminē personas dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai ticības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ.”;

28) regulas 40. pantu aizstāj ar šādu:

“40. pants

Konsulārā organizācija un sadarbība

1. Katra dalībvalsts ir atbildīga par to, lai organizētu ar pieteikumiem saistītās procedūras.

2. Dalībvalstis:

a) ar vajadzīgajām biometrisko identifikatoru iegūšanas iekārtām nodrošina konsulātus un iestādes, kas atbildīgas par vīzu izsniegšanu pie robežām, kā arī goda konsulu birojus, ja tās šos birojus izmanto biometrisko identifikatoru iegūšanai saskaņā ar 42. pantu;

b) sadarbojas ar vienu vai vairākām citām dalībvalstīm pārstāvības pasākumu vai jebkāda cita konsulārās sadarbības veida satvarā.

3. Dalībvalsts saskaņā ar 43. pantu var sadarboties arī ar ārpakalpojumu sniedzēju.

4. Dalībvalstis paziņo Komisijai par savu konsulārā darba organizāciju un sadarbību katrā konsulārās pārstāvniecības atrašanās vietā.

5. Ja sadarbība ar citu dalībvalsti beidzas, dalībvalsts cenšas nodrošināt pilnīgu pakalpojumu sniegšanas nepārtrauktību.”;

29) regulas 41. pantu svīturo;

30) regulas 43. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu svīturo;

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Ārpakalpojumu sniedzējiem nekādu iemeslu dēļ nav atļauts piekļūt VIS. Piekļūt VIS drīkst vienīgi attiecīgi pilnvarotie konsulātu vai centrālo iestāžu darbinieki.”;

c) panta 6. punktu groza šādi:

i) punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) sniegt vispārēju informāciju par vīzu prasībām saskaņā ar 47. panta 1. punkta a)–c) apakšpunktu un pieteikuma veidlapām;”;

ii) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) iegūt datus un pieņemt pieteikumus (tostarp iegūt biometriskos identifikatorus) un pārsūtīt pieteikumu attiecīgam konsulātam vai centrālajām iestādēm;”;

iii) punkta e) un f) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“e) attiecīgā gadījumā plānot pieteikuma iesniedzēju apmeklējumu grafiku konsulātā vai ārpalpojuma sniedzēja telpās;

f) saņemt no konsulāta vai centrālajām iestādēm ceļošanas dokumentus, tostarp – attiecīgā gadījumā – atteikuma paziņojumu, un tos atdot atpakaļ pieteikuma iesniedzējam.”;

d) panta 7. punktu aizstāj ar šādu:

“7. Izvēloties ārpalpojumu sniedzēju, attiecīgā dalībvalsts novērtē organizācijas vai uzņēmuma uzticamību un maksātspēju un pārliecinās par to, ka nepastāv interešu konflikts. Novērtējums attiecīgā gadījumā ietver nepieciešamo licenču, komercdarbības reģistrācijas, statūtu un banku līgumu pārbaudi.”;

e) panta 9. punktu aizstāj ar šādu:

“9. Dalībvalstis ir atbildīgas par noteikumu ievērošanu attiecībā uz personas datu aizsardzību un nodrošina, ka ārpalpojumu sniedzēju pārrauga personas datu aizsardzības uzraudzības iestādes saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (*) 51. panta 1. punktu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).”;

f) panta 11. punktu groza šādi:

i) pirmās daļas a) un b) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“a) vispārēju informāciju par kritērijiem, nosacījumiem un procedūrām vīzas pieprasīšanai, kā noteikts 47. panta 1. punkta a) līdz c) apakšpunktā, un pieteikuma veidlapas, ko ārpalpojumu sniedzējs iesniedz pieteikuma iesniedzējiem.

b) visus tehniskos un organizatoriskos drošības pasākumus, kas vajadzīgi, lai aizsargātu personas datus pret nejaušu vai nelikumīgu iznīcināšanu vai nejaušu pazaudēšanu, pārveidošanu, nesankcionētu atklāšanu vai piekļuvi, īpaši, ja sadarbība ietver datņu un datu pārsūtīšanu attiecīgās(-o) dalībvalsts(-u) konsulātam vai centrālajām iestādēm, un pret visām citām nelikumīgām personas datu apstrādes formām;”;

ii) otro daļu aizstāj ar šādu:

“Šim nolūkam attiecīgās(-o) dalībvalsts(-u) konsulāts(-i) vai centrālās iestādes regulāri un vismaz reizi deviņos mēnešos veic izlases veida pārbaudes ārpalpojumu sniedzēja telpās. Dalībvalstis var vienoties kopīgi uzņemties regulārās pārraudzības pienākumu.”;

g) pantā iekļauj šādu punktu:

“11.a Līdz katra gada 1. februārim dalībvalstis ziņo Komisijai par savu sadarbību ar ārpalpojumu sniedzējiem visā pasaulē un to pārraudzību, kā minēts X pielikuma C punktā.”;

31) regulas 44. pantu aizstāj ar šādu:

“44. pants

Datu šifrēšana un droša pārsūtīšana

1. Ja dalībvalstis sadarbojas savstarpēji un ar ārpakalpojumu sniedzēju un izmanto goda konsulus, attiecīgā(-ās) dalībvalsts(-is) nodrošina, ka dati tiek pilnībā šifrēti neatkarīgi no tā, vai tos pārsūta elektroniski vai fiziski, izmantojot elektronisko datu nesēju.

2. Trešās valstīs, kas aizliedz šifrētus datus pārsūtīt elektroniski, attiecīgā(-ās) dalībvalsts(-is) neļauj datus pārsūtīt elektroniski.

Šādos gadījumos attiecīgā(-ās) dalībvalsts(-is) nodrošina, ka elektroniskos datus pilnīgi šifrētā formātā, izmantojot elektronisko datu nesēju, pārsūta fiziski ar dalībvalsts konsulāro darbinieku starpniecību vai, ja šāda pārsūtīšana prasītu nesamērīgus vai nepamatotus pasākumus, citādi, nodrošinot drošumu un drošību, piemēram, izmantojot atzītus uzņēmumus, kam attiecīgā trešā valstī ir pieredze sensitīvu dokumentu un datu transportēšanā.

3. Datu pārsūtīšanas drošības līmeni vienmēr pielāgo datu sensitīvajam raksturam.”;

32) regulas 45. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Akreditētos komerciālos starpniekus regulāri pārbauga, veicot izlases veida pārbaudes, tostarp klātienes vai telefoniskas pārrunas ar pieteikuma iesniedzējiem, ceļojumu un izmitināšanas pārbaudi, un, ja uzskata par vajadzīgu, ar grupas atgriešanos saistīto dokumentu ticamības pārbaudi.”;

b) panta 5. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Katrs konsulāts un centrālās iestādes attiecīgā gadījumā nodrošina, ka sabiedrība ir informēta par tādu akreditētu komerciālu starpnieku sarakstu, ar kuriem tās sadarbojas.”;

33) regulas 47. panta 1. punktu groza šādi:

a) iekļauj šādus apakšpunktus:

“aa) par regulas 19. panta 1. punktā paredzētajiem kritērijiem tam, lai pieteikums būtu uzskatāms par pieņemamu;

ab) par to, ka biometriskie dati principā jāiegūst ik pēc 59 mēnešiem, sākot no pirmās iegūšanas dienas;”;

b) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) par to, kur pieteikumu var iesniegt (kompetentais konsulāts vai ārpakalpojumu sniedzējs);”;

c) pievieno šādu apakšpunktu:

“j) informāciju par 38. panta 5. punktā paredzēto sūdzību procedūru.”;

34) regulas 48. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Konsulāti un Savienības delegācijas sadarbojas katrā jurisdikcijā, lai nodrošinātu saskaņotu kopējās vīzu politikas piemērošanu, ņemot vērā vietējos apstākļus.

Šajā nolūkā saskaņā ar Padomes Lēmuma 2010/427/ES (*) 5. panta 3. punktu Komisija sniedz norādījumus Savienības delegācijām veikt šajā pantā noteiktus attiecīgus koordinācijas uzdevumus.

Ja attiecīgajā jurisdikcijā iesniegtos pieteikumus izskata un par tiem lēmumus pieņem centrālās iestādes, kā minēts 4. panta 1.a punktā, dalībvalstis nodrošina minēto centrālo iestāžu aktīvu iesaisti vietējā Šengenas sadarbībā. Darbinieki, kas piedalās vietējā Šengenas sadarbībā, ir pienācīgi apmācīti, un viņi ir iesaistīti pieteikumu izskatīšanā attiecīgajā jurisdikcijā.

(*) Padomes Lēmums 2010/427/ES (2010. gada 26. jūlijs), ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību (OV L 201, 3.8.2010., 30. lpp.).”;

b) pantā iekļauj šādu punktu:

“1.a Dalībvalstis un Komisija jo īpaši sadarbojas, lai:

- a) sagatavotu tādu apliecinājošu dokumentu saskaņotu sarakstu, kuri jāiesniedz pieteikuma iesniedzējiem, ņemot vērā 14 pantu;
- b) sagatavotu 24. panta 2. punkta īstenošanu vietējā līmenī attiecībā uz vairākkārtējas ieceļošanas vīzu izsniegšanu;
- c) vajadzības gadījumā nodrošinātu pieteikuma veidlapas kopēju tulkojumu;
- d) izveidotu to ceļošanas dokumentu sarakstu, ko izdod uzņēmēja valsts, un to regulāri atjauninātu;
- e) izstrādātu kopēju informācijas lapu, kurā ietverta 47. panta 1. punktā minētā informācija;
- f) vajadzības gadījumā pārraudzītu 25.a panta 5. un 6. punkta īstenošanu.”;

c) panta 2. punktu svītrot;

d) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Dalībvalstis vietējā Šengenas sadarbībā apmainās ar šādu informāciju:

- a) ar ceturkšņa statistiku par pieteikumiem vienotajām vīzām, vīzām ar ierobežotu teritoriālo derīgumu un lidostas tranzītvīzām un par šādām izsniegtajām un atteiktajām vīzām;
- b) attiecībā uz migrācijas un drošības apdraudējumu novērtējumu apmainās ar informāciju:
 - i) par uzņēmēja valsts sociālo un ekonomisko struktūru;
 - ii) par informācijas avotiem vietējā līmenī, tostarp par sociālo nodrošinājumu, veselības apdrošināšanu, nodokļu reģistriem, ieceļošanas un izceļošanas reģistrāciju;
 - iii) par fiktīvu/viltotu dokumentu izmantošanu;
 - iv) par nelikumīgas imigrācijas maršrutiem;
 - v) par krāpnieciskas rīcības tendencēm;
 - vi) par atteikumu tendencēm;
- c) ar informāciju par sadarbību ar ārpalpojumu sniedzējiem un ar transporta uzņēmumiem;
- d) ar informāciju par apdrošināšanas sabiedrībām, kas nodrošina pietiekamu ceļojuma medicīnisko apdrošināšanu, tostarp par seguma veida un iespējamā pārsnieguma apmēra pārbaudi.”;

e) panta 5. punkta otro daļu svītrot;

f) pievieno šādu punktu:

“7. Gada ziņojumu katrā jurisdikcijā sagatavo katru gadu līdz 31. decembrim. Pamatojoties uz minētajiem ziņojumiem, Komisija izstrādā gada pārskatu par situāciju vietējā Šengenas sadarbībā, ko iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei.”;

35) regulas 50. pantu svītrot;

36) regulas 51. pantu aizstāj ar šādu:

“51. pants

Norādes par šīs regulas praktisko piemērošanu

Komisija ar īstenošanas aktiem izstrādā darbības norādes par šīs regulas noteikumu praktisko piemērošanu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 52. panta 2. punktā.”;

37) iekļauj šādu pantu:

“51.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 16. panta 9. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2019. gada 1. augusta. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 16. panta 9. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu (*).
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 16. panta 9. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

(*) OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.”;

38) regulas 52. pantu aizstāj ar šādu:

“52. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja (“Vīzu komiteja”). Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (*) nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja atzinumu nesniedz, Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem, un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”;

- 39) regulas I pielikumu aizstāj ar šīs regulas I pielikumā izklāstīto tekstu;
- 40) regulas V pielikumu aizstāj ar šīs regulas II pielikumā izklāstīto tekstu;
- 41) regulas VI pielikumu aizstāj ar šīs regulas III pielikumā izklāstīto tekstu;
- 42) svītro VII, VIII un IX pielikumu;
- 43) regulas X pielikumu aizstāj ar šīs regulas IV pielikumā izklāstīto tekstu.

*2. pants***Uzraudzība un izvērtēšana**

1. Līdz 2022. gada 2. augustam Komisija izvērtē Regulas (EK) Nr. 810/2009, kā tā grozīta ar šo regulu, piemērošanu. Šis vispārējais izvērtējums aptver sasniegto rezultātu novērtējumu, salīdzinot tos ar Regulas (EK) Nr. 810/2009, kā tā grozīta ar šo regulu, mērķiem un to īstenošanu.
2. Komisija 1. punktā minēto izvērtējumu nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei. Pamatojoties uz izvērtējumu, Komisija vajadzības gadījumā iesniedz attiecīgus priekšlikumus.
3. Līdz 2020. gada 2. maijam dalībvalstis sniedz Komisijai pieejamos attiecīgos datus par to, kā vīzas turētāji uzturēšanās laikā dalībvalstu teritorijā izmantojuši Regulas (EK) Nr. 810/2009 15. pantā minēto ceļojuma medicīnisko apdrošināšanu, kā arī par izmaksām, kas saistībā ar vīzas turētājiem radušās valsts iestādēm vai medicīnisko pakalpojumu sniedzējiem. Pamatojoties uz minētajiem datiem, Komisija līdz 2020. gada 2. novembrim izstrādā ziņojumu, kas jānosūta Eiropas Parlamentam un Padomei.

*3. pants***Stāšanās spēkā**

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. To piemēro no 2020. gada 2. februāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Briselē, 2019. gada 20. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

I PIELIKUMS

"I PIELIKUMS

Saskaņota pieteikuma veidlapa
PIETEIKUMS UZ ŠENGENAS VĪZU

Bezmaksas pieteikuma veidlapa

⁽¹⁾

ES, EEZ vai Šveices pilsoņu ģimenes locekļi neaizpilda 21., 22., 30., 31. un 32. aili (atzīmētas ar *).

1.–3. aili aizpilda saskaņā ar ceļošanas dokumenta datiem.

1. Uzvārds:		TIKAI DIENESTA LIETOŠANAI Pieteikuma iesniegšanas datums: Pieteikuma numurs:	
2. Uzvārds dzimšanas brīdī (iepriekšējais(-ie) uzvārds(-i)):			
3. Vārds(-i):			
4. Dzimšanas datums (dienu–mēnesis–gads):	5. Dzimšanas vieta: 6. Dzimšanas valsts:	7. Pašreizējā valstspiederība: Valstspiederība dzimšanas brīdī, ja atšķirīga: Citas valstspiederības:	Pieteikums iesniegts: ☐ vēstniecībā/konsulatā ☐ pie pakalpojumu sniedzēja ☐ pie komerciāla starpnieka
8. Dzimums: ☐ Vīrietis ☐ Sieviete	9. Ģimenes stāvoklis: ☐ Neprecējies(-usies) ☐ Precējies(-usies) ☐ Reģistrētās partnerattiecībās ☐ Dzīvo šķirti ☐ Šķīries(-usies) ☐ Atraitne(-is) ☐ Cits (lūdzu, precizēt):		☐ pie robežas (nosaukums): ☐ cits:
10. Persona ar vecāku pilnvarām (attiecībā uz nepilngadīgajiem) / juridiskais aizbildnis (uzvārds, vārds, adrese, ja citāda nekā pieteikuma iesniedzējam, tālruna numurs, e-pasta adrese un valstspiederība):			Ar dokumentiem strādājis:
11. Valsts piešķirtais identifikācijas numurs, ja tāds ir:			Apliecinātie dokumenti: ☐ ceļošanas dokuments ☐ iztikas līdzekļi ☐ ielūgums

⁽¹⁾ Logotips nav vajadzīgs Norvēģijai, Islandei, Lihtenšteinai un Šveicei.

12. Ceļošanas dokumenta veids: ☐ Parasta pase ☐ Diplomātiskā pase ☐ Dienesta pase ☐ Oficiāla pase ☐ Speciālā pase ☐ Cits ceļošanas dokuments (lūdzu norādīt):				
13. Ceļošanas dokumenta numurs:	14. Izdošanas datums:	15. Derīgs līdz:	16. Izdots (valsts):	☐ CMA ☐ transportlīdzekļa veids ☐ cits:
17. Attiecīgā gadījumā – ES, EEZ valstu vai Šveices pilsoņu ģimenes locekļa personas dati				Lēmums par vīzu:
Uzvārds:		Vārds(-i):		☐ atteikta ☐ izsniegta:
Dzimšanas datums (dienu-mēnesis-gads):	Valstspiederība:	Ceļošanas dokumenta vai personas apliecības numurs:		☐ A ☐ C ☐ ITD ☐ Derīga:
18. Attiecīgā gadījumā – radniecība ar ES, EEZ valsts vai Šveices pilsoni: ☐ laulātais ☐ bērns ☐ mazbērns ☐ apgādājams augšupējs radnieks ☐ reģistrētas partnerattiecības ☐ cits:				No: Līdz:
19. Pieteikuma iesniedzēja mājas adrese un e-pasta adrese:			Tālruņa numurs:	
20. Dzīvesvietas valsts nav pašreizējās valstspiederības valsts: ☐ Nē ☐ Jā. Uzturēšanās atļauja vai līdzvērtīgs dokuments Nr. Derīgs līdz				
*21. Pašreizējā nodarbošanās:				Ieceļošanu skaits: ☐ 1 ☐ 2 ☐ Vairākkārt
*22. Darba devējs un darba devēja adrese un tālruņa numurs. Studentiem – mācību iestādes nosaukums un adrese:				Dienu skaits:
23. Ceļojuma mērķis(-i): ☐ tūrisms ☐ darījumdarbība ☐ ģimenes vai draugu apmeklējums ☐ kultūra ☐ sports ☐ oficiāla vizīte ☐ ārstēšanās ☐ mācības ☐ lidostas tranzīts ☐ citi (lūdzu norādīt):				
24. Papildu informācija par uzturēšanās mērķi:				
25. Galvenā apmeklējuma mērķa dalībvalsts (un attiecīgā gadījumā citas galamērķa dalībvalstis):		26. Pirmās ieceļošanas dalībvalsts:		
27. Prasīto ieceļošanas reižu skaits: ☐ Vienreiz ☐ Divreiz ☐ Vairākkārt Plānotais datums ieceļošanai Šengenas zonā pirmajā plānotajā uzturēšanās reizē: Plānotais datums izceļošanai no Šengenas zonas pēc pirmās plānotās uzturēšanās reizes:				

28. Iepriekš dotie pirkstu nospiedumi, lai iesniegtu Šengenas vīzas pieteikumu: Nē Jā

Datums, ja zināms Vīzas uzlīmes numurs, ja zināms

29. Galamērķa valsts ieceļošanas atļauja, ja vajadzīga:

Izdevējstāde Derīga no līdz

*30. Dalībvalstī(-īs) ielūdzēja(-u) vārds(-i) un uzvārds(-i). Ja tāda nav, viesnīcas(-u) vai pagaidu apmešanās vietas(-u) nosaukums dalībvalstī(-īs):

Ielūdzēja(-u)/viesnīcas(-u)/pagaidu apmešanās vietas(-u) adrese un e-pasta adrese:

*31. Ielūdzēja uzņēmuma/organizācijas nosaukums un adrese:

Uzņēmuma/organizācijas kontaktpersonas uzvārds, vārds, adrese, tālruna numurs un e-pasta adrese:

Uzņēmuma/organizācijas tālruna numurs:

*32. Pieteikuma iesniedzēja ceļojuma un uzturēšanās izdevumus sedz:

pats pieteikuma iesniedzējs

Iztikas līdzekļi:

nauda

ceļojuma čeki

kredītkarte

apmaksāta apmešanās vieta

apmaksāts transports

citi (lūdzu, precizēt):

sponsors (ielūdzējs, uzņēmums, organizācija), lūdzu precizēt:

..... 30. vai 31. ailē minētie

..... citi (lūdzu, precizēt):

Iztikas līdzekļi:

nauda

nodrošināta apmešanās vieta

ir apmaksāti visi izdevumi uzturēšanās laikā

apmaksāts transports

citi (lūdzu, precizēt):

Apzinos, ka vīzas atteikuma gadījumā vīzas nodevu neatlīdzina.

Piemērojams, ja prasīta vīza vairākkārtējai ieceļošanai:

Apzinos, ka manai pirmajai uzturēšanās reizei un nākamajiem apmeklējumiem dalībvalstu teritorijā ir vajadzīga pietiekama ceļojuma medicīniskā apdrošināšana.

Es apzinos un piekrītu, ka šajā pieteikuma veidlapā prasīto datu sniegšana un manis fotografēšana, un, ja vajadzīgs, pirkstu nospiedumu ņemšana ir obligāta pieteikuma izskatīšanai; un ka visus personas datus, kas uz mani attiecas un ir pieteikuma veidlapā, kā arī manus pirkstu nospiedumus un manu fotogrāfiju nodos attiecīgām dalībvalstu iestādēm un tās tos apstrādās, lai pieņemtu lēmumu par manu pieteikumu.

Šādus datus, kā arī datus par pieņemto lēmumu attiecībā uz manu pieteikumu vai par lēmumu anulēt, atcelt vai pagarināt izsniegto vīzu, ievadīs un uzglabās Vīzu informācijas sistēmā (VIS), ilgākais, piecus gadus, un šajā laikā tie būs pieejami vīzu iestādēm un iestādēm, kas ir kompetentas veikt vīzu pārbaudes pie ārējām robežām un dalībvalstīs, kā arī dalībvalstu imigrācijas un patvēruma piešķiršanas iestādēm, lai pārbaudītu, vai ir ievēroti nosacījumi par likumīgu ieceļošanu, uzturēšanos un dzīvošanu dalībvalstu teritorijā, lai identificētu personas, kas neatbilst vai vairs neatbilst šiem nosacījumiem, lai izskatītu patvēruma lūgumus un noteiktu, kā pienākums ir veikt tādu izskatīšanu. Ar konkrētiem nosacījumiem dati būs pieejami arī nozīmētām dalībvalstu iestādēm un Eiropalam, lai novērstu, atklātu un izmeklētu teroristiskus nodarījumus un citus smagus noziedzīgus nodarījumus. Par datu apstrādi atbildīgā dalībvalsts iestāde ir: [(.....)].

Apzinos, ka man ir tiesības jebkurā dalībvalstī saņemt paziņojumu par datiem, kas uz mani attiecas un ir ievadīti VIS, un par dalībvalsti, kas tai pārsūtījusi datus, kā arī lūgt, lai izlabotu datus, kas uz mani attiecas un ir neprecīzi, un lai dzēstu datus, kas uz mani attiecas un ir apstrādāti nelikumīgi. Pēc mana īpaša lūguma iestāde, kas izskata manu pieteikumu, informēs mani par to, kā es saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem varu īstenot tiesības pārbaudīt personas datus, kas attiecas uz mani, un likt tos labot vai dzēst, kā arī par iespējamiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem. Attiecīgās dalībvalsts valsts uzraudzības iestāde [kontaktainformācija:] uzklausa sūdzības par personas datu aizsardzību.

Apliecinu, ka visas manis sniegtās ziņas ir pareizas un pilnīgas. Apzinos, ka nepatiesu ziņu dēļ manu pieteikumu noraidīs, izsniegto vīzu anulēs, bet mani pašu var saukt pie atbildības atbilstīgi tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura izskata pieteikumu.

Ja vīzu izsniedz, apņemos izbraukt no dalībvalstu teritorijas pirms vīzas termiņa beigām. Esmu informēts(-a), ka vīza ir tikai viens no priekšnoteikumiem, lai ieceļotu dalībvalstu Eiropas teritorijā. Vīzas izsniegšana vien nenozīmē, ka man ir tiesības uz kompensāciju, ja neatbilstu Regulas (ES) 2016/399 (Šengenas Robežu kodekss) 6. panta 1. punkta attiecīgajiem noteikumiem un tādēļ saņemu ieceļošanas atteikumu. Ieceļošanas priekšnoteikumus vēlreiz pārbaudīs, ieceļojot dalībvalstu Eiropas teritorijā.

Vieta un datums:

Paraksts:

(attiecīgā gadījumā – personas ar vecāku pilnvarām / juridiskā aizbildņa paraksts):"

II PIELIKUMS

“V PIELIKUMS

UZTURĒŠANĀS ATĻAUJU SARAKSTS, KAS TURĒTĀJAM DOD TIESĪBAS VEIKT TRANZĪTU CAUR DALĪBVALSTU
LIDOSTĀM BEZ LIDOSTAS TRANZĪTVĪZAS

ANDORĀ:

- *autorització temporal* (pagaidu imigrācijas atļauja – zaļa),
- *autorització temporal per a treballadors d'empreses estrangeres* (pagaidu imigrācijas atļauja ārvalstu uzņēmumu darbiniekiem – zaļa),
- *autorització residència i treball* (uzturēšanās un darba atļauja – zaļa),
- *autorització residència i treball del personal d'ensenyament* (uzturēšanās un darba atļauja mācītspēkiem – zaļa),
- *autorització temporal per estudis o per recerca* (pagaidu imigrācijas atļauja mācību vai pētniecības nolūkos – zaļa),
- *autorització temporal en pràctiques formatives* (pagaidu uzturēšanās atļauja stažēšanās un apmācības nolūkos – zaļa),
- *autorització residència* (uzturēšanās atļauja – zaļa).

KANĀDĀ:

- *permanent resident (PR) card* (pastāvīgā iedzīvotāja karte),
- *permanent Resident Travel Document (PRTD)* (pastāvīgā iedzīvotāja ceļošanas dokuments).

JAPĀNĀ:

- uzturēšanās karte.

SANMARĪNO:

- *permesso di soggiorno ordinario* (derīga vienu gadu; termiņam beidzoties, ir atjaunojama),
- īpašas uzturēšanās atļaujas šādos nolūkos (derīgas vienu gadu; termiņam beidzoties, ir atjaunojamas): mācības augstākajās mācību iestādēs, sports, veselības aprūpe, reliģiski iemesli, personas, kas strādā kā medmāsas publiskajās slimnīcās, diplomātiskas funkcijas, faktiskā kopdzīve, atļauja nepilngadīgiem, humāni iemesli, vecāku atļauja,
- sezonālas un pagaidu darba atļaujas (derīgas 11 mēnešus; termiņam beidzoties, ir atjaunojamas),
- personas apliecība, ko izsniedz cilvēkiem, kam ir oficiāla dzīvesvieta “*residenza*” Sanmarīno (derīga 5 gadus).

AMERIKAS SAVIENOTAJĀS VALSTĪS:

- derīga imigrācijas vīza, kurai nav beidzies termiņš; var apstiprināt ieceļošanas vietā uz vienu gadu kā pagaidu pierādījumu par uzturēšanos, kamēr tiek izgatavota I-551 karte,
- derīgs dokuments *Form I-551* (pastāvīgā iedzīvotāja karte), kuram nav beidzies termiņš; var būt derīgs līdz diviem vai desmit gadiem – atkarībā no uzņemšanas kategorijas; ja uz kartes nav termiņa beigu datuma, karte ir derīga ceļošanai,
- derīgs dokuments *Form I-327* (atgriešanās atļauja), kuram nav beidzies termiņš,
- derīgs dokuments *Form I-571* (bēgļa ceļošanas dokuments, ar apstiprinājuma atzīmi “*Permanent Resident Alien*”), kuram nav beidzies termiņš.”

III PIELIKUMS

“VI PIELIKUMS

(*)

STANDARTA VEIDLAPA VĪZAS ATTEIKUMA, ANULĒŠANAS VAI ATCELŠANAS IEMESLU
PAZIŅOŠANAI

VĪZAS ATTEIKUMS/ANULĒŠANA/ATCELŠANA

..... kungs/kundze!

..... vēstniecība/generālkonsulāts/konsulāts/[cita kompetenta iestāde] [vieta]
[(pārstāvētās valsts nosaukums) vārdā];

..... [cita kompetenta iestāde];

Iestādes, kas atbildīgas par personu kontroli [vieta],

izskatīja

Jūsu pieteikumu;

izskatīja Jūsu vīzu Nr.:, kas izsniegta: [diena/mēnesis/gads].

Vīza ir atteikta

Vīza ir anulēta

Vīza ir atsaukta

Šā lēmuma pamatā ir šāds(-i) iemesls(-i):

1. tika uzrādīts fiktīvs/viltots ceļošanas dokuments
2. nav sniegts plānotās uzturēšanās mērķa un nosacījumu pamatojums
3. Jūs neesat sniedzis(-gusi) pierādījumus par pietiekamiem līdzekļiem iztikai plānotās uzturēšanās laikā vai līdzekļiem, lai atgrieztos izcelsmes vai dzīvesvietas valstī vai tranzītā dotos uz kādu trešo valsti, kurā Jūs noteikti uzņems
4. Jūs neesat sniedzis(-gusi) pierādījumus par to, ka varat likumīgi iegūt pietiekamus līdzekļus iztikai plānotās uzturēšanās laikā vai līdzekļus, lai atgrieztos izcelsmes vai dzīvesvietas valstī vai tranzītā dotos uz kādu trešo valsti, kurā Jūs noteikti uzņems
5. pašreizējā 180 dienu laikposmā Jūs jau esat 90 dienas uzturējies(-usies) dalībvalstu teritorijā ar vienotu vīzu vai vīzu ar ierobežotu teritoriālo derīgumu
6. (norādīt dalībvalsti) ir Šengenas Informācijas sistēmā (SIS) izdevusi brīdinājumu, lai atteiktu ieceļošanu
7. viena vai vairākas dalībvalstis uzskata Jūs par apdraudējumu sabiedriskajai kārtībai vai iekšējai drošībai
8. viena vai vairākas dalībvalstis uzskata Jūs par apdraudējumu sabiedrības veselībai, kā definēts Regulas (ES) 2016/399 (Šengenas Robežu kodeksa) 2. panta 21. punktā

(*) Logotips nav vajadzīgs Norvēģijai, Islandei, Lihtenšteinai un Šveicei.

9. viena vai vairākas dalībvalstis uzskata Jūs par apdraudējumu savām starptautiskajām attiecībām
10. iesniegtā informācija par plānotās uzturēšanās mērķa un nosacījumu pamatojumu nebija ticama
11. pastāv pamatotas šaubas par izteikto apgalvojumu ticamību attiecībā uz (lūdzu norādīt)
12. pastāv pamatotas šaubas par iesniegto apliecinājošu dokumentu ticamību un autentiskumu vai to satura ticamību
13. pastāv pamatotas šaubas par Jūsu nodomu izceļot no dalībvalstu teritorijas pirms vīzas termiņa beigām
14. nav sniegts pietiekams pierādījums tam, ka nevarējāt iesniegt vīzas pieteikumu jau iepriekš, kas pamatotu vīzas pieteikumu pie robežas
15. nav sniegts plānotā lidostas tranzīta mērķa un nosacījumu pamatojums
16. neesat sniedzis(-gusi) pierādījumu par pietiekamu un derīgu ceļošanas medicīnisko apdrošināšanu
17. vīzas atcelšanu ir lūdzis vīzas turētājs ⁽²⁾

Papildu piezīmes:

.....

.....

.....

.....

.....

Jūs varat pārsūdzēt lēmumu atteikt/anulēt/atcelt vīzu.

Noteikumi par lēmumu atteikt/anulēt/atcelt vīzu pārsūdzēšanu ir izklāstīti (atsauce uz valsts tiesību aktiem):

.....

Kompetentā iestāde, kurā var iesniegt pārsūdzību (kontaktainformācija):

.....

Informācija par attiecīgo procedūru ir atrodama (kontaktainformācija):

.....

Pārsūdzība jāiesniedz šādā termiņā (norādīt termiņu):

.....

Datums un vēstniecības/generālkonsulāta/konsulāta/iestāžu, kas atbildīgas par personu pārbaudēm/citu kompetentu iestāžu zīmogs:

Attiecīgās personas paraksts ⁽³⁾:

⁽²⁾ Uz vīzas atcelšanu šā iemesla dēļ neattiecas pārsūdzības tiesības.

⁽³⁾ Ja prasīts valsts tiesību aktos.

IV PIELIKUMS

"X PIELIKUMS

TO MINIMĀLO PRASĪBU SARAKSTS, KURAS JĀIETVER JURIDISKAJĀ INSTRUMENTĀ, JA NOTIEK SADARBĪBA AR ĀRPAKALPOJUMU SNIEDZĒJIEM

A. Juridiskajā instrumentā:

- a) uzskaita uzdevumus, kas jāveic ārpalpojumu sniedzējam saskaņā ar šīs regulas 43. panta 6. punktu;
- b) norāda vietas, kurās ārpalpojumu sniedzējam ir jāstrādā, un to, ar kuru konsulātu konkrētais pieteikumu pieņemšanas centrs ir saistīts;
- c) uzskaita pakalpojumus, uz kuriem attiecas obligātā pakalpojumu maksa;
- d) dod norādījumus ārpalpojumu sniedzējam skaidri informēt sabiedrību, ka citi maksājumi attiecas uz fakultatīviem pakalpojumiem.

B. Veicot savas darbības, ārpalpojumu sniedzējs attiecībā uz datu aizsardzību:

- a) nepārtraukti nodrošina to, ka nenotiek neatļauta datu lasīšana, kopēšana, grozīšana vai dzēšana, jo īpaši šos datus pārsūtot tās(-o) dalībvalsts(-u) konsulatam(-iem), kurš(-i) ir kompetents(-i) apstrādāt pieteikumu;
- b) saskaņā ar attiecīgās(-o) dalībvalsts(-u) norādījumiem pārsūta datus:
 - elektroniski, šifrētā formā vai
 - fiziski, drošā veidā;
- c) pārsūta datus pēc iespējas ātrāk:
 - vismaz reizi nedēļā, ja datus pārsūta fiziski,
 - vēlākais datu ievākšanas dienas beigās, ja datus šifrētā formā pārsūta elektroniski;
- d) nodrošina piemērotus līdzekļus atsevišķu pieteikuma lietu nogādāšanas uz konsulātu un no tā izsekošanai;
- e) dzēš datus vēlākais septiņas dienas pēc to pārsūtīšanas un nodrošina, ka vienīgi vīzas pieteikuma iesniedzēja vārds un uzvārds un kontaktinformācija, lai organizētu tikšanos, kā arī pases numurs tiek glabāti līdz brīdim, kad pasi atdod atpakaļ pieteikuma iesniedzējam, un tiek dzēsti piecas dienas pēc tam;
- f) nodrošina visus tehniskos un organizatoriskos drošības pasākumus, kas vajadzīgi, lai aizsargātu personas datus pret nejaušu vai nelikumīgu iznīcināšanu vai nejaušu pazaudēšanu, pārveidošanu, nesankcionētu atklāšanu vai piekļuvi, īpaši, ja sadarbība ietver datņu un datu pārsūtīšanu attiecīgās dalībvalsts(-u) konsulatam(-iem), un pret visām citām nelikumīgām personas datu apstrādes formām;
- g) datu apstrādi veic tikai tad, lai nodrošinātu pieteikuma iesniedzēju personas datu apstrādi attiecīgās(-o) dalībvalsts(-u) vārdā;
- h) piemēro datu aizsardzības standartus, kas līdzvērtīgi vismaz tiem standartiem, kuri izklāstīti Regulā (ES) 2016/679;
- i) sniedz vīzas pieteikuma iesniedzējiem informāciju, kas vajadzīga saskaņā ar VIS regulas 37. pantu.

C. Veicot savas darbības, ārpalpojumu sniedzējs attiecībā uz darbinieku izturēšanos:

- a) nodrošina darbinieku pienācīgu apmācību;
- b) nodrošina, ka tā darbinieki, veicot pienākumus:
 - izturas pieklājīgi pret pieteikuma iesniedzējiem,
 - ievēro pieteikuma iesniedzēju cilvēka cieņu un integritāti, nediskriminē personas to dzimuma, rases vai etniskās piederības, reliģijas vai ticības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ, un
 - ievēro konfidencialitātes noteikumus; minētie noteikumi piemērojami arī tad, ja darbinieki vairs nestrādā šajā darba vietā, vai pēc juridiskā instrumenta pārtraukšanas vai izbeigšanas;

- c) visu laiku nodrošina ārpakalpojumu sniedzēja darbinieku identifikāciju;
 - d) pierāda, ka darbinieki nav bijuši krimināltiesiski sodīti un ka tiem ir vajadzīgās speciālās zināšanas.
- D. Attiecībā uz pārbaudi par to, kā tiek veiktas tā darbības, ārpakalpojumu sniedzējs:
- a) nodrošina attiecīgās(-o) dalībvalsts(-u) pilnvaroto darbinieku piekļuvi telpām visu laiku, nebrīdinot iepriekš, īpaši pārbaudes nolūkā;
 - b) nodrošina attālinātas piekļuves iespēju tās apmeklējumu sistēmai pārbaudes nolūkā;
 - c) nodrošina attiecīgo pārraudzības metožu izmantojumu (piem., pieteikuma iesniedzēju pārbaudes; tīkla kamera);
 - d) nodrošina dalībvalsts valsts datu aizsardzības uzraudzības iestādei piekļuvi dokumentiem, kas apliecina datu aizsardzības ievērošanu, tostarp ziņošanas pienākumus, ārējās revīzijas un regulāras pārbaudes uz vietas;
 - e) nekavējoties rakstiski ziņo attiecīgai(-ajām) dalībvalstij(-īm) par jebkādiem drošības pārkāpumiem vai sūdzībām no pieteikuma iesniedzējiem par datu neatbilstīgu izmantošanu vai neatļautu piekļuvi tiem un koordinē darbību ar attiecīgo(-ajām) dalībvalsti(-īm), lai rastu risinājumu un sūdzību iesniegušajiem pieteikuma iesniedzējiem dotu pienācīgu paskaidrojumu.
- E. Attiecībā uz vispārīgām prasībām ārpakalpojumu sniedzējs:
- a) darbojas saskaņā ar tās(-o) dalībvalsts(-u) norādījumiem, kura(-as) ir kompetenta(-as) apstrādāt pieteikumu;
 - b) pieņem atbilstīgus pretkorupcijas pasākumus (piem., pienācīgs darbinieku atalgojums; sadarbība uzdevuma veikšanai paredzētā personāla atlasē; divu cilvēku vadība; rotācijas princips);
 - c) pilnībā ievēro juridiskā instrumenta noteikumus, kas ietver klauzulu par pārtraukšanu vai izbeigšanu, jo īpaši paredzēto noteikumu pārkāpuma konstatēšanas gadījumā, kā arī pārskatīšanas klauzulu, lai nodrošinātu, ka juridiskais instruments atbilst labākajai praksei.”
-

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2019/1156**(2019. gada 20. jūnijs)****par kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārrobežu izplatīšanas atvieglošanu un ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 345/2013, (ES) Nr. 346/2013 un (ES) Nr. 1286/2014****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Atšķirīgas regulatīvās un uzraudzības pieejas attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/61/ES ⁽³⁾ definēto alternatīvo ieguldījumu fondu (AIF), tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 345/2013 ⁽⁴⁾ definēto Eiropas riska kapitāla fondu (*EuVECA*), Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 346/2013 ⁽⁵⁾ definēto Eiropas sociālās uzņēmējdarbības fondu (*EuSEF*) un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2015/760 ⁽⁶⁾ definēto Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondu (*ELTIF*), kā arī pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (PVKIU) pārrobežu izplatīšanu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/65/EK ⁽⁷⁾ nozīmē rada sadrumstalotību un šķēršļus pārrobežu tirdzniecībai un AIF un PVKIU pieejamībai, kas savukārt varētu kavēt to tirdzniecību citās dalībvalstīs. PVKIU atkarībā no tā juridiskā veida var tikt pārvaldīts ārēji vai iekšēji. Visiem šīs regulas noteikumiem par PVKIU pārvaldības sabiedrībām būtu jāattiecas gan uz uzņēmumu, kura pamatdarbība ir PVKIU pārvaldība, gan uz jebkuru PVKIU, kas nav iecēlis PVKIU pārvaldības sabiedrību.
- (2) Lai uzlabotu kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem piemērojamo tiesisko regulējumu un labāk aizsargātu ieguldītājus, tirgvedības paziņojumi, kas paredzēti ieguldītājiem, kuri veic ieguldījumus AIF un PVKIU, vajadzētu būt identificējamiem kā tādiem, un tajos vienlīdz nozīmīgā veidā būtu jāapraksta riski un ieguvumi, kas saistīti ar AIF vai PVKIU daļu, akciju vai sertifikātu iegādi. Turklāt visai ieguldītājiem paredzētajos tirgvedības paziņojumos ietvertajai informācijai vajadzētu būt sniegtai patiesā, skaidrā un nemaldinošā veidā. Lai nodrošinātu ieguldītāju aizsardzību un vienlīdzīgus apstākļus konkurencei starp AIF un PVKIU, AIF un PVKIU tirgvedības paziņojumiem būtu jāpiemēro tirgvedības paziņojumu standarti.
- (3) AIF un PVKIU ieguldītājiem paredzētajos tirgvedības paziņojumos būtu jānorāda, kur, kā un kādā valodā ieguldītāji var saņemt apkopotu informāciju par ieguldītāju tiesībām, un tajos būtu skaidri jānorāda, ka AIFP, *EuVECA* pārvaldniekam, *EuSEF* pārvaldniekam vai PVKIU pārvaldības sabiedrībai (kopā – “kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārvaldnieki”) ir tiesības izbeigt tirgvedības nolūkā veiktos pasākumus.

⁽¹⁾ OVC 367, 10.10.2018., 50. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 16. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 14. jūnija lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 345/2013 (2013. gada 17. aprīlis) par Eiropas riska kapitāla fondiem (OV L 115, 25.4.2013., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 346/2013 (2013. gada 17. aprīlis) par Eiropas sociālās uzņēmējdarbības fondiem (OV L 115, 25.4.2013., 18. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/760 (2015. gada 29. aprīlis) par Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondiem (OV L 123, 19.5.2015., 98. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

- (4) Lai uzlabotu pārredzamību un ieguldītāju aizsardzību un atvieglotu piekļuvi informācijai par valstu normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas piemērojami tirgvedības paziņojumiem, kompetentajām iestādēm šādi teksti, tostarp to neoficiālie kopsavilkumi, būtu jāpublicē savā tīmekļa vietnē vismaz valodā, kuru ierasts lietot starptautisko finanšu jomā, jo tas ļautu kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārvaldniekiem gūt plašu pārskatu par šiem normatīvajiem un administratīvajiem aktiem. Šāda publicēšana būtu veicama tikai informatīvā nolūkā, un tai nevajadzētu radīt juridiskus pienākumus. Šo pašu iemeslu dēļ Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010⁽⁸⁾, (EVTI) būtu jāizveido centrāla datubāze, kurā tiktu apkopoti attiecībā uz tirgvedības paziņojumiem valstu noteikto prasību kopsavilkumi un hipersaites uz kompetento iestāžu tīmekļa vietnēs publicēto informāciju.
- (5) Lai aktīvi atbalstītu labāko praksi ieguldītāju aizsardzības jomā, kas ir ietverta valstu prasībās attiecībā uz patiesiem un skaidriem tirgvedības paziņojumiem, tostarp šādu tirgvedības paziņojumu tiešsaistes aspektiem, EVTI būtu jāizdod pamatnostādnes par šo prasību piemērošanu tirgvedības paziņojumiem.
- (6) Būtu jāparedz iespēja kompetentajām iestādēm pieprasīt iepriekšēju paziņošanu par tirgvedības paziņojumiem, lai varētu veikt ex ante pārbaudi attiecībā uz to, vai minētie paziņojumi atbilst šai regulai un citām piemērojamām prasībām, piemēram, vai tirgvedības paziņojumi ir identificējami kā tādi, vai tajos vienlīdz nozīmīgā veidā ir aprakstīti riski un ieguvumi, kas saistīti ar PVKIU sertifikātu – un gadījumos, kad dalībvalsts atļauj tirgot AIF privātiem ieguldītājiem, AIF – riski un ieguvumi, kas saistīti ar AIF sertifikātu vai akciju iegādi, un vai visa tirgvedības paziņojumos iekļautā informācija ir sniegta patiesā, skaidrā un nemaldinošā veidā. Šāda pārbaude būtu jāveic ierobežotā laikposmā. Ja kompetentās iestādes pieprasa iepriekšēju paziņošanu, tam nevajadzētu liegt iespēju šīm iestādēm veikt tirgvedības paziņojumu ex post pārbaudi.
- (7) Kompetentajām iestādēm būtu jāziņo EVTI par minēto pārbaudu rezultātiem, grozījumu pieprasījumiem un jebkādam sankcijām, kas uzliktas kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārvaldniekiem. Lai uzlabotu informētību par tirgvedības paziņojumiem piemērojamajiem noteikumiem un šo noteikumu pārredzamību, no vienas puses, un lai nodrošinātu ieguldītāju aizsardzību, no otras puses, EVTI katru otro gadu būtu jāsaprot un jānosūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ziņojums par šiem noteikumiem un to praktisko piemērošanu, pamatojoties uz kompetento iestāžu veiktām tirgvedības paziņojumu ex ante un ex post pārbaudēm.
- (8) Lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem un atvieglotu tiem lēmumu pieņemšanu par to, vai iesaistīties ieguldījumu fondu pārrobežu izplatīšanā, ir svarīgi, lai maksas un nodevas, ko kompetentās iestādes iekasējušas par pārrobežu darbību uzraudzību, būtu proporcionālas veiktajiem uzraudzības uzdevumiem un tiktu publiski atklātas un lai pārredzamības palielināšanas nolūkā minētās maksas un nodevas tiktu publicētas kompetento iestāžu tīmekļa vietnēs. Tā paša iemesla dēļ EVTI tīmekļa vietnē būtu jāpublicē hipersaites uz kompetento iestāžu tīmekļa vietnēs publicēto informāciju par maksām un nodevām, lai tādējādi izveidotu centrālu informācijas punktu. EVTI tīmekļa vietnei būtu jāietver arī interaktīvs rīks, kas ļauj veikt kompetento iestāžu iekasēto maksu un nodevu indikatīvus aprēķinus.
- (9) Lai nodrošinātu maksu vai nodevu labāku iekasēšanu un palielinātu maksu un nodevu struktūras pārredzamību un skaidrību gadījumos, kad šādas maksas vai nodevas iekasē kompetentās iestādes, kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārvaldniekiem būtu jāsaņem rēķins, atsevišķs maksājuma pārskats vai maksājuma uzdevums, kurā skaidri norādīta maksājamo maksu vai nodevu summa un maksāšanas līdzeklis.
- (10) Tā kā saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1095/2010 EVTI būtu jāuzrauga un jāizvērtē tirgus norises savas kompetences jomā, būtu lietderīgi un nepieciešami uzlabot EVTI zinātību, paplašinot EVTI pastāvošās datubāzes, tajās iekļaujot centrālu datu bāzi, kurā uzskaitīti visi AIF un PVKIU, kuru tirdzniecība notiek pāri robežām, šo kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārvaldnieki un visas dalībvalstis, kurās notiek šāda tirdzniecība. Šajā nolūkā un lai ļautu EVTI atjaunināt centrālo datubāzi, kompetentajām iestādēm būtu EVTI jānosūta informācija par paziņojumiem, paziņojuma vēstules un informācija, kuru tās saņēmušas saskaņā ar Direktīvām 2009/65/EK un 2011/61/ES saistībā ar pārrobežu tirdzniecības darbību, kā arī informācija par jebkādam izmaiņām minētajā informācijā, kas būtu jāatspoguļo minētajā datubāzē. Šajā sakarībā EVTI būtu jāizveido paziņošanas portāls, kurā kompetentajām iestādēm būtu jāaugšupielādē visi dokumenti, kas attiecas uz PVKIU un AIF pārrobežu izplatīšanu.

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

- (11) Lai nodrošinātu vienlīdzīgus apstākļus konkurencei starp Regulā (ES) Nr. 345/2013 definētajiem kvalificētiem riska kapitāla fondiem vai Regulā (ES) Nr. 346/2013 definētajiem kvalificētiem sociālās uzņēmējdarbības fondiem, no vienas puses, un citiem AIF, no otras puses, minētajās regulās ir nepieciešams iekļaut tādus noteikumus par pirmstirdzniecību, kas ir identiski Direktīvā 2011/61/ES paredzētajiem noteikumiem par pirmstirdzniecību. Šādiem noteikumiem būtu jāļauj pārvaldniekiem, kas ir reģistrēti saskaņā ar minētajām regulām, vērsties pie ieguldītājiem, pārbaudot viņu interesi par gaidāmām ieguldījumu iespējām vai stratēģijām, izmantojot kvalificētus riska kapitāla fondus vai kvalificētus sociālās uzņēmējdarbības fondus.
- (12) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1286/2014 ⁽⁹⁾ konkrētas minētās regulas 32. pantā noteiktās sabiedrības un personas līdz 2019. gada 31. decembrim ir atbrīvotas no minētajā regulā noteiktajiem pienākumiem. Minētajā regulā ir arī noteikts, ka Komisijai līdz 2018. gada 31. decembrim ir jāpārskata Regula (ES) Nr. 1286/2014, lai cita starpā izvērtētu, vai pārejas posma atbrīvojuma piemērošana būtu jāpagarina, vai arī pēc visu nepieciešamo korekciju konstatēšanas Direktīvas 2009/65/EK noteikumi par ieguldītājiem paredzēto pamatinformāciju būtu jāaizstāj ar minētās regulas noteikumiem par pamatinformācijas dokumentu vai jāuzskata par tiem līdzvērtīgiem.
- (13) Lai Komisija saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1286/2014 varētu veikt pārskatīšanu, kā sākotnēji paredzēts, pārskatīšanas termiņš būtu jāpagarina par 12 mēnešiem. Eiropas Parlamenta kompetentajai komitejai būtu jāatbalsta Komisijas veiktā pārskatīšana, par šo jautājumu rīkojot uzklaušīšanu ar attiecīgajām ieinteresētajām personām, kas pārstāv nozares un patērētāju intereses.
- (14) Lai nepieļautu, ka laikā, kad tiek pieņemti un īstenoti leģislatīvie akti, kas izriet no pārskatīšanas, kuru Komisija veikusi saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1286/2014, ieguldītāji par vienu un to pašu kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu saņem divus dažādus informācijas iepriekšējas atklāšanas dokumentus, proti, ieguldītājiem paredzētās pamatinformācijas dokuments (IPID), kas noteikts Direktīvā 2009/65/EK, un pamatinformācijas dokuments (PID), kas noteikts Regulā (ES) Nr. 1286/2014, atbrīvojums no minētajā regulā noteiktajiem pienākumiem būtu jāpagarina par 24 mēnešiem. Neskarot šo pagarinājumu, visām iesaistītajām institūcijām un uzraudzības iestādēm būtu jācenšas rīkoties pēc iespējas ātrāk, lai atvieglotu minētā pārejas posma atbrīvojuma piemērošanas izbeigšanu.
- (15) Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt EVTI izstrādātos īstenošanas tehniskos standartus attiecībā uz standarta veidlapām, veidnēm un procedūrām, ko kompetentās iestādes izmanto, lai publicētu un paziņotu valsts normatīvos un administratīvo aktus un to kopsavilkumus par tirdzniecības prasībām, kuras piemērojamas to teritorijā, to maksu vai nodevu līmeni, kuras tās iekasē par pārrobežu darbībām, un, attiecīgā gadījumā attiecīgajām aprēķināšanas metodikām. Turklāt, lai uzlabotu informācijas nosūtīšanu EVTI, būtu arī jāpieņem īstenošanas tehniskie standarti attiecībā uz paziņojumiem, paziņojuma vēstulēm un informāciju par pārrobežu tirdzniecības darbībām, kas prasīti Direktīvās 2009/65/EK un 2011/61/ES, un attiecībā uz tehniskajiem parametriem, kas nepieciešami EVTI veidojamā paziņošanas portāla darbībai. Komisijai būtu jāpieņem minētie īstenošanas tehniskie standarti, izmantojot īstenošanas aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 291. pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.
- (16) Ir jāprecizē, kāda informācija katru ceturksni ir paziņojama EVTI, lai pastāvīgi atjauninātu visu kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu un to pārvaldnieku datubāzes.
- (17) Jebkāda personas datu apstrāde šīs regulas ietvaros, piemēram, kompetento iestāžu veikta personas datu apmaiņa vai nosūtīšana, būtu jāveic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 ⁽¹⁰⁾, un jebkādai EVTI veiktai informācijas apmaiņai vai nosūtīšanai būtu jānotiek saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1725 ⁽¹¹⁾.
- (18) Lai kompetentās iestādes varētu pildīt funkcijas, kas tām uzticētas ar šo regulu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka šīm iestādēm ir visas nepieciešamās uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras.

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1286/2014 (2014. gada 26. novembris) par komplektētu privāto ieguldījumu un apdrošināšanas ieguldījumu produktu (PRIIP) pamatinformācijas dokumentiem (OV L 352, 9.12.2014., 1. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

- (19) Līdz 2024. gada 2. augustam Komisijai būtu jāveic šīs regulas piemērošanas izvērtēšana. Minētajā izvērtēšanā būtu jāņem vērā tirgus norises un jāizvērtē tas, vai ieviestie pasākumi ir uzlabojuši kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārrobežu izplatīšanu.
- (20) Līdz 2021. gada 2. augustam Komisijai būtu jāpublicē ziņojums par pasīvo mārketingu un par pieprasījumu, kas radīts pēc ieguldītāja paša iniciatīvas, šajā ziņojumā precizējot to, cik lielā mērā tika izmantots šāds parakstīšanās uz fondiem veids, tā ģeogrāfisko sadalījumu, tostarp trešās valstīs, un ietekmi uz pasu piešķiršanas režīmu.
- (21) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, ir nepieciešams sinhronizēt dalībvalstu normatīvo un administratīvo tiesību aktu, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/1160 ⁽¹²⁾, un šīs regulas piemērošanas datumu attiecībā uz noteikumiem par tirgvedības paziņojumiem un pirmstirdzniecību.
- (22) Tā kā šīs regulas mērķi, proti, uzlabot tirgus efektivitāti, vienlaikus izveidojot kapitāla tirgu savienību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet šā mērķa radītās ietekmes dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā izklāstīto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā izklāstīto proporcionalitātes principu šī regula paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir nepieciešami minētā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu paredz vienotus noteikumus par valsts noteikumu publicēšanu attiecībā uz tirdzniecības prasībām kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem un par ieguldītājiem paredzētajiem tirgvedības paziņojumiem, kā arī kopīgus principus attiecībā uz maksām un nodevām, ko iekasē no kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārvaldniekiem saistībā ar to pārrobežu darbībām. Ar šo regulu arī paredz tādas centrālas datubāzes izveidi, kurā iekļauj informāciju par kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārrobežu tirdzniecību.

2. pants

Darbības joma

Šo regulu piemēro:

- alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem;
- PVKIU pārvaldības sabiedrībām, tostarp PVKIU, kas nav iecēlis PVKIU pārvaldības sabiedrību;
- EuVECA pārvaldniekiem; un
- EuSEF pārvaldniekiem.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- “alternatīvo ieguldījumu fondi” jeb “AIF” ir Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā definētie AIF un tie ietver *EuVECA*, *EuSEF* un *ELTIF*;
- “alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieki” jeb “AIFP” ir Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā definētie AIFP, kam ir piešķirta atļauja saskaņā ar minētās direktīvas 6. pantu;
- “*EuVECA* pārvaldnieks” ir Regulas (ES) Nr. 345/2013 3. panta pirmās daļas c) punktā definēts kvalificēta riska kapitāla fonda pārvaldnieks, kas ir reģistrēts saskaņā ar minētās regulas 14. pantu;
- “*EuSEF* pārvaldnieks” ir Regulas (ES) Nr. 346/2013 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā definēts kvalificēta sociālās uzņēmējdarbības fonda pārvaldnieks, kas ir reģistrēts saskaņā ar minētās regulas 15. pantu;

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1160 (2019. gada 20. jūnijs), ar ko Direktīvas 2009/65/EK un 2011/61/ES groza attiecībā uz kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārrobežu izplatīšanu (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 106. lpp.).

- e) "kompetentās iestādes" ir kompetentās iestādes, kā definēts Direktīvas 2009/65/EK 2. panta 1. punkta h) apakšpunktā vai Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta f) apakšpunktā vai ES AIF kompetentās iestādes, kā definēts Direktīvas 2011/61/ES 4. panta 1. punkta h) apakšpunktā;
- f) "piederības dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā ir AIFP, *EuVECA* pārvaldnieka, *EuSEF* pārvaldnieka vai PVKIU pārvaldības sabiedrības juridiskā adrese;
- g) "PVKIU" ir PVKIU, kam ir izsniegta atļauja saskaņā ar Direktīvas 2009/65/EK 5. pantu;
- h) "PVKIU pārvaldības sabiedrība" ir Direktīvas 2009/65/EK 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā definētā pārvaldības sabiedrība.

4. pants

Prasības attiecībā uz tirgvedības paziņojumiem

1. AIFP, *EuVECA* pārvaldnieki, *EuSEF* pārvaldnieki un PVKIU pārvaldības sabiedrības nodrošina, ka visi ieguldītājiem paredzētie tirgvedības paziņojumi ir identificējami kā tādi, un tajos vienlīdz nozīmīgā veidā ir aprakstīti ar AIF daļu vai akciju vai PVKIU sertifikātu iegādi saistītie riski un ieguvumi un ka visa tirdzniecības paziņojumos ietvertā informācija ir patiesa, skaidra un nemaldinoša.

2. PVKIU pārvaldības sabiedrības nodrošina to, ka tirgvedības paziņojumi, kas ietver konkrētu informāciju par PVKIU, nav pretrunā Direktīvas 2009/65/EK 68. pantā minētajā prospektā iekļautās informācijas vai tās pašas direktīvas 78. pantā minētās ieguldītājiem paredzētās pamatinformācijas nozīmei un nemazina šīs informācijas nozīmi. PVKIU pārvaldības sabiedrības nodrošina, ka visos tirgvedības paziņojumos ir norādīts, ka pastāv prospekts un ka ir pieejama ieguldītājiem paredzētā pamatinformācija. Šādos tirgvedības paziņojumos precizē, kur, kā un kādā valodā ieguldītāji vai potenciālie ieguldītāji var iegūt minēto prospektu un pamatinformāciju, un norāda hipersaites uz tīmekļa vietnēm, kurās pieejami minētie dokumenti.

3. Panta 2. punktā minētajos tirgvedības paziņojumos arī norāda, kur, kā un kādā valodā ieguldītāji vai potenciālie ieguldītāji var iegūt ieguldītāju tiesību kopsavilkumu, un sniedz hipersaiti uz šādu kopsavilkumu, kas attiecīgā gadījumā ietver informāciju par piekļuvi kolektīvās tiesiskās aizsardzības mehānismiem Savienības līmenī un valsts līmenī tiesvedības gadījumā.

Šādi tirgvedības paziņojumi ietver arī skaidru informāciju par to, ka šā panta 1. punktā minētais pārvaldnieks vai pārvaldības sabiedrība var nolemt izbeigt savu kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu tirdzniecības nodrošināšanai veiktos pasākumus saskaņā ar Direktīvas 2009/65/EK 93.a pantu un Direktīvas 2011/61/ES 32.a pantu.

4. AIFP, *EuVECA* pārvaldnieki un *EuSEF* pārvaldnieki nodrošina, ka tirgvedības paziņojumi, kas ietver aicinājumu iegādāties AIF daļas vai akcijas un konkrētu informāciju par AIF, nav pretrunā informācijai, kas ir atklājama ieguldītājiem saskaņā ar Direktīvas 2011/61/ES 23. pantu, Regulas (ES) Nr. 345/2013 13. pantu vai Regulas (ES) Nr. 346/2013 14. pantu, un nemazina tās nozīmi.

5. Šā panta 2. punktu *mutatis mutandis* piemēro AIF, kuri publicē prospektu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1129⁽¹³⁾ vai saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai piemēro noteikumus par Direktīvas 2009/65/EK 78. pantā minētās ieguldītājiem paredzētās pamatinformācijas formātu un saturu.

6. Līdz 2021. gada 2. augustam EVTI izdod pamatnostādnes – kuras pēc tam periodiski atjaunina – par 1. punktā minēto prasību attiecībā uz tirgvedības paziņojumiem piemērošanu, ņemot vērā šādu tirgvedības paziņojumu tiešsaistes aspektus.

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1129 (2017. gada 14. jūnijs) par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspārius vai atļaujot to tirdzniecību regulētā tirgū, un ar ko atceļ Direktīvu 2003/71/EK (OV L 168, 30.6.2017, 12. lpp.).

5. pants

Valsts noteikumu par tirdzniecības prasībām publicēšana

1. Kompetentās iestādes savās tīmekļa vietnēs publicē un uztur atjauninātu un pilnīgu informāciju par piemērojamiem valsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kuri reglamentē tirdzniecības prasības, kas nosakāmas AIF un PVKIU, un to kopsavilkumus vismaz tajā valodā, kuru ierasts lietot starptautisko finanšu jomā.
2. Kompetentās iestādes paziņo EVTI hipersaites uz kompetento iestāžu tīmekļa vietnēm, kurās ir publicēta 1. punktā minētā informācija.

Kompetentās iestādes bez liekas kavēšanas paziņo EVTI par jebkādām izmaiņām saskaņā ar šā punkta pirmo daļu sniegtajā informācijā.

3. EVTI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu standarta veidlapas, veidnes un procedūras saskaņā ar šo pantu veicamajai publicēšanai un paziņošanai.

Minētos īstenošanas standartu projektus EVTI iesniedz Komisijai līdz 2021. gada 2. februārim.

Komisijai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

6. pants

EVTI centrālā datubāze par valstu noteikumiem attiecībā uz tirdzniecības prasībām

Līdz 2022. gada 2. februārim EVTI savā tīmekļa vietnē publicē un uztur centrālu datubāzi, kas ietver 5. panta 1. punktā minētos kopsavilkumus un 5. panta 2. punktā minētās hipersaites uz kompetento iestāžu tīmekļa vietnēm.

7. pants

Tirgvedības paziņojumu ex ante pārbaude

1. Tikai nolūkā pārbaudīt atbilstību šai regulai un valstu noteikumiem par tirdzniecības prasībām kompetentās iestādes var pieprasīt sistemātisku iepriekšēju paziņošanu par tirgvedības paziņojumiem, kurus PVKIU pārvaldības sabiedrības plāno tieši vai netieši izmantot savos darījumos ar ieguldītājiem.

Pirmajā daļā minētā sistemātiskas iepriekšējas paziņošanas prasība nav priekšnoteikums PVKIU sertifikātu tirdzniecībai un nav daļa no Direktīvas 2009/65/EK 93. pantā minētās paziņošanas procedūras.

Ja kompetentās iestādes pieprasa iepriekšējo paziņošanu, kā minēts pirmajā daļā, ex ante pārbaudes nolūkā, tās 10 darbdienu laikā, sākot no darbdienu, kas seko darbdienu, kurā saņemti tirdzniecības paziņojumi, informē PVKIU pārvaldības sabiedrību par visiem pieprasījumiem grozīt tās tirgvedības paziņojumus.

Pirmajā daļā minēto iepriekšējo paziņošanu var pieprasīt sistemātiski vai saskaņā ar jebkādu citu pārbaudes praksi, un tā neskar turpmākas uzraudzības pilnvaras veikt tirgvedības paziņojumu ex post pārbaudi.

2. Kompetentās iestādes, kuras pieprasa iepriekšēju paziņošanu par tirgvedības paziņojumiem, nosaka, piemēro un savā tīmekļa vietnē publicē procedūras šādai iepriekšējai paziņošanai. Iekšējie noteikumi un procedūras nodrošina pārredzamu un nediskriminējošu attieksmi pret visiem PVKIU neatkarīgi no dalībvalstīm, kurās PVKIU ir atļauti.
3. Ja AIFP, *EuVECA* pārvaldnieki vai *EuSEF* pārvaldnieki tirgo privātajiem ieguldītājiem savu AIF daļas vai akcijas, minētajiem AIFP, *EuVECA* pārvaldniekiem vai *EuSEF* pārvaldniekiem *mutatis mutandis* piemēro 1. un 2. punktu.

8. pants

EVTI ziņojums par tirgvedības paziņojumiem

1. Kompetentās iestādes līdz 2021. gada 31. martam un pēc tam katru otro gadu paziņo EVTI šādu informāciju:
 - a) attiecīgā gadījumā to, cik pieprasījumu grozīt tirgvedības paziņojumus iesniegts, pamatojoties uz *ex ante* pārbaudi;
 - b) pamatojoties uz *ex post* pārbaudēm pieņemto grozīšanas pieprasījumu un lēmumu skaits, skaidri izceļot visbiežākos pārkāpumus, tostarp šo pārkāpumu apraksts un veids;
 - c) regulas 4. pantā minēto prasību visbiežāko pārkāpumu apraksts;
 - d) viens piemērs katram no b) un c) apakšpunktā minētajiem pārkāpumiem.
2. Līdz 2021. gada 30. jūnijam un pēc tam katru otro gadu EVTI iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ziņojumu, kurā iekļauts pārskats par 5. panta 1. punktā minētajām tirdzniecības prasībām visās dalībvalstīs un tirgvedības paziņojumus reglamentējošo valstu normatīvo un administratīvo noteikumu ietekmes analīze, kas balstās arī uz informāciju, kura saņemta saskaņā ar šā panta 1. punktu.

9. pants

Kopīgie principi attiecībā uz maksām vai nodevām

1. Ja kompetentās iestādes par savu pienākumu veikšanu, kas saistīti ar AIFP, *EuVECA* pārvaldnieku, *EuSEF* pārvaldnieku un PVKIU pārvaldības sabiedrību pārrobežu darbībām, iekasē maksas vai nodevas, šādas maksas vai nodevas ir savienojamas ar vispārējām izmaksām, kuras attiecas uz kompetentās iestādes uzdevumu izpildi.
2. Attiecībā uz šā panta 1. punktā minētajām maksām un nodevām kompetentās iestādes uz adresi, kas minēta Direktīvas 2009/65/EK 93. panta 1. punkta trešajā daļā vai Direktīvas 2011/61/ES IV pielikuma i) punktā, nosūta rēķinu, atsevišķu maksājuma pārskatu vai maksājuma uzdevumu, skaidri norādot maksāšanas līdzekļus un datumu, līdz kuram maksājums jāveic.

10. pants

Valstu noteikumu par maksām un nodevām publicēšana

1. Līdz 2020. gada 2. februārim kompetentās iestādes savā tīmekļa vietnē publicē un pastāvīgi atjaunina informāciju par 9. panta 1. punktā minētajām maksām vai nodevām vai attiecīgā gadījumā par minēto maksu vai nodevu aprēķināšanas metodikām vismaz valodā, ko ierasts lietot starptautisko finanšu jomā.
2. Kompetentās iestādes paziņo EVTI hipersaites uz kompetento iestāžu tīmekļa vietnēm, kurās ir publicēta 1. punktā minētā informācija.
3. EVTI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu standarta veidlapas, veidnes un procedūras saskaņā ar šo pantu veicamajai publicēšanai un paziņošanai.

Minēto īstenošanas standartu projektus EVTI iesniedz Komisijai līdz 2021. gada 2. februārim.

Komisijai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus.

11. pants

EVTI veiktā maksu un nodevu publicēšana

1. Līdz 2022. gada 2. februārim EVTI savā tīmekļa vietnē publicē hipersaites uz 10. panta 2. punktā minētajām kompetento iestāžu tīmekļa vietnēm. Minētās hipersaites pastāvīgi atjaunina.

2. Līdz 2022. gada 2. februārim EVTI izstrādā un savā tīmekļa vietnē dara pieejamu interaktīvu rīku, kas ir publiski pieejams vismaz valodā, kuru ierasts lietot starptautisko finanšu jomā, un kas sniedz 9. panta 1. punktā minēto maksu vai nodevu indikatīvu aprēķinu. Šo rīku pastāvīgi atjaunina.

12. pants

EVTI centrālā datubāze par AIF un PVKIU pārrobežu tirdzniecību

1. Līdz 2022. gada 2. februārim EVTI savā tīmekļa vietnē publicē centrālu datubāzi par AIF un PVKIU pārrobežu tirdzniecību, šī datubāze ir publiski pieejama valodā, ko ierasts lietot starptautisko finanšu jomā, un tajā ir iekļauti:

- a) visi AIF, kurus tirgo dalībvalstī, kas nav piederības dalībvalsts, to AIFP, EuSEF pārvaldnieks vai EuVECA pārvaldnieks un dalībvalstis, kurās tie tiek tirgoti;
- b) visi PVKIU, kurus tirgo dalībvalstī, kas nav Direktīvas 2009/65/EK 2. panta 1. punkta e) apakšpunktā definētā PVKIU piederības dalībvalsts, to PVKIU pārvaldības sabiedrība un dalībvalstis, kurās tie tiek tirgoti.

Minēto centrālo datubāzi pastāvīgi atjaunina.

2. Šajā pantā un 13. pantā minētie pienākumi, kas attiecas uz 1. punktā minēto datubāzi, neskar pienākumus, kuri ir saistīti ar Direktīvas 2009/65/EK 6. panta 1. punkta otro daļā minēto sarakstu, Direktīvas 2011/61/ES 7. panta 5. punkta otrajā daļā minēto centralizēto publisko reģistru, Regulas (ES) Nr. 345/2013 17. pantā minēto centrālo datubāzi un Regulas (ES) Nr. 346/2013 18. pantā minēto centrālo datubāzi.

13. pants

EVTI iesniedzamo paziņojumu standartizēšana

1. Piederības dalībvalstu kompetentās iestādes reizi ceturksnī paziņo EVTI šīs regulas 12. pantā minētās centrālās datubāzes izveidei un uzturēšanai nepieciešamo informāciju par jebkādiem paziņojumiem, paziņojuma vēstulēm vai informāciju, kas minēta Direktīvas 2009/65/EK 93. panta 1. punktā un 93.a panta 2. punktā un Direktīvas 2011/61/ES 31. panta 2. punktā, 32. panta 2. punktā un 32.a panta 2. punktā, un jebkādas izmaiņas šajā informācijā, ja šādas izmaiņas radītu izmaiņas centrālajā datubāzē iekļautajā informācijā.

2. EVTI izveido paziņošanas portālu, kurā ikviena kompetentā iestāde lejupielādē visus 1. punktā minētos dokumentus.

3. EVTI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu paziņojamo informāciju, kā arī veidlapas, veidnes un procedūras informācijas paziņošanai, ko kompetentās iestādes veic 1. punkta piemērošanas nolūkā, un tehnisko kārtību, kura nepieciešama 2. punktā minētā paziņošanas portāla darbībai.

Minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus EVTI iesniedz Komisijai līdz 2021. gada 2. februārim.

Komisija ir pilnvarota pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 15. pantu.

14. pants

Kompetento iestāžu pilnvaras

1. Kompetentajām iestādēm ir visas uzraudzības un izmeklēšanas pilnvaras, kas nepieciešamas, lai tās varētu veikt šajā regulā tām paredzētos uzdevumus.

2. Pilnvaras, kas kompetentajām iestādēm piešķirtas saskaņā ar Direktīvām 2009/65/EK un 2011/61/ES, Regulām (ES) Nr. 345/2013, (ES) Nr. 346/2013 un (ES) 2015/760, tostarp tām, kas attiecas uz sankcijām vai citiem pasākumiem, arī īsteno attiecībā uz šīs regulas 4. pantā minētajiem pārvaldniekiem.

15. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 345/2013

Regulu (ES) Nr. 345/2013 groza šādi:

1) regulas 3. pantā pievieno šādu punktu:

“o) “pirmstirdzniecība” ir tieša vai netieša informācijas sniegšana vai paziņošana potenciāliem ieguldītājiem, kuru domicils vai juridiskā adrese ir Savienībā, par ieguldījumu stratēģijām vai ieguldījumu idejām, kuru veic kvalificēta riska kapitāla fonda pārvaldnieks vai kuru veic tā vārdā, lai pārbaudītu to interesi par kvalificētu riska kapitāla fondu, kurš vēl nav izveidots, vai par kvalificētu riska kapitāla fondu, kurš ir izveidots, bet par kura tirdzniecību saskaņā ar 15. pantu vēl nav paziņots, dalībvalstī, kurā ir potenciālo ieguldītāju domicils vai juridiskā adrese, un kurš jebkurā gadījumā nav līdzvērtīgs piedāvājumam vai izvietojumam, lai potenciālais ieguldītājs ieguldītu attiecīgā kvalificētā riska kapitāla fonda daļās vai akcijās.”;

2) iekļauj šādu pantu:

“4.a pants

1. Kvalificēta riska kapitāla fonda pārvaldnieks drīkst iesaistīties pirmstirdzniecībā Savienībā, izņemot gadījumus, kad potenciāliem ieguldītājiem sniegtā informācija:

- a) ir pietiekama, lai ļautu ieguldītājiem apņemties iegādāties konkrēta kvalificēta riska kapitāla fonda daļas vai akcijas;
- b) ir līdzvērtīga parakstīšanās veidlapām vai līdzīgiem dokumentiem neatkarīgi no tā, vai tie ir projekta vai galīgā veidā; vai
- c) ir līdzvērtīga vēl neizveidota kvalificēta riska kapitāla fonda izveides dokumentiem, prospektam vai piedāvājuma dokumentiem galīgā veidā.

Ja prospekts vai piedāvājuma dokumenti tiek nodrošināti projekta veidā, tie neietver informāciju, kas ir pietiekama, lai ieguldītājiem ļautu pieņemt lēmumu par ieguldīšanu, un tajos ir skaidri noteikts, ka:

- a) tas nav piedāvājums vai uzaicinājums parakstīties uz kvalificēta riska kapitāla fonda daļām vai akcijām; un
- b) nevajag paļauties uz tajā izklāstīto informāciju, jo tā ir nepilnīga un var tikt mainīta.

2. Kompetentās iestādes nepieprasa kvalificēta riska kapitāla fonda pārvaldniekam, pirms tas nav iesaistījies pirmstirdzniecībā, paziņot tām par pirmstirdzniecības saturu vai adresātiem vai izpildīt jebkādus nosacījumus vai prasības, kas nav izklāstīti šajā pantā.

3. Kvalificētu riska kapitāla fondu pārvaldnieki nodrošina, ka ieguldītāji neiegādājas kvalificēta riska kapitāla fonda daļas vai akcijas, izmantojot pirmstirdzniecību, un ka ieguldītāji, ar kuriem notikusi sazināšanās pirmstirdzniecības ietvaros, kvalificēta riska kapitāla fonda daļas vai akcijas var iegādāties tikai saskaņā ar 15. pantu atļautajā tirdzniecībā.

Jebkāda parakstīšanās uz kvalificēta riska kapitāla fonda daļām vai akcijām, kas minētas saistībā ar pirmstirdzniecību sniegtā informācijā, vai uz pirmstirdzniecības rezultātā izveidota kvalificēta riska kapitāla fonda daļām vai akcijām, kuru veic profesionāli ieguldītāji 18 mēnešu laikā pēc tam, kad kvalificēta riska kapitāla fonda pārvaldnieks sācis pirmstirdzniecību, tiek uzskatīta par tirdzniecības rezultātu, un tai piemēro 15. pantā minētās paziņošanas procedūras.

4. Divu nedēļu laikā pēc pirmstirdzniecības sākšanas kvalificēta riska kapitāla fonda pārvaldnieks papīra formātā vai elektroniski nosūta savas piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm neoficiālu vēstuli. Šajā vēstulē norāda dalībvalstis, kurās notika pirmstirdzniecība, un laikposmus, kad pirmstirdzniecība notiek vai ir notikusi, īsu pirmstirdzniecības aprakstu, tostarp informāciju par izklāstītajām ieguldījumu stratēģijām, un attiecīgā gadījumā tādu kvalificēto riska kapitāla fondu sarakstu, attiecībā uz kuriem tiek vai tika veikta pirmstirdzniecība. Kvalificēta riska kapitāla fonda pārvaldnieka piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties informē to dalībvalstu kompetentās iestādes, kurās kvalificēta riska kapitāla fonda pārvaldnieks ir vai bija iesaistīts pirmstirdzniecībā. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pirmstirdzniecība notiek vai ir notikusi, var pieprasīt kvalificēta riska kapitāla fonda pārvaldnieka piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm sniegt papildu informāciju par tās teritorijā notiekošu vai notikušu pirmstirdzniecību.

5. Trešā persona var iesaistīties pirmstirdzniecībā pilnvarota kvalificēta riska kapitāla fonda pārvaldnieka vārdā tikai gadījumos, kad tā ir pilnvarota rīkoties kā ieguldījumu brokeru sabiedrība saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/65/ES (*), kā kredītiestāde saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/36/ES (**), kā PVKIU pārvaldības sabiedrība saskaņā ar Direktīvu 2009/65/EK vai kā alternatīva ieguldījumu fonda pārvaldnieks saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES vai kad tā darbojas kā saistītais aģents saskaņā ar Direktīvu 2014/65/ES. Uz šādu trešo personu attiecas šajā pantā izklāstītie nosacījumi.

6. Kvalificēta riska kapitāla fonda pārvaldnieks nodrošina, ka pirmstirdzniecība tiek atbilstoši dokumentēta.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar kuru groza Direktīvu 2002/92/EK un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).”

16. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 346/2013

Regulu (ES) Nr. 346/2013 groza šādi:

1) regulas 3. pantā pievieno šādu punktu:

“o) “pirmstirdzniecība” ir tieša vai netieša informācijas sniegšana vai paziņošana potenciāliem ieguldītājiem, kuru domicils vai juridiskā adrese ir Savienībā, par ieguldījumu stratēģijām vai ieguldījumu idejām, kuru veic kvalificēta sociālās uzņēmējdarbības fonda pārvaldnieks vai kuru veic tā vārdā, lai pārbaudītu to interesi par kvalificētu sociālās uzņēmējdarbības fondu, kurš vēl nav izveidots, vai par kvalificētu sociālās uzņēmējdarbības fondu, kurš ir izveidots, bet par kura tirdzniecību saskaņā ar 16. pantu vēl nav paziņots, dalībvalstī, kurā ir potenciālo ieguldītāju domicils vai juridiskā adrese, un kurš jebkurā gadījumā nav līdzvērtīgs piedāvājumam vai izvietojumam, lai potenciālais ieguldītājs ieguldītu attiecīgā kvalificētā sociālās uzņēmējdarbības fonda daļās vai akcijās.”;

2) iekļauj šādu pantu:

“4.a pants

1. Kvalificēta sociālās uzņēmējdarbības fonda pārvaldnieks drīkst iesaistīties pirmstirdzniecībā Savienībā, izņemot gadījumus, kad potenciāliem ieguldītājiem sniegtā informācija:

- a) ir pietiekama, lai ļautu ieguldītājiem apņemties iegādāties konkrēta kvalificēta sociālās uzņēmējdarbības fonda daļas vai akcijas;
- b) ir līdzvērtīga parakstīšanās veidlapām vai līdzīgiem dokumentiem neatkarīgi no tā, vai tie ir projekta vai galīgā veidā; vai
- c) ir līdzvērtīga vēl neizveidota kvalificēta sociālās uzņēmējdarbības fonda izveides dokumentiem, prospektam vai piedāvājuma dokumentiem galīgā veidā.

Ja prospekts vai piedāvājuma dokumenti tiek nodrošināti projekta veidā, tie neietver informāciju, kas ir pietiekama, lai ieguldītājiem ļautu pieņemt lēmumu par ieguldījuma veikšanu, un tajos ir skaidri noteikts, ka:

- a) tas nav piedāvājums vai uzaicinājums parakstīties uz kvalificēta sociālās uzņēmējdarbības fonda daļām vai akcijām; un
- b) nevajag paļauties uz tajā izklāstīto informāciju, jo tā ir nepilnīga un var tikt mainīta.

2. Kompetentās iestādes nepieprasa kvalificēta sociālās uzņēmējdarbības fonda pārvaldniekam, pirms tas nav iesaistījies pirmstirdzniecībā, paziņot tām par pirmstirdzniecības saturu vai adresātiem vai izpildīt jebkādas nosacījumus vai prasības, kas nav izklāstīti šajā pantā.

3. Kvalificētu sociālās uzņēmējdarbības fondu pārvaldnieki nodrošina, ka ieguldītāji neiegādājas kvalificēta sociālās uzņēmējdarbības fonda daļas vai akcijas, izmantojot pirmstirdzniecību, un ka ieguldītāji, ar kuriem notikusi sazināšanās pirmstirdzniecības ietvaros, kvalificēta sociālās uzņēmējdarbības fonda daļas vai akcijas var iegādāties tikai saskaņā ar 16. pantu atļautā tirdzniecībā.

Jebkāda parakstīšanās uz kvalificēta sociālās uzņēmējdarbības fonda daļām vai akcijām, kas minētas saistībā ar pirmstirdzniecību sniegtā informācijā, vai uz pirmstirdzniecības rezultātā izveidota kvalificēta sociālās uzņēmējdarbības fonda daļām vai akcijām, kuru veic profesionāli ieguldītāji 18 mēnešu laikā pēc tam, kad kvalificēta sociālās uzņēmējdarbības fonda pārvaldnieks sācis pirmstirdzniecību, tiek uzskatīta par tirdzniecības rezultātu, un tai piemēro 16. pantā minētās paziņošanas procedūras.

4. Divu nedēļu laikā pēc pirmstirdzniecības sākšanas kvalificēta sociālās uzņēmējdarbības fonda pārvaldnieks papīra formātā vai elektroniski nosūta savas piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm neoficiālu vēstuli. Šajā vēstulē norāda dalībvalstis, kurās notika pirmstirdzniecība, un laikposmus, kad pirmstirdzniecība notiek vai ir notikusi, īsu pirmstirdzniecības aprakstu, tostarp informāciju par izklāstītajām ieguldījumu stratēģijām, un attiecīgā gadījumā tādu kvalificēto sociālās uzņēmējdarbības fondu sarakstu, attiecībā uz kuriem tiek vai tika veikta pirmstirdzniecība. Kvalificēta sociālās uzņēmējdarbības fonda pārvaldnieka piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties informē to dalībvalstu kompetentās iestādes, kurās kvalificēta sociālās uzņēmējdarbības fonda pārvaldnieks ir vai bija iesaistīts pirmstirdzniecībā. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pirmstirdzniecība notiek vai ir notikusi, var pieprasīt kvalificēta sociālās uzņēmējdarbības fonda pārvaldnieka piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm sniegt papildu informāciju par tās teritorijā notiekošu vai notikušu pirmstirdzniecību.

5. Trešā persona var iesaistīties pirmstirdzniecībā pilnvarota kvalificēta sociālās uzņēmējdarbības fonda pārvaldnieka vārdā tikai gadījumos, kad tā ir pilnvarota rīkoties kā ieguldījumu brokeru sabiedrība saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/65/ES (*), kā kredītiestāde saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/36/ES (**), kā PVKIU pārvaldības sabiedrība saskaņā ar Direktīvu 2009/65/EK vai kā alternatīva ieguldījumu fonda pārvaldnieks saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES vai kad tā darbojas kā saistītais aģents saskaņā ar Direktīvu 2014/65/ES. Uz šādu trešo personu attiecas šajā pantā izklāstītie nosacījumi.

6. Kvalificēta sociālās uzņēmējdarbības fonda pārvaldnieks nodrošina, ka pirmstirdzniecība tiek atbilstoši dokumentēta.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/ES un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).”

17. pants

Grozījumi Regulā (ES) Nr. 1286/2014

Regulu (ES) Nr. 1286/2014 groza šādi:

- 1) regulas 32. panta 1. punkta pirmajā daļā vārdus “2019. gada 31. decembrim” aizstāj ar vārdiem “2021. gada 31. decembrim”;
- 2) regulas 33. pantu groza šādi:
 - a) panta 1. punkta pirmajā daļā vārdus “2018. gada 31. decembrim” aizstāj ar vārdiem “2019. gada 31. decembrim”;
 - b) panta 2. punkta pirmajā daļā vārdus “2018. gada 31. decembrim” aizstāj ar vārdiem “2019. gada 31. decembrim”;
 - c) panta 4. punkta pirmajā daļā vārdus “2018. gada 31. decembrim” aizstāj ar vārdiem “2019. gada 31. decembrim”.

18. pants

Izvērtēšana

Līdz 2024. gada 2. augustam Komisija, pamatojoties uz sabiedrisku apspriešanos un ņemot vērā diskusijas ar EVTI un kompetentajām iestādēm, veic šīs direktīvas piemērošanas izvērtēšanu.

Līdz 2021. gada 2. augustam Komisija, pamatojoties uz apspriešanos ar kompetentajām iestādēm, EVTI un citām attiecīgajām ieinteresētajām personām, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par pasīvo mārketingu un par pieprasījumu, kas radīts pēc ieguldītāja paša iniciatīvas, šajā ziņojumā precizējot to, cik lielā mērā tika izmantots šāds parakstīšanās uz fondu veids, tā ģeogrāfisko sadalījumu, tostarp trešās valstīs, un ietekmi uz pasu piešķiršanas režīmu. Minētajā ziņojumā arī aplūko to, vai jāpilnveido saskaņā ar 13. panta 2. punktu izveidotais informācijas portāls, lai visa šādu dokumentu nosūtīšana starp kompetentajām iestādēm notiktu ar tā starpniecību.

19. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2019. gada 1. augusta.

Taču tās 4. panta 1. līdz 5. punktu, 5. panta 1. un 2. punktu, 15. pantu un 16. pantu piemēro no 2021. gada 2. augusta.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2019. gada 20. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2019/1157**(2019. gada 20. jūnijs)****par Savienības pilsoņu personas apliecību un Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem, kuri izmanto tiesības brīvi pārvietoties, izsniegto uzturēšanās dokumentu drošības uzlabošanu****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 21. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Līgumā par Eiropas Savienību (LES) ir pausta apņemšanās atvieglināt personu brīvu pārvietošanos, vienlaikus nodrošinot Eiropas tautu drošību un aizsargātību, saskaņā ar LES un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) noteikumiem izveidojot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.
- (2) Savienības pilsonība nodrošina ikvienam Savienības pilsonim tiesības brīvi pārvietoties, ievērojot konkrētus ierobežojumus un nosacījumus. Minēto tiesību īstenošanu nodrošina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK ⁽³⁾. Arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ("Harta") 45. pantā ir paredzēta pārvietošanās un uzturēšanās brīvība. Pārvietošanās brīvība ietver tiesības izceļot no dalībvalstīm un ieceļot dalībvalstīs, izmantojot derīgu personas apliecību vai pasi.
- (3) Saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK dalībvalstīm ir jāizsniedz saviem valstspiederīgajiem personas apliecības vai pases un jāatjauno šie dokumenti saskaņā ar saviem tiesību aktiem. Turklāt minētajā Direktīvā ir noteikts, ka dalībvalstis var pieprasīt Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem reģistrēties attiecīgajās iestādēs. Dalībvalstīm ir jāizsniedz Savienības pilsoņiem reģistrācijas apliecības atbilstoši minētajā direktīvā paredzētajiem nosacījumiem. Saskaņā ar minēto direktīvu dalībvalstīm ir arī jāizsniedz uzturēšanās atļaujas ģimenes locekļiem, kuri nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, un, saņemot pieteikumu, ir jāizsniedz dokumenti, kas apliecina pastāvīgu uzturēšanos, un ir jāizsniedz pastāvīgas uzturēšanās atļaujas.
- (4) Direktīvā 2004/38/EK ir paredzēts, ka dalībvalstis var noteikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai liegtu, izbeigtu vai atsauktu ar minēto direktīvu piešķirtās tiesības, ja notiek to ļaunprātīga izmantošana vai krāpšana. Dokumentu viltošana vai nepatiess būtisku faktu atspoguļojums attiecībā uz uzturēšanās tiesību piešķiršanas nosacījumiem ir identificēti kā tipiskākie krāpšanas gadījumi saistībā ar minēto direktīvu.
- (5) Dalībvalstu izsniegto personas apliecību un Savienības dalībvalstu valstspiederīgajiem, kuri uzturas citā dalībvalstī, un viņu ģimenes locekļiem izsniegto uzturēšanās atļauju drošības līmeņi ievērojami atšķiras. Minētās atšķirības paaugstina falsificēšanas un dokumentu viltošanas risku un pilsoņiem rada arī praktiskas grūtības, kad viņi vēlas izmantot savas tiesības brīvi pārvietoties. Eiropas dokumentu viltošanas riska analīzes tīkla statistikas dati apliecina, ka laika gaitā ir palielinājies personas apliecību viltošanas gadījumu skaits.

⁽¹⁾ OVC 367, 10.10.2018., 78. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 4. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 6. jūnija lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.).

- (6) Komisija 2016. gada 14. septembra paziņojumā “Drošības stiprināšana pasaulē, ko raksturo mobilitāte: informācijas apmaiņas uzlabojumi cīņā pret terorismu un ārējo robežu stiprināšana” uzsvēra, ka droši ceļošanas un personu apliecinoši dokumenti ir būtiski svarīgi, lai nepieciešamības gadījumā bez šaubām varētu noteikt personas identitāti, un paziņoja, ka nāks klajā ar rīcības plānu attiecībā uz to, kā vērsties pret ceļošanas dokumentu viltošanu. Saskaņā ar minēto paziņojumu uzlabota pieeja paļaujas uz stabilām sistēmām, lai nepieļautu sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu un novērstu draudus iekšējai drošībai, kuri izriet no nepilnībām dokumentu drošības jomā, jo īpaši saistībā ar terorismu un pārrobežu noziedzību.
- (7) Saskaņā ar Komisijas 2016. gada 8. decembra Rīcības plānu stingrākai Eiropas darbībai pret ceļošanas dokumentu viltošanu (2016. gada rīcības plāns) vismaz trīs ceturtdaļas viltoto dokumentu, kas atklāti gan pie ārējām robežām, gan arī pie iekšējām robežām teritorijā, kur netiek veiktas kontroles, ir dalībvalstu un Šengenas asociēto valstu izsniegtu dokumentu viltojumi. Visbiežāk konstatētie viltotie dokumenti, kas izmantoti ceļošanai Šengenas zonā, ir dalībvalstu izsniegtās personas apliecības ar zemāku drošības līmeni.
- (8) Lai atturētu no identitātes viltošanas, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka to tiesību aktos ir paredzēti atbilstīgas sankcijas par identifikācijas dokumentu falsificēšanu un viltošanu un šādu falsificētu vai viltotu dokumentu izmantošanu.
- (9) Risks, ko rada viltotas personas apliecības un uzturēšanās dokumenti, bija aplūkots 2016. gada rīcības plānā. Komisija 2016. gada rīcības plānā un 2017. gada ziņojumā par ES pilsonību pauda apņemšanos analizēt politikas iespējas uzlabot personas apliecību un uzturēšanās dokumentu drošību.
- (10) Saskaņā ar 2016. gada rīcības plānu autentisku un drošu personas apliecību izsniegšanai ir nepieciešams uzticams identitātes reģistrācijas process un droši “izcelsmes” dokumenti, kas iesniegti kā pamatojums pieteikumam. Ņemot vērā, ka arvien biežāk tiek izmantoti viltoti izcelsmes dokumenti, Komisijai, dalībvalstīm un attiecīgajām Savienības aģentūrām būtu jāturpina sadarboties, lai mazinātu izcelsmes dokumentu viltošanas iespējas.
- (11) Šajā regulā dalībvalstīm nav noteikts pienākums ieviest personas apliecības vai uzturēšanās dokumentus, ja tie nav paredzēti valsts tiesību aktos, un tā neskar dalībvalstu kompetenci saskaņā ar valsts tiesību aktiem izsniegt citus uzturēšanās dokumentus, kas neietilpst Savienības tiesību aktu darbības jomā, piemēram, izsniegt uzturēšanās atļaujas/apliecības visiem pastāvīgajiem iedzīvotājiem konkrētajā teritorijā neatkarīgi no viņu valstspiederības.
- (12) Šī regula neliedz dalībvalstīm identifikācijas nolūkā bez diskriminācijas pieņemt dokumentus, kas nav ceļošanas dokumenti, piemēram, autovadītāja apliecības.
- (13) Pilsoņiem, kuru tiesības brīvi pārvietoties ir ierobežotas saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem, izsniegti identifikācijas dokumenti, kuros skaidri norādīts, ka tos nevar izmantot kā ceļošanas dokumentus, nebūtu jāuzskata par dokumentiem, uz kuriem attiecas šīs regulas darbības joma.
- (14) Ceļošanas dokumentus, kuri atbilst Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas (ICAO) dokumenta 9303 Par mašīnlasāmiem ceļošanas dokumentiem 5. daļai (septītais izdevums, 2015. gads) (“ICAO dokumenta 9303”) un kuri dalībvalstī, kas izsniegusi dokumentu, netiek izmantoti identifikācijas mērķiem, piemēram, Īrijas izsniegta pases apliecība, nebūtu jāuzskata par dokumentiem, uz kuriem attiecas šī regula.
- (15) Šī regula neskar iespēju dalībvalstīm izmantot personas apliecības un uzturēšanās dokumentus ar eID funkciju citiem nolūkiem, un tā neskar arī noteikumus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 910/2014⁽⁴⁾, kura paredz elektroniskās identifikācijas savstarpēju atzīšanu Savienības mērogā attiecībā uz piekļuvi sabiedriskajiem pakalpojumiem un palīdz pilsoņiem, kas pārceļas uz citu dalībvalsti, nosakot elektroniskās identifikācijas līdzekļu savstarpēju atzīšanu, ievērojot konkrētus nosacījumus. Uzlabotām personas apliecībām būtu jānodrošina vieglāka identifikācija un jāveicina labāka piekļuve pakalpojumiem.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp.).

- (16) Lai varētu pienācīgi pārbaudīt personas apliecības un uzturēšanās dokumentus, dalībvalstīm katram dokumentu veidam, uz ko attiecas šī regula, ir jāizmanto pareizais nosaukums. Lai atvieglotu dokumentu, uz kuriem attiecas šī regula, pārbaudi citās dalībvalstīs, dokumenta nosaukumam papildus vajadzētu būt arī vismaz vienā citā Savienības iestāžu oficiālajā valodā. Ja dalībvalstis personas apliecībām jau izmanto ierastu apzīmējumu, kas nav ar nosaukumu "personas apliecība", tām vajadzētu būt iespējai turpināt lietot šādu apzīmējumu savā oficiālajā valodā vai valodās. Tomēr nākotnē nebūtu jāievieš jauni apzīmējumi.
- (17) Lai pārbaudītu, vai dokuments ir autentisks, un noskaidrotu personas identitāti, ir vajadzīgi aizsardzības elementi. Drošības standartu minimuma noteikšana un biometrisku datu iekļaušana personas apliecībās un ģimenes locekļu, kuri nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, uzturēšanās atļaujās ir svarīgs solis virzībā uz minēto dokumentu drošāku izmantošanu Savienībā. Šādu biometrisku identifikatoru iekļaušanai būtu jānodrošina tas, ka Savienības pilsoņi var pilnībā izmantot savas tiesības brīvi pārvietoties.
- (18) Sejas attēla un divu pirkstu nospiedumu ("biometriskie dati") glabāšana personas apliecībās un uzturēšanās atļaujās, kā jau ir paredzēts attiecībā uz biometriskajām pasēm un trešo valstu valstspiederīgo uzturēšanās atļaujām, ir piemērota metode, kā ticamu identifikāciju un autentifikāciju apvienot ar krāpšanas riska samazināšanu, lai uzlabotu personas apliecību un uzturēšanās atļauju drošību.
- (19) Vispārējai praksei vajadzētu būt tādai, ka dalībvalstīm, pārbaudot dokumenta autentiskumu un turētāja identitāti, būtu pirmām kārtām jāpārbauda sejas attēls un, ja tas nepieciešams, lai nešaubīgi pārliecinātos par dokumenta autentiskumu un turētāja identitāti, dalībvalstīm būtu jāpārbauda arī pirkstu nospiedumi.
- (20) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka gadījumos, kad biometrisku datu pārbaude neapstiprina dokumenta autentiskumu vai dokumenta turētāja identitāti, kvalificētiem darbiniekiem ir jāveic obligāta manuālā pārbaude.
- (21) Šī regula neparedz juridisku pamatu tam, lai dalībvalstīs tiktu izveidotas vai uzturētas valsts līmeņa datubāzes biometrisku datu uzglabāšanai, kas ir valsts tiesību aktu jautājums, kam ir jāatbilst Savienības tiesību aktiem par datu aizsardzību. Turklāt šī regula neparedz juridisku pamatu centralizētas datubāzes izveidei vai uzturēšanai Savienības līmenī.
- (22) Biometriskie identifikatori būtu jāvēc un jāglabā personas apliecību un uzturēšanās dokumentu datu nesējā, lai varētu pārbaudīt dokumenta autentiskumu un dokumenta turētāja identitāti. Šādu pārbaudi būtu jāveic tikai pienācīgi pilnvarotiem darbiniekiem un tikai tādās situācijās, kad uzrādīt dokumentu ir tiesību aktos noteikta prasība. Turklāt biometriskie dati, kas tiek glabāti personas apliecību vai uzturēšanās dokumentu personalizēšanas nolūkā, būtu jāglabā īpaši drošā veidā un tikai līdz dokumenta saņemšanas dienai, un nekādā gadījumā ilgāk par 90 dienām no dokumenta izdošanas dienas. Pēc minētā perioda, minētie biometriskie dati būtu nekavējoties jāizdzēš vai jāiznīcina. Iepriekš minētajam nevajadzētu skart šādu datu jebkādu citu apstrādi saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem par datu aizsardzību.
- (23) Šajā regulā būtu jāņem vērā ICAO dokumentā 9303 noteiktās specifikācijas, kas nodrošina globālu sadarbību, tostarp attiecībā uz mašīnlasāmību un vizuālās pārbaudes izmantošanu.
- (24) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai nolemt, vai dokumentā, uz kuru attiecas šī regula, iekļaujams personas dzimums. Ja dalībvalsts šādā dokumentā iekļauj personas dzimumu, būtu attiecīgi jāizmanto ICAO dokumentā 9303 paredzētās specifikācijas "F", "M" vai "X" vai atbilstošais saīsinājums (pirmais burts), ko izmanto minētās dalībvalsts valodā vai valodās.
- (25) Lai nodrošinātu, ka attiecībā uz personas apliecībām, uzturēšanās atļaujām un pastāvīgajām uzturēšanās atļaujām attiecīgā gadījumā tiek pienācīgi ņemti vērā turpmāki drošības standarti un tehniskās specifikācijas, kas pieņemti saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1030/2002⁽⁶⁾, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽⁷⁾. Minētajā nolūkā Komisijai būtu jāsaņem palīdzība no komitejas, kas izveidota ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1683/95⁽⁸⁾ 6. pantu. Vajadzētu būt iespējamam, ka pieņemtie īstenošanas akti vajadzības gadījumā paliek slepeni, lai novērstu viltošanas un falsifikācijas risku.

⁽⁶⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1030/2002 (2002. gada 13. jūnijs), ar ko nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem (OV L 157, 15.6.2002., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽⁸⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1683/95 (1995. gada 29. maijs), ar ko nosaka vienotu vīzu formu (OV L 164, 14.7.1995., 1. lpp.).

- (26) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tiek ieviestas atbilstošas un efektīvas biometrisko identifikatoru vākšanas procedūras un kā šādas procedūras atbilst Hartā, Eiropas Padomes Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā un Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā par bērna tiesībām noteiktajām tiesībām un principiem. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka visā datu vākšanas procedūrā tiek pirmām kārtām ņemtas vērā bērna intereses. Minētajā sakarā kvalificēti darbinieki būtu atbilstīgi jāapmāca, kā savākt biometriskos identifikatorus bērnam piemērotā veidā.
- (27) Situācijās, kad rodas grūtības saistībā ar biometrisku identifikatoru vākšanu, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka ir ieviestas atbilstošas procedūras, lai respektētu attiecīgās personas cieņu. Tāpēc būtu jāņem vērā īpaši apsvērumi saistībā ar dzimumu un saistībā ar bērnu un neaizsargātu personu īpašajām vajadzībām.
- (28) Drošības un formas standartu minimuma ieviešanai attiecībā uz personas apliecībām būtu jānodrošina, ka Savienības pilsoņiem izmantojot savas tiesības brīvi pārvietoties, dalībvalstis var paļauties uz minēto dokumentu autentiskumu. Stingrāku drošības standartu ieviešanai būtu jānodrošina valsts iestādēm un privātām struktūrām pietiekamas garantijas, lai minētās iestādes un struktūras varētu paļauties uz personas apliecību autentiskumu, kad Savienības pilsoņi tās izmanto identifikācijas nolūkā.
- (29) Atšķirības zīme, ko veido dokumentu izsniedzošās dalībvalsts divu burtu valsts kods, kurš iespiests negatīvā zilā tainstūrī un ap kuru aplī izvietotas 12 dzeltenas zvaigznes, atvieglo dokumenta vizuālo pārbaudi, jo īpaši tad, kad dokumenta turētājs izmanto tiesības brīvi pārvietoties.
- (30) Saglabājot iespēju valstij noteikt papildu elementus, dalībvalstīm vienlaikus būtu jānodrošina, ka šādi elementi nemazina kopīgo aizsardzības elementu efektivitāti un negatīvi neietekmē personas apliecību pārrobežu savietojamību, piemēram, spēju personas apliecības nolasīt ar ierīcēm, kuras izmanto dalībvalstis, kas nav izsniegušas personas apliecības.
- (31) Drošības standartu ieviešanai ģimenes locekļu, kuri nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, personas apliecībās un uzturēšanās atļaujās nebūtu jāizraisa nesamērīgs maksas palielinājums Savienības pilsoņiem vai trešo valstu valstspiederīgajiem. Dalībvalstīm šis princips būtu jāņem vērā, izsludinot uzaicinājumus iesniegt piedāvājumus.
- (32) Dalībvalstīm būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka biometriskie dati pareizi identificē personu, kurai izsniegta personas apliecība. Šajā nolūkā dalībvalstis varētu apsvērt iespēju vākt biometriskos identifikatorus, jo īpaši sejas attēlu, paredzot personisku ierašanos valsts iestādēs, kuras izsniedz personas apliecības.
- (33) Dalībvalstīm būtu savstarpēji jāapmainās ar šādu informāciju, jo tā ir nepieciešama, lai piekļūtu drošajā datu nesējā iekļautajai informācijai un autentificētu un pārbaudītu to. Drošajā datu nesējā izmantotajiem formātiem jābūt sadarbspējīgiem, tostarp ar automatizētām robežkontroles sistēmām.
- (34) Direktīva 2004/38/EK attiecas uz situāciju, kad Savienības pilsoņiem, kuriem nav nepieciešamo ceļošanas dokumentu, vai Savienības pilsoņu ģimenes locekļiem, kuri nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie un kuriem nav nepieciešamo ceļošanas dokumentu, ir jādod visas pienācīgās iespējas ar citiem līdzekļiem pierādīt, ka uz viņiem attiecas tiesības brīvi pārvietoties. Šādi līdzekļi var būt arī pagaidu kārtā izmantoti identifikācijas dokumenti un šādiem ģimenes locekļiem izsniegta uzturēšanās atļauja.
- (35) Šajā regulā ievēro pienākumus, kas noteikti Hartā un Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā par personu ar invaliditāti tiesībām. Tādēļ dalībvalstis tiek mudinātas sadarboties ar Komisiju, lai integrētu papildu elementus, kas padara personas apliecības pieejamākas un lietošanā ērtākas cilvēkiem ar invaliditāti, piemēram, vājredzīgām personām. Dalībvalstīm ir jāizpēta risinājumu, piemēram, mobilo reģistrācijas ierīču, izmantošana personas apliecību izsniegšanai personām, kas nav spējīgas ierasties iestādēs, kuras ir atbildīgas par personas apliecību izsniegšanu.
- (36) Uzturēšanās dokumentos, ko izsniedz Savienības pilsoņiem, būtu jāiekļauj īpaša informācija, lai nodrošinātu, ka šādu dokumentu turētāji visās dalībvalstīs tiek identificēti kā Savienības pilsoņi. Tam būtu jāveicina, ka tiek atzīta mobilo Savienības pilsoņu tiesību brīvi pārvietoties izmantošana un ar šādu izmantošanu saistītās tiesības, tomēr saskaņošanai būtu jāaprobežojas tikai ar to, kas ir vajadzīgs pašreizējo dokumentu trūkumu novēršanai. Dalībvalstis var brīvi izraudzīties formu, kādā šie dokumenti tiek izsniegti, un varētu tos izsniegt ICAO dokumenta 9303 specifikācijām atbilstošā formā.

- (37) Attiecībā uz uzturēšanās dokumentiem, ko izsniedz ģimenes locekļiem, kuri nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, ir lietderīgi izmantot tādu pašu formu un aizsardzības elementus, kādi paredzēti Regulā (EK) Nr. 1030/2002, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1954⁽⁸⁾. Papildus tam, ka minētie dokumenti pierāda uzturēšanās tiesības, tie arī atbrīvo to turētājus, kuriem citādi būtu pienākums saņemt vīzu, no šā pienākuma, ja viņi Savienības teritorijā pavadā Savienības pilsoni vai pievienojas Savienības pilsonim.
- (38) Direktīvā 2004/38/EK ir noteikts, ka dokumentus, ko izsniedz ģimenes locekļiem, kuri nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, sauc par "Savienības pilsoņa ģimenes locekļa uzturēšanās atļauju". Identifikācijas atvieglošanas labad Savienības pilsoņa ģimenes locekļa uzturēšanās atļaujām vajadzētu būt standartizētam nosaukumam un kodam.
- (39) Ņemot vērā gan drošības risku, gan izmaksas, kas rodas dalībvalstīm, personas apliecības, kā arī Savienības pilsoņa ģimenes locekļa uzturēšanās atļaujas, kuru drošības standarti ir nepietiekami, pakāpeniski būtu jāizņem no aprites. Principā personas apliecību gadījumā izņemšanai no aprites vajadzētu pietikt ar desmit gadu termiņu un uzturēšanās atļauju gadījumā – ar piecu gadu termiņu, lai dokumentu parasto nomainas biežumu salāgotu ar nepieciešamību novērst Savienībā pastāvošās nepilnības drošības jomā. Tomēr, ņemot vērā drošības apsvērumus, attiecībā uz apliecībām un atļaujām, kurās nav iestrādāti būtiski drošības elementi vai kurām nav nodrošināta mašīnlasāmība, izņemšanai no aprites ir vajadzīgs īsāks termiņš.
- (40) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679⁽⁹⁾ piemēro attiecībā uz personas datiem, kas tiks apstrādāti šīs regulas piemērošanas kontekstā. Ir nepieciešams sīkāk precizēt aizsardzības pasākumus, kas piemērojami apstrādājamiem personas datiem, jo īpaši tādiem sensitīviem datiem kā biometriskajiem identifikatoriem. Datu subjekti būtu jāinformē par to, ka viņu dokumentos ir iestrādāts datu nesējs, kas satur viņu biometriskos datus, tostarp par datu nesēja bezkontakta pieejamību, kā arī par visiem gadījumiem, kad tiek izmantoti dati, kas ietverti viņu personas apliecībās un uzturēšanās dokumentos. Datu subjektiem jebkurā gadījumā vajadzētu būt iespējai piekļūt personas datiem, kas tiek apstrādāti viņu personas apliecībās un uzturēšanās dokumentos, un vajadzētu būt tiesībām prasīt, lai gadījumos, kad šādi dati ir kļūdaini vai nepilnīgi, tie tiktu izlaboti, izsniedzot jaunu dokumentu. Datu nesējam vajadzētu būt īpaši drošam un efektīvi aizsargāt tajā glabātos personas datus pret nesankcionētu piekļuvi.
- (41) Dalībvalstīm vajadzētu būt atbildīgām par biometrisko datu pienācīgu apstrādi no datu savākšanas brīža līdz to iestrādāšanai īpaši drošajā datu nesējā, ievērojot Regulu (ES) 2016/679.
- (42) Dalībvalstīm būtu jāievēro īpaša piesardzība, sadarbojoties ar ārvalsts pakalpojumu sniedzējiem. Šādai sadarbībai nebūtu jāizslēdz dalībvalstu atbildība, kas saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem rodas par pienākumu neizpildi attiecībā uz personas datiem.
- (43) Šajā regulā ir nepieciešams noteikt pamatu datu vākšanai un glabāšanai personas apliecību un uzturēšanās dokumentu datu nesējā. Dalībvalstīm saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem un ievērojot nepieciešamības un proporcionalitātes principus, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai datu nesējā glabāt citus datus elektronisko pakalpojumu vai citiem ar personas apliecību vai uzturēšanās dokumentu saistītiem mērķiem. Šādu citu datu apstrādei, tostarp to vākšanai un to izmantošanas mērķiem, vajadzētu būt atļautiem ar Savienības vai valsts tiesību aktiem. Visiem valsts datiem vajadzētu būt fiziski vai loģiski nošķirti no šajā regulā minētajiem biometriskajiem datiem, un tie būtu jāapstrādā saskaņā ar Regulu (ES) 2016/679.
- (44) Dalībvalstīm būtu jānosaka šo regulu vēlākais pēc 24 mēnešiem no dienas, kad tā stājas spēkā. No dienas, kad sāk piemērot šo regulu, dalībvalstīm būtu jāizsniedz tikai tādi dokumenti, kuros ir ievērotas šajā regulā noteiktās prasības.

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1954 (2017. gada 25. oktobris), ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1030/2002, ar ko nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem (OV L 286, 1.11.2017., 9. lpp.).

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

- (45) Komisijai būtu jāziņo par šīs regulas īstenošanu attiecīgi pēc diviem un 11 gadiem no šīs regulas piemērošanas dienas, tostarp ziņojumā aplūkojot arī drošības līmeņa piemērotību un ņemot vērā tās ietekmi uz pamattiesībām un datu aizsardzības principiem. Saskaņā ar 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu ⁽¹⁰⁾ Komisijai, pēc sešiem gadiem no šīs regulas piemērošanas dienas un pēc tam ik pēc sešiem gadiem būtu jāveic šīs regulas izvērtējums, pamatojoties uz informāciju, kas apkopota, izmantojot īpašus uzraudzības mehānismus, lai novērtētu regulas faktisko ietekmi un vajadzību īstenot turpmāku rīcību. Uzraudzības nolūkā dalībvalstīm būtu jāāvāc statistika par to personas apliecību un uzturēšanās dokumentu skaitu, ko tās izsniegušas.
- (46) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, veicināt drošību un atvieglot Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesību brīvi pārvietoties izmantošanu, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet rīcības mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (47) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši atzīti Hartā, tostarp cilvēka cieņa, tiesības uz personas neaizskaramību, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās aizliegums, tiesības uz vienlīdzību likuma priekšā un diskriminācijas nepieļaušanu, bērna tiesības, vecu cilvēku tiesības, tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, tiesības uz personas datu aizsardzību, tiesības brīvi pārvietoties un tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību. Īstenojot šo regulu, dalībvalstīm būtu jāievēro Harta.
- (48) Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs un Pamattiesību aģentūra attiecīgi 2018. gada 10. augustā ⁽¹¹⁾ un 2018. gada 5. septembrī ⁽¹²⁾ sniedza atzinumus,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Šī regula pastiprina drošības standartus, kas piemērojami personas apliecībām, kuras dalībvalstis izsniedz saviem valstspiederīgajiem, un uzturēšanās dokumentiem, kurus dalībvalstis izsniedz Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem, kas izmanto tiesības brīvi pārvietoties Savienībā.

2. pants

Darbības joma

Šo regulu piemēro:

- a) personas apliecībām, ko dalībvalstis izsniedz saviem valstspiederīgajiem, kā minēts Direktīvas 2004/38/EK 4. panta 3. punktā.

Šo regulu nepiemēro identifikācijas dokumentiem, kas izsniegti pagaidu kārtā un kuru derīguma termiņš ir īsāks par sešiem mēnešiem;

- b) reģistrācijas apliecībām, ko Savienības pilsoņiem, kuri uzņēmējā dalībvalstī uzturas ilgāk nekā trīs mēnešus, izsniedz saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 8. pantu, un dokumentiem, kas apliecina pastāvīgu uzturēšanos un ko Savienības pilsoņiem uz pieteikuma pamata izsniedz saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 19. pantu;
- c) uzturēšanās atļaujām, ko Savienības pilsoņu ģimenes locekļiem, kuri nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, izsniedz saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 10. pantu, un pastāvīgās uzturēšanās atļaujām, ko Savienības pilsoņu ģimenes locekļiem, kuri nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, izsniedz saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 20. pantu.

⁽¹⁰⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽¹¹⁾ OV C 338, 21.9.2018., 22. lpp.

⁽¹²⁾ Vēl nav publicēts.

II NODAĻA

VALSTU IZSNIEGTĀS PERSONAS APLIECĪBAS

3. pants

Drošības standarti / forma / specifikācijas

1. Dalībvalstu izsniegtās personas apliecības izgatavo ID-1 formātā, un tajās iekļauj mašīnlasāmu joslu (MRZ). Šādas personas apliecības atbilst ICAO dokumentā 9303 noteiktajām specifikācijām un drošības standartu minimumam un Regulas (EK) Nr. 1030/2002, kas grozīta ar Regulu (ES) 2017/1954, pielikuma c), d), f) un g) punktā izklāstītajām prasībām.

2. Personas apliecībās iekļautie datu elementi atbilst ICAO dokumenta 9303 5. daļā noteiktajām specifikācijām.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, dokumenta numuru var norādīt I zonā, un norādīt personas dzimumu nav obligāti.

3. Dokumentā norāda tā nosaukumu ("Personas apliecība") vai citu valstī ierasti lietotu apzīmējumu izsniedzošās dalībvalsts oficiālajā valodā vai valodās, un norāda vārdus "Personas apliecība" vismaz vienā citā Savienības iestāžu oficiālajā valodā.

4. Personas apliecības priekšpusē norāda apliecību izsniedzošās dalībvalsts divu burtu kodu, kurš iespiests negatīvā zilā tainstūrī un ap kuru aplī izvietotas 12 dzeltenas zvaigznes.

5. Personas apliecībās iestrādā īpaši drošu datu nesēju, kas ietver apliecības turētāja sejas attēlu un divus pirkstu nospiedumus sadarbspējīgos digitālos formātos. Biometrisko identifikatoru ieguvei dalībvalstis piemēro tehniskās specifikācijas, kas noteiktas ar Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2018) 7767 ⁽¹³⁾.

6. Datu nesējs ir pietiekami ietilpīgs un spējīgs garantēt datu integritāti, autentiskumu un konfidencialitāti. Glabātie dati ir pieejami bezkontakta veidā un ir aizsargāti, kā noteikts Īstenošanas lēmumā C(2018) 7767. Dalībvalstis apmainās ar informāciju, kas nepieciešama, lai autentificētu datu nesēju un piekļūtu 5. punktā minētajiem biometriskajiem datiem un pārbaudītu tos.

7. Bērnus, kas ir jaunāki par 12 gadiem, var atbrīvot no prasības noņemt pirkstu nospiedumus.

Bērnus, kas ir jaunāki par sešiem gadiem, atbrīvo no prasības noņemt pirkstu nospiedumus.

Personas, kurām pirkstu nospiedumu noņemšana ir fiziski neiespējama, atbrīvo no prasības noņemt pirkstu nospiedumus.

8. Ja nepieciešams un ja tas ir samērīgi attiecībā pret sasniedzamo mērķi, dalībvalstis var ievadīt izmantošanai savā valstī paredzētas ziņas un piezīmes, kas var būt prasītas saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Minimālo drošības standartu efektivitāte un personas apliecību pārrobežu savietojamība tā rezultātā nemazinās.

9. Ja dalībvalstis personas apliecībā iekļauj dubultu saskarni vai atsevišķu datu nesēju, šis papildu datu nesējs atbilst attiecīgajiem ISO standartiem un netraucē 5. punktā minētajam datu nesējam.

10. Ja dalībvalstis personas apliecībās glabā datus tādiem elektroniskajiem pakalpojumiem kā e-pārvaldes un e-darījumdarbības pakalpojumi, šādus valsts datus fiziski vai loģiski nošķir no 5. punktā minētajiem biometriskajiem datiem.

11. Ja dalībvalstis personas apliecībās iekļauj papildu aizsardzības elementus, šādu personas apliecību pārrobežu savietojamība un minimālo drošības standartu efektivitāte tā rezultātā nemazinās.

⁽¹³⁾ Komisijas Īstenošanas lēmums C(2018) 7767 (2018. gada 30. novembris), ar ko nosaka tehniskās specifikācijas trešo valstu valstspiederīgo uzturēšanās atļauju vienotai formai un atceļ Lēmumu C(2002) 3069.

*4. pants***Derīguma termiņš**

1. Personas apliecību minimālais derīguma termiņš ir pieci gadi un maksimālais derīguma termiņš – desmit gadi.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var paredzēt šādus derīguma termiņus:
 - a) derīguma termiņu, kas ir īsāks par pieciem gadiem, personas apliecībām, kuras izsniegtas nepilngadīgām personām;
 - b) izņēmuma gadījumos – derīguma termiņu, kas ir īsāks par pieciem gadiem, personas apliecībām, kuras izsniegtas personām īpašos un ierobežotos apstākļos un kuru derīguma termiņš ir ierobežots saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem;
 - c) derīguma termiņu, kas ir ilgāks par 10 gadiem, personas apliecībām, kuras izsniegtas personām, kas ir sasniegušas 70 un vairāk gadu vecumu.
3. Dalībvalstis izsniedz personas apliecību ar 12 mēnešu vai mazāku derīguma termiņu, ja tas ir īslaicīgi fiziski neiespējami noņemt pirkstu nospiedumus no pieteikuma iesniedzēja jebkura pirksta.

*5. pants***Pakāpeniska izņemšana no aprites**

1. Personas apliecības, kas neatbilst 3. pantā noteiktajām prasībām, kļūst nederīgas to derīguma termiņa beigās vai 2031. gada 3. augustā atkarībā no tā, kas ir agrāk.
 2. Atkāpjoties no 1. punkta noteikumiem:
 - a) personas apliecības, kuras neatbilst ICAO dokumenta 9303 2. daļā noteiktajiem minimālajiem drošības standartiem vai kurās nav MRZ, kā definēts 3. punktā, kļūst nederīgas to derīguma termiņa beigās vai 2026. gada 3. augustā atkarībā no tā, kas ir agrāk;
 - b) personas apliecības, kuras izsniegtas personām, kas 2021. gada 2. augustā ir sasniegušas 70 un vairāk gadu vecumu, un kuras atbilst ICAO dokumenta 9303 2. daļā noteiktajiem minimālajiem drošības standartiem, un kurās ir iekļauta MRZ, kā definēts 3. punktā, kļūst nederīgas to derīguma termiņa beigās.
 3. Piemērojot 2. punktu, MRZ ir:
 - a) mašīnlasāma josla, kas atbilst ICAO dokumenta 9303 3. daļai; vai
 - b) jebkāda cita mašīnlasāma josla, attiecībā uz kuru izsniedzošā dalībvalsts paziņo noteikumus joslas nolasīšanai un tajā ietvertās informācijas parādīšanai, ja vien dalībvalsts paziņo Komisijai līdz 2021. gada 2. augustam, ka tā nespēj nolasīt un parādīt šo informāciju.
- Pēc pirmās daļas b) apakšpunktā minētā paziņojuma saņemšanas Komisija atbilstīgi informē attiecīgo dalībvalsti un Padomi.

III NODAĻA

UZTURĒŠANĀS DOKUMENTI SAVIENĪBAS PILSOŅIEM*6. pants***Obligāti norādāmā informācija**

Uzturēšanās dokumentos, ko dalībvalstis izsniedz Savienības pilsoņiem, norāda vismaz šādu informāciju:

- a) dokumenta nosaukums attiecīgās dalībvalsts oficiālajā valodā vai valodās un vismaz vienā citā Savienības iestāžu oficiālajā valodā;
- b) skaidra norāde, ka dokuments izsniegts Savienības pilsonim saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK;
- c) dokumenta numurs;
- d) turētāja vārds (uzvārds un vārds(-i));
- e) turētāja dzimšanas datums;

- f) informācija, kas iekļaujama reģistrācijas apliecībās un dokumentos, kuri apliecina pastāvīgu uzturēšanos un kuri izsniegti attiecīgi saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 8. pantu un 19. pantu;
- g) izdevējietāde;
- h) apliecības priekšpusē – apliecību izsniedzošās dalībvalsts divu burtu kods, kurš iespiests negatīvā zilā taisnstūrī un ap kuru apli izvietotas 12 dzeltenas zvaigznes.

Ja dalībvalsts nolemj noņemt pirkstu nospiedumus, attiecīgi piemēro 3. panta 7. punktu.

Personas, no kurām ir fiziski neiespējami iegūt pirkstu nospiedumus, atbrīvo no pirkstu nospiedumu noņemšanas prasības.

IV NODAĻA

UZTURĒŠANĀS ATĻAUJAS ĢIMENES LOCEKĻIEM, KAS NAV NEVIENAS DALĪBVALSTS VALSTSPIEDERĪGIE

7. pants

Vienotā forma

1. Izsniedzot uzturēšanās atļaujas Savienības pilsoņu ģimenes locekļiem, kas nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, dalībvalstis izmanto to pašu formu, kas noteikta Padomes Regulā (EK) Nr. 1030/2002, kas grozīta ar Regulu (ES) 2017/1954 un īstenota ar Īstenošanas lēmumu C(2018) 7767.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, atļaujas nosaukums ir attiecīgi "Uzturēšanās atļauja" vai "Pastāvīgās uzturēšanās atļauja". Dalībvalstis norāda, ka minētie dokumenti ir izsniegti Savienības pilsoņa ģimenes loceklim saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK. Šajā nolūkā dalībvalstis izmanto standartizēto kodu "Ģimenes loceklis ES DIR 2004/38/EK 10. pants" vai "Ģimenes loceklis ES DIR 2004/38/EK 20. pants", norādot to datu laukā [10], kā minēts Regulas (EK) Nr. 1030/2002, kas grozīta ar Regulu (ES) 2017/1954, pielikumā.
- 3 Dalībvalstis var ievadīt datus, kurus izmanto valsts vajadzībām saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Ievadot un glabājot šādus datus, dalībvalstis ievēro Regulas (EK) Nr. 1030/2002, kas grozīta ar Regulu (ES) 2017/1954, 4. panta otrajā daļā noteiktās prasības.

8. pants

Esošo uzturēšanās atļauju pakāpeniska izņemšana no aprites

1. Uzturēšanās atļaujas, kas izsniegtas Savienības pilsoņu ģimenes locekļiem, kuri nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, un kas neatbilst 7. panta prasībām, kļūst nederīgas to derīguma termiņa beigās vai 2026. gada 3. augustā atkarībā no tā, kas ir agrāk.
2. Atkāpjoties no 1. punkta, uzturēšanās atļaujas, kuras izsniegtas Savienības pilsoņu ģimenes locekļiem, kas nav nevienas dalībvalsts valstspiederīgie, un kuras neatbilst ICAO dokumenta 9303 2. daļā noteiktajiem minimālajiem drošības standartiem vai kurās nav iestrādāta MRZ, kas atbilst ICAO dokumenta 9303 3. daļai, kļūst nederīgas to derīguma termiņa beigās vai 2023. gada 3. augustā atkarībā no tā, kas ir agrāk.

V NODAĻA

KOPĪGIE NOTEIKUMI

9. pants

Kontaktpunkts

1. Katra dalībvalsts norīko vismaz vienu centrālo iestādi par kontaktpunktu attiecībā uz šīs regulas īstenošanu. Ja dalībvalsts ir izraudzījies vairāk nekā vienu centrālo iestādi, tā izraugās, kura no šīm iestādēm būs kontaktpunkts attiecībā uz šīs regulas īstenošanu. Tā paziņo minētās iestādes nosaukumu Komisijai un pārējām dalībvalstīm. Ja dalībvalsts maina savu norīkoto iestādi, tā attiecīgi informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka kontaktpunkti ir informēti par attiecīgajiem Savienības līmenī pastāvošajiem informācijas un palīdzības dienestiem, kuri ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2018/1724 noteiktajā vienotajā digitālajā vārtejā ⁽¹⁴⁾, un ka tie spēj sadarboties ar šādiem dienestiem.

10. pants

Biometrisko identifikatoru vākšana

1. Biometriskos identifikatorus vāc tikai kvalificēti un pienācīgi pilnvaroti darbinieki, kurus izraudzījušās par personas apliecību vai uzturēšanās atļauju izsniegšanu atbildīgās iestādes, nolūkā iestrādāt minētos identifikatorus īpaši drošajā datu nesējā, kas paredzēts 3. panta 5. punktā attiecībā uz personas apliecībām un 7. panta 1. punktā attiecībā uz uzturēšanās atļaujām. Atkāpjoties no pirmā teikuma, pirkstu nospiedumus vāc tikai kvalificēti un pienācīgi pilnvaroti šādu iestāžu darbinieki, izņemot gadījumus, kad pieteikumi iesniegti diplomātiskajām un konsulārajām iestādēm.

Lai nodrošinātu biometrisko identifikatoru atbilstību pieteikuma iesniedzēja identitātei, pieteikuma iesniedzējs ar ikvienu pieteikumu izsniegšanas procesa gaitā vismaz vienu reizi ierodas personiski.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek ieviestas atbilstīgas un efektīvas biometrisko identifikatoru vākšanas procedūras, kuras atbilst Hartā, Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā un Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā par bērna tiesībām noteiktajām tiesībām un principiem.

Situācijās, kad rodas grūtības saistībā ar biometrisko identifikatoru vākšanu, dalībvalstis nodrošina, ka ir ieviestas atbilstošas procedūras, lai respektētu attiecīgās personas cieņu.

3. Biometriskos identifikatorus, kas tiek glabāti personas apliecību vai uzturēšanās dokumentu personalizēšanas vajadzībām, glabā īpaši drošā veidā un tikai līdz attiecīgā dokumenta saņemšanas dienai, un nekādā gadījumā ilgāk par 90 dienām no attiecīgā dokumenta izdošanas dienas, izņemot gadījumus, kad tas nepieciešams apstrādes mērķiem saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem. Apritot minētajam periodam, biometriskos identifikatorus nekavējoties izdzēš vai iznīcina.

11. pants

Personas datu aizsardzība un atbildība

1. Neskarot regulu (ES) 2016/679, dalībvalstis nodrošina šīs regulas vajadzībām savākto un glabāto datu drošību, integritāti, autentiskumu un konfidencialitāti.

2. Šajā regulā par Regulas (ES) 2016/679 4. panta 7. punktā minēto pārzini ir uzskatāmas par personas apliecību un uzturēšanās dokumentu izsniegšanu atbildīgās iestādes, un tās ir atbildīgas par personas datu apstrādi.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības iestādes var pilnībā veikt savus Regulā (ES) 2016/679 minētos uzdevumus, tostarp piekļūt visiem personas datiem un visai nepieciešamajai informācijai, kā arī piekļūt jebkurām kompetento iestāžu telpām vai datu apstrādes iekārtām.

4. Sadarbība ar ārvalstu pakalpojumu sniedzējiem neizslēdz dalībvalstu atbildību, kas var rasties saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem par pienākumu neizpildi attiecībā uz personas datiem.

5. Informāciju mašīnlasāmā formātā personas apliecībā vai uzturēšanās dokumentā iekļauj tikai saskaņā ar šo regulu un izsniedzošās dalībvalsts tiesību aktiem.

6. Personas apliecību un uzturēšanās dokumentu datu nesējā glabātos biometriskos datus izmanto tikai kompetento valsts iestāžu un Savienības aģentūru pienācīgi pilnvaroti darbinieki saskaņā ar Savienības un valsts tiesību aktiem, lai pārbaudītu:

- a) personas apliecības vai uzturēšanās dokumenta autentiskumu;
- b) turētāja identitāti, izmantojot tieši pieejamus salīdzināmus elementus, situācijās, kad uzrādīt personas apliecību vai uzturēšanās dokumentu ir tiesību aktos noteikta prasība.

⁽¹⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1724 (2018. gada 2. oktobris), ar ko izveido vienotu digitālo vārteju, lai sniegtu piekļuvi informācijai, procedūrām un palīdzības un problēmu risināšanas pakalpojumiem, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1024/2012 (OV L 295, 21.11.2018., 1. lpp.).

7. Dalībvalstis uztur un ik gadu dara Komisijai zināmu sarakstu ar kompetentajām iestādēm, kurām ir piekļuve šīs regulas 3. panta 5. punktā minētajā datu nesējā glabātajiem biometriskajiem datiem. Komisija tiešsaistē publicē apkopotu informāciju par šādiem valstu sarakstiem.

12. pants

Uzraudzība

Līdz 2020. gada 2. augustam Komisija sagatavo sīki izstrādātu programmu šīs regulas tiešo iznākumu, rezultātu un ietekmes uzraudzībai, tostarp pievēršoties ietekmei uz pamattiesībām.

Uzraudzības programmā apraksta, kādā veidā un kādos laika intervālos tiks ievākti dati un citas nepieciešamās ziņas. Tajā norāda pasākumus, ko Komisija un dalībvalstis īsteno, vācot un analizējot datus un citas ziņas.

Dalībvalstis sniedz Komisijai datus un citas ziņas, kas vajadzīgi šādai uzraudzībai.

13. pants

Ziņošana un izvērtēšana

1. Attiecīgi pēc diviem gadiem un 11 gadiem no šīs regulas piemērošanas dienas, Komisija ziņo Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par tās īstenošanu, jo īpaši par pamattiesību un personas datu aizsardzību.

2. Komisija veic šīs regulas izvērtēšanu pēc sešiem gadiem no šīs regulas piemērošanas dienas un pēc tam ik pēc sešiem gadiem, un iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par galvenajiem konstatējumiem. Ziņojumā jo īpaši pievēršas šādiem aspektiem:

- a) šīs regulas ietekme uz pamattiesībām;
 - b) Savienības pilsoņu mobilitāte;
 - c) biometriskās pārbaudes efektivitāte ceļošanas dokumentu drošības nodrošināšanā;
 - d) iespējamība izmantot uzturēšanās atļaujas kā ceļošanas dokumentus;
 - e) iespējamība turpināt personas apliecību vizuālu saskaņošanu;
 - f) nepieciešamība ieviest kopīgus drošības elementus pagaidu kārtā izmantotiem identifikācijas dokumentiem, lai uzlabotu to atzišanu.
3. Dalībvalstis un attiecīgās Savienības aģentūras sniedz Komisijai informāciju, kas vajadzīga šo ziņojumu sagatavošanai

14. pants

Papildu tehniskās specifikācijas

1. Lai attiecīgā gadījumā nodrošinātu 2. panta a) un c) punktā minēto personas apliecību un uzturēšanās dokumentu atbilstību turpmākiem minimālajiem drošības standartiem, Komisija ar īstenošanas aktiem nosaka papildu tehniskās specifikācijas šādās jomās:

- a) papildu aizsardzības elementi un prasības, tostarp paaugstināti standarti viltošanas, atdarināšanas un falsificēšanas novēršanai;
- b) regulas 3. panta 5. punktā minētā biometrisko elementu datu nesēja tehniskās specifikācijas un biometrisko elementu drošība, tostarp neatļautas piekļuves novēršana un validēšanas atvieglošana;
- c) kvalitātes prasības un kopīgi tehniskie standarti, kas jāievēro attiecībā uz sejas attēlu un pirkstu nospiedumiem.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Saskaņā ar 15. panta 2. punktā minēto procedūru var nolemt, ka šajā pantā minētās specifikācijas ir slepenas un netiek publicētas. Šādā gadījumā tās dara pieejamas tikai dalībvalstu izraudzītām struktūrām, kuras ir atbildīgas par izgatavošanu, un dalībvalsts vai Komisijas pienācīgi pilnvarotām personām.

3. Katra dalībvalsts izraugās vienu struktūru, kas ir atbildīga par personas apliecību izgatavošanu, un vienu struktūru Savienības pilsoņu ģimenes locekļu uzturēšanās atļauju izgatavošanai, un paziņo šādu struktūru nosaukumus Komisijai un pārējām dalībvalstīm. Dalībvalstis ir tiesīgas nomainīt šādas izraudzītās struktūras un par to attiecīgi informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

Dalībvalstis var arī nolemt izraudzīties vienu struktūru, kas ir atbildīga par gan personas apliecību, gan Savienības pilsoņu ģimenes locekļu uzturēšanās atļauju izgatavošanu, un paziņo minētās struktūras nosaukumu Komisijai un pārējām dalībvalstīm.

Arī divas vai vairākas dalībvalstis var nolemt izraudzīties vienu struktūru minētajiem mērķiem un par to attiecīgi informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

15. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 1683/95 6. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu. Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

16. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2021. gada 2. augusta.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2019. gada 20. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2019/1158

(2019. gada 20. jūnijs)

par darba un privātās dzīves līdzsvaru vecākiem un aprūpētājiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 2010/18/ES

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 153. panta 2. punkta b) apakšpunktu saistībā ar 153. panta 1. punkta i) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legīslatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 153. panta 1. punkta i) apakšpunkts paredz, ka Savienībai ir jāatbalsta un jāpapildina dalībvalstu darbība, kas vērsta uz vīriešu un sieviešu vienlīdzību attiecībā uz iespējām darba tirgū un attieksmi darbā.
- (2) Vīriešu un sieviešu līdztiesība ir viens no Savienības pamatprincipiem. Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. panta 3. punkta otrajā daļā ir noteikts, ka Savienībai ir jāveicina sieviešu un vīriešu vienlīdzība. Līdzīgi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (Harta) 23. pants prasa vīriešu un sieviešu līdztiesību nodrošināt visās jomās, tostarp nodarbinātības, darba un atalgojuma jomā.
- (3) Lai būtu iespējams apvienot ģimenes dzīvi un darbu, Hartas 33. pants nosaka, ka ikvienam ir tiesības uz aizsardzību pret atlaišanu no darba saistībā ar maternitāti, kā arī tiesības uz apmaksātu maternitātes atvaļinājumu un uz vecāku atvaļinājumu pēc bērna piedzimšanas vai adoptēšanas.
- (4) Savienība ir ratificējusi Apvienoto Nāciju Organizācijas 2006. gada Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām. Tādējādi minētā konvencija ir Savienības tiesiskā regulējuma daļa un Savienības tiesību akti, cik vien tas iespējams, ir jāinterpretē ar konvenciju saskanīgā veidā. Konvencija, jo īpaši tās 7. panta 1. punkts, paredz, ka tās pusēm jāveic visi pasākumi, kas nepieciešami, lai bērni ar invaliditāti vienlīdzīgi ar citiem bērniem varētu pilnībā izmantot visas cilvēktiesības un pamatbrīvības.
- (5) Dalībvalstis ir ratificējušas Apvienoto Nāciju Organizācijas 1989. gada Konvenciju par bērna tiesībām. Konvencijas 18. panta 1. punktā noteikts, ka abiem vecākiem ir kopīga atbildība par bērna audzināšanu un attīstību un ka vecākiem jā rūpējas par bērna interešu ievērošanu.
- (6) Darba un privātās dzīves līdzsvarošanas rīcībpolitikai būtu jāsekmē dzimumu līdztiesības sasniegšana, veicinot sieviešu līdzdalību darba tirgū, vienlīdzīgi sadalot aprūpes pienākumus starp vīriešiem un sievietēm un izlīdzinot izpeļņas un atalgojuma atšķirību starp dzimumiem. Šādās rīcībpolitikās būtu jāņem vērā demogrāfiskas pārmaiņas, tostarp sabiedrības novecošanas sekas.

⁽¹⁾ OVC 129, 11.4.2018., 44. lpp.

⁽²⁾ OVC 164, 8.5.2018., 62. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 4. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 13. jūnija lēmums.

- (7) Ņemot vērā demogrāfisko pārmaiņu radītās problēmas un to rezultātā radīto spiedienu uz valsts izdevumiem dažās dalībvalstīs, ir paredzams, ka pieaugs nepieciešamība pēc neformālās aprūpes.
- (8) Dažus nozīmīgus darba un privātās dzīves līdzsvarošanas jautājumus Savienības līmenī jau regulē vairākas direktīvas, kas attiecas uz dzimumu līdztiesību un darba nosacījumiem, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/54/EK⁽⁴⁾ un 2010/41/ES⁽⁵⁾ un Padomes Direktīvas 92/85/EEK⁽⁶⁾, 97/81/EK⁽⁷⁾ un 2010/18/ES⁽⁸⁾.
- (9) Dzimumu līdztiesības un darba un privātās dzīves līdzsvara principi ir atkārtoti apstiprināti Eiropas sociālo tiesību pilāra, kuru 2017. gada 17. novembrī izsludināja Eiropas Parlaments, Padome un Komisija, 2. un 9. principā.
- (10) Tomēr daudziem vecākiem un darba ņēmējiem, kuriem ir aprūpes pienākumi, darba un privātās dzīves līdzsvars joprojām ir liela problēma, jo īpaši tāpēc, ka aizvien izplatītāks kļūst virsstundu darbs un mainīgi darba grafiki, kas negatīvi ietekmē sieviešu nodarbinātību. Viens no nozīmīgākajiem faktoriem, kas liek sievietēm aiziet no darba tirgus, ir ar darba un privātās dzīves pienākumu līdzsvarošanu saistītās grūtības. Parasti sievietes pēc bērnu piedzimšanas mazāk stundu pavadā algotā darbā, bet vairāk – neapmaksātu aprūpes pienākumu veikšanā. Pierādīts, ka sieviešu nodarbinātību nelabvēlīgi ietekmē arī slims vai aprūpējams piederīgais, kas liek dažām sievietēm pavisam aiziet no darba tirgus.
- (11) Spēkā esošais Savienības tiesiskais regulējums vīriešus tikai ierobežoti stimulē uzņemties vienlīdzīgu daļu no aprūpes pienākumiem. Daudzās dalībvalstīs paternitātes atvaļinājums un vecāku atvaļinājums nav apmaksāti, tāpēc atvaļinājumus izmanto tikai nedaudzi tēvi. Dzimumu stereotipus un atšķirības pa dzimumiem darba un aprūpes griezumā pastiprina arī starp sievietēm un vīriešiem nesabalansēta darba un privātās dzīves līdzsvarošanas rīcībpolitika. Vienlīdzīgas attieksmes rīcībpolitiku nolūkam vajadzētu būt risināt stereotipu problēmu saistībā ar vīriešu un sieviešu amatiem un lomām, un sociālie partneri tiek mudināti pildīt savu svarīgo uzdevumu – informēt gan darba ņēmējus, gan darba devējus un veidot izpratni par diskriminācijas izskaušanu. Turklāt ir pierādīts – tas, ka tēvi izmanto tādas darba un privātās dzīves līdzsvarošanas risinājumus kā, piemēram, atvaļinājums vai elastīgs darba režīms, ir radījis pozitīvu ietekmi, samazinot sievietēm neapmaksātā ģimenei veltītā darba relatīvo daudzumu un atbrīvojot vairāk laika apmaksātam darbam.
- (12) Īstenojot šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jāņem vērā tas, ka starp vīriešiem un sievietēm vienlīdzīgs ar ģimeni saistītu atvaļinājumu apjoms ir atkarīgs arī no citiem piemērotiem pasākumiem, piemēram, no pieejamiem un cenas ziņā pieņemamiem bērnu aprūpes un ilgtermiņa aprūpes pakalpojumiem, kuri ir izšķiroši, lai vecāki un citas personas, kurām ir aprūpes pienākumi, varētu nonākt, palikt vai atgriezties darba tirgū. Arī ekonomiski demotivējošu faktoru novēršana var iedrošināt otrs pelnītājus, no kuriem lielākā daļa ir sievietes, pilnībā piedalīties darba tirgū.
- (13) Komisijai un dalībvalstīm būtu jāturpina savstarpēji sadarboties, lai novērtētu šīs direktīvas ietekmi un iegūtu pēc dzimuma sadalītus un salīdzināmus statistikas datus.
- (14) Saskaņā ar LESD 154. pantu Komisija ir veikusi divposmu apspriešanos ar vadību un darbiniekiem par problēmām, kas saistītas ar darba un privātās dzīves līdzsvaru. Sociālie partneri nepadā vienošanos sākt sarunas par minētajiem jautājumiem, arī attiecībā uz vecāku atvaļinājumu. Tomēr minētajā jomā svarīgi ir rīkoties, spēkā esošo tiesisko regulējumu modernizējot un pielāgojot, un šajā darbā ņemot vērā rezultātus, ko devušas minētās apspriešanās, kā arī ieinteresēto personu un pilsoņu viedokļu noskaidrošanai veiktā sabiedriskā apspriešana.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/54/EK (2006. gada 5. jūlijs) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (OV L 204, 26.7.2006., 23. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/41/ES (2010. gada 7. jūlijs) par to, kā piemērot vienlīdzīgas attieksmes principu vīriešiem un sievietēm, kas darbojas pašnodarbinātas personas statusā, un ar kuru atceļ Padomes Direktīvu 86/613/EEK (OV L 180, 15.7.2010., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Padomes Direktīva 92/85/EEK (1992. gada 19. oktobris) par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti (desmitā atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē) (OV L 348, 28.11.1992., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ Padomes Direktīva 97/81/EK (1997. gada 15. decembris) par *UNICE*, *CEEP* un *EAK* noslēgto pamatnolīgumu par nepilna darba laika darbu (OV L 14, 20.1.1998., 9. lpp.).

⁽⁸⁾ Padomes Direktīva 2010/18/ES (2010. gada 8. marts), ar ko īsteno pārskatīto *BUSINESSEUROPE*, *UEAPME*, *CEEP* un *ETUC* pamatnolīgumu par vecāku atvaļinājumu un atceļ Direktīvu 96/34/EK (OV L 68, 18.3.2010., 13. lpp.).

- (15) Direktīva 2010/18/ES vecāku atvaļinājumu reglamentē, padarot saistošu starp sociālajiem partneriem noslēgtu pamat nolīgumu. Šī direktīva balstās uz Direktīvā 2010/18/ES iedibinātajiem noteikumiem un tos papildina, pastiprinot līdzšinējās tiesības un ieviešot jaunas. Direktīva 2010/18/ES būtu jāatceļ un jāaizstāj ar šo direktīvu.
- (16) Šī direktīva nosaka minimālās prasības, kas saistītas ar paternitātes atvaļinājumu, vecāku atvaļinājumu un aprūpētāja atvaļinājumu un ar elastīgiem darba režīmiem, kas paredzēti darba ņēmējiem, kuri ir vecāki, vai aprūpētājiem. Atvieglojot darba un ģimenes dzīves saskaņošanu šādiem vecākiem un aprūpētājiem, šai direktīvai būtu jāpalīdz sasniegt uz Līgumu balstītos mērķus – vīriešu un sieviešu vienlīdzību attiecībā uz iespējām darba tirgū, vienlīdzīgu attieksmi darbā un augstu nodarbinātības līmeni Savienībā.
- (17) Šī direktīva attiecas uz visiem darba ņēmējiem, kam ir darba līgumi vai citas darba tiesiskās attiecības, tostarp līgumi, kas attiecas uz nepilna laika darba ņēmēju, darba ņēmēju ar līgumu uz noteiktu laiku vai darba līgumu ar pagaidu darba aģentūru noslēgušu vai arī darba attiecībās ar šādu aģentūru esošu darba ņēmēju nodarbinātību vai darba tiesiskajām attiecībām, kā iepriekš bija paredzēts Direktīvā 2010/18/ES. Ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas ("Tiesa") judikatūru attiecībā uz kritērijiem darba ņēmēja statusa noteikšanai, darba līgumu un darba tiesisko attiecību definēšana ir dalībvalstu ziņā.
- (18) Dalībvalstis ir kompetentas definēt ģimenes stāvokli un civiltāvokli, kā arī noteikt, kuras personas ir uzskatāmas par vienu no vecākiem, māti un tēvu.
- (19) Lai būtu pamudinājums aprūpes pienākumus vienlīdzīgāk dalīt starp sievietēm un vīriešiem un lai radītu apstākļus, kuros jau agrī veidojas saikne starp tēvu un bērniem, būtu jāievieš tiesības tēvam vai – ja un ciktāl to atzīst valsts tiesību akti – līdzvērtīgam otram vecākam uz paternitātes atvaļinājumu. Šāds paternitātes atvaļinājums būtu jāņem ap bērna dzimšanas laiku un būtu skaidri jāsaista ar bērna piedzimšanu un aprūpes sniegšanu. Dalībvalstis var arī piešķirt paternitātes atvaļinājumu, ja bērns piedzimis nedzīvs. Dalībvalstu ziņā ir noteikt, vai atļaut daļu no paternitātes atvaļinājuma ņemt pirms bērna piedzimšanas vai pieprasīt to pilnībā izņemt pēc tam, termiņu, kurā būtu jāņem paternitātes atvaļinājums, un vai un ar kādiem nosacījumiem ļaut paternitātes atvaļinājumu ņemt uz nepilnu laiku, mijot atvaļinājuma un darba laiku, piemēram, uz vairākām secīgām dienām, starp kurām ir darba periods, vai citos elastīgos veidos. Dalībvalstis var precizēt, vai paternitātes atvaļinājumu izsaka darba dienās, nedēļās vai citās laika vienībās, ņemot vērā to, ka 10 darba dienas atbilst divām kalendārājam nedēļām. Lai ņemtu vērā atšķirības starp dalībvalstīm, tiesības uz paternitātes atvaļinājumu būtu jāpiešķir neatkarīgi no valsts tiesību aktos definētā ģimenes stāvokļa vai civiltāvokļa.
- (20) Tā kā vairākums tēvu tiesības uz vecāku atvaļinājumu neizmanto vai arī lielu daļu savu atvaļinājuma tiesību nodod mātēm, tad, lai mudinātu vecāku atvaļinājumu ņemt arī tēviem, šai direktīvai, saglabājot katra vecāka tiesības uz Direktīvā 2010/18/ES patlaban noteiktajiem vismaz četriem mēnešiem vecāku atvaļinājuma, minimālais vecāku atvaļinājuma laiks, ko viens vecāks nevar nodot otram, būtu jāpagarina no viena uz diviem mēnešiem. Lai mudinātu tēvus izmantot savas tiesības uz šādu atvaļinājumu, tiek nodrošināts, ka vismaz divus mēnešus vecāku atvaļinājuma var izmantot tikai katrs pats no vecākiem un ka to nevar nodot otram vecākam. Tas arī veicina un atvieglo māšu reintegrāciju darba tirgū pēc maternitātes un vecāku atvaļinājuma.
- (21) Ar šo direktīvu darba ņēmējiem, kuri ir vecāki, tiek garantēts četrus mēnešus ilgs minimālais vecāku atvaļinājuma laiks. Dalībvalstis tiek mudinātas piešķirt visiem darba ņēmējiem, kuri pilda vecāku pienākumus, tiesības uz vecāku atvaļinājumu saskaņā ar valsts tiesību sistēmu.
- (22) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai konkretizēt paziņošanas termiņu, kurā, piesakoties uz vecāku atvaļinājumu, darba ņēmējam jāinformē darba devējs, un vajadzētu būt iespējai izlemt, vai tiesības uz vecāku atvaļinājumu ir atkarīgas no noteikta darba stāža. Tā kā līgumiskās vienošanās kļūst arvien daudzveidīgākas, darba stāžs būtu jārēķina, summējot visus secīgos darba līgumus uz noteiktu laiku ar to pašu darba devēju. Lai līdzsvarotu darba ņēmēju un darba devēju vajadzības, dalībvalstīm būtu vajadzīga arī iespēja lemt, vai atļaut darba devējiem noteiktos apstākļos vecāku atvaļinājuma piešķiršanu atlikt, ievērojot prasību, ka darba devējiem šāda atlikšana būtu rakstiski jāpamato.

- (23) Tā kā noteikumu elastīgums palielina varbūtību, ka tiesības uz atvaļinājumu izmantos katrs no vecākiem, jo īpaši tēvs, darba ņēmējiem vajadzētu būt iespējai lūgt vecāku atvaļinājumu piešķirt pilna vai nepilna laika veidā, mijot atvaļinājuma un darba laiku, piemēram, vairākas secīgas atvaļinājuma nedēļas, starp kurām ir darba periods, vai citos elastīgos veidos. Darba devējam vajadzētu būt iespējai pieņemt vai noraidīt šādu lūgumu piešķirt vecāku atvaļinājumu nevis uz pilnu laiku, bet citā veidā. Dalībvalstīm būtu jānovērtē, vai vecāku atvaļinājuma nosacījumi un sīki izstrādāta kārtība nebūtu jāpielāgo to vecāku konkrētajām vajadzībām, kuri ir īpaši nelabvēlīgā situācijā.
- (24) Laikposms, kurā darba ņēmējiem vajadzētu būt tiesībām uz vecāku atvaļinājumu, būtu jāsaista ar bērna vecumu. Attiecīgais bērna vecums būtu jānosaka tā, lai abiem vecākiem būtu iespēja faktiski izmantot visas saskaņā ar šo direktīvu piešķirtās tiesības uz vecāku atvaļinājumu.
- (25) Lai veicinātu atgriešanos darbā pēc vecāku atvaļinājuma, darba ņēmēji un darba devēji tiek mudināti atvaļinājuma laikā saglabāt brīvprātīgu saziņu un var vienoties par piemērotiem pasākumiem reintegrācijas darba vietā atvieglošanai. Par šādu saziņu un vienošanos ir jālemj attiecīgajām pusēm, ņemot vērā valsts tiesību aktus, koplīgumus vai praksi. Darba ņēmēji būtu jāinformē par paaugstināšanas amatā iespējām un iekšējām vakancēm, un viņiem vajadzētu būt iespējai izmantot šādas iespējas un pieteikties uz šādām vakancēm.
- (26) Pētījumi liecina, ka dalībvalstīs, kuras nodrošina ievērojamu daļu no vecāku atvaļinājuma tēviem un kuras minētajā atvaļinājumā maksā darba ņēmējam atvaļinājuma naudu vai pabalstu, kas ir salīdzinoši liels attiecībā pret algu, tēvi vairāk izmanto atvaļinājuma iespējas un ir vērojama pozitīva nodarbinātības tendence mātēm. Tādēļ ir lietderīgi ļaut šādām sistēmām turpināt pastāvēt ar noteikumu, ka tās atbilst noteiktiem minimālajiem kritērijiem, nevis tikai nodrošina atvaļinājuma naudu vai pabalstu par paternitātes atvaļinājumu, kā paredzēts šajā direktīvā.
- (27) Lai vīriešiem un sievietēm dotu iespēju uzņemties aprūpes pienākumus ar lielākām iespējām palikt darba tirgū, katram darba ņēmējam vajadzētu būt tiesībām uz aprūpētāja atvaļinājumu piecas darba dienas gadā. Dalībvalstis var noteikt, ka šādu atvaļinājumu var izmantot laikposmos pa vienai vai vairākām darba dienām katrā reizē. Lai ņemtu vērā atšķirīgās valstu sistēmas, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai paredzēt aprūpētāja atvaļinājumu nevis vienā gadā, bet izmantojot citu atskaites periodu, balstoties uz informāciju par aprūpējamo vai atbalstāmo personu, vai izskatot katru gadījumu individuāli. Tiek prognozēts pastāvīgs aprūpes vajadzību pieaugums, jo sabiedrība novoco un līdz ar to arī attiecīgi palielinās ar vecumu saistīto veselības problēmu izplatība. Dalībvalstīm, izstrādājot aprūpes rīcībpolitiku, tostarp attiecībā uz aprūpētāja atvaļinājumu, būtu jāņem vērā aprūpes vajadzību pieaugums. Dalībvalstis tiek mudinātas nodrošināt tiesības uz aprūpētāja atvaļinājumu arī tiem, kas aprūpē tālākā radniecībā esošus piederīgos, piemēram, vecvecākus un brāļus vai māsas. Dalībvalstis var pieprasīt iepriekšēju medicīnisko izziņu par nepieciešamību pēc nozīmīgas aprūpes vai atbalsta nopietna medicīniska iemesla dēļ.
- (28) Papildus tiesībām uz aprūpētāja atvaļinājumu, kas paredzētas šajā direktīvā, visiem darba ņēmējiem būtu jāsauglabā tiesības uz laiku pārtraukt darbu un nezaudēt tiesības atgriezties, kuras ir iegūtas agrāk vai ir iegūšanas procesā, pamatojoties uz nepārvaramu varu steidzamu un negaidītu ģimenes apstākļu dēļ, kā noteikts Direktīvā 2010/18/ES, atbilstīgi dalībvalstu paredzētajiem nosacījumiem.
- (29) Lai darba ņēmējiem, kuri ir vecāki, un jo īpaši vīriešiem būtu lielāks stimuls izmantot šajā direktīvā paredzētos atvaļinājumus, būtu jānodrošina darba ņēmējiem tiesības atvaļinājuma laikā saņemt pietiekamu pabalstu.
- (30) Tāpēc dalībvalstīm minimālajam paternitātes atvaļinājuma ilgumam būtu jānosaka tāds atvaļinājuma naudas vai pabalsta apmērs, kas ir vismaz līdzvērtīgs valsts slimības pabalsta līmenim. Tā kā tiesības uz paternitātes un maternitātes atvaļinājumu piešķir, cenšoties sasniegt līdzīgus mērķus, proti, radīt saikni starp vecākiem un bērniem, dalībvalstis tiek mudinātas paredzēt paternitātes atvaļinājuma naudu vai pabalstu, kas ir vienāds ar maternitātes atvaļinājuma naudu vai pabalstu valsts līmenī.
- (31) Dalībvalstīm būtu jānosaka pietiekama pieteikama līmeņa atvaļinājuma nauda vai pabalsts attiecībā uz vecāku atvaļinājuma minimālo nenododamo laikposmu, ko garantē saskaņā ar šo direktīvu. Nosakot atvaļinājuma naudas vai pabalsta līmeni attiecībā uz vecāku atvaļinājuma minimālo nenododamo laikposmu, dalībvalstīm būtu jāņem vērā tas, ka vecāku atvaļinājuma izmantošanas dēļ ģimenei nereti samazinās ienākumi un ka ģimenes pirmais pelnītājs savas tiesības uz vecāku atvaļinājumu var izmantot tikai tad, ja tas ir pietiekami apmaksāts, lai varētu atļauties pienācīgu dzīves līmeni.

- (32) Lai gan dalībvalstis var brīvi izlemt, vai par aprūpētāja atvaļinājumu maksāt atvaļinājuma naudu vai pabalstu, tās tiek mudinātas ieviest šādu atvaļinājuma naudu vai pabalstu, lai panāktu, ka aprūpētāji, īpaši vīrieši, faktiski izmanto savas tiesības.
- (33) Šī direktīva neskar sociālā nodrošinājuma sistēmu koordināciju saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulām (EK) Nr. 883/2004 ⁽⁹⁾ un (ES) Nr. 1231/2010 ⁽¹⁰⁾ un Padomes Regulu (EK) Nr. 859/2003 ⁽¹¹⁾. Ar minētajām regulām tiek noteikta dalībvalsts, kas kompetenta darba ņēmēja sociālā nodrošinājuma jomā.
- (34) Lai rosinātu darba ņēmējus, kuri ir vecāki, un aprūpētājus palikt darbaspēka kategorijā, šādiem darba ņēmējiem būtu jādod iespēja darba laiku pielāgot atbilstoši savām vajadzībām un vēlmēm. Tādēļ un lai apmierinātu darba ņēmēju vajadzības, viņiem ir tiesības lūgt elastīgu darba režīmu nolūkā pielāgot savu darba modeli, tostarp, ja iespējams, aprūpes sniegšanas nolūkā izmantot arī tāldarba režīmu, elastīgu darba laika grafiku vai saīsinātu darba laiku.
- (35) Lai būtu ņemtas vērā gan darba ņēmēju, gan darba devēju vajadzības, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai ierobežot elastīgu darba režīmu ilgumu, arī saīsināta darba laika vai tāldarba režīma ilgumu. Lai gan ir pierādīts, ka nepilns darba laiks mēdz būt lietderīgs, lai sievietēm dotu iespēju palikt darba tirgū pēc bērna piedzimšanas vai aprūpējama vai atbalstāmu piederīgo aprūpes laikā, ilgstošs saīsināts darba laiks var novest pie zemākām sociālā nodrošinājuma iemaksām un līdz ar to pie tā, ka nopelnītā pensija ir mazāka vai vispār nepienākas.
- (36) Izskatot lūgumus pēc elastīga darba režīma, darba devējiem vajadzētu būt iespējai ņemt vērā *inter alia* prasītā elastīgā darba režīma ilgumu, kā arī savus resursus un darbības spējas nodrošināt šādu režīmu. Darba devējam vajadzētu būt iespējai izlemt, vai pieņemt vai noraidīt darba ņēmēja lūgumu strādāt elastīgu darba režīmu. Konkrētie apstākļi, ar kuriem tiek pamatota vajadzība pēc elastīga darba režīma, var mainīties. Tāpēc vajadzētu, lai darba ņēmējiem ir ne vien tiesības attiecīgā savstarpēji norunātā laika beigās atgriezties pie darba agrākā modeļa, bet arī iespēja šādu atgriešanos lūgt agrāk, ja tas vajadzīgs apstākļu maiņas dēļ.
- (37) Neatkarīgi no prasības novērtēt, vai nosacījumi un sīki izstrādāta kārtība par tiesībām izmantot vecāku atvaļinājumu būtu jāpielāgo to vecāku īpašajām vajadzībām, kuri ir sevišķi nelabvēlīgos apstākļos, dalībvalstis tiek mudinātas novērtēt, vai nosacījumi un sīki izstrādāta kārtība par tiesībām izmantot paternitātes atvaļinājumu, aprūpētāja atvaļinājumu un elastīgu darba režīmu būtu jāpielāgo īpašām vajadzībām, piemēram, vientuļajiem vecākiem, adoptētājiem, vecākiem ar invaliditāti, vecākiem, kuriem ir bērni ar invaliditāti vai kas ilgstoši slimo, vai vecākiem, kuriem ir īpaši apstākļi, kas, piemēram, saistīti ar vairāku bērnu dzemdībām un priekšlaicīgām dzemdībām.
- (38) Kārtība, kādā var izmantot atvaļinājumu, ir paredzēta kā atbalsts darba ņēmējiem, kuri ir vecāki, un aprūpētājiem konkrētā laikposmā, un tās mērķis ir saglabāt un veicināt darba ņēmēju nepārtrauktu piesaisti darba tirgum. Tādēļ ir lietderīgi paredzēt skaidru noteikumu par to darba ņēmēju darba tiesību aizsardzību, kuri izmanto šajā direktīvā paredzētos atvaļinājuma veidus. Jo īpaši šī direktīva aizsargā darba ņēmēju tiesības atgriezties tajā pašā vai līdzvērtīgā amatā pēc šāda atvaļinājuma, kā arī tiesības neciest ne no kādas darba līguma noteikumu vai darba attiecību pasliktināšanās šāda atvaļinājuma rezultātā. Darba ņēmējiem vajadzētu saglabāt attiecīgas tiesības, kuras jau ir iegūtas vai ir iegūšanas procesā, līdz šāda atvaļinājuma beigām.

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1231/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko Regulu (EK) Nr. 883/2004 un Regulu (EK) Nr. 987/2009 attiecina arī uz tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem minētās regulas neattiecas tikai viņu valstspiederības dēļ (OV L 344, 29.12.2010., 1. lpp.).

⁽¹¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 859/2003 (2003. gada 14. maijs), ar ko Regulas (EEK) Nr. 1408/71 un Regulas (EEK) Nr. 574/72 noteikumus attiecina arī uz tiem trešo valstu pilsoņiem, uz kuriem minētie noteikumi neattiecas tikai viņu valstspiederības dēļ (OV L 124, 20.5.2003., 1. lpp.).

- (39) Kā noteikts Direktīvā 2010/18/ES, dalībvalstīm jādefinē darba līguma vai darba tiesisko attiecību statuss vecāku atvaļinājuma laikā. Saskaņā ar Tiesas judikatūru darba ņēmēja un darba devēja darba tiesiskās attiecības atvaļinājuma laikā saglabājas un tātad šāda atvaļinājuma izmantotājs attiecīgajā periodā Savienības tiesību aktu izpratnē joprojām ir darba ņēmējs. Tāpēc, definējot darba līguma vai darba tiesisko attiecību statusu šīs direktīvas aptvertā atvaļinājuma laikā, tostarp attiecībā uz sociālā nodrošinājuma tiesībām, dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai darba tiesiskās attiecības saglabājas.
- (40) Darba ņēmējiem, kuri izmanto savas tiesības ņemt atvaļinājumu vai lūgt elastīgu darba režīmu, kā noteikts šajā direktīvā, vajadzētu būt aizsargātiem pret diskrimināciju vai mazāk labvēlīgu attieksmi minētā iemesla dēļ.
- (41) Darba ņēmējiem, kuri izmanto tiesības ņemt atvaļinājumu vai lūgt elastīgu darba režīmu, kā noteikts šajā direktīvā, vajadzētu būt aizsargātiem pret atlaišanu no darba un gatavošanos iespējamai atlaišanai tādēļ, ka viņi ir pieteikušies uz šādu atvaļinājumu, to izmantojuši vai izmantojuši savas tiesības šādu elastīgu darba režīmu lūgt, saskaņā ar Tiesas judikatūru, tostarp tās spriedumu lietā C-460/06 ⁽¹²⁾. Darba ņēmējiem, kas uzskata, ka ir atlaisti tāpēc, ka izmantojuši savas tiesības, vajadzētu būt iespējai prasīt, lai darba devējs atlaišanu pienācīgi pamato. Ja darba ņēmējs ir pieteicies uz paternitātes atvaļinājumu, vecāku atvaļinājumu vai aprūpētāja atvaļinājumu, kā minēts šajā direktīvā, vai to jau ir izmantojis, darba devējam būtu jāsniedz rakstisks atlaišanas pamatojums.
- (42) Ja darba ņēmējs tiesā vai citā kompetentā iestādē sniedz faktus, no kuriem iespējams prezumēt, ka no darba viņš ir atlaists tāpēc, ka pieteicies uz paternitātes atvaļinājumu, vecāku atvaļinājumu vai aprūpētāja atvaļinājumu, kā minēts šajā direktīvā, vai to jau ir izmantojis, pienākumam pierādīt, ka atlaišana nav notikusi uz šāda pamata, vajadzētu būt darba devējam.
- (43) Dalībvalstīm būtu jāparedz iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas tādiem gadījumiem, kuros pārkāpti valsts noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, vai arī šīs direktīvas pieņemšanas dienā jau spēkā esošie valsts noteikumi, kas attiecas uz tiesībām, kuras ir šīs direktīvas darbības jomā. Šādas sankcijas var būt administratīvas un finansiālas, piemēram, naudas sodi vai kompensācijas maksāšanas pienākums, kā arī cita veida sankcijas.
- (44) Lai vienlīdzīgas attieksmes un vienlīdzīgu iespēju principu varētu faktiski īstenot, ir vajadzīgs, lai darba ņēmējiem būtu pietiekama tiesiskā aizsardzība pret nelabvēlīgu attieksmi vai nelabvēlīgām sekām, ko varētu radīt kāda sūdzība vai tiesvedība, kas saistīta ar šajā direktīvā paredzētajām tiesībām. Ir iespējams, ka cietušos no savu tiesību izmantošanas attur iespējamā atriebība, tāpēc šajā direktīvā paredzēto tiesību izmantotāji būtu jāaizsargā pret jebkādu nelabvēlīgu attieksmi. Īpaši būtiska nozīme šādai aizsardzībai ir attiecībā uz darba ņēmēju pārstāvjiem, kas pilda savus pienākumus.
- (45) Lai šajā direktīvā paredzēto tiesību aizsardzības līmenis būtu vēl augstāks, nacionālo līdztiesības atbalsta struktūru kompetencē vajadzētu būt jautājumiem, kas saistīti ar diskrimināciju un kas ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, tostarp uzdevumam sniegt neatkarīgu palīdzību no diskriminācijas cietušajiem sūdzību iesniegšanas un izskatīšanas procedūrā.
- (46) Šī direktīva nosaka minimālās prasības, ļaujot dalībvalstīm ieviest vai saglabāt darba ņēmējiem labvēlīgākus noteikumus. Ja viens no vecākiem var pārcelt uz otru vecāku vairāk nekā divus mēnešus no šajā direktīvā paredzētā četru mēnešu vecāku atvaļinājuma, tas nav noteikums, kas darba ņēmējam ir labvēlīgāks nekā šajā direktīvā paredzētie minimālie noteikumi. Ja vien šī direktīva neievieš labvēlīgākus noteikumus, tiesībām, kas jau ir iegūtas šīs direktīvas spēkā stāšanās dienā, arī turpmāk būtu jāpaliek spēkā. Šīs direktīvas īstenošanai nevajadzētu nedz tikt izmantoti līdzšinējo Savienības noteikto tiesību mazināšanai, nedz radīt likumīgu pamatu darba ņēmējiem šīs direktīvas aptvertajā jomā sniegtās aizsardzības vispārējā līmeņa pazemināšanai.

⁽¹²⁾ Tiesas 2007. gada 11. oktobra spriedums *Nadine Paquay pret Société d'architectes Hoet + Minne SPRL*, C-460/06, ECLI:EU:C:2007:601.

- (47) Jo īpaši nekas šajā direktīvā nebūtu jāinterpretē tā, ka samazinātos Direktīvās 2010/18/ES, 92/85/EEK un 2006/54/EK, tostarp Direktīvas 2006/54/EK 19. pantā, noteiktās tiesības.
- (48) Mikrouzņēmumiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), kā definēts Komisijas Ieteikuma 2003/361/EK ⁽¹³⁾ pielikumā, kuri veido lielāko daļu Savienības uzņēmumu, var būt ierobežoti finanšu un tehniskie resursi, kā arī cilvēkresursi. Īstenojot šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jācenšas izvairīties noteikt administratīvus, finansiālus vai juridiskus ierobežojumus tādā veidā, kas kavētu MVU izveidi un attīstību vai radītu pārmērīgu slogu darba devējiem. Tāpēc, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret visiem darba ņēmējiem, dalībvalstis tiek aicinātas pamatīgi izvērtēt savu īstenošanas pasākumu ietekmi uz MVU, to, vai pasākumu ietekme uz MVU nav nesamērīga, īpašu uzmanību veltot mikrouzņēmumiem, un vai izdēvies izvairīties no jebkāda lieka administratīvā sloga. Dalībvalstis tiek mudinātas sniegt stimulus, norādījumus un konsultācijas MVU, lai palīdzētu tiem izpildīt šajā direktīvā paredzētos pienākumus.
- (49) Visi ar ģimeni saistītas darba pārtraukšanas veidi, jo īpaši maternitātes atvaļinājums, paternitātes atvaļinājums, vecāku atvaļinājums un aprūpētāja atvaļinājums, kas ir pieejami saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem, būtu uzskatāmi par prasību izpildi attiecībā uz vienu vai vairākiem atvaļinājuma veidiem, kas ir paredzēti šajā direktīvā un Direktīvā 92/85/EEK, ar noteikumu, ka ir izpildītas minētajās direktīvās noteiktās minimālās prasības un ka vispārējais darba ņēmējiem nodrošinātais aizsardzības līmenis jomā, uz kuru tās attiecas, nav pazemināts. Īstenojot šo direktīvu, dalībvalstīm netiek prasīts pārsaukt vai citādi mainīt dažādos ar ģimeni saistītos atvaļinājuma veidus, kas ir paredzēti valsts tiesību aktos vai koplīgumos un kas ir uzskatāmi par šīs direktīvas prasību izpildi.
- (50) Dalībvalstis saskaņā ar valsts praksi tiek aicinātas stimulēt sociālo dialogu ar sociālajiem partneriem, lai veicinātu darba un privātās dzīves saskaņošanu, tostarp atbalstot darba un privātās dzīves līdzsvara pasākumus darba vietā, izveidojot brīvprātīgas sertifikācijas sistēmas, nodrošinot profesionālo apmācību, uzlabojot informētību un īstenojot informēšanas kampaņas. Turklāt dalībvalstis tiek mudinātas iesaistīties dialogā ar attiecīgajām ieinteresētajām personām, piemēram, nevalstiskajām organizācijām, vietējām un reģionālajām iestādēm un pakalpojumu sniedzējiem, lai veicinātu darba un privātās dzīves līdzsvara politikas īstenošanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi.
- (51) Sociālie partneri būtu jāmudina veicināt brīvprātīgas sertifikācijas sistēmas, ar kuru palīdzību tiek vērtēts darba un privātās dzīves līdzsvars darba vietā.
- (52) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, nodrošināt, ka visā Savienības teritorijā īsteno principu, ka attiecībā uz iespējām darba tirgū un attieksmi darbā vīrieši un sievietes ir vienlīdzīgi, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet šo mērķu rīcības mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Priekšmets

Šī direktīva nosaka minimālās prasības, kas paredzētas tam, lai, darba ņēmējiem, kuri ir vecāki, vai aprūpētājiem atvieglojot darba un ģimenes dzīves saskaņošanu, panāktu vīriešu un sieviešu vienlīdzību attiecībā uz iespējām darba tirgū un attieksmi pret viņiem darbā.

Šajā nolūkā direktīvā ir paredzētas individuālas tiesības, kas attiecas uz:

- a) paternitātes atvaļinājumu, vecāku atvaļinājumu un aprūpētāja atvaļinājumu;
- b) elastīgu darba režīmu, kas paredzēts darba ņēmējiem, kuri ir vecāki, vai aprūpētājiem.

⁽¹³⁾ Komisijas Ieteikums 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

2. pants

Darbības joma

Šī direktīva tiek piemērota visiem darba ņēmējiem – vīriešiem un sievietēm –, kam ir darba līgums vai darba tiesiskās attiecības, kā noteikts katrā dalībvalstī spēkā esošajos tiesību aktos, koplīgumos vai praksē, ņemot vērā Tiesas judikatūru.

3. pants

Definīcijas

1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- a) "paternitātes atvaļinājums" ir atvaļinājums bērna piedzimšanas gadījumā šā bērna aprūpes nolūkā, kas paredzēts tēvam vai – ja un ciktāl tas atzīts valsts tiesību aktos – līdzvērtīgam otram vecākam;
- b) "vecāku atvaļinājums" ir ar bērna piedzimšanu vai adopciju pamatots atvaļinājums vecākiem šā bērna aprūpes nolūkā;
- c) "aprūpētāja atvaļinājums" ir darba ņēmēja atvaļinājums, ko izmanto, lai personīgi aprūpētu vai atbalstītu piederīgo vai kādu personu, kura dzīvo vienā mājsaimniecībā ar darba ņēmēju un kurai nopietna medicīniska iemesla dēļ, kā noteikusi katra dalībvalsts, ir nepieciešama būtiska aprūpe vai atbalsts;
- d) "aprūpētājs" ir darba ņēmējs, kas personīgi aprūpē vai atbalsta piederīgo vai kādu personu, kura dzīvo vienā mājsaimniecībā ar darba ņēmēju un kurai nopietna medicīniska iemesla dēļ, kā noteikusi katra dalībvalsts, ir nepieciešama būtiska aprūpe vai atbalsts;
- e) "piederīgais" ir darba ņēmēja dēls, meita, māte, tēvs, laulātais vai civilpartnerattiecību otra puse, ja valsts tiesību aktos šādas partnerattiecības ir atzītas;
- f) "elastīgs darba režīms" ir iespēja darba ņēmējiem savu darba modeli koriģēt, tostarp izmantojot tāldarba režīmu, elastīgu darba grafiku vai saīsinātu darba laiku.

2. Šis direktīvas 4. un 6. pantā minētās darba dienas saprot kā darba dienas pilna laika darba modeli, kā noteikts attiecīgajā dalībvalstī.

Darba ņēmēja tiesības uz atvaļinājumu var aprēķināt proporcionāli darba ņēmēja darba laikam saskaņā ar darba modeli, kas noteikts darba ņēmēja darba līgumā vai darba tiesiskajās attiecībās.

4. pants

Paternitātes atvaļinājums

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tēvs vai – ja un ciktāl tas atzīts valsts tiesību aktos – līdzvērtīgs otrs vecāks ir tiesīgs uz 10 darba dienu paternitātes atvaļinājumu, kas jāizmanto saistībā ar darba ņēmēja bērna dzimšanu. Dalībvalstis var noteikt, vai paternitātes atvaļinājumu var daļēji izmantot arī pirms vai tikai pēc bērna piedzimšanas un vai šādu atvaļinājumu var izmantot elastīgā veidā.

2. Uz paternitātes atvaļinājuma tiesībām neattiecina prasību par iepriekš nostrādāto laiku vai darba stāžu.

3. Tiesības uz paternitātes atvaļinājumu piešķir neatkarīgi no darba ņēmēja ģimenes stāvokļa vai civilstāvokļa, kā noteikts valsts tiesību aktos.

5. pants

Vecāku atvaļinājums

1. Dalībvalstis pieņem nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka katram darba ņēmējam ir individuālas tiesības uz četrus mēnešus ilgu vecāku atvaļinājumu, kurš jāizmanto, pirms bērns sasniedzis noteiktu vecumu, kas var būt līdz astoņu gadu vecumam un kas jānosaka katrai dalībvalstij vai koplīgumā. Minēto vecumu nosaka tā, lai katram no vecākiem tiktu nodrošināta iespēja faktiski un vienlīdzīgi izmantot savas tiesības uz vecāku atvaļinājumu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka divi mēneši vecāku atvaļinājuma nav nododami.
 3. Dalībvalstis nosaka saprātīgu paziņošanas termiņu, kurā darba ņēmējam, izmantojot tiesības uz vecāku atvaļinājumu, jāinformē darba devējs. Nosakot šo termiņu, dalībvalstis ņem vērā gan darba devēju, gan darba ņēmēju vajadzības.
- Dalībvalstis nodrošina, ka darba ņēmēja lūgumā piešķirt vecāku atvaļinājumu ir norādīts paredzētais atvaļinājuma laika sākums un beigas.
4. Dalībvalstis tiesībām uz vecāku atvaļinājumu var noteikt priekšnoteikumu par nostrādāto laiku vai darba stāžu, kas nepārsniedz vienu gadu. Gadījumos, kur ar to pašu darba devēju secīgi slēgti vairāki darba līgumi uz noteiktu laiku Padomes Direktīvas 1999/70/EK ⁽¹⁴⁾ izpratnē, kvalificēšanās laiku rēķina, minētos līgumus summējot.
 5. Dalībvalstis var noteikt, kādos apstākļos darba devējam pēc apspriešanās saskaņā ar valsts tiesību aktiem, koplīgumiem vai praksi ir atļauts vecāku atvaļinājuma piešķiršanu uz saprātīgu laiku atlikt, pamatojoties uz to, ka vecāku atvaļinājuma piešķiršana prasītajā laikā nopietni traucētu pienācīgu darba devēja darbību. Darba devēji rakstiski paskaidro šādas vecāku atvaļinājuma atlikšanas iemeslus.
 6. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka darba ņēmēji ir tiesīgi lūgt vecāku atvaļinājumu izmantot elastīgā veidā. Dalībvalstis var noteikt sīki izstrādātu kārtību tā piemērošanai. Darba devējs šādus lūgumus izskata un uz tiem atbild, ņemot vērā gan darba devēja, gan darba ņēmēja vajadzības. Atteikumu apmierināt šādu lūgumu darba devējs paskaidro rakstiski saprātīgā termiņā pēc lūguma iesniegšanas.
 7. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka, izskatot lūgumus par pilna laika vecāku atvaļinājumu, pirms atlikšanas saskaņā ar 5. punktu darba devēji pēc iespējas piedāvā elastīgus vecāku atvaļinājuma izmantošanas veidus saskaņā ar 6. punktu.
 8. Dalībvalstis izvērtē, vai nav vajadzīgi atvaļinājuma piešķiršanas nosacījumi un sīki izstrādāta kārtība, kā vecāku atvaļinājuma īstenošanu pielāgot vajadzībām, kādas ir adoptētājiem, vecākiem invalīdiem un vecākiem ar bērniem, kas ir invalīdi vai ilgstoši slimo.

6. pants

Aprūpētāja atvaļinājums

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka katram darba ņēmējam ir tiesības uz aprūpētāja atvaļinājumu, kura ilgums ir piecas darba dienas gadā. Dalībvalstis var papildus precizēt aprūpētāja atvaļinājuma mērķi un ar to saistītos nosacījumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai praksi. Minēto tiesību izmantošanai var piemērot prasību sniegt pienācīgu pamatojumu saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai praksi.
2. Dalībvalstis var paredzēt aprūpētāja atvaļinājumu, izmantojot citu atskaites periodu, nevis gadu, vai balstoties uz informāciju par aprūpējamo vai atbalstāmo personu, vai izskatot katru gadījumu individuāli.

7. pants

Darba pārtraukums uz laiku, kas saistīts ar nepārvaramu varu

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka sakarā ar slimības vai nelaimes gadījuma radītiem neatliekamiem ģimenes iemesliem, kuru dēļ darba ņēmēja tieša klātbūtne ir neaizstājama, katram darba ņēmējam ir tiesības uz laiku pārtraukt darbu, pamatojoties uz nepārvaramu varu. Dalībvalstis šīs katra darba ņēmēja tiesības uz laiku pārtraukt darbu, pamatojoties uz nepārvaramu varu, var ierobežot līdz noteiktam ilgumam gadā, noteiktam ilgumam katrā gadījumā vai abējādi.

⁽¹⁴⁾ Padomes Direktīva 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatlīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV L 175, 10.7.1999., 43. lpp.).

8. pants

Atvaļinājuma nauda vai pabalsts

1. Saskaņā ar valsts apstākļiem, tādiem kā tiesību akti, koplīgumi vai prakse, un ņemot vērā sociālajiem partneriem deleģētās pilnvaras, dalībvalstis nodrošina, ka darba ņēmēji, kas izmanto 4. panta 1. punktā vai 5. panta 2. punktā paredzētās atvaļinājuma tiesības, saņem atvaļinājuma naudu vai pabalstu saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu.
2. Attiecībā uz paternitātes atvaļinājumu, kā minēts 4. panta 1. punktā, šāda atvaļinājuma nauda vai pabalsts garantē vismaz tādus ienākumus, kādus attiecīgais darba ņēmējs saņemtu, ja pārtrauktu savu darbību kā darba ņēmējs saistībā ar veselības stāvokli, ievērojot jebkādu valsts tiesību aktos noteikto maksimālo apjomu. Dalībvalstis var noteikt, ka tiesības uz atvaļinājuma naudu vai pabalstu ir atkarīgas no iepriekš nostrādātā laika, kas nepārsniedz sešus mēnešus tieši pirms bērna dzimšanas plānotās dienas.
3. Attiecībā uz vecāku atvaļinājumu, kā minēts 5. panta 2. punktā, šādu atvaļinājuma naudu vai pabalstu nosaka dalībvalsts vai sociālie partneri un to nosaka tādu, lai veicinātu to, ka vecāku atvaļinājumu izmanto abi vecāki.

9. pants

Elastīgs darba režīms

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka darba ņēmējiem, kuriem ir bērni līdz konkrētam vecumam, kurš ir vismaz astoņi gadi, un aprūpētājiem ir tiesības aprūpes nolūkā lūgt elastīgu darba režīmu. Uz šāda elastīga darba režīma ilgumu var attiecināt saprātīgus ierobežojumus.
2. Darba devējs lūgumu piešķirt 1. punktā minēto elastīgo darba režīmu izskata un uz to atbild saprātīgā laikā, ņemot vērā gan darba devēja, gan darba ņēmēja vajadzības. Atteikumu apmierināt šādu lūgumu vai atlikt šādu režīmu darba devējs paskaidro.
3. Ja 1. punktā minētā elastīgā darba režīma ilgums ir ierobežots, darba ņēmējam ir tiesības norunātā laika beigās atgriezties pie sākotnējā darba modeļa. Darba ņēmējam ir arī tiesības lūgt atgriešanos pie sākotnējā darba modeļa pirms norunātā laika beigām, ja tas ir pamatots ar apstākļu maiņu. Darba devējs lūgumu ātrāk atgriezties pie sākotnējā darba modeļa izskata un uz to atbild, ņemot vērā gan darba devēja, gan darba ņēmēja vajadzības.
4. Dalībvalstis var noteikt, ka tiesības lūgt elastīgu darba režīmu ir atkarīgas no iepriekš nostrādātā laika vai darba stāža ilguma, kas nepārsniedz sešus mēnešus. Gadījumos, kur ar to pašu darba devēju secīgi slēgti vairāki darba līgumi uz noteiktu laiku Direktīvas 1999/70/EK izpratnē, kvalificēšanās laiku rēķina, minētos līgumus summējot.

10. pants

Nodarbinātības tiesības

1. Tiesības, kuras darba ņēmējs ir ieguvis vai kuras ir iegūšanas procesā dienā, kurā sākas 4., 5. un 6. pantā paredzētais atvaļinājums vai 7. pantā paredzētais darba pārtraukums, saglabājas līdz šāda atvaļinājuma vai darba pārtraukuma beigām. Beidzoties šādam atvaļinājumam vai darba pārtraukumam, minētās tiesības, arī jebkādi no valsts tiesību aktiem, koplīgumiem vai prakses izrietoši grozījumi, ir spēkā.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka 4., 5. un 6. pantā paredzētā atvaļinājuma beigās darba ņēmējiem ir tiesības ar ne mazāk labvēlīgiem noteikumiem un nosacījumiem atgriezties savā darbā vai līdzvērtīgā amatā un viņi var izmantot jebkādu darba nosacījumu uzlabojumu, kas viņiem būtu pienācies, ja viņi nebūtu ņēmuši minēto atvaļinājumu.
3. Dalībvalstis nosaka darba līguma vai darba tiesisko attiecību statusu 4., 5. un 6. pantā paredzētā atvaļinājuma vai 7. pantā paredzētā darba pārtraukuma laikā, arī attiecībā uz sociālā nodrošinājuma tiesībām, tostarp pensiju iemaksām, turklāt nodrošinot, ka minētajā laikā darba tiesiskās attiecības saglabājas.

*11. pants***Diskriminācija**

Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai aizliegtu mazāk labvēlīgi izturēties pret darba ņēmējiem, pamatojoties uz to, ka viņi pieteikušies uz 4., 5. un 6. pantā paredzēto atvaļinājumu vai 7. pantā paredzēto darba pārtraukumu vai to ņēmuši, vai arī izmantojuši 9. pantā paredzētās tiesības.

*12. pants***Aizsardzība pret atlaišanu no darba un pierādīšanas pienākums**

1. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai aizliegtu atlaist vai jebkādi gatavoties atlaist darba ņēmējus, pamatojoties uz to, ka viņi pieteikušies uz 4., 5. un 6. pantā paredzēto atvaļinājumu vai to ņēmuši, vai arī izmantojuši tiesības lūgt 9. pantā minēto elastīgo darba režīmu.
2. Darba ņēmēji, kas uzskata, ka ir atlaisti tāpēc, ka pieteikušies uz 4., 5. un 6. pantā paredzēto atvaļinājumu vai to ņēmuši, vai arī izmantojuši tiesības lūgt 9. pantā minēto elastīgo darba režīmu, var pieprasīt darba devējam atlaišanu pienācīgi pamatot. Attiecībā uz tāda darba ņēmēja atlaišanu, kas pieteicies uz 4., 5. vai 6. pantā paredzēto atvaļinājumu vai to ņēmis, darba devējs rakstiski norāda atlaišanas iemeslus.
3. Dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tad, kad darba ņēmēji, kas uzskata, ka ir atlaisti no darba tāpēc, ka ir pieteikušies uz 4., 5. un 6. pantā paredzēto atvaļinājumu vai to ņēmuši, un tiesā vai citā kompetentā iestādē uzrāda faktus, pēc kuriem var secināt, ka atlaišana ir notikusi šādu iemeslu dēļ, darba devējam ir pienākums pierādīt, ka atlaišanas iemesls ir cits.
4. Šā panta 3. punkts dalībvalstīm neliedz ieviest darba ņēmējiem labvēlīgākus noteikumus par pierādījumiem.
5. Dalībvalstīm nav pienākuma 3. punktu piemērot tādā procesā, kur lietas fakti jāizmeklē tiesai vai kompetentai struktūrai.
6. Šā panta 3. punkts neattiecas uz kriminālprocesu, ja vien dalībvalstis nav noteikušas citādi.

*13. pants***Sankcijas**

Dalībvalstis ievieš noteikumus par sankcijām, ko piemēro gadījumos, kuros pārkāpti valsts noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, vai arī jau spēkā esoši attiecīgi noteikumi, kas attiecas uz tiesībām, kuras ir šīs direktīvas darbības jomā, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu minēto sankciju piemērošanu. Minētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

*14. pants***Aizsardzība pret nelabvēlīgu attieksmi vai sekām**

Dalībvalstis ievieš nepieciešamos pasākumus, lai darba ņēmēji, tostarp darba ņēmēji, kuri ir darbinieku pārstāvji, būtu aizsargāti pret tādu darba devēja nelabvēlīgu attieksmi vai tādām nelabvēlīgām sekām, kuru iemesls ir uzņēmumā iesniegta sūdzība vai tiesvedība nolūkā panākt, ka tiek ievērotas šajā direktīvā noteiktās prasības.

*15. pants***Vienlīdzības atbalsta struktūras**

Neskarot kompetenci, kāda ir darba inspekcijām vai citām struktūrām, tostarp sociālajiem partneriem, kas panāk darba ņēmēju tiesību ievērošanu, dalībvalstis nodrošina, ka diskriminācijas jautājumi, kuri ietilpst šīs direktīvas darbības jomā, ir tās struktūras vai struktūru kompetencē, kas saskaņā ar Direktīvas 2006/54/EK 20. pantu izraudzītas, lai veicinātu, analizētu, pārraudzītu un atbalstītu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām bez diskriminēšanas uz dzimuma pamata.

*16. pants***Aizsardzības līmenis**

1. Dalībvalstis var ieviest vai saglabāt noteikumus, kas darba ņēmējiem ir labvēlīgāki nekā šajā direktīvā paredzētie.
2. Šīs direktīvas īstenošana nesniedz pamatu tam, lai attaisnotu darba ņēmēju aizsardzības vispārējā līmeņa samazināšanu jomās, uz kurām attiecas šī direktīva. Šāda aizsardzības līmeņa samazināšanas aizliegums neskar dalībvalstu un sociālo partneru tiesības noteikt, ņemot vērā mainīgos apstākļus, normatīvus, reglamentējošus vai līgumiskus noteikumus papildus tiem, kas ir spēkā 2019. gada 1. augustā, ar noteikumu, ka tiek ievērotas šajā direktīvā noteiktās minimālās prasības.

*17. pants***Informācijas izplatīšana**

Dalībvalstis nodrošina, ka valsts noteikumi, ar kuriem transponē šo direktīvu, kopā ar attiecīgajiem jau spēkā esošajiem noteikumiem, kas saistīti ar šīs direktīvas 1. pantā norādīto priekšmetu, izmantojot visus attiecīgos līdzekļus, tiek darīti zināmi darba ņēmējiem un darba devējiem, tostarp MVU, visā dalībvalsts teritorijā.

*18. pants***Ziņojums un pārskatīšana**

1. Līdz 2027. gada 2. augustam dalībvalstis paziņo Komisijai visu informāciju par šīs direktīvas īstenošanu, kas Komisijai ir vajadzīga, lai sagatavotu ziņojumu. Minētā informācija ietver pieejamos apkopotus datus par to, kā dažādus šajā direktīvā paredzētos atvaļinājuma un elastīga darba režīma veidus izmanto vīrieši un sievietes, lai varētu pienācīgi uzraudzīt un novērtēt šīs direktīvas īstenošanu, jo īpaši attiecībā uz dzimumu līdztiesību.
2. Komisija 1. punktā minēto ziņojumu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei. Attiecīgā gadījumā ziņojumam pievieno leģislatīvā akta priekšlikumu.

Ziņojumam arī pievieno:

- a) pētījumu par mijiedarbību starp dažādajiem šajā direktīvā paredzētajiem atvaļinājuma veidiem, kā arī citu veidu atvaļinājumiem ģimenes apstākļu dēļ, piemēram, adopcijas atvaļinājumu; un
- b) pētījumu par tiesībām uz atvaļinājumu ģimenes apstākļu dēļ, ko piešķir pašnodarbinātām personām.

*19. pants***Atcelšana**

1. Direktīvu 2010/18/ES atceļ no 2022. gada 2. augusta. Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu pielikumā.
2. Neatkarīgi no Direktīvas 2010/18/ES atcelšanas saskaņā ar šā panta 1. punktu jebkuru vecāku atvaļinājuma laiku vai atsevišķus kumulatīvus tā posmus, ko darba ņēmējs ņem vai arī nodod, ievērojot minēto direktīvu, pirms 2022. gada 2. augusta, var atskaitīt no minētā darba ņēmēja vecāku atvaļinājuma, uz kuru tam ir tiesības saskaņā ar šīs direktīvas 5. pantu.

*20. pants***Transponēšana**

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2022. gada 2. augustam. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.
2. Neatkarīgi no šā panta 1. punkta attiecībā uz atvaļinājuma naudu vai pabalstu pēdējo divu vecāku atvaļinājuma nedēļu apmērā, kā noteikts 8. panta 3. punktā, dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2024. gada 2. augustam. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.
3. Kad dalībvalstis pieņem 1. un 2. punktā minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.
4. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.
5. Detalizētus noteikumus un kārtību šīs direktīvas piemērošanai nosaka saskaņā ar valstu tiesību aktiem, koplīgumiem vai praksi, ciktāl ir ievērotas minimālās šīs direktīvas prasības un mērķi.
6. Lai ievērotu šīs direktīvas 4., 5., 6. un 8. pantu un Direktīvu 92/85/EEK, dalībvalstis var ņemt vērā jebkādu ar ģimeni saistīta darba pārtraukuma laiku un atvaļinājuma naudu vai pabalstu par šādu darba pārtraukumu, jo īpaši maternitātes atvaļinājumu, paternitātes atvaļinājumu, vecāku atvaļinājumu un aprūpētāja atvaļinājumu, kas ir pieejami valsts līmenī un pārsniedz minimālos standartus, kuri ir noteikti šajā direktīvā vai Direktīvā 92/85/EEK, ar noteikumu, ka tiek ievērotas šādu atvaļinājumu minimālās prasības un ka vispārējais darba ņēmējiem nodrošinātās aizsardzības līmenis jomās, uz kurām attiecas minētās direktīvas, netiek pazemināts.
7. Ja dalībvalstis nodrošina atvaļinājuma naudu vai pabalstu, kas ir vismaz 65 % no darba ņēmēja neto algas un kam var piemērot maksimālā apmēra ierobežojumu, uz vismaz sešus mēnešus ilgu vecāku atvaļinājumu katram vecākam, tās var nolemt saglabāt šādu sistēmu, nevis paredzēt 8. panta 2. punktā minēto atvaļinājuma naudu vai pabalstu.
8. Dalībvalstis šīs direktīvas īstenošanu var uzticēt sociālajiem partneriem, ja sociālie partneri to kopīgi lūdz un ar noteikumu, ka dalībvalstis sper visus nepieciešamos soļus, lai nodrošinātu, ka katrā laikā tiek garantēti saskaņā ar šo direktīvu sasniedzamie rezultāti.

*21. pants***Stāšanās spēkā**

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

22. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2019. gada 20. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 2010/18/ES	Šī direktīva
1. klauzulas 1. punkts	1. pants
1. klauzulas 2. punkts	2. pants
1. klauzulas 3. punkts	2. pants
2. klauzulas 1. punkts	5. panta 1. punkts
2. klauzulas 2. punkts	5. panta 1. un 2. punkts
3. klauzulas 1. punkta a) apakšpunkts	5. panta 6. punkts
3. klauzulas 1. punkta b) apakšpunkts	5. panta 4. punkts
3. klauzulas 1. punkta c) apakšpunkts	5. panta 5. punkts
3. klauzulas 1. punkta d) apakšpunkts	—
3. klauzulas 2. punkts	5. panta 3. punkts
3. klauzulas 3. punkts	5. panta 8. punkts
4. klauzulas 1. punkts	5. panta 8. punkts
5. klauzulas 1. punkts	10. panta 2. punkts
5. klauzulas 2. punkts	10. panta 1. punkts
5. klauzulas 3. punkts	10. panta 3. punkts
5. klauzulas 4. punkts	11. pants
5. klauzulas 5. punkta pirmā daļa	10. panta 3. punkts
5. klauzulas 5. punkta otrā daļa	8. panta 3. punkts
6. klauzulas 1. punkts	9. pants
6. klauzulas 2. punkts	25. apsvērumš
7. klauzulas 1. punkts	7. pants
7. klauzulas 2. punkts	7. pants
8. klauzulas 1. punkts	16. panta 1. punkts
8. klauzulas 2. punkts	16. panta 2. punkts
8. klauzulas 3. punkts	—
8. klauzulas 4. punkts	—
8. klauzulas 5. punkts	—
8. klauzulas 6. punkts	—
8. klauzulas 7. punkts	—

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2019/1159**(2019. gada 20. jūnijs),****ar ko groza Direktīvu 2008/106/EK par jūrnieku minimālo sagatavotības līmeni un atceļ Direktīvu 2005/45/EK par dalībvalstu izsniegto jūrnieku sertifikātu savstarpēju atzīšanu****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 100. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Lai uzturētu augsto kuģošanas drošības un jūras piesārņojuma novēršanas līmeni un tiektos to uzlabot, ir būtiski uzturēt un, iespējams, uzlabot Savienības jūrnieku zināšanu un prasmju līmeni, attīstot jūrnieku sagatavošanu un sertificēšanu saskaņā ar starptautiskiem noteikumiem un tehnoloģisko progresu, kā arī veikt turpmākus pasākumus, lai Eiropā uzlabotu jūrniecības prasmju bāzi.
- (2) Jūrnieku sagatavošanu un sertificēšanu starptautiskā līmenī reglamentē Starptautiskās Jūrniecības organizācijas 1978. gada Starptautiskā konvencija par jūrnieku sagatavošanas, sertificēšanas un sardzes pildīšanas standartiem, ar grozījumiem ("STCW konvencija"), kas pēdējo reizi tika būtiski pārskatīta 2010. gadā. 2015. gadā tika pieņemti STCW konvencijas grozījumi par tādu jūrnieku sagatavošanas un kvalifikācijas prasībām, kuri strādā uz kuģiem, kam piemērojams Starptautiskais drošības kodekss kuģiem, kuros kā degvielu izmanto gāzi vai citas degvielas ar zemu uzliesmošanas temperatūru ("IGF kodekss"). 2016. gadā STCW konvencijā tika pieņemti grozījumi par tādu jūrnieku sagatavošanu un kvalifikāciju, kuri strādā uz pasažieru kuģiem un kuģiem, ko ekspluatē polārajos ūdeņos.
- (3) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/106/EK ⁽³⁾ STCW konvenciju iekļauj Savienības tiesību aktos. Visas dalībvalstis ir parakstījušas STCW konvenciju, tātad to starptautisko saistību saskaņota īstenošana jāpanāk, saskaņojot Savienības noteikumus par jūrnieku sagatavošanu un sertificēšanu ar STCW konvenciju. Tādējādi vairāki Direktīvas 2008/106/EK noteikumi būtu jāgroza, lai atspoguļotu jaunākos STCW konvencijas grozījumus par tādu jūrnieku sagatavošanu un kvalifikāciju, kuri strādā uz kuģiem, uz kuriem attiecas IGF kodekss, uz pasažieru kuģiem un uz kuģiem, ko ekspluatē polārajos ūdeņos.
- (4) Jūrnieku sagatavošanas, sertificēšanas un sardzes pildīšanas kodeksa, kas pieņemts ar STCW Pušu konferences 1995. gada 2. rezolūciju, atjauninātā redakcija ("STCW kodekss") jau ietver norādījumus par noguruma novēršanu (B-VIII/1. iedaļa) un gatavību sardzei (A-VIII/1. iedaļa). Drošības interesēs ir noteikti jānodrošina, ka Direktīvas 2008/106/EK 15. panta prasības tiek ieviestas un ievērotas bez izņēmuma un ka pienācīgi tiek ņemti vērā minētie norādījumi.

⁽¹⁾ OVC 110, 22.3.2019., 125. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 4. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 6. jūnija lēmums.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/106/EK (2008. gada 19. novembris) par jūrnieku minimālo sagatavotības līmeni (OV L 323, 3.12.2008., 33. lpp.).

- (5) Viens no kopējās transporta politikas mērķiem jūras transporta jomā ir atvieglot jūrnieku pārvietošanos Savienībā. Šāda pārvietošanās cita starpā palīdz padarīt Savienības jūras transporta nozari pievilcīgu nākamajām paaudzēm, tādējādi nepieļaujot, ka Eiropas jūrniecības nozare piedzīvotu to, ka trūkst kompetenta personāla ar vajadzīgajām prasmēm un kompetencēm. Dalībvalstu izsniegto jūrnieku sertifikātu savstarpējā atzīšana ir būtiska, lai atvieglotu jūrnieku brīvu pārvietošanos. Ņemot vērā tiesības uz labu pārvaldību, dalībvalstu lēmumi par citu dalībvalstu izdotu jūrnieku prasmes sertifikātu pieņemšanu nolūkā izdot savas valsts kompetences sertifikātu būtu jābalsta uz iemesliem, kurus attiecīgais jūrnieks var pārbaudīt.
- (6) Direktīvā 2008/106/EK ietverta arī centralizēta sistēma trešo valstu izdotu jūrnieku sertifikātu atzīšanai. Normatīvās atbilstības programmas (*REFIT*) novērtējumā tika konstatēts, ka kopš centralizētās sistēmas ieviešanas ir ievērojami samazinājušās dalībvalstu izmaksas. Tomēr novērtējumā arī atklājās, ka dažu atzīto trešo valstu izsniegto kompetences sertifikātu vai prasmes sertifikātu atzīšanu. Tādēļ, lai efektīvāk izmantotu pieejamos cilvēkresursus un finanšu resursus, trešo valstu atzīšanas procedūras pamatā vajadzētu būt analīzei, kurā nosaka šādas atzīšanas nepieciešamību, tostarp – bet ne tikai – norāda attiecīgās valsts kapteiņu, virsnieku un radiosakaru operatoru aplēsto skaitu, kuri, ļoti iespējams, strādās uz kuģiem, kas kuģo ar dalībvalsts karogu. Minētā analīze būtu jāiesniedz izskatīšanai Kuģošanas drošības un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanas komitejā (*COSS*).
- (7) Ņemot vērā pieredzi, kas gūta trešo valstu atzīšanas procedūras piemērošanā, *REFIT* novērtējumā tika konstatēts, ka pašreizējā 18 mēnešu laikposmā netiek ņemta vērā procesa sarežģītība, kurš ietver Eiropas Jūras drošības aģentūras veiktu pārbaudi uz vietas. Nepieciešamajiem diplomātiskajiem pasākumiem šādas pārbaudes plānošanai un veikšanai vajadzīgs vairāk laika. Turklāt 18 mēnešu laikposms nav pietiekams, ja trešai valstij jāīsteno korektīvi pasākumi un jāveic juridiskas izmaiņas sistēmā, lai nodrošinātu atbilstību *STCW* konvencijas prasībām. Pamatojoties uz minēto, Komisijas lēmuma pieņemšanas termiņš būtu jāpagarina no 18 līdz 24 mēnešiem, bet gadījumā, kad trešai valstij jāveic ievērojami korektīvie pasākumi, tostarp jāizdara grozījumi tiesību normās, termiņš būtu jāpagarina līdz 36 mēnešiem. Turklāt būtu jāsauglabā iespēja pieprasījumu iesniegšanai dalībvalstij provizoriski atzīt trešās valsts jūrnieku sagatavošanas, sertificēšanas un sardzes pildīšanas standartu sistēmu, lai saglabātu atzīšanas procedūras elastību.
- (8) Lai nodrošinātu visu jūrnieku tiesības uz pienācīgām darbvietām un lai ierobežotu konkurences izkropļojumus iekšējā tirgū, turpmāk trešo valstu atzīšanā būtu jāņem vērā, vai minētās trešās valstis ir ratificējušas 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā.
- (9) Lai vēl vairāk palielinātu trešo valstu atzīšanas centralizētās sistēmas efektivitāti, tādu trešo valstu atkārtota novērtēšana, no kurām tikai neliels jūrnieku skaits strādā uz kuģiem, kas kuģo ar dalībvalsts karogu, būtu jāveic pēc ilgākiem intervāliem, kas būtu jāpagarina līdz 10 gadiem. Tomēr šis ilgākais šādu trešo valstu sistēmas atkārtotas novērtēšanas periods būtu jāapvieno ar prioritātes kritērijiem, kuros ņem vērā bažas par drošību, līdzsvarojot efektivitātes nepieciešamību ar efektīvu aizsardzības mehānismu gadījumā, ja attiecīgajās trešās valstīs nodrošinātās jūrnieku sagatavošanas kvalitāte pasliktinās.
- (10) Informācija par jūrniekiem, ko nodarbina no trešām valstīm, Savienības līmenī kļuvusi pieejama, jo dalībvalstis paziņo valsts reģistros glabāto attiecīgo informāciju par izsniegtajiem sertifikātiem un indosamentiem. Minētā informācija būtu jāizmanto statistikas un politikas veidošanas nolūkos, jo īpaši tāpēc, lai uzlabotu trešo valstu atzīšanas centralizētās sistēmas efektivitāti. Pamatojoties uz dalībvalstu paziņoto informāciju, būtu atkārtoti jāpārbauda to trešo valstu atzīšana, kuras vismaz astoņus gadus nav nodrošinājušas jūrniekus kuģiem, kas kuģo ar dalībvalsts karogu. Atkārtotās pārbaudes procesam būtu jāietver iespēja saglabāt vai atsaukt attiecīgās trešās valsts atzīšanu. Turklāt dalībvalstu paziņotā informācija būtu jāizmanto arī tādēļ, lai noteiktu atzīto trešo valstu atkārtotas novērtēšanas prioritātes.

- (11) Lai ņemtu vērā starptautiska līmeņa norises un nodrošinātu Savienības noteikumu savlaicīgu pielāgošanu šādām norisēm, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz STCW konvencijas un STCW kodeksa A daļas grozījumu iekļaušanu, aktualizējot jūrnieku sagatavošanas un sertificēšanas tehniskās prasības un saskaņojot visus attiecīgos Direktīvas 2008/106/EK noteikumus par jūrnieku digitālajiem sertifikātiem. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽⁴⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (12) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas noteikumu īstenošanai saistībā ar trešo valstu atzīšanu, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽⁵⁾.
- (13) Noteikumus par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2005/36/EK⁽⁶⁾, nepiemēro jūrnieku sertifikātu atzīšanai saskaņā ar Direktīvu 2008/106/EK. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/45/EK⁽⁷⁾ reglamentēja dalībvalstu izsniegto jūrnieku sertifikātu savstarpēju atzīšanu. Tomēr Direktīvā 2005/45/EK minēto jūrnieku sertifikātu definīcijas pēc STCW konvencijas 2010. gada grozījumiem ir novecojušas. Tāpēc dalībvalstu izsniegto jūrnieku sertifikātu savstarpējās atzīšanas shēma būtu jāgroza, lai atspoguļotu starptautiskos grozījumus un Direktīvā 2008/106/EK iekļautās jūrnieku sertifikātu definīcijas. Turklāt dalībvalstu pārraudzībā izsniegtie jūrnieku medicīniskie sertifikāti arī būtu jāiekļauj savstarpējās atzīšanas shēmā. Lai mazinātu neskaidrību un Direktīvas 2005/45/EK un Direktīvas 2008/106/EK savstarpējās neatbilstības risku, jūrnieku sertifikātu savstarpējā atzīšana būtu jāreglamentē tikai Direktīvā 2008/106/EK. Turklāt, lai dalībvalstīm samazinātu administratīvo slogu, pēc tam, kad būs pieņemti attiecīgie grozījumi STCW konvencijā, būtu jāievieš elektroniska sistēma jūrnieku kvalifikācijas dokumentu uzrādīšanai.
- (14) Datu digitalizācija dabiski iekļaujas tehnoloģiskajā progresā attiecībā uz datu vākšanu un paziņošanu, lai palīdzētu samazināt izmaksas un panākt cilvēkresursu efektīvu izmantošanu. Komisijai būtu jāapsver pasākumi, ar ko stiprināt ostas valsts kontroles efektivitāti, cita starpā īstenojamības novērtējums un pievienotā vērtība tam, ka tiktu izveidota centrāla jūrnieku sertifikātu datubāze, kura būtu saistīta ar inspekciju datubāzi, kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/16/EK⁽⁸⁾ 24. pantā, un kurai būtu pieslēgušās visas dalībvalstis. Minētā centrālā datubāze ietvertu visu Direktīvas 2008/106/EK V pielikumā minēto informāciju par kompetences sertifikātiem un indosamentiem, ar ko apstiprina to prasmes sertifikātu atzīšanu, kas izsniegti saskaņā ar STCW konvencijas noteikumiem V/1-1 un V/1-2.
- (15) Eiropas jūrnieku profesionālā sagatavošana par kapteiņiem un virsniekiem būtu jāatbalsta, īstenojot studentu apmaiņu starp jūrnieku profesionālās sagatavošanas iestādēm visā Savienībā. Lai izkoptu un attīstītu to jūrnieku prasmes un kvalifikācijas, kuri strādā uz kuģiem ar Eiropas karogu, ir nepieciešama labas prakses apmaiņa starp dalībvalstīm. Jūrnieku profesionālajā sagatavošanā vajadzētu pilnībā izmantot iespējas, ko sniedz Erasmus+ programma.

⁽⁴⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/45/EK (2005. gada 7. septembris) par dalībvalstu izsniegto jūrnieku sertifikātu savstarpēju atzīšanu un Direktīvas 2001/25/EK grozīšanu (OV L 255, 30.9.2005., 160. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/16/EK (2009. gada 23. aprīlis) par ostas valsts kontroli (OV L 131, 28.5.2009., 57. lpp.).

- (16) Komisijai būtu jāizveido dialogs ar sociālajiem partneriem un dalībvalstīm nolūkā izstrādāt jūrnieku profesionālās sagatavošanas iniciatīvas, ar ko papildinātu starptautiski atzīto jūrnieku minimālo sagatavotības līmeni un ko dalībvalstis varētu savstarpēji atzīt kā Eiropas jūrniecības izcilības diplomus. Minētās iniciatīvas būtu jābalsta uz pašreiz notiekošo izmēģinājuma projektu ieteikumiem un stratēģijām, kas noteiktas Komisijas Plānā nozaru sadarbībai prasmju jomā, un jāizstrādā saskaņā ar tiem.
- (17) Lai palielinātu juridisko skaidrību un konsekvenci, Direktīva 2005/45/EK būtu jāatceļ.
- (18) Direktīva 2008/106/EK būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2008/106/EK

Direktīvu 2008/106/EK groza šādi:

1) direktīvas 1. pantam pievieno šādus punktus:

- “43) “uzņēmēja dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā jūrnieki vēlas panākt savu kompetences sertifikātu, prasmes sertifikātu vai dokumentāra pierādījuma pieņemšanu vai atzīšanu;
- 44) “IGF kodekss” ir Starptautiskais drošības kodekss kuģiem, kuros kā degvielu izmanto gāzi vai citas degvielas ar zemu uzliesmošanas temperatūru, kā definēts SOLAS 74 noteikumos II-1/2.29;
- 45) “Polārais kodekss” ir Starptautiskais kodekss kuģiem, ko ekspluatē polārajos ūdeņos, kā definēts SOLAS 74 noteikumos XIV/1.1;
- 46) “polārie ūdeņi” ir Arktikas ūdeņi un/vai Antarktikas reģions, kā definēts SOLAS 74 noteikumos XIV/1.2–XIV/1.4.”;

2) direktīvas 2. pantu groza šādi:

a) panta vienīgās daļas ievaddaļu aizstāj ar šādu:

“1. Šo direktīvu piemēro šajā direktīvā minētajiem jūrniekiem, kas strādā uz jūras kuģiem, kuri kuģo ar kādas dalībvalsts karogu un kuri nav.”;

b) pantam pievieno šādu punktu:

“2. Šis direktīvas 5.b pants attiecas uz jūrniekiem, kuriem ir kādas dalībvalsts izsniegts sertifikāts, neatkarīgi no viņu valstspiederības.”;

3) direktīvas 5. pantu groza šādi:

a) panta 10. punktu aizstāj ar šādu:

“10. Ievērojot 19. panta 7. punktu, ikviens sertifikāts, kas paredzēts šajā direktīvā, ir pieejams tā oriģinālformā uz kuģa, uz kura strādā sertifikāta īpašnieks, papīra vai digitālā formātā, kura autentiskumu un derīgumu var pārbaudīt šā panta 12. punkta b) apakšpunktā noteiktajā procedūrā.”;

b) panta 13. punktu aizstāj ar šādu:

“13. Kad attiecīgie grozījumi STCW konvencijā un STCW kodeksa A daļā attiecībā uz jūrnieku digitālajiem sertifikātiem stājas spēkā, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 27.a pantu, lai grozītu šo direktīvu, saskaņojot visus attiecīgos tās noteikumus ar minētajiem STCW konvencijas un STCW kodeksa A daļas grozījumiem nolūkā digitalizēt jūrnieku sertifikātus un indosamentus.”;

4) direktīvas 5.a pantu aizstāj ar šādu:

“5.a pants

Informācija Komisijai

Lai izpildītu 20. panta 8. punkta un 21. panta 2. punkta prasības un vienīgi tādēļ, lai dalībvalstis un Komisija izmantotu turpmāk minēto informāciju politikas veidošanas mērķiem un statistikas vajadzībām, dalībvalstis Komisijai katru gadu iesniedz šīs direktīvas V pielikumā uzskaitīto informāciju par kompetences sertifikātiem un indosamentiem, ar ko apstiprina kompetences sertifikātu atzīšanu. Tās var arī brīvprātīgi sniegt informāciju par prasmes sertifikātiem, kas ierindas jūrniekiem izsniegti saskaņā ar STCW konvencijas pielikuma II, III un VII nodaļu, piemēram, šīs direktīvas V pielikumā norādīto informāciju.”;

5) direktīvā iekļauj šādu pantu:

“5.b pants

Dalībvalstu izsniegto jūrnieku sertifikātu savstarpējā atzīšana

1. Katra dalībvalsts pieņem citas dalībvalsts izsniegtus vai tās pārraudzībā izsniegtus prasmes sertifikātus un dokumentāru pierādījumu papīra vai digitālā formātā, lai ļautu jūrniekiem strādāt uz kuģiem, kas kuģo ar tās karogu.

2. Katra dalībvalsts atzīst kompetences sertifikātus vai prasmes sertifikātus, ko cita dalībvalsts izsniegusi kapteiņiem un virsniekiem saskaņā ar šīs direktīvas I pielikuma noteikumiem V/1-1 un V/1-2, indosējot minētos sertifikātus, lai apstiprinātu to atzīšanu. Indosaments, kas apstiprina atzīšanu, attiecas tikai uz tajā noteikto statusu, funkcijām un kompetences vai prasmju līmeņiem. Indosamentu izsniedz tikai tad, ja ir izpildītas visas STCW konvencijas prasības saskaņā ar STCW konvencijas noteikumu I/2 7. punktu. Izmantotā indosamenta forma ir STCW kodeksa A-I/2. iedaļas 3. punktā norādītā forma.

3. Katra dalībvalsts, lai ļautu jūrniekiem strādāt uz kuģiem, kas kuģo ar tās karogu, pieņem medicīniskos sertifikātus, kas izsniegti citas dalībvalsts pārraudzībā saskaņā ar 11. pantu.

4. Uzņēmējas dalībvalstis nodrošina, ka lēmumi, kas minēti šā panta 1., 2. un 3. punktā, tiek paziņoti saprātīgā laikā. Uzņēmējas dalībvalstis nodrošina arī to, ka jūrniekiem ir tiesības pārsūdzēt atteikumu indosēt vai pieņemt derīgu sertifikātu vai atbildes nesniegšanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem un procedūrām un ka jūrniekiem saskaņā ar noteiktajiem valsts tiesību aktiem un procedūrām tiek sniegtas atbilstošas konsultācijas un palīdzība attiecībā uz šādām pārsūdzībām.

5. Neskarot šā panta 2. punktu, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var piemērot statusa, funkciju un kompetences vai prasmju līmeņu papildu ierobežojumus saistībā ar 7. pantā minētajiem piekrastes reisiem vai alternatīviem sertifikātiem, kas izsniegti atbilstoši I pielikuma noteikumiem VII/1.

6. Neskarot 2. punktu, vajadzības gadījumā uzņēmēja dalībvalsts var atļaut jūrniekam, kam ir atbilstīgs un derīgs sertifikāts, kuru izsniegusi un indosējusi cita dalībvalsts, bet kuru vēl nav atzīšanai indosējusi attiecīgā uzņēmēja dalībvalsts, strādāt uz laiku, kas nepārsniedz trīs mēnešus, uz kuģa, kurš kuģo ar tās karogu.

Ir tūlītēji pieejami dokumentāri pierādījumi, ka kompetentajām iestādēm ir iesniegts pieteikums par indosamenta saņemšanu.

7. Uzņēmēja dalībvalsts nodrošina, ka jūrniekiem, kuri uzrāda atzīšanai sertifikātus, kas ļauj pildīt vadības līmeņa funkcijas, ir atbilstīgas zināšanas par minētās dalībvalsts jūrniecības tiesību aktiem, kuri attiecas uz funkcijām, ko viņiem ļauts pildīt.”;

6) direktīvas 12. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Visiem kapteiņiem, virsniekiem un radiosakaru operatoriem, kuriem ir sertifikāts, kas izsniegts vai atzīts saskaņā ar jebkuru I pielikuma nodaļu, izņemot V nodaļas noteikumus V/3 vai VI nodaļu, un kuri strādā jūrā vai kuri plāno atgriezties jūrā pēc krastā pavadīta laika, lai saglabātu kvalifikāciju jūras dienestam, ik pēc laika, kas nepārsniedz piecus gadus, prasa:

a) apliecināt savu atbilstību medicīniskās atbilstības standartiem, kas paredzēti 11. pantā; un

b) uzturēt nepārtrauktu profesionālās kompetences līmeni saskaņā ar STCW kodeksa A-I/11. iedaļu.”;

b) pantā iekļauj šādu punktu:

“2.b Visi kapteiņi vai virsnieki, lai turpinātu jūras dienestu uz kuģiem, ko ekspluatē polārajos ūdeņos, atbilst šā panta 1. punkta prasībām un ne retāk kā reizi piecos gados pierāda, ka ir uzturēts nepārtraukts profesionālās kompetences līmenis darbam uz kuģiem, ko ekspluatē polārajos ūdeņos, saskaņā ar STCW kodeksa A-I/11. iedaļas 4. punktu.”;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Katra dalībvalsts salīdzina kompetences standartus, ko tā izvirzījusi līdz 2017. gada 1. janvārim izsniegto kompetences sertifikātu un/vai prasmes sertifikātu kandidātiem, ar tiem standartiem, kas attiecīgajam kompetences sertifikātam un/vai prasmes sertifikātam paredzēts STCW kodeksa A daļā, un nosaka vajadzību prasīt tādu kompetences sertifikātu un/vai prasmes sertifikātu īpašniekiem apgūt atbilstošus kvalifikācijas celšanas un aktualizācijas kursus vai nolikt eksāmenu.”;

d) pantā iekļauj šādu punktu:

“3.a Katra dalībvalsts salīdzina kompetences standartus, ko tā izvirzījusi pirms 2017. gada 1. janvāra personām, kuras strādā uz kuģiem, ko darbina ar gāzi, ar STCW kodeksa A-V/3. iedaļas kompetences standartiem un nosaka, vai minētajām personām jāprasa aktualizēt kvalifikāciju.”;

7) direktīvas 19. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Dalībvalsts, kas plāno ar indosamentu atzīt šā panta 1. punktā minēto kompetences sertifikātu vai prasmes sertifikātu, kuru trešā valsts iesniegusi kapteinim, virsniekam vai radiosakaru operatoram darbam uz kuģa, kas kuģo ar tās karogu, iesniedz Komisijai minētās trešās valsts atzīšanas pieprasījumu kopā ar sākotnējo analīzi par trešās valsts atbilstību STCW konvencijas prasībām, apkopojot šīs direktīvas II pielikumā minēto informāciju. Minētajā sākotnējā analīzē dalībvalsts, pamatojot savu pieprasījumu, sniedz papildu informāciju par trešās valsts atzīšanas iemesliem.

Kad dalībvalsts iesniegusi šādu pieprasījumu, Komisija bez kavēšanās apstrādā minēto pieprasījumu un saskaņā ar 28. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru pieņem lēmumu par trešās valsts sagatavošanas un sertificēšanas sistēmu novērtējuma uzsākšanu saprātīgā laikā, pienācīgi ņemot vērā šā panta 3. punktā norādīto termiņu.

Ja pieņemts pozitīvs lēmums par novērtēšanas sākšanu, Komisija ar Eiropas Jūras drošības aģentūras palīdzību un pieprasījumu iesniegušās dalībvalsts un jebkuru citu ieinteresētu dalībvalstu iespējamu iesaistīšanos apkopo šīs direktīvas II pielikumā minēto informāciju un veic tās trešās valsts sagatavošanas un sertificēšanas sistēmu novērtējumu, attiecībā uz kuru iesniegts atzīšanas pieprasījums, lai pārbaudītu, vai attiecīgā valsts atbilst visām STCW konvencijas prasībām un vai ir īstenoti atbilstoši pasākumi, lai novērstu viltotu sertifikātu izsniegšanu, un izskatītu, vai tā ir ratificējusi 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā.

3. Ja šā panta 2. punktā minētās novērtēšanas rezultātā Komisija secina, ka visas minētās prasības ir izpildītas, tā pieņem īstenošanas aktus, kuros izklāsta savu lēmumu par trešās valsts atzīšanu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 28. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru 24 mēnešu laikā pēc tam, kad dalībvalsts iesniegusi šā panta 2. punktā minēto pieprasījumu.

Ja attiecīgajai trešai valstij jāsteno nozīmīgi korektīvi pasākumi, tostarp jāveic grozījumi tiesību aktos un izglītības, sagatavošanas un sertificēšanas sistēmā, lai izpildītu STCW konvencijas prasības, šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas aktus pieņem 36 mēnešu laikā pēc tam, kad dalībvalsts iesniegusi šā panta 2. punktā minēto pieprasījumu.

Dalībvalsts, kura iesniegusi pieprasījumu, var nolemt vienpusēji atzīt trešo valsti līdz brīdim, kad ir pieņemts īstenošanas akts saskaņā ar šo punktu. Šādas vienpusējas atzīšanas gadījumā dalībvalsts paziņo Komisijai to indosamentu skaitu, kas apstiprina atzīšanu un ir izsniegti saistībā ar 1. punktā minētajiem trešās valsts izsniegtajiem kompetences sertifikātiem un prasmes sertifikātiem, līdz ir pieņemts īstenošanas akts par minētās trešās valsts atzīšanu.”;

8) direktīvas 20. pantam pievieno šādu punktu:

“8. Ja dalībvalsts vairāk nekā astoņus gadus nav izsniegusi indosamentus, kas apstiprina atzīšanu saistībā ar 19. panta 1. punktā minētajiem trešās valsts izsniegtajiem kompetences sertifikātiem vai prasmes sertifikātiem, minētās valsts sertifikātu atzīšana tiek atkārtoti pārbaudīta. Pēc trešās valsts atkārtotas pārbaudīšanas Komisija ar īstenošanas aktu pieņem lēmumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 28. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru, par to vismaz sešus mēnešus iepriekš paziņojot dalībvalstij un trešai valstij.”;

9) direktīvas 21. panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Komisija ar Eiropas Jūras drošības aģentūras palīdzību regulāri un vismaz 10 gadu laikā no pēdējā novērtējuma atkārtoti novērtē trešās valstis, kas ir atzītas saskaņā ar 19. panta 3. punkta pirmajā daļā minēto procedūru, tostarp tās, kas minētas 19. panta 6. punktā, lai pārbaudītu, vai tās atbilst attiecīgajiem II pielikumā noteiktajiem kritērijiem un vai veikti vajadzīgie pasākumi, lai novērstu viltotu sertifikātu izsniegšanu.

2. Komisija ar Eiropas Jūras drošības aģentūras palīdzību atkārtoti novērtē trešās valstis, pamatojoties uz prioritātes kritērijiem. Prioritātes kritēriji ietver šādus datus:

- a) darbības dati, ko sniedz ostas valsts kontrole saskaņā ar 23. pantu;
- b) to indosamentu skaits, kas apstiprina atzīšanu saistībā ar trešās valsts izsniegtajiem kompetences sertifikātiem vai prasmes sertifikātiem, kas izsniegti saskaņā ar STCW konvencijas noteikumiem V/1-1 un V/1-2;
- c) trešās valsts akreditētu jūrniecības izglītības un sagatavošanas iestāžu skaits;
- d) trešās valsts apstiprinātu jūrnieku sagatavošanas un profesionālās pilnveides programmu skaits;
- e) pēdējā Komisijas veiktā trešās valsts novērtējuma datums un minētajā novērtējumā konstatēto trūkumu skaits būtiskajos procesos;
- f) jebkādas būtiskas izmaiņas trešās valsts jūrnieku sagatavošanas un sertificēšanas sistēmā;
- g) to trešās valsts sertificēto jūrnieku kopējais skaits, kuri strādā uz kuģiem, kas kuģo ar dalībvalstu karogu, un šo jūrnieku sagatavotības un kvalifikācijas līmenis;
- h) jebkādu attiecīgu iestāžu vai citu ieinteresēto personu sniegta informācija, ja tāda ir pieejama, par profesionālās sagatavošanas standartiem minētajā trešā valstī.

Ja trešā valsts neatbilst STCW konvencijas prasībām saskaņā ar šīs direktīvas 20. pantu, minētās valsts atkārtota novērtēšana ir prioritāte attiecībā pret pārējām trešām valstīm.”;

10) direktīvas 25.a panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis paziņo V pielikumā minēto informāciju Komisijai, lai varētu izpildīt 20. panta 8. punktu un 21. panta 2. punktu un dalībvalstis un Komisija to izmantotu politikas veidošanā.”;

11) direktīvas 26. pantu aizstāj ar šādu:

“26. pants

Izvērtēšanas ziņojums

Ne vēlāk kā 2024. gada 2. augustā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei izvērtēšanas ziņojumu, kurā iekļauti ierosinājumi par pēcpasākumiem, kas būtu jāveic, ņemot vērā minēto izvērtējumu. Izvērtēšanas ziņojumā Komisija analizē dalībvalstu izsniegto jūrnieku sertifikātu savstarpējās atzīšanas shēmas īstenošanu un jebkādu situācijas attīstību starptautiskā līmenī saistībā ar jūrnieku digitālajiem sertifikātiem. Komisija novērtē arī jebkādu situācijas attīstību saistībā ar turpmāku Eiropas jūrniecības izcilības diplomu vērā ņemšanu, pamatojoties uz sociālo partneru sniegtajiem ieteikumiem.”;

12) direktīvas 27. pantu aizstāj ar šādu:

“27. pants

Grozījums

1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 27.a pantu, ar kuriem šīs direktīvas I pielikumu un saistītos šīs direktīvas noteikumus groza, lai minēto pielikumu un minētos noteikumus saskaņotu ar STCW konvencijas un STCW kodeksa A daļas grozījumiem.

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 27.a pantu, ar kuriem šīs direktīvas V pielikumu groza attiecībā uz konkrētu un atbilstīgu saturu, kā arī detalizētu informāciju, kas dalībvalstīm jāpaziņo, ar noteikumu, ka šādi akti attiecas tikai uz to, lai ņemtu vērā STCW konvencijā un STCW kodeksa A daļā veiktos grozījumus, un tajos ievēro datu aizsardzības prasības. Šādi deleģētie akti nemaina 25.a panta 3. punktā paredzētos noteikumus par anonimitātes nodrošināšanu datiem.”;

13) direktīvas 27.a pantu aizstāj ar šādu:

“27.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 5. panta 13. punktā un 27. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2019. gada 1. augusta. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 5. panta 13. punktā un 27. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to vienlaikus paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 5. panta 13. punktu un 27. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.”;

14) Direktīvas 2008/106/EK I pielikumu groza saskaņā ar šīs direktīvas pielikumu.

*2. pants***Atcelšana**

Direktīvu 2005/45/EK atceļ.

*3. pants***Transponēšana**

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, līdz 2021. gada 2. augustam. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

*4. pants***Stāšanās spēkā**

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

*5. pants***Adresāti**

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2019. gada 20. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

PIELIKUMS

Direktīvas 2008/106/EK I pielikuma V nodaļu groza šādi:

1) noteikumus V/2 aizstāj ar šādiem:

"Noteikumi V/2

Obligātās minimālās prasības pasažieru kuģu kapteiņu, virsnieku, ierindas jūrnieku un pārējā personāla sagatavotībai un kvalifikācijai

1. Šos noteikumus piemēro kapteiņiem, virsniekiem, ierindas jūrniekiem un pārējam personālam, kas strādā uz pasažieru kuģiem, kuri iesaistīti starptautiskajā kuģošanā. Dalībvalstis nosaka šo prasību piemērojamību personālam, kas strādā uz pasažieru kuģiem, kuri iesaistīti vietējā kuģošanā.
2. Visas uz pasažieru kuģiem strādājošās personas, pirms tām uztic veikt kādus darba pienākumus uz kuģa, atbilst STCW kodeksa A-VI/1. iedaļas 1. punkta prasībām.
3. Kapteiņi, virsnieki, ierindas jūrnieki un pārējais personāls, kas strādā uz pasažieru kuģiem, pabeidz sagatavošanas un iepazīšanas kursu, kurš prasīts turpmāk 5.–9. punktā, saskaņā ar viņu statusu, pienākumiem un atbildību.
4. Kapteiņi, virsnieki, ierindas jūrnieki un pārējais personāls, kuriem jābūt sagatavotiem saskaņā ar 7.–9. punktu, ik pēc laika, kas nepārsniedz piecus gadus, apgūst atbilstošu kvalifikācijas celšanas kursu vai iesniedz pierādījumu, ka ir ieguvuši nepieciešamo kompetences standartu pēdējo piecu gadu laikā.
5. Personāls, kas strādā uz pasažieru kuģiem, ir apguvis pasažieru kuģu ārkārtas situāciju iepazīšanas kursu atbilstoši savas statusam, pienākumiem un atbildībai, kā noteikts STCW kodeksa A-V/2. iedaļas 1. punktā.
6. Personāls, kas sniedz tiešus pakalpojumus pasažieriem pasažieru telpās uz pasažieru kuģiem, ir apguvis sagatavošanas kursu drošības jautājumos, kā noteikts STCW kodeksa A-V/2. iedaļas 2. punktā.
7. Kapteiņi, virsnieki, ierindas jūrnieki, kas kvalificēti saskaņā ar šā pielikuma II, III un VII nodaļu, un pārējais personāls, kurš norādīts trauksmju sarakstā, lai palīdzētu pasažieriem ārkārtas situācijās uz pasažieru kuģiem, ir apguvuši pasažieru kuģu pūļa vadības kursus, kā noteikts STCW kodeksa A-V/2. iedaļas 3. punktā.
8. Kapteiņi, kapteiņa vecākie palīgi, vecākie mehāniķi, otrie mehāniķi un visas personas, kuras trauksmju sarakstos norīkotas kā atbildīgās par pasažieru drošību ārkārtas situācijās uz pasažieru kuģiem, ir apguvuši apstiprinātu sagatavošanas kursu krīzes pārvarēšanas un cilvēku uzvedības jomā, kā noteikts STCW kodeksa A-V/2. iedaļas 4. punktā.
9. Kapteiņi, kapteiņa vecākie palīgi, vecākie mehāniķi, otrie mehāniķi un visas personas, kas tieši atbildīgas par pasažieru iekāpšanu un izkāpšanu, kravu iekraušanu, izkraušanu vai nostiprināšanu vai korpusa atveru aizvēršanu uz ro-ro pasažieru kuģiem, ir apguvuši apstiprinātu sagatavošanas kursu pasažieru drošības, kravas drošības un korpusa integritātes jautājumos, kā noteikts STCW kodeksa A-V/2. iedaļas 5. punktā.
10. Dalībvalstis nodrošina, ka ikvienai personai, kuru atzīst par kvalificētu saskaņā ar šā noteikuma 6.–9. punktu, izsniedz dokumentāru pierādījumu par apgūto sagatavošanas kursu.”;

2) pievieno šādus noteikumus:

"Noteikumi V/3

Obligātās minimālās prasības tādu kuģu kapteiņu, virsnieku, ierindas jūrnieku un pārējā personāla sagatavotībai un kvalifikācijai, uz kuriem attiecas IGF kodekss

1. Šos noteikumus piemēro kapteiņiem, virsniekiem, ierindas jūrniekiem un pārējam personālam, kas strādā uz kuģiem, uz kuriem attiecas IGF kodekss.

2. Jūrnieki, pirms viņiem uztic veikt kādus darba pienākumus uz kuģiem, uz kuriem attiecas *IGF* kodekss, ir apguvuši sagatavošanas kursu, kas prasīts turpmāk 4.–9. punktā, atbilstoši savam statusam, pienākumiem un atbildībai.
3. Visi jūrnieki, kas strādā uz kuģiem, uz kuriem attiecas *IGF* kodekss, pirms viņiem uztic veikt kādus darba pienākumus uz kuģiem, ir pienācīgi iepazīstināti ar kuģi un aprīkojumu, kā noteikts šīs direktīvas 14. panta 1. punkta d) apakšpunktā.
4. Jūrniekiem, kas ir atbildīgi par drošības pienākumiem saistībā ar degvielas apstrādi, izmantošanu vai rīcību ar to ārkārtas situācijās uz kuģiem, uz kuriem attiecas *IGF* kodekss, ir sertificēti par apgūtu sagatavošanas pamatkursu darbā uz kuģiem, uz kuriem attiecas *IGF* kodekss.
5. Ikviens pretendents, kurš vēlas saņemt sertifikātu par apgūtu sagatavošanas pamatkursu darbā uz kuģiem, uz kuriem attiecas *IGF* kodekss, ir apguvis sagatavošanas pamatkursu saskaņā ar *STCW* kodeksa A-V/3. iedaļas 1. punkta noteikumiem.
6. Jūrnieki, kas ir atbildīgi par drošības pienākumiem saistībā ar degvielas apstrādi, izmantošanu vai rīcību ar to ārkārtas situācijās uz kuģiem, uz kuriem attiecas *IGF* kodekss, un kas ir kvalificēti un sertificēti saskaņā ar noteikumu V/1-2 2. un 5. punktu vai noteikumu V/1-2 4. un 5. punktu par sašķidrinātas gāzes tankkuģiem, tiek uzskatīti par atbilstošiem *STCW* kodeksa A-V/3. iedaļas 1. punktā minētajām prasībām attiecībā uz sagatavošanas pamatkursu darbā uz kuģiem, uz kuriem attiecas *IGF* kodekss.
7. Kapteiņiem, kuģa mehāniķiem un visam personālam, kas ir tieši atbildīgi par degvielas apstrādi un izmantošanu un ar to saistīto degvielas sistēmu ekspluatāciju uz kuģiem, uz kuriem attiecas *IGF* kodekss, ir sertificēti par apgūtu padziļinātu sagatavošanas kursu darbā uz kuģiem, uz kuriem attiecas *IGF* kodekss.
8. Papildus 4. punktā aprakstītajam prasmes sertifikātam ikviens pretendents, kas vēlas saņemt sertifikātu par apgūtu padziļinātu sagatavošanas kursu darbā uz kuģiem, uz kuriem attiecas *IGF* kodekss, atbilst šādām prasībām:
 - 8.1. apgūts apstiprināts padziļināts sagatavošanas kurss darbā uz kuģiem, uz kuriem attiecas *IGF* kodekss, un atbilstība kompetences standartam, kas norādīts *STCW* kodeksa A-V/3. iedaļas 2. punktā; un
 - 8.2. pabeigts vismaz vienu mēnesi ilgs apstiprināts jūras dienests, kas ietver vismaz trīs bunkurēšanas pasākumus uz kuģiem, uz kuriem attiecas *IGF* kodekss. Divus no trim bunkurēšanas pasākumiem var aizstāt ar apstiprinātu sagatavošanu bunkurēšanas pasākumu simulatorā iepriekš 8.1. apakšpunktā norādītās sagatavošanas ietvaros.
9. Kapteiņi, kuģa mehāniķi un visas personas, kas ir tieši atbildīgas par degvielas apstrādi un izmantošanu uz kuģiem, uz kuriem attiecas *IGF* kodekss, kas ir kvalificēti un sertificēti saskaņā ar *STCW* kodeksa A-V/1-2. iedaļas 2. punktā norādītajiem kompetences standartiem saistībā ar darbu uz sašķidrinātas gāzes tankkuģiem, tiek uzskatīti par atbilstošiem *STCW* kodeksa A-V/3. iedaļas 2. punktā minētajām prasībām attiecībā uz padziļinātu sagatavošanas kursu darbā uz kuģiem, uz kuriem attiecas *IGF* kodekss, ja viņi turklāt:
 - 9.1. atbilst 6. punkta prasībām;
 - 9.2. atbilst 8.2. apakšpunkta bunkurēšanas prasībām vai ir piedalījušies trīs kravas operācijās uz sašķidrinātas gāzes tankkuģa; un
 - 9.3. pēdējos piecos gados ir pabeiguši vismaz trīs mēnešus ilgu jūras dienestu uz:
 - 9.3.1. kuģiem, uz kuriem attiecas *IGF* kodekss;
 - 9.3.2. tankkuģiem, kuri kā kravu pārvadā degvielu, uz ko attiecas *IGF* kodekss; vai
 - 9.3.3. kuģiem, kuri kā degvielu izmanto gāzi vai degvielu ar zemu uzliesmošanas temperatūru.
10. Dalībvalstis nodrošina, ka jūrniekiem, kuri ir kvalificēti saskaņā ar attiecīgi 4. vai 7. punktu, izsniedz prasmes sertifikātu.
11. Jūrnieki, kuriem ir prasmes sertifikāts saskaņā ar 4. vai 7. punktu, ik pēc laika, kas nepārsniedz piecus gadus, apgūst atbilstošu kvalifikācijas celšanas kursu vai iesniedz pierādījumu, ka ir ieguvuši nepieciešamo kompetences standartu pēdējo piecu gadu laikā.

Noteikumi V/4

Obligātās minimālās prasības tādu kuģu kapteiņu un klāja virsnieku sagatavotībai un kvalifikācijai, ko ekspluatē polārajos ūdeņos

1. Kapteiņiem, kapteiņa vecākajiem palīgiem un virsniekiem, kas ir atbildīgi par navigācijas sardzi kuģos, ko ekspluatē polārajos ūdeņos, ir sertifikāts par apgūtu sagatavošanas pamatkursu darbā uz kuģiem, ko ekspluatē polārajos ūdeņos, kā prasīts Polārajā kodeksā.
2. Katrs, kas kandidē uz sertifikātu par apgūtu sagatavošanas pamatkursu darbā uz kuģiem, ko ekspluatē polārajos ūdeņos, ir apguvis apstiprinātu sagatavošanas pamatkursu darbā uz kuģiem, ko ekspluatē polārajos ūdeņos, un atbilst STCW kodeksa A-V/4. iedaļas 1. punktā norādītajam kompetences standartam.
3. Kapteiņiem un kapteiņa vecākajiem palīgiem kuģos, ko ekspluatē polārajos ūdeņos, ir sertifikāts par apgūtu padziļinātu sagatavošanas kursu darbā uz kuģiem, ko ekspluatē polārajos ūdeņos, kā prasīts Polārajā kodeksā.
4. Katrs, kas kandidē uz sertifikātu par apgūtu padziļinātu sagatavošanas kursu darbā uz kuģiem, ko ekspluatē polārajos ūdeņos, atbilst turpmāk minētajam:
 - 4.1. atbilst prasībām, kuras attiecas uz sertifikātu par apgūtu sagatavošanas pamatkursu darbā uz kuģiem, ko ekspluatē polārajos ūdeņos;
 - 4.2. ir pabeidzis vismaz divus mēnešus ilgu apstiprinātu jūras dienestu klāja komandā vadības līmenī vai veicot sardzes pildīšanas pienākumus darbības līmenī polārajos ūdeņos vai citu līdzvērtīgu apstiprinātu jūras dienestu; un
 - 4.3. ir apguvis apstiprinātu padziļinātu sagatavošanas kursu darbā uz kuģiem, ko ekspluatē polārajos ūdeņos, un atbilst kompetences standartam, kurš minēts STCW kodeksa A-V/4. iedaļas 2. punktā.
5. Dalībvalstis nodrošina, ka jūrniekiem, kas ir attiecīgi kvalificēti saskaņā ar 2. vai 4. punktu, izsniedz prasmes sertifikātu.
6. Līdz 2020. gada 1. jūlijam jūrnieki, kas sākuši apstiprinātu jūras dienestu polārajos ūdeņos pirms 2018. gada 1. jūlija, var pierādīt, ka viņi atbilst 2. punktā prasībām:
 - 6.1. ja ir pabeiguši apstiprinātu jūras dienestu uz kuģa, ko ekspluatē polārajos ūdeņos, vai līdzvērtīgu apstiprinātu jūras dienestu, veicot pienākumus klāja komandā darbības vai vadības līmenī kopā vismaz trīs mēnešus iepriekšējos piecos gados; vai
 - 6.2. ja ir veiksmīgi pabeiguši sagatavošanas kursu, kas organizēts saskaņā ar sagatavošanas vadlīnijām, kuras Starptautiskā Jūrniecības organizācija noteikusi kuģiem, ko ekspluatē polārajos ūdeņos.
7. Līdz 2020. gada 1. jūlijam jūrnieki, kas sākuši apstiprinātu jūras dienestu polārajos ūdeņos pirms 2018. gada 1. jūlija, var pierādīt, ka viņi atbilst 4. punktā prasībām:
 - 7.1. ja ir pabeiguši apstiprinātu jūras dienestu uz kuģa, ko ekspluatē polārajos ūdeņos, vai līdzvērtīgu apstiprinātu jūras dienestu, veicot pienākumus klāja komandā vadības līmenī kopā vismaz trīs mēnešus iepriekšējos piecos gados; vai
 - 7.2. ja ir veiksmīgi pabeiguši sagatavošanas kursu, kas atbilst sagatavošanas vadlīnijām, kuras noteikusi Starptautiskā Jūrniecības organizācija kuģiem, ko ekspluatē polārajos ūdeņos, un pabeiguši apstiprinātu jūras dienestu uz kuģa, ko ekspluatē polārajos ūdeņos, vai līdzvērtīgu jūras dienestu, veicot pienākumus klāja komandā vadības līmenī kopā vismaz divus mēnešus iepriekšējos piecos gados.”

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2019/1160**(2019. gada 20. jūnijs),****ar ko Direktīvas 2009/65/EK un 2011/61/ES groza attiecībā uz kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārrobežu izplatīšanu****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Kopējie Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/65/EK ⁽³⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/61/ES ⁽⁴⁾ mērķi ietver mērķi nodrošināt līdzvērtīgus konkurences apstākļus starp kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem un atcelt ierobežojumus kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu ieguldījumu sertifikātu un akciju brīvai aprītei Savienībā, vienlaikus nodrošinot vienotāku aizsardzību ieguldītājiem. Lai arī šie mērķi lielā mērā ir sasniegti, daži šķēršļi vēl aizvien neļauj fondu pārvaldniekiem pilnībā izmantot iekšējā tirgus priekšrocības.
- (2) Šo direktīvu papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1156 ⁽⁵⁾. Minētajā regulā ir paredzēti papildu noteikumi un procedūras, kas attiecas uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) un alternatīvu ieguldījumu fondu pārvaldniekiem (AIFP). Abām kopā – minētajai regulai un šai direktīvai – būtu vēl vairāk jānosaka nosacījumi, ko piemēro fondu pārvaldniekiem, kuri darbojas iekšējā tirgū, un jāatvieglo viņu pārvaldīto fondu pārrobežu izplatīšanu.
- (3) Ir nepieciešams novērst regulatīvās nepilnības un saskaņot procedūru, ar ko kompetentajām iestādēm paziņo par izmaiņām, kuras skar PVKIU, ar Direktīvā 2011/61/ES paredzēto paziņošanas procedūru.
- (4) Ar Regulu (ES) 2019/1156 vēl vairāk nostiprina principus, kas ir piemērojami tirgvedības paziņojumiem, kurus reglamentē ar Direktīvu 2009/65/EK, un attiecina šo principu piemērošanu arī uz AIFP, tādējādi nodrošinot augstu ieguldītāju aizsardzības standartu neatkarīgi no ieguldītāja veida. Līdz ar to attiecīgie Direktīvas 2009/65/EK noteikumi par tirgvedības paziņojumiem un par valsts normatīvo aktu, kas attiecas uz PVKIU sertifikātu tirdzniecības kārtību, pieejamību vairs nav vajadzīgi un tāpēc būtu jāsvīturo.
- (5) Direktīvas 2009/65/EK noteikumi, kā tie īstenoti dažās valstu tiesību sistēmās, kur PVKIU noteikts pienākums nodrošināt ieguldītājiem vietējās struktūras, ir izrādījušies apgrūtināši. Turklāt ieguldītāji reti izmanto vietējās struktūras tādā veidā, kā paredzēts minētajā direktīvā. Par iecienītāko saziņas metodi ir kļuvusi tieša saziņa – vai

⁽¹⁾ OVC 367, 10.10.2018., 50. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 16. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 14. jūnija lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem un par grozījumiem Direktīvā 2003/41/EK, Direktīvā 2009/65/EK, Regulā (EK) Nr. 1060/2009 un Regulā (ES) Nr. 1095/2010 (OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1156 (2019. gada 20. jūnijs) par kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārrobežu izplatīšanas atvieglošanu un ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 345/2013, (ES) Nr. 346/2013 un (ES) Nr. 1286/2014 (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 55. lpp.).

nu elektroniski, vai arī pa tālruni – starp ieguldītājiem un fonda pārvaldnieku, savukārt maksājumi un atpakaļpirkšana tiek veikta, izmantojot citus kanālus. Lai arī minētās vietējās struktūras pašlaik tiek izmantotas administratīviem mērķiem, piemēram, administratīvo maksu pārrobežu piedziņai, šādi jautājumi tomēr būtu jārisina, izmantojot citus līdzekļus, tostarp sadarbību starp kompetentajām iestādēm. Tādēļ būtu jāparedz noteikumi, ar kuriem modernizē un precizē prasības par struktūru nodrošināšanu privātajiem ieguldītājiem, un dalībvalstīm nebūtu jāpieprasa fiziska klātbūtne uz vietas, ar kuru tiek nodrošinātas šādas struktūras. Jebkurā gadījumā ar šiem noteikumiem būtu jānodrošina, ka ieguldītājiem ir pieejama informācija, uz kuru tiem ir tiesības.

- (6) Lai nodrošinātu konsekventu attieksmi pret visiem privātajiem ieguldītājiem, ir nepieciešams strukturām piemērotās prasības attiecināt arī uz AIFP, ja dalībvalstis ļauj tiem savā teritorijā tirgot privātiem ieguldītājiem alternatīvo ieguldījumu fondu (AIF) ieguldījumu sertifikātus vai akcijas.
- (7) Tā kā nav skaidru un vienotu nosacījumu PVKIU vai AIF ieguldījumu sertifikātu vai akciju tirgošanas pārtraukšanai uzņēmējas dalībvalsts teritorijā, fondu pārvaldnieki saskaras ar ekonomisku un juridisku nenoteiktību. Tādēļ Direktīvās 2009/65/EK un 2011/61/ES būtu jāparedz skaidri nosacījumi, saskaņā ar kuriem varētu atsaukt paziņojumus par tirdzniecības pasākumiem attiecībā uz dažiem vai visiem sertifikātiem vai akcijām. Ar šiem nosacījumiem būtu jānodrošina līdzsvars starp kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu vai to pārvaldnieku iespējām, iestājoties noteiktiem apstākļiem, izbeigt pasākumus, kas izveidoti to sertifikātu vai akciju tirdzniecībai, no vienas puses, un šādu uzņēmumu ieguldītāju interesēm, no otras puses.
- (8) Iespējai pārtraukt PVKIU vai AIF tirdzniecību kādā konkrētā dalībvalstī nebūtu jārada izmaksas ieguldītājiem, nedz arī jāsamazina to aizsardzības pasākumi, kas paredzēti Direktīvā 2009/65/EK vai Direktīvā 2011/61/ES, jo īpaši attiecībā uz viņu tiesībām saņemt precīzu informāciju par minēto fondu darbībām, kas turpinās.
- (9) Ir gadījumi, kad AIFP, kuri vēlas pārbaudīt ieguldītāju interesi par konkrētu ieguldījumu ideju vai ieguldījumu stratēģiju, dažādās valstu tiesību sistēmās saskaras ar atšķirīgu attieksmi pret pirmstirdzniecības darbībām. Pirmstirdzniecības definīcija un nosacījumi, saskaņā ar kuriem pirmstirdzniecība ir atļauta, dalībvalstīs, kurās tā ir atļauta, ievērojami atšķiras, kurpretim citās dalībvalstīs pirmstirdzniecības jēdziens vispār nepastāv. Lai novērstu šīs atšķirības, būtu jānodrošina saskaņota pirmstirdzniecības jēdziena definīcija un jāparedz nosacījumi, saskaņā ar kuriem ES AIFP var iesaistīties pirmstirdzniecības darbībās.
- (10) Lai pirmstirdzniecību varētu par tādu atzīt saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES, tai vajadzētu būt vērstai uz potenciāliem profesionālajiem ieguldītājiem un jāattiecas uz ieguldījumu ideju vai ieguldījumu stratēģiju, ar ko pārbauda šādu ieguldītāju interesi par AIF vai par apakšstruktūru, kas vēl nav izveidots, kas ir izveidots, bet kura tirdzniecība vēl nav izziņota saskaņā ar minēto direktīvu. Tāpēc pirmstirdzniecības laikā ieguldītājiem nevajadzētu būt iespējai parakstīties uz AIF ieguldījumu sertifikātiem vai akcijām un nedrīkstētu ļaut izplatīt potenciālajiem profesionālajiem ieguldītājiem parakstīšanās veidlapas vai tamlīdzīgus dokumentus nedz projektu, nedz galīgu dokumentu veidā. ES AIFP būtu jānodrošina, lai ieguldītāji neiegādātos AIF ieguldījumu sertifikātus vai akcijas pirmstirdzniecībā un lai ieguldītāji, ar kuriem sazinās pirmstirdzniecības laikā, varētu iegādāties attiecīgā AIF ieguldījumu sertifikātus vai akcijas tikai veicot tirdzniecību, kas atļauta saskaņā ar Direktīvu 2011/61/ES.

Proti, ja profesionālie ieguldītāji 18 mēnešu laikā pēc tam, kad ES AIFP ir sācis pirmstirdzniecību, parakstās uz tāda AIF ieguldījumu sertifikātiem vai akcijām, kas minēts informācijā, kura sniegta pirmstirdzniecības kontekstā, vai tāda AIF ieguldījumu sertifikātiem vai akcijām, kurš izveidots pirmstirdzniecības rezultātā, būtu jāuzskata par tirdzniecības rezultātu un attiecībā uz to būtu jāpiemēro Direktīvā 2011/61/ES minētās paziņošanas procedūras. Lai nodrošinātu, ka valstu kompetentās iestādes savā dalībvalstī var īstenot kontroli pār pirmstirdzniecību, ES AIFP divu nedēļu laikā pēc pirmstirdzniecības uzsākšanas būtu jānosūta savas piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm neoficiāla vēstule papīra vai elektroniskā veidā, kurā cita starpā norāda, kurās dalībvalstīs tā ir iesaistījies vai ir bijusi iesaistījies pirmstirdzniecībā, laikposmus, kuros pirmstirdzniecība notiek vai ir notikusi, un tostarp attiecīgā gadījumā iekļauj savu AIF un AIF apakšstruktūru sarakstu, attiecībā uz kurām tiek veikta vai tika veikta pirmstirdzniecība. ES AIFP piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm būtu nekavējoties jāinformē tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā ES AIFP iesaistījies vai ir bijusi iesaistījies pirmstirdzniecībā.

- (11) ES AIFP būtu jānodrošina, ka to pirmstirdzniecība ir pienācīgi dokumentēta.
- (12) Valstu normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu Direktīvas 2011/61/ES prasības, sevišķi saskaņotos noteikumus par pirmstirdzniecību, nekādā veidā nedrīkstētu novest pie tā, ka ES AIFP ir nelabvēlīgākā situācijā kā ārpus Savienības AIFP. Tas attiecas gan uz pašreizējo situāciju, kurā ārpus Savienības AIFP nav tiesību saņemt pasi, gan situāciju, kurā Direktīvas 2011/61/ES noteikumi par šādu pases piešķiršanu kļūst piemērojami.

- (13) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, ir nepieciešams saskaņot piemērošanas termiņus valstu normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, ar kuriem īsteno šo direktīvu un Regulu (ES) 2019/1156 saistībā ar attiecīgajiem noteikumiem par tirgvedības paziņojumiem un pirmstirdzniecību.
- (14) Saskaņā ar 2011. gada 28. septembra dalībvalstu un Komisijas kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ⁽⁶⁾ dalībvalstis ir apņēmušās pamatotos gadījumos paziņojumam par to transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas komponentiem un attiecīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2009/65/EK

Direktīvu 2009/65/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 17. panta 8. punktam pievieno šādas daļas:

“Ja pirmajā daļā minēto izmaiņu rezultātā pārvaldības sabiedrība vairs neatbilstu šai direktīvai, pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes 15 darbdienu laikā pēc visas pirmajā daļā minētās informācijas saņemšanas paziņo pārvaldības sabiedrībai, ka tā nedrīkst ieviest attiecīgās izmaiņas. Tādā gadījumā pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes to attiecīgi paziņo pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

Ja pirmajā daļā minētās izmaiņas ir ieviestas pēc tam, kad informācija ir nosūtīta saskaņā ar otro daļu, un ja minēto izmaiņu rezultātā pārvaldības sabiedrība vairs neatbilst šai direktīvai, pārvaldības sabiedrības piederības dalībvalsts kompetentās iestādes veic jebkādu piemērotus pasākumus saskaņā ar 98. pantu un bez nepamatotas kavēšanas paziņo pārvaldības sabiedrības uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm par veiktajiem pasākumiem.”;

- 2) direktīvas 77. pantu svīturo;
- 3) direktīvas 91. panta 3. punktu svīturo;
- 4) direktīvas 92. pantu aizstāj ar šādu:

“92. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai PVKIU katrā dalībvalstī, kurā tas plāno tirgot savus sertifikātus, dara pieejamas struktūras šādu uzdevumu veikšanai:

- a) apstrādāt parakstīšanās, atpirkšanas un izpirkšanas rīkojumus un veikt citus maksājumus sertifikātu turētājiem, kas saistīti ar PVKIU sertifikātiem, saskaņā ar nosacījumiem, kas izklāstīti dokumentos, kuri prasīti saskaņā ar IX nodaļu;
- b) sniegt ieguldītājiem informāciju par to, kā var sniegt a) apakšpunktā minētos rīkojumus un kā tiek izmaksāti atpirkšanas un izpirkšanas ieņēmumi;
- c) palīdzēt apstrādāt informāciju un veicināt piekļuvi 15. pantā minētajām procedūrām un kārtībai, ar kurām ieguldītāji izmanto savas tiesības, kas izriet no viņu ieguldījuma PVKIU tajā dalībvalstī, kurā tiek tirgoti konkrētā PVKIU sertifikāti;
- d) darīt pieejamu ieguldītājiem informāciju un dokumentus, kas prasīti saskaņā ar IX nodaļu, saskaņā ar 94. pantā paredzētajiem nosacījumiem, lai būtu iespējams veikt to pārbaudi un iegūt kopijas;
- e) sniegt ieguldītājiem informāciju, kas attiecas uz uzdevumiem, ko struktūras veic, pastāvīgā informācijas nesējā; un
- f) veikt kontaktpunkta funkciju saziņā ar kompetentajām iestādēm.

⁽⁶⁾ OVC 369, 17.12.2011., 14. lpp.

2. Dalībvalstis nepieprasa PVKIU 1. punkta nolūkos nodrošināt fizisku klātbūtni uzņēmējā dalībvalstī vai iecelt trešo personu.
3. PVKIU nodrošina, ka struktūras, kas vajadzīgas, lai veiktu 1. punktā minētos uzdevumus, tostarp elektroniski:
 - a) ir tās dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām, kurā tirgo konkrētā PVKIU sertifikātus, vai valodā, ko apstiprinājušas attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes;
 - b) nodrošina pats PVKIU, trešā persona, uz kuru attiecas uzraudzība un noteikumi, kas reglamentē veicamos uzdevumus, vai abi.

Piemērojot b) apakšpunktu gadījumos, kad uzdevumus veiks trešā persona, attiecīgās trešās personas iecelšanu apliecina ar rakstisku līgumu, kur ir precizēts, kurus no 1. punktā minētajiem uzdevumiem neveiks PVKIU, un ka trešā persona saņems visu attiecīgo informāciju un dokumentus no PVKIU.”;

5) direktīvas 93. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Paziņojuma vēstule iekļauj arī informāciju, tostarp adresi, kas vajadzīga, lai uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes varētu izrakstīt rēķinu vai paziņot piemērojamās regulatīvās maksas vai nodevas, un informāciju par struktūrām 92. panta 1. punktā minēto uzdevumu veikšanai.”;

- b) panta 8. punktu aizstāj ar šādu:

“8. Ja mainās paziņojuma vēstulē, kas iesniegta saskaņā ar 1. punktu, iekļautā informācija vai notiek izmaiņas saistībā ar tirgojamo akciju kategorijām, PVKIU vismaz vienu mēnesi pirms attiecīgo izmaiņu izdarīšanas nosūta gan PVKIU piederības dalībvalsts, gan PVKIU uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm rakstisku paziņojumu par šīm izmaiņām.

Ja pirmajā daļā minēto izmaiņu rezultātā PVKIU vairs neatbilstu šai direktīvai, PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes 15 darbdienu laikā pēc visas pirmajā daļā minētās informācijas saņemšanas paziņo PVKIU, ka tas nedrīkst ieviest attiecīgās izmaiņas. Tādā gadījumā PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes to attiecīgi paziņo PVKIU uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

Ja pirmajā daļā minētās izmaiņas ir ieviestas pēc tam, kad informācija ir nosūtīta saskaņā ar otro daļu, un ja minēto izmaiņu rezultātā PVKIU vairs neatbilst šai direktīvai, PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes veic jebkādas piemērotus pasākumus saskaņā ar 98. pantu, tostarp vajadzības gadījumā nepārprotami aizliedz veikt PVKIU sertifikātu tirdzniecību, un bez liekas kavēšanās paziņo PVKIU uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm par veiktajiem pasākumiem.”;

6) iekļauj šādu pantu:

“93.a pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka PVKIU var atsaukt tirdzniecības pasākumus attiecībā uz sertifikātiem, tostarp vajadzības gadījumā attiecībā uz akciju kategorijām dalībvalstī, attiecībā uz kuru paziņojums veikts saskaņā ar 93. pantu, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:

- a) ir izteikts vispārējs piedāvājums bez maksas vai bez atskaitījumiem atpirkt vai izpirkt visus šādus sertifikātus, kas ir ieguldītāju turējumā attiecīgajā dalībvalstī, šāds piedāvājums ir publiski pieejams vismaz 30 darbdienu un tas ir adresēts tieši vai ar finanšu starpniekiem individuāli katram ieguldītājam attiecīgajā dalībvalstī, kura identitāte ir zināma;
- b) izmantojot publiski pieejamu līdzekli, tostarp elektroniskos līdzekļus, kas parasti tiek izmantoti PVKIU tirdzniecībai un ir piemēroti tipiskam PVKIU ieguldītājam, ir publiskots nodoms pārtraukt šādu sertifikātu tirdzniecības nolūkā veiktos pasākumus attiecīgajā dalībvalstī;
- c) jebkādas līgumsaistības ar finanšu starpniekiem vai personām, kurām deleģētas funkcijas, tiek grozītas vai izbeigtas ar atsaucuma dienu, lai nepieļautu, ka tieši vai netieši sāk vai turpina piedāvāt vai laist apgrozībā sertifikātus, kas norādīti 2. punktā minētajā paziņojumā.

Informācijā, kas minēta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā, skaidri izklāsta sekas, kādas iestāšies ieguldītājiem, ja viņi nepieņems piedāvājumu par savu sertifikātu atpirkšanu vai izpirkšanu.

Informāciju, kas minēta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā, iesniedz tās dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām, attiecībā uz kuru PVKIU ir sniedzis paziņojumu saskaņā ar 93. pantu, vai valodā, ko apstiprinājušas minētās dalībvalsts kompetentās iestādes. No dienas, kas minēta pirmās daļas c) apakšpunktā, PVKIU pārtrauc sākt vai turpināt tieši vai netieši piedāvāt vai laist apgrozībā savus sertifikātus, kuri bija atsaukuma priekšmets minētajā dalībvalstī.

2. PVKIU savas piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm iesniedz paziņojumu, kurā ietverta 1. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā minētā informācija.

3. PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes pārbauda, vai paziņojums, ko PVKIU iesniedzis saskaņā ar 2. punktu, ir pilnīgs. PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes ne vēlāk kā 15 darbdienu laikā pēc pilnīga paziņojuma saņemšanas, pārsūta šo paziņojumu 2. punktā minētajā paziņojumā norādītās dalībvalsts kompetentajām iestādēm un EVTI.

Kad paziņojums ir pārsūtīts, ievērojot šā punkta pirmo daļu, PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties informē PVKIU par minēto pārsūtīšanu.

4. PVKIU nodrošina ieguldītājiem, kuri saglabā ieguldījumus PVKIU, kā arī PVKIU piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm saskaņā ar 68. līdz 82. pantu un 94. pantu prasīto informāciju.

5. PVKIU piederības dalībvalsts kompetentās iestādes šā panta 2. punktā minētajā paziņojumā norādītās dalībvalsts kompetentajām iestādēm nosūta informāciju par jebkādam izmaiņām 93. panta 2. punktā minētajos dokumentos.

6. Šā panta 2. punktā minētajā paziņojumā norādītās dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir tādas pašas tiesības un pienākumi kā PVKIU uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kas noteikti 21. panta 2. punktā, 97. panta 3. punktā un 108. pantā. Neskarot citas uzraudzības darbības un uzraudzības pilnvaras, kas minētas 21. panta 2. punktā un 97. pantā, no šā panta 5. punktā minētās nosūtīšanas dienas šā panta 2. punktā minētajā paziņojumā norādītās dalībvalsts kompetentās iestādes nepieprasa attiecīgajam PVKIU uzskatāmi parādīt atbilstību tiem valsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kuri reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/1156 (*) 5. pantā minētās tirdzniecības prasības.

7. Dalībvalstis ļauj izmantot jebkādas elektroniskās vai citus distances saziņas līdzekļus 4. punkta vajadzībām, ja informācijas un saziņas līdzekļi ieguldītājiem ir pieejami tās dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām, kurā ieguldītājs atrodas, vai valodā, ko apstiprinājušas attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1156 (2019. gada 20. jūnijs) par kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārrobežu izplatīšanas atvieglošanu un ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 345/2013, (ES) Nr. 346/2013 un (ES) Nr. 1286/2014 (OV L 188, 12.7.2019., 55. lpp.);

7) direktīvas 95. panta 1. punkta a) apakšpunktu svīturo.

2. pants

Grozījumi Direktīvā 2011/61/ES

Direktīvu 2011/61/ES groza šādi:

1) direktīvas 4. panta 1. punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

“aea) “pirmstirdzniecība” ir tieša vai netieša ES AIFP vai tā uzdevumā veikta informācijas sniegšana vai paziņošana par ieguldījumu stratēģijām vai ieguldījumu idejām potenciālajiem profesionāliem ieguldītājiem, kuru domicils vai juridiskā adrese ir Savienībā, lai pārbaudītu minēto ieguldītāju interesi par AIF vai apakšstruktūru, kurš vēl nav izveidots, vai kurš ir izveidots, bet vēl nav izziņots tirdzniecībai saskaņā ar 31. vai 32. pantu tajā dalībvalstī, kurā potenciālajiem investoriem ir domicils vai juridiskā adrese, bet kas jebkurā gadījumā nerezultējas izlikšanā tirdzniecībai vai piedāvājumā potenciālajam ieguldītājam ieguldīt minētā AIF vai tā apakšstruktūras ieguldījumu apliecībās vai akcijās;”;

2) VI nodaļas sākumā iekļauj šādu pantu:

“30.a pants

ES AIFP piemērotie pirmstirdzniecības nosacījumi Savienībā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atļauju saņēmējs ES AIFP drīkst iesaistīties pirmstirdzniecībā Savienībā, izņemot gadījumos, ja informācija, kas tiek sniegta potenciālajiem profesionālajiem ieguldītājiem:

- a) ir pietiekama, lai ļautu ieguldītājiem apņemties iegādāties konkrēta AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas;
- b) rezultējas parakstīšanās veidlapās vai līdzīgos dokumentos neatkarīgi no tā, vai tie ir projekta vai galīgās redakcijas veidā; vai
- c) ir vēl neizveidota AIF dibināšanas dokumenti, prospekts vai piedāvājuma dokumenti galīgās redakcijas veidā.

Ja tiek sniegts prospekta vai piedāvājuma dokumentu projekts, tajā netiek ietverta informācija, kas ir pietiekama, lai ļautu ieguldītājiem pieņemt lēmumu par ieguldījuma veikšanu, un tajos tiek skaidri norādīts, ka:

- a) tas nav piedāvājums vai uzaicinājums parakstīties uz AIF ieguldījumu apliecībām vai akcijām; un
- b) nevajadzētu paļauties uz tajā sniegto informāciju, jo tā ir nepilnīga un var mainīties.

Dalībvalstis nodrošina, ka ES AIFP pirms iesaistīšanās pirmstirdzniecībā nav pienākuma paziņot kompetentajām iestādēm pirmstirdzniecības materiālu saturu vai adresākus, nedz izpildīt jebkādus nosacījumus vai prasības, izņemot tos, kas noteikti šajā pantā.

2. ES AIFP nodrošina, lai ieguldītāji neiegādātos AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas ar pirmstirdzniecības starpniecību un lai ieguldītāji, ar kuriem sazinās pirmstirdzniecības laikā, varētu iegādāties šā AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas tikai tirdzniecībā, kas atļauta saskaņā ar 31. vai 32. pantu.

Ja profesionāli ieguldītāji 18 mēnešu laikā pēc tam, kad ES AIFP ir sācis pirmstirdzniecību, parakstās uz tāda AIF ieguldījumu apliecībām vai akcijām, kas minēts informācijā, kura sniegta pirmstirdzniecības kontekstā, vai uz tāda AIF ieguldījumu apliecībām vai akcijām, kurš izveidots pirmstirdzniecības rezultātā, to uzskata par tirdzniecības rezultātu un piemēro 31. un 32. pantā minētās paziņošanas procedūras.

Dalībvalstis nodrošina, ka divu nedēļu laikā no brīža, kad ES AIFP sācis pirmstirdzniecību, tas papīra formātā vai elektroniski nosūta neoficiālu vēstuli savas izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Minētajā vēstulē norāda dalībvalstis, kurās un laikposmos, kad pirmstirdzniecība notiek vai ir notikusi, sniedz īsu pirmstirdzniecības aprakstu, tostarp informāciju par piedāvātajām ieguldījumu stratēģijām un, attiecīgā gadījumā iekļauj to AIF un AIF apakšstruktūru sarakstu, attiecībā uz kurām tiek veikta vai tika veikta pirmstirdzniecība. ES AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties informē tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā ES AIFP ir iesaistījies vai bija iesaistījies pirmstirdzniecībā. Tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā pirmstirdzniecība notiek vai ir notikusi, var pieprasīt ES AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm sniegt papildu informāciju par pirmstirdzniecību, kas notiek vai notikusi tās teritorijā.

3. Trešā persona iesaistās pirmstirdzniecībā atļauju saņēmēja ES AIFP vārdā tikai tad, ja tā ir saņēmusi atļauju darboties kā ieguldījumu brokeru sabiedrība saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/65/ES (*), kā kredītiestāde saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/36/ES (**), kā PVKIU pārvaldības sabiedrība saskaņā ar Direktīvu 2009/65/EK, kā AIFP saskaņā ar šo direktīvu vai darbojas kā saistītais aģents saskaņā ar Direktīvu 2014/65/ES. Uz šādu trešo personu attiecas šajā pantā minētie nosacījumi.

4. ES AIFP nodrošina, ka pirmstirdzniecība ir pienācīgi dokumentēta.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/EK un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).”;

3) direktīvas 32. panta 7. punkta trešo un ceturto daļu aizstāj ar šādām:

“Ja plānotu izmaiņu rezultātā AIFP veiktā AIF pārvaldība vairs neatbilstu šai direktīvai vai ja AIFP kā citādi vairs neatbilstu šai direktīvai, attiecīgās AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes 15 darbdienu laikā pēc visas pirmajā daļā minētās informācijas saņemšanas paziņo AIFP, ka tas nedrīkst ieviest attiecīgās izmaiņas. Tādā gadījumā AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes attiecīgi informē AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes.

Ja plānotās izmaiņas tiek ieviestas, neņemot vērā pirmo un otro daļu, vai ja ir notikušas neplānotas izmaiņas, kuru rezultātā AIFP veiktā AIF pārvaldība vairs neatbilst šai direktīvai vai AIFP kā citādi vairs neatbilst šai direktīvai, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes veic visus nepieciešamos pasākumus saskaņā ar 46. pantu, tostarp vajadzības gadījumā nepārprotami aizliedzot AIF tirdzniecību, un bez nepamatotas kavēšanās attiecīgi informē AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes.

Ja izmaiņas neietekmē AIFP veiktās AIF pārvaldības atbilstību šai direktīvai vai AIFP citādu atbilstību šai direktīvai, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes viena mēneša laikā paziņo par šīm izmaiņām AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.”;

4) iekļauj šādu pantu:

“32.a pants

Dažu vai visu ES AIF ieguldījumu apliecību vai akciju tirdzniecības pasākumu atsaukšana dalībvalstīs, kuras nav AIFP izcelsmes dalībvalsts

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ES AIFP var atsaukt tirdzniecības pasākumus, kas veikti attiecībā uz dažu vai visu tā AIF ieguldījumu apliecībām vai akcijām dalībvalstī, attiecībā uz kuru tas veicis paziņojumu saskaņā ar 32. pantu, ja ir izpildīti visi šie nosacījumi:

- a) izņemot slēgtos AIF un fondus, ko reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/760 (*), ir izteikts vispārējs piedāvājums bez maksas vai bez atskaitījumiem atpirkt vai izpirkt visas šādas AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas, kas ir ieguldītāju turējumā attiecīgajā dalībvalstī, piedāvājums ir publiski pieejams vismaz 30 darbdienu laikā un adresēts tieši vai ar finanšu starpniekiem individuāli katram ieguldītājam attiecīgajā dalībvalstī, kura identitāte ir zināma;
- b) izmantojot publiski pieejamu līdzekli, tostarp elektroniskos līdzekļus, kas parasti tiek izmantoti AIF tirdzniecībai un ir piemēroti tipiskam AIF ieguldītājam, ir publiskots nodoms pārtraukt daļas vai visu tā AIF ieguldījumu apliecību vai akciju tirdzniecības nolūkā veiktos pasākumus šajā dalībvalstī;
- c) jebkādas līgumsaistības ar finanšu starpniekiem vai personām, kurām deleģētas funkcijas, tiek grozītas vai izbeigtas ar atsaukuma dienu, lai nepieļautu, ka tieši vai netieši sāk vai turpina piedāvāt vai laist apgrozībā ieguldījumu apliecības vai akcijas, kas norādītas 2. punktā minētajā paziņojumā.

No dienas, kas minēta pirmā punkta c) apakšpunktā, AIFP pārtrauc sākt vai turpināt tieši vai netieši piedāvāt vai laist apgrozībā tā pārvaldītā AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas dalībvalstī, attiecībā uz kuru tas ir iesniedzis paziņojumu saskaņā ar 2. punktu.

2. AIFP savas izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm iesniedz paziņojumu, kurā ietverta 1. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā minētā informācija.

3. AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes pārbauda, vai paziņojums, ko AIFP iesniedzis saskaņā ar 2. punktu, ir pilnīgs. AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes ne vēlāk kā 15 darbdienu laikā pēc pilnīga paziņojuma saņemšanas, pārsūta šo paziņojumu 2. punktā minētajā paziņojumā norādītās dalībvalsts kompetentajām iestādēm un EVTI.

Kad paziņojums ir pārsūtīts, ievērojot pirmo daļu, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties informē AIFP par minēto pārsūtīšanu.

Sākot no dienas, kas minēta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā, 36 mēnešus AIFP nedrīkst iesaistīties paziņojumā minēto ES AIF ieguldījumu apliecību vai akciju pirmstirdzniecībā vai – attiecībā uz līdzīgām ieguldījumu stratēģijām vai ieguldījumu idejām – 2. punktā minētajā paziņojumā norādītajā dalībvalstī.

4. AIFP turpina ieguldītājiem, kuri saglabā ieguldījumus ES AIF, kā arī AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentajām iestādēm sniegt saskaņā ar 22. un 23. pantu prasīto informāciju.

5. AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes 2. punktā minētajā paziņojumā norādītās dalībvalsts kompetentajām iestādēm nosūta informāciju par jebkādam izmaiņām IV pielikuma b) līdz f) punktā minētajos dokumentos un informācijā.

6. Šā panta 2. punktā minētajā paziņojumā norādītās dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir tādas pašas tiesības un pienākumi kā AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kā noteikts 45. pantā.

7. Neskarot citas 45. panta 3. punktā minētās uzraudzības pilnvaras, no šā panta 5. punktā minētās nosūtīšanas dienas šā panta 2. punktā minētajā paziņojumā norādītās dalībvalsts kompetentās iestādes nepieprasa attiecīgajam AIFM pierādīt atbilstību tiem valsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kuri reglamentē tirdzniecības prasības, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/1156 (***) 5. pantā.

8. Dalībvalstis atļauj izmantot visus elektroniskās vai citus distances saziņas līdzekļus 4. punkta vajadzībām.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/760 (2015. gada 29. aprīlis) par Eiropas ilgtermiņa ieguldījumu fondiem (OV L 123, 19.5.2015., 98. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1156 (2019. gada 20. jūnijs) par kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu pārrobežu izplatīšanas atvieglošanu un ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 345/2013, (ES) Nr. 346/2013 un (ES) Nr. 1286/2014 (OV L 188, 12.7.2019., 55. lpp.).;

5) direktīvas 33. panta 6. punkta otro un trešo daļu aizstāj ar šādām:

“Ja plānotu izmaiņu rezultātā AIFP veiktā AIF pārvaldība vairs neatbilstu šai direktīvai vai ja AIFP kā citādi vairs neatbilstu šai direktīvai, attiecīgās AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes 15 darbdienu laikā pēc visas pirmajā daļā minētās informācijas saņemšanas paziņo AIFP, ka tas nedrīkst ieviest attiecīgās izmaiņas.

Ja plānotās izmaiņas tiek ieviestas, neņemot vērā pirmo un otro daļu, vai ja ir notikušas neplānotas izmaiņas, kuru rezultātā AIFP veiktā AIF pārvaldība vairs neatbilst šai direktīvai vai AIFP kā citādi vairs neatbilst šai direktīvai, AIFP izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes veic visus nepieciešamos pasākumus saskaņā ar 46. pantu un bez nepamatotas kavēšanās attiecīgi informē AIFP uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes.”;

6) iekļauj šādu pantu:

“43.a pants

Privātajiem ieguldītājiem pieejamās struktūras

1. Neskarot Regulas (ES) 2015/760 26. pantu, dalībvalstis nodrošina, lai AIFP katrā dalībvalstī, kurā tas plāno privātiem ieguldītājiem tirgot AIF ieguldījumu apliecības vai akcijas, dara pieejamas struktūras šādu uzdevumu veikšanai:

a) apstrādāt ieguldītāju parakstīšanās, maksājumu, atpirkšanas un atpakaļpirkšanas rīkojumus, kas saistīti ar AIF ieguldījumu apliecībām vai akcijām, saskaņā ar AIF dokumentos izklāstītajiem nosacījumiem;

b) sniegt ieguldītājiem informāciju par to, kā sniegt a) apakšpunktā minētos rīkojumus un kā tiek izmaksāti atpirkšanas un izpirkšanas ieņēmumi;

- c) palīdzēt apstrādāt informāciju, kas attiecas uz īstenotām ieguldītāju tiesībām, kuras izriet no ieguldījuma AIF tajā dalībvalstī, kur konkrētais AIF tiek tirgots;
- d) darīt ieguldītājiem pieejamu saskaņā ar 22. un 23. pantu prasīto informāciju un dokumentus, lai viņi varētu veikt to pārbaudi un iegūt kopijas;
- e) sniegt ieguldītājiem informāciju, kas attiecas uz uzdevumiem, ko struktūras veic, pastāvīgā informācijas nesējā, kā tas definēts Direktīvas 2009/65/EK 2. panta 1. punkta m) apakšpunktā; un
- f) veikt kontaktpunkta funkciju saziņā ar kompetentajām iestādēm.

2. Dalībvalstis nepieprasa AIFP 1. punkta nolūkos nodrošināt fizisku klātbūtni uzņēmējā dalībvalstī vai iecelt trešo personu.

3. AIFP nodrošina, ka struktūras, kas vajadzīgas, lai veiktu 1. punktā minētos uzdevumus, tostarp elektroniski:

- a) ir tās dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no tās oficiālajām valodām, kurā konkrētais AIF tiek tirgots, vai valodā, ko apstiprinājušas attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes;
- b) nodrošina pats AIFP, trešā persona, uz kuru attiecas uzraudzība un noteikumi, kas reglamentē veicamos uzdevumus, vai abi.

Piemērojot b) apakšpunktu gadījumos, kad uzdevumus veiks trešā persona, attiecīgās trešās personas iecelšanu apliecina ar rakstisku līgumu, kurā ir precizēts, kurus no 1. punktā minētajiem uzdevumiem neveiks AIFP, un ka trešā persona saņems visu attiecīgo informāciju un dokumentus no AIFP.”;

7) iekļauj šādu pantu:

“69.a pants

Pasu režīma novērtējums

Pirms stājas spēkā 67. panta 6. punktā minētie deleģētie akti, saskaņā ar kuriem kļūst piemērojami 35. panta un 37. līdz 41. panta noteikumi, Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, ņemot vērā šajā direktīvā paredzētā pasu režīma novērtējuma rezultātu, tostarp minētā režīma attiecināšanu arī uz ārpussavienības AIFP. Attiecīgā gadījumā ziņojumam pievieno leģislatīva akta priekšlikumu.”;

8) IV pielikumā pievieno šādus punktus:

- “i) vajadzīgā informācija, tostarp adrese, uz kuru uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var izrakstīt rēķinu vai paziņot piemērojamās regulatīvās maksas vai nodevas;
- j) informācija par iespējām veikt 43.a pantā minētos uzdevumus.”;

3. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2021. gada 2. augustam pieņem un publicē savus normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Tās nekavējoties dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

Tās piemēro minētos noteikumus, sākot ar 2021. gada 2. augustu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

*4. pants***Izvērtēšana**

Līdz 2024. gada 2. augustam Komisija, pamatojoties uz sabiedrisku apspriešanos un ņemot vērā diskusijas ar EVTI un kompetentajām iestādēm, veic izvērtējumu par šīs direktīvas piemērošanu. Līdz 2025. gada 2. augustam Komisija iesniedz ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu.

*5. pants***Pārskatīšana**

Līdz 2023. gada 2. augustam Komisija iesniedz ziņojumu, kurā cita starpā novērtēti ieguvumi no PKUI pārvaldības sabiedrībām piemērojamo noteikumu saskaņošanas, kad tās pārbauda interesi par konkrētu ieguldījumu ideju vai ieguldījumu stratēģiju, un tas, vai šajā sakarā ir vajadzīgi kādi grozījumi Direktīvā 2009/65/EK.

*6. pants***Stāšanās spēkā**

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

7. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2019. gada 20. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2019/1161**(2019. gada 20. jūnijs),****ar ko groza Direktīvu 2009/33/EK par “tīro” un energoefektīvo autotransporta līdzekļu izmantošanas veicināšanu****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Atbilstoši Eiropadomes 2014. gada 23. un 24. oktobra secinājumiem Savienība ir apņēmusies ieviest ilgtspējīgu, konkurētspējīgu, drošu un dekarbonizētu energosistēmu. Komisijas 2014. gada 22. janvāra paziņojumā “Klimata un enerģētikas politikas satvars laikposmam no 2020. gada līdz 2030. gadam” paustas vērienīgas Savienības apņemšanās līdz 2030. gadam siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināt par vismaz 40 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni, palielināt patērētās atjaunojamās enerģijas īpatsvaru vismaz līdz 27 %, iegūt enerģijas ietaupījumus vismaz 27 % apmērā un uzlabot Savienības energoapgādes drošību, konkurētspēju un ilgtspējību. Kopš tā laika Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/2001 ⁽⁴⁾ noteica, ka 2030. gadā no atjaunojamiem energoresursiem iegūtas enerģijas īpatsvaram Savienības enerģijas bruto galapatēriņā jābūt vismaz 32 %, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2018/2002 ⁽⁵⁾ Savienībai noteikts jauns energoefektivitātes mērķrādītājs līdz 2030. gadam – vismaz 32,5 %.
- (2) 2016. gada 20. jūlija paziņojumā “Eiropas mazemisiju mobilitātes stratēģija” Komisija paziņoja, ka, lai izpildītu Savienības apņemšanās, kas paustas Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Pušu konferences 21. sesijā, kas notika 2015. gadā Parīzē, ir jāpaaugrina transporta nozares dekarbonizācija un ka tāpēc siltumnīcefekta gāzu emisijām un gaisa piesārņotāju emisijām no transportlīdzekļiem līdz gadsimta vidum būs stabili jātuvojas nulles stāvoklim. Turklāt gaisa piesārņotāju emisijas no transportlīdzekļiem, kas ir kaitīgas veselībai un videi, ir nekavējoties ievērojami jāsamazina. To var sasniegt ar virkni politikas iniciatīvu, tostarp ar pasākumiem, kas atbalsta pāreju uz sabiedrisko transportu, un publiskā iepirkuma izmantošanu tīro transportlīdzekļu veicināšanai.
- (3) 2017. gada 31. maija paziņojumā “Eiropa kustībā. Programma sociāli taisnīgai pārejai uz tīru, konkurētspējīgu un savienotu mobilitāti visiem” Komisija uzsvēra, ka tīru transportlīdzekļu, alternatīvo degvielu infrastruktūras un jaunu mobilitātes pakalpojumu apjomīgāka ražošana un ieviešanās Savienībā, izmantojot digitalizācijas un automatizācijas priekšrocības, Savienības pilsoņiem, dalībvalstīm un dažādām nozarēm dod daudzus ieguvumus. Minētie ieguvumi iekļauj drošākus un ērtākus mobilitātes risinājumus un mazāku eksponētību kaitīgām piesārņotāju emisijām. Turklāt, kā norādīts 2017. gada 13. septembra runā par stāvokli Savienībā, viens no Savienības galvenajiem mērķiem ir kļūt par pasaules līderi dekarbonizācijā.

⁽¹⁾ OV C 262, 25.7.2018., 58. lpp.⁽²⁾ OV C 387, 25.10.2018., 70. lpp.⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2019. gada 18. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2019. gada 13. jūnija lēmums.⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/2001 (2018. gada 11. decembris) par no atjaunojamiem energoresursiem iegūtas enerģijas izmantošanas veicināšanu (OV L 328, 21.12.2018., 82. lpp.).⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/2002 (2018. gada 11. decembris), ar ko groza Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti (OV L 328, 21.12.2018., 210. lpp.).

- (4) Kā teikts Komisijas paziņojumā “Eiropa kustībā”, šī direktīva ietilpst otrajā priekšlikumu paketē, kas sekmēs Savienības virzību uz mazemisiju mobilitāti. Minētajā paketē, kas bija aprakstīta Komisijas 2017. gada 8. novembra paziņojumā “Mazemisiju mobilitātes realizācija. Eiropas Savienība, kas sargā mūsu planētu, dod iespējas saviem patērētājiem un aizsargā savus ražotājus un darba ņēmējus”, ir iekļauta uz piedāvājumu un pieprasījumu orientētu pasākumu kombinācija, kura Savienībai pavērs ceļu uz mazemisiju mobilitāti un vienlaikus stiprinās Savienības mobilitātes ekosistēmas konkurētspēju. Tīru transportlīdzekļu izmantošana būtu jāveicina, vienlaikus tālāk attīstot sabiedrisko transportu, kas ir veids, kā samazināt satiksmes pārslogi un līdz ar to samazināt emisijas un uzlabot gaisa kvalitāti.
- (5) Jaunu tehnoloģiju inovācija palīdz samazināt transportlīdzekļu CO₂ emisijas un gaisa un trokšņa piesārņojumu, vienlaikus veicinot transporta nozares dekarbonizāciju. Plašāka mazemisiju un bezemisiju autotransporta līdzekļu ieviešana samazinās CO₂ emisijas un dažu piesārņotāju (daļiņu, slāpekļa oksīdu un nemetāna ogļūdeņražu) emisijas un tādējādi uzlabos gaisa kvalitāti pilsētās un citās piesārņotās teritorijās, vienlaikus palīdzot veicināt Savienības rūpniecības konkurētspēju un izaugsmi aizvien augošajā pasaules mazemisiju un bezemisiju transportlīdzekļu tirgū. Komisijai būtu jāīsteno politikas pasākumi, kas visās dalībvalstīs sekmētu šādu jaunu tehnoloģiju ražošanas kapacitātes vispārēju rūpniecisko ieviešanos un izaugsmi, lai palīdzētu dalībvalstīs panākt vienlīdzīgus konkurences apstākļus un līdzsvarotu attīstību.
- (6) Tirgus aplēses liecina, ka tīro transportlīdzekļu pirkšanas cenas turpinās kristies. Mazākas ekspluatācijas un apkopes izmaksas jau tagad šāda transportlīdzekļa iegādes īpašumā kopējās izmaksas padara konkurētspējīgākas. Paredzamā pirkšanas cenu samazināšanās 2020. gados vēl vairāk samazinās šķēršļus, kas ierobežo tīro transportlīdzekļu pieejamību tirgū un ieviešanos nākamajā desmitgadē.
- (7) Lai gan Savienība ir viens no vadošajiem reģioniem pētniecības un augstvērtīgas ekoinovācijas jomā, lielākie akumulatoru elektroautobusu un akumulatoru ražotāji ir Āzijas un Klusā okeāna reģionā. Tāpat arī pasaules tirgus tendences akumulatoru elektrotransportlīdzekļu jomā nosaka Ķīnas un ASV tirgi. Vērienīga Savienības politika tīro transportlīdzekļu iepirkuma jomā palīdzēs stimulēt inovāciju un vēl vairāk veicināt Savienības rūpniecības konkurētspēju un izaugsmi aizvien vairāk globalizētajos tīro transportlīdzekļu un saistīto tehnoloģiju infrastruktūru tirgos. Kā minēts Komisijas 2017. gada 3. oktobra paziņojumā “Kā Eiropas interesēs panākt labāku iepirkuma darbību Eiropā”, Komisija arī turpmāk uzņemsies vadošo lomu centienos nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus un uzlabot piekļuvi trešo valstu publiskā iepirkuma tirgiem, arī tādos aspektos kā autotransporta līdzekļu pirkumi, nomaksas pirkumi, noma vai noma ar iepirkuma tiesībām.
- (8) Tā kā publiskie izdevumi par precēm, būvdarbiem un pakalpojumiem 2018. gadā bija aptuveni 16 % no IKP, publiskās iestādes, izmantojot publisko iepirkumu politiku, var veicināt un atbalstīt inovatīvu preču un pakalpojumu tirgus. Lai sasniegtu minēto mērķi, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/33/EK⁽⁶⁾ būtu jānosaka skaidras un pārredzamas prasības, tostarp skaidri ilgtermiņa iepirkuma mērķrādītāji un vienkārša to aprēķināšanas metode. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 2014/24/ES⁽⁷⁾ un 2014/25/ES⁽⁸⁾ ir paredzēts publiskā iepirkuma noteikumu minimums, ar ko tiek koordinēts tas, kā līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji iepērk preces, būvdarbus un pakalpojumus. Minētajās direktīvās jo īpaši ir paredzētas vispārējās monetārās robežvērtības, pēc kurām nosaka, uz kuriem publiskajiem līgumiem attiecas Savienības publiskā iepirkuma tiesību akti. Minētās robežvērtības ir piemērojamas arī Direktīvai 2009/33/EK.
- (9) Ar alternatīvu degvielu darbināmu transportlīdzekļu attīstībai ir vajadzīga pietiekamas uzlādes un uzpildes infrastruktūras pieejamība. 2017. gada 8. novembrī Komisija pieņēma rīcības plānu, kā atbalstīt paātrinātu alternatīvo degvielu infrastruktūras izvēršanu Savienībā, tostarp ar Savienības līdzekļiem stiprināt atbalstu publiski pieejamās infrastruktūras izvēršanai, palīdzot radīt labvēlīgākus apstākļus pārejai uz tīrajiem transportlīdzekļiem, arī tīru sabiedrisko transportu. Komisija līdz 2020. gada 31. decembrim pārskatīs, kā tiek īstenota Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/94/ES⁽⁹⁾, un iesniegs tiesību akta priekšlikumu par minētās direktīvas grozījumiem, ja uz minētās pārskatīšanas pamata uzskatīs, ka tas ir nepieciešams.

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/33/EK (2009. gada 23. aprīlis) par “tīro” un energoefektīvo autotransporta līdzekļu izmantošanas veicināšanu (OV L 120, 15.5.2009., 5. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.).

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/94/ES (2014. gada 22. oktobris) par alternatīvo degvielu infrastruktūras ieviešanu (OV L 307, 28.10.2014., 1. lpp.).

- (10) Direktīva 2009/33/EK papildina Savienības horizontālos publiskā iepirkuma tiesību aktus un pievieno ilgtspējības kritēriju, tādējādi cenšoties stimulēt tīru un energoefektīvu autotransporta līdzekļu tirgu. Komisija 2015. gadā veica Direktīvas 2009/33/EK *ex post* izvērtēšanu un secināja, ka ar minēto direktīvu nav panākta tīro transportlīdzekļu ieviešanās tirgū visā Savienībā, jo īpaši sakarā ar trūkumiem tās darbības jomā un noteikumos par prasībām transportlīdzekļu pirkšanai. Minētajā izvērtējumā tika secināts, ka minētās Direktīvas ietekme uz siltumnīcefekta gāzu un gaisa piesārņotāju emisiju samazināšanu un arī ietekme uz rūpniecības konkurētspējas veicināšanu ir bijusi ļoti ierobežota.
- (11) Komisijas veiktajā ietekmes novērtējumā par Direktīvas 2009/33/EK pārskatīšanu uzsvērti ieguvumi, ko sniedz izmaiņas vispārējā pārvaldības pieejā, kuru izmanto tīru transportlīdzekļu iepirkumā Savienības līmenī. Ar minimālo iepirkuma mērķrādītāju noteikšanu var efektīvi palīdzēt sasniegt izvirzīto mērķi veicināt un stimulēt to, ka tirgū plašāk ieviešas tīrie transportlīdzekļi, salīdzinājumā ar pieeju, kad ārējo izmaksu internalizācija ir atstāta publiskā iepirkuma procedūru lēmumpieņēmēju ziņā, vienlaikus ņemot vērā, ka visos ar iepirkumiem saistītajos lēmumos ir svarīgi apsvērt vides aspektus. Minēto pieeju pilnībā pamato Savienības pilsoņu un uzņēmumu vidējā termiņa un ilgtermiņa ieguvumi, ciktāl līgumslēdzējam iestādēm un līgumslēdzējiem tā atstāj pietiekamu rīcības brīvību izmantojamo tehnoloģiju izvēles ziņā.
- (12) Paplašinot Direktīvas 2009/33/EK darbības jomu, iekļaujot tajā tādas darbības kā transportlīdzekļu pirkumi, nomaksas pirkumi, noma un noma ar izpirkuma tiesībām, kā arī līgumus par noteiktiem pakalpojumiem, tiek nodrošināts, ka ir aptvertas visas attiecīgās iepirkuma prakses. Pakalpojumiem saskaņā ar direktīvas darbības jomu, piemēram, sabiedriskajiem autotransporta pakalpojumiem, īpašiem autotransporta pasažieru pārvadājumu pakalpojumiem, neregulāriem pasažieru pārvadājumiem, kā arī īpašiem pasta un paku pakalpojumiem un atkritumu savākšanas pakalpojumiem, vajadzētu būt tiem, kuru sniegšanai izmantoto transportlīdzekļu kategorijas ir šīs direktīvas darbības jomā un kuri veido lielu līguma daļu. Minētie pakalpojumi būtu jāidentificē, izmantojot attiecīgos kopējās publiskā iepirkuma vārdnīcas kodus, kas uzskaitīti pielikumā. Šai direktīvai nebūtu ar atpakaļejošu spēku jāskar spēkā esošie līgumi.
- (13) Galvenās ieinteresētās personas plaši atbalsta tīru transportlīdzekļu definīciju, kurā ņem vērā prasības par mazas noslodzes transportlīdzekļu siltumnīcefekta gāzu un gaisa piesārņotāju emisiju samazināšanu. Lai nodrošinātu, ka atbalsts mazemisiju un bezemisiju transportlīdzekļu ienākšanai tirgū Savienībā tiek pienācīgi veicināts, noteikumi par to iegādi publiskajā iepirkumā saskaņā ar šo direktīvu būtu jāsaskaņo ar bezemisiju un mazemisiju transportlīdzekļu definīciju, kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2019/631⁽¹⁰⁾. Rīcība, kas tiks īstenota saskaņā ar šo direktīvu, sekmēs atbilstību Regulā (ES) 2019/631 paredzētajām standartu prasībām. Lai uzlabotu gaisa kvalitāti, tīru transportlīdzekļu rādītājiem vajadzētu būt labākiem, nekā paredz slāpekļa oksīdu (NO_x) un ultrasmalko daļiņu - daļiņu skaita (PN) minimālās prasības saskaņā ar spēkā esošajām robežvērtībām attiecībā uz emisijām reālos braukšanas apstākļos (RDE). Papildus bezemisiju transportlīdzekļiem pašlaik ir maz mazas noslodzes transportlīdzekļu, kuru gaisa piesārņotāju emisijas nepārsniedz 80 % no pašreizējām emisiju robežvērtībām. Tomēr ir paredzams, ka šādu transportlīdzekļu, jo īpaši uzlādējamu hibrīdautomobiļu, skaits nākamajos gados palielināsies. Vērienīgāka pieeja publiskajam iepirkumam var dot svarīgu papildu stimulu tirgum.
- (14) Tīrie lielas noslodzes transportlīdzekļi būtu jādefinē, par galveno pazīmi nosakot alternatīvu degvielu izmantošanu saskaņā ar Direktīvu 2014/94/ES. Ja iepirktajiem transportlīdzekļiem iecerēts izmantot šķidrās biodegvielas, sintētiskās vai parafīna degvielas, līgumslēdzējam iestādēm un līgumslēdzējiem publiskā iepirkuma procedūrā ar obligātām līgumu klauzulām vai līdzīgi iedarbīgiem līdzekļiem ir jānodrošina, ka minētajiem transportlīdzekļiem ir izmantojamas tikai šādas degvielas. Lai gan minētās degvielas var saturēt degvielas piedevas – kā, piemēram, uz etanola balstītu degvielu pielāgotiem dīzeļdzinējiem (ED95) gadījumā –, tās nedrīkst būt jauktas ar fosilajām degvielām.
- (15) Lai uzlabotu gaisa kvalitāti pašvaldību teritorijās, ir svarīgi atjaunot transporta autoparkus ar tīriem transportlīdzekļiem. Turklāt aprites ekonomikas principi nosaka, ka jāpagarina ražojuma kalpošanas laiks. Tāpēc kā ieguldījums attiecīgo minimālo iepirkuma mērķrādītāju sasniegšanā būtu jāņem vērā arī tādi transportlīdzekļi, kas tīro transportlīdzekļu vai bezemisiju transportlīdzekļu prasībām atbilst modernizācijas rezultātā.

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/631 (2019. gada 17. aprīlis) par CO₂ emisiju standartu noteikšanu jauniem vieglajiem pasažieru automobiļiem un jauniem vieglajiem komerciālajiem transportlīdzekļiem un ar kuru atceļ Regulu (EK) Nr. 443/2009 un Regulu (ES) Nr. 510/2011 (OV L 111, 25.4.2019., 13. lpp.).

- (16) Mazas noslodzes un lielas noslodzes transportlīdzekļi tiek izmantoti dažādiem mērķiem, to tirgiem ir dažādas gatavības pakāpes, un būtu lietderīgi, ja publiskā iepirkuma noteikumos šīs atšķirības tiktu ņemtas vērā. Ietekmes novērtējumā ir atzīts, ka mazemisiņu un bezemisiņu pilsētas autobusu tirgiem ir raksturīga augstāka tirgus gatavības pakāpe, bet mazemisiņu un bezemisiņu kravas automobiļu tirgi atrodas zemākā tirgus attīstības posmā. Tā kā mazemisiņu un bezemisiņu tālsatiksmes autobusu tirgus gatavības pakāpe ir zema, publiskā iepirkuma loma šajā tirgus segmentā ir samērā maza un tiem ir īpašas ekspluatācijas prasības, tālsatiksmes autobusi nebūtu jāiekļauj šīs direktīvas darbības jomā. Saskaņā ar pieeju, kas ievērota Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 661/2009⁽¹⁾ un Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas (ANO/EEK) noteikumos Nr. 107, M₃ kategorijas transportlīdzekļi ar pasažieru stāvvietām, kas dara iespējamu biežu pasažieru kustību, ir uzskatāmi par pilsētas autobusiem, savukārt M₃ kategorijas transportlīdzekļi, kur pasažieru stāvvietu gandrīz nav vai nav nemaz, ir uzskatāmi par tālsatiksmes autobusiem. Tā kā divstāvu pilsētas autobusu tirgus ir ļoti ierobežots un tiem ir īpaši konstrukcijas ierobežojumi, ir lietderīgi pirmajā šīs direktīvas pārskata laikposmā dalībvalstīs, kur divstāvu pilsētas autobusi veido ievērojamu publiskā iepirkuma daļu, šīs lielas noslodzes transportlīdzekļu kategorijas bezemisiņu transportlīdzekļiem piemērot zemākus minimālos iepirkuma mērķrādītājus.
- (17) Lai nesamērīgi nenoslogotu publiskās iestādes un pakalpojumu sniedzējus, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai no šīs direktīvas prasībām atbrīvot tādu konkrētu transportlīdzekļu publisko iepirkumu, kuriem ir specifiskas īpašības, kas saistītas ar to ekspluatācijas prasībām. Minētie transportlīdzekļi ir, piemēram, bruņoti transportlīdzekļi, neatliekamās medicīniskās palīdzības transportlīdzekļi, katafalkautomobiļi, ratiņkrēsliem piekļūstami M₁ kategorijas transportlīdzekļi, autoceltni, transportlīdzekļi, kas konstruēti un izgatavoti izmantošanai galvenokārt būvlaukumos vai karjeros, ostās vai lidostās, kā arī transportlīdzekļi, kas īpaši konstruēti un izgatavoti vai pielāgoti izmantošanai bruņotajos spēkos, civilajā aizsardzībā, ugunsdzēsībā un par sabiedriskās kārtības uzturēšanu atbildīgos spēkos. Šādi pielāgojumi var būt saistīti ar specializēta sakaru aprīkojuma vai bākugunu ierīkošanu. Šajā direktīvā paredzētās prasības nebūtu jāpiemēro transportlīdzekļiem, kas ir īpaši konstruēti un izgatavoti darbu veikšanai un nav piemēroti pasažieru vai preču pārvadāšanai. Minētie transportlīdzekļi ietver ceļu uzturēšanas transportlīdzekļus, piemēram, sniega arkļus.
- (18) Ja tiks noteikti minimālie tīro transportlīdzekļu iepirkuma mērķrādītāji, kas jāsasniedz dalībvalstu līmenī divos pārskata laikposmos – līdz 2025. gadam un līdz 2030. gadam –, tam būtu jāveicina politikas noteiktība tirgos, kur ir vajadzīgas investīcijas mazemisiņu un bezemisiņu mobilitātē. Minimālie mērķrādītāji atbalsta tīro transportlīdzekļu tirgus veidošanos visā Savienībā. Tie nodrošina laiku publiskā iepirkuma procesu pielāgošanai un tirgum dod skaidru signālu. Turklāt, nosakot, ka minētajos pārskata laikposmos iepirkto pilsētas autobusu attiecīgā minimālā mērķrādītāja daļa ir jāsasniedz ar bezemisiņu pilsētas autobusu iepirkumiem, tiek stiprināta apņemšanās panākt transporta nozares dekarbonizāciju. Būtu jāatzīmē, ka trolejbusi ir uzskatāmi par bezemisiņu transportlīdzekļiem, ja vien tie darbojas vienīgi ar elektrību vai arī tad, kad nav pieslēgti tīklam, izmanto tikai bezemisiņu piedziņu; pretējā gadījumā tie ir uzskatāmi par tīrajiem transportlīdzekļiem. Ietekmes novērtējumā minēts, ka dalībvalstīs aizvien biežāk nosaka mērķrādītājus atkarībā no savām ekonomiskajām iespējām un no problēmas nopietnības. Mērķrādītāji dažādām dalībvalstīm būtu jānosaka atkarībā no to ekonomiskajām iespējām (iekšzemes kopprodukts uz vienu iedzīvotāju) un eksponētības piesārņojumam (pilsētu iedzīvotāju blīvums). Šīs direktīvas nolūkā veiktais teritoriālais ietekmes novērtējums rāda, ka ietekme visos Savienības reģionos būs vienmērīga.
- (19) Dalībvalstīm vajadzētu būt rīcības brīvībai minimālo mērķrādītāju sasniegšanas centienus savā teritorijā sadalīt saskaņā ar savu konstitucionālo sistēmu un savas transporta politikas mērķiem. Dalībvalstīs sadalot centienus, var ņemt vērā dažādus faktoros, piemēram, ekonomisko iespēju atšķirības, gaisa kvalitāti, iedzīvotāju blīvumu, transporta sistēmu īpatnības, transporta dekarbonizācijas un gaisa piesārņojuma mazināšanas politiku vai jebkādus citus attiecīgus kritērijus.
- (20) Arī transportlīdzekļiem, kuriem nav izplūdes gāzu emisiju, ir vides pēdas nospiedums, ko rada emisijas degvielas piegādes ķēdē no ieguves posma līdz tvertnei, kā arī komponentu ražošanas procesi un reciklējamības līmenis. Lai nodrošinātu saskaņotību ar ilgtspējības mērķiem, būtu jāpanāk, ka Savienībā un ārpus tās akumulatori tiek ražoti ar minimālu ietekmi uz vidi – jo īpaši akumulatoru izgatavošanai izmantoto izejvielu ieguves procesā. Elektrisko transportlīdzekļu vispārējo ilgtspējību var uzlabot ar tādām iniciatīvām kā ES Akumulatoru alianse un ES

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 661/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par tipa apstiprināšanas prasībām attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu, to piekabju un tiem paredzēto sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisko vienību vispārējo drošību (OV L 200, 31.7.2009., 1.lpp.).

Akumulatoru rīcības plāns un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/66/EK ⁽¹²⁾ pārskatīšanas kontekstā atbalstot tehnoloģijas, kas palīdz pārvarēt šo izaicinājumu, piemēram, ilgtspējīgus un reciklējamus akumulatorus. Attiecībā uz transportlīdzekļu emisijām laikposmam pēc 2030. gada būtu jāapsver, vai ierēķināt aprites cikla CO₂ emisijas un CO₂ emisijas posmos no ieguves līdz patēriņam, ņemot vērā to aprēķināšanai tobrīd piemērojamos Savienības tiesību aktu noteikumus.

- (21) Eiropas Parlaments 2017. gada 4. aprīļa ieteikumā Padomei un Komisijai, kas tika sagatavots pēc izmeklēšanas par emisiju mērījumiem autobūves nozarē ⁽¹³⁾, aicināja dalībvalstis sekmēt zaļā publiskā iepirkuma politiku, valsts iestādēm saviem autoparkiem, publiskām vai daļēji publiskām automobiļu koplietošanas programmām iegādājoties bezemisiju transportlīdzekļus un īpaši zemas emisijas transportlīdzekļus, un līdz 2035. gadam pakāpeniski atteikties no tādiem jauniem automobiļiem, kas rada CO₂ emisijas.
- (22) Maksimālo ietekmi var panākt, ja tīro transportlīdzekļu publiskais iepirkums tiek īpaši veikts apgabalos ar salīdzinoši augstu gaisa un trokšņa piesārņojumu. Dalībvalstu publiskās iestādes tiek mudinātas īpaši pievērsties tieši šādiem apgabaliem, kad tiek īstenoti minimālie iekšzemes iepirkuma mērķrādītāji. Publiskās iestādes tiek arī mudinātas veikt tādus pasākumus kā darīt līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem pieejamus pietiekamus finanšu līdzekļus, lai nepieļautu, ka izmaksas, ko rada atbilstība šajā direktīvā noteiktajiem minimālajiem iepirkuma mērķrādītājiem, noved pie augstākām biļešu cenām patērētājiem vai sabiedriskā transporta pakalpojumu samazināšanas vai attur no autoceļiem neparedzēta tīrā transporta, piemēram, tramvaju un metro, attīstīšanas. Publiskajām iestādēm būtu jāatspoguļo saistītā rīcība savos ziņojumos saskaņā ar šo direktīvu. Lai neradītu nesamērīgu slogu un optimizētu šīs direktīvas iespējamus rezultātus, būtu jāsniedz atbilstoša tehniskā palīdzība publiskajām iestādēm.
- (23) Sabiedriskais transports rada tikai nelielu daļu no transporta nozares emisijām. Lai vēl vairāk veicinātu transporta dekarbonizāciju, uzlabotu gaisa kvalitāti un saglabātu vienlīdzīgas konkurences apstākļus dažādajiem pakalpojumu sniedzējiem, dalībvalstis, ievērojot Savienības tiesību aktus, var nolemt līdzīgas prasības noteikt arī privātajiem pakalpojumu sniedzējiem un pakalpojumiem, kas nav šīs direktīvas darbības jomā, piemēram, taksometru, autonomas un automobiļu koplietojuma uzņēmumiem.
- (24) Aprites cikla izmaksu noteikšana ir svarīgs līgumslēdzēju iestāžu un līgumslēdzēju rīks, ar ko aptvert elektroenerģijas un vides izmaksas transportlīdzekļa aprites ciklā, tostarp siltumnīcefekta gāzu emisijas un citu piesārņotāju emisiju izmaksas, izmantojot attiecīgu metodiku, kā šādu emisiju vērtību izteikt naudas izteiksmē. Ņemot vērā, ka metodika darbmūža ekspluatācijas izmaksu aprēķināšanai saskaņā ar Direktīvu 2009/33/EK tiek izmantota reti, un ņemot vērā informāciju, ko sniegušas līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji par savas metodikas izmantošanu, kas ir pielāgota to īpašajiem apstākļiem un vajadzībām, nebūtu jāpieprasa izmantot obligātu metodiku, bet līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem vajadzētu būt iespējai iepirkumu procesu atbalstam izvēlēties jebkuru aprites cikla izmaksu noteikšanas metodiku, balstoties uz saimnieciski visizdevīgākā piedāvājuma ("MEAT") kritērijiem, kas aprakstīti Direktīvas 2014/24/ES 67. pantā un Direktīvas 2014/25/ES 82. pantā, ņemot vērā izmaksefektivitāti transportlīdzekļa darbmūža laikā, kā arī vides un sociālos aspektus.
- (25) Saskaņā ar šo direktīvu sagatavotajos ziņojumos par publiskajiem iepirkumiem būtu jāsniedz skaidrs tirgus pārskats, lai būtu iespējams veikt efektīvu tās īstenošanas uzraudzību. Šāda ziņošana būtu jāskaidr, dalībvalstīm sākotnēji iesniedzot informāciju Komisijai līdz 2022. gada 2. augustam, un jāturpina ar pirmo visaptverošo ziņojumu par minimālo iepirkuma mērķrādītāju īstenošanu 2026. gadā un pēc tam ik pēc trim gadiem. Grafiks būtu jāsaista ar esošajiem ziņošanas pienākumiem, ko paredz Direktīvas 2014/24/ES un 2014/25/ES. Lai līdz minimumam samazinātu administratīvo slogu publiskajām iestādēm un iegūtu efektīvu tirgus pārskatu, būtu jāveicina vienkāršota ziņošana. Komisija nodrošinās risinājumus, kā veikt reģistrāciju un uzraudzību datubāzē *Tenders Electronic Daily (TED)*, un nodrošinās vispārēju ziņošanu par mazemisiju un bezemisiju transportlīdzekļiem un citiem alternatīvo degvielu transportlīdzekļiem Savienības kopējās publiskā iepirkuma vārdnīcas kontekstā. Kopējās publiskā iepirkuma vārdnīcas konkrētie kodi palīdzēs veikt reģistrāciju un uzraudzību datubāzē *TED*.

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/66/EK (2006. gada 6. septembris) par baterijām un akumulatoriem, un bateriju un akumulatoru atkritumiem un ar ko atceļ Direktīvu 91/157/EEK (OV L 266, 26.9.2006., 1. lpp.).

⁽¹³⁾ OV C 298, 23.8.2018., 140. lpp.

- (26) Papildu atbalstu tīro transportlīdzekļu un to infrastruktūras ieviešanai tirgū var panākt, valsts un Savienības līmenī veicot mērķorientētus publiskā atbalsta pasākumus. Šādi pasākumi ietver lielāku Savienības līdzekļu izmantojumu nolūkā atbalstīt sabiedriskā transporta autoparka atjaunošanu, labāku apmaiņu ar zināšanām un iepirkuma saskaņošanu, kas dotu iespēju veikt darbības pietiekami lielā mērogā, lai varētu samazināt izmaksas un ietekmēt tirgu. Iespēja sniegt publisko atbalstu tādas infrastruktūras attīstības veicināšanai, kas ir nepieciešama alternatīvās degvielas izplatīšanai, ir paredzēta Pamatnostādnēs par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai 2014.–2020. gadam⁽¹⁴⁾. Tomēr šādam publiskajam atbalstam turpinās piemērot Līgumu par Eiropas Savienības darbību, jo īpaši tā 107. un 108. pantu.
- (27) Mērķorientēti tīro transportlīdzekļu iepirkuma atbalsta pasākumi var palīdzēt līgumslēdzējam iestādēm un līgumslēdzējiem. Saskaņā ar pašreizējo daudzgadu finanšu shēmu (DFS) 2014.–2020. gadam Savienības rīcībā jau ir dažādi līdzekļi, ar ko palīdzēt dalībvalstīm, vietējām pašvaldībām un attiecīgajiem pakalpojumu sniedzējiem pārejā uz ilgtspējīgu mobilitāti. Jo īpaši svarīgs urbānās mobilitātes projektu finansējuma avots ir Eiropas strukturālie un investīciju fondi. Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1291/2013⁽¹⁵⁾ izveidotā Savienības pētniecības programma "Apvārsnis 2020" finansē pētniecības un inovācijas projektus urbānās mobilitātes un viedo pilsētu un pašvaldību jomā, savukārt ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1316/2013⁽¹⁶⁾ izveidotais Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments atbalsta attiecīgās infrastruktūras ieviešanu urbānajos mezglos. Tīra transportlīdzekļa definīcijas iekļaušana un to minimālo iepirkuma mērķrādītāju noteikšana šajā direktīvā var palīdzēt panākt, ka Savienības finanšu instrumenti, tostarp nākamā DFS 2021.–2027. gadam, tiek izmantoti vēl labāk mērķorientēti. Minētie atbalsta pasākumi samazinās lielos sākotnējos ieguldījumus infrastruktūras pārveidē un veicinās transporta dekarbonizāciju.
- (28) Lai palīdzētu panākt, ka potenciālie ieguvumi tiek izmantoti pilnībā, Komisijai būtu jādod dalībvalstīm norādījumi, kā varētu izmantot dažādus Savienības fondus, un būtu jāveicina un jāstrukturē zināšanu un paraugprakses apmaiņa starp dalībvalstīm, tādējādi sekmējot to, ka līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji pērk, pērk uz nomaksu, nomā vai nomā ar iepirkuma tiesībām tīrus un energoefektīvus autotransporta līdzekļus. Komisijai būtu arī jāturpina sniegt tehnisko un finanšu konsultāciju pakalpojumus vietējām pašvaldībām un pakalpojumu sniedzējiem, izmantojot tādu instrumentus kā Eiropas Investīciju konsultāciju centrs, JASPERS un JESSICA. Ar šādu palīdzību cita starpā līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji būtu jāamudina apvienot savus resursus kopējos mazemisiju un energoefektīvu autotransporta līdzekļu iepirkumos, lai gūtu apjomrādītus ietaupījumus un sekmētu šīs direktīvas mērķu sasniegšanu.
- (29) Lai maksimāli palielinātu investīciju ietekmi, ir labāk jākoordinē mobilitāte un pilsētplānošana, piemēram, izmantojot ilgtspējīgas urbānās mobilitātes plānus (SUMP). SUMP ir plāni, kas izstrādāti, aptverot vairākas politikas jomas un sadarbojoties ar dažādiem pārvaldes līmeņiem, un apvieno dažādus transporta veidus, satiksmes drošību, kravu piegādi, mobilitātes pārvaldību un intelektiskās transporta sistēmas. SUMP var būt svarīga loma Savienības mērķrādītāju sasniegšanā attiecībā uz CO₂ emisiju, trokšņa piesārņojuma un gaisa piesārņojuma samazināšanu.
- (30) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz vienota formāta noteikšanu dalībvalstu ziņojumiem un to nosūtīšanas kārtību. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁷⁾.
- (31) Līdz 2027. gada 31. decembrim Komisijai būtu jāpārskata Direktīvas 2009/33/EK īstenošana. Attiecīgā gadījumā pārskatīšana būtu jāpapildina ar leģislatīvā akta priekšlikumu par minētās direktīvas grozījumiem laikposmam pēc 2030. gada, cita starpā nolūkā izvirzīt jaunus vērienīgus mērķrādītājus un paplašināt darbības jomu, iekļaujot tajā arī citas transportlīdzekļu kategorijas, piemēram, L kategorijas transportlīdzekļus un būvlaukuma tehniku.

⁽¹⁴⁾ OVC 200, 28.6.2014., 1. lpp.

⁽¹⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1291/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Pētniecības un inovācijas pamatprogrammu "Apvārsnis 2020" (2014.–2020. gads) un atceļ Lēmumu Nr. 1982/2006/EK (OV L 347, 20.12.2013., 104. lpp.).

⁽¹⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1316/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Eiropas Infrastruktūras savienošanas instrumentu, groza Regulu (ES) Nr. 913/2010 un atceļ Regulu (EK) Nr. 680/2007 un Regulu (EK) Nr. 67/2010 (OV L 348, 20.12.2013., 129. lpp.).

⁽¹⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

Pārskatīšanā Komisijai cita starpā būtu arī jānovērtē iespēja šo direktīvu saskaņot ar darbmūža CO₂ emisiju un posmos no ieguves līdz patēriņam radīto CO₂ emisiju aprēķināšanas metodiku, kas izstrādāta ES transportlīdzekļu CO₂ emisiju standartu kontekstā, kā arī iespēja veicināt ilgtspējīgus un reciklējamus akumulatorus un labākās kategorijas un atjaunotu riepu izmantošanu.

- (32) Lai gan šajā direktīvā paredzētie minimālie iepirkuma mērķrādītāji nav piemērojami Savienības iestādēm, būtu vēlams, lai Savienības iestādes rāda priekšzīmi.
- (33) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, stimulēt pieprasījumu pēc tīriem transportlīdzekļiem, lai atbalstītu pāreju uz mazemisiju mobilitāti, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet vienota un ilgtermiņa politikas satvara dēļ un ierosināto pasākumu mēroga dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (34) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem ⁽¹⁸⁾ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (35) Tāpēc Direktīva 2009/33/EK būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2009/33EK

Direktīvu 2009/33/EK groza šādi:

- 1) direktīvas nosaukumu aizstāj ar šādu:

“Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/33/EK (2009. gada 23. aprīlis) par tīru autotransporta līdzekļu izmantošanas veicināšanu mazemisiju mobilitātes atbalstam”;

- 2) direktīvas 1. pantu aizstāj ar šādu:

“1. pants

Priekšmets un mērķi

Šī direktīva prasa dalībvalstīm nodrošināt, ka līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji, iepērkot noteiktus autotransporta līdzekļus, ņem vērā to darbmūža ietekmi uz enerģētiku un vidi, tostarp enerģijas patēriņu un CO₂ un noteiktu piesārņotāju emisiju apjomu, lai sekmētu un stimulētu tīro un energoefektīvo transportlīdzekļu tirgu un palielinātu transporta nozares ieguldījumu Savienības vides, klimata un enerģētikas politikā.”;

- 3) direktīvas 2. pantu aizstāj ar šādu:

“2. pants

Atbrīvojumi

Dalībvalstis no šīs direktīvas prasībām var atbrīvot transportlīdzekļus, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/858 (*) 2. panta 2. punkta d) apakšpunktā un 2. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā un minētās regulas I pielikuma A daļas 5.2–5.5. punktā un 5.7. punktā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/858 (2018. gada 30. maijs) par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanu un tirgus uzraudzību un ar ko groza Regulas (EK) Nr. 715/2007 un (EK) Nr. 595/2009 un atceļ Direktīvu 2007/46/EK (OV L 151, 14.6.2018., 1. lpp.).”;

(18) OVC 369, 17.12.2011., 14. lpp.

4) direktīvas 3. pantu aizstāj ar šādu:

“3. pants

Piemērošanas joma

1. Šo direktīvu piemēro iepirkumam, ko veic, izmantojot:

- a) autotransporta līdzekļu pirkuma, nomaksas pirkuma, nomas vai nomas ar izpirkuma tiesībām līgumus, kuru slēgšanas tiesības piešķir līgumslēdzējas iestādes vai līgumslēdzēji, ciktāl tiem ir pienākums piemērot iepirkuma procedūras, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 2014/24/ES (*) un 2014/25/ES (**);
- b) pakalpojumu valsts līgumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1370/2007 (***) nozīmē, kuru priekšmets ir pasažieru autotransporta pakalpojumu sniegšana un kuru vērtība pārsniedz robežvērtību, ko nosaka dalībvalstis, bet kas nepārsniedz minētās regulas 5. panta 4. punktā noteikto piemērojamo robežvērtību;
- c) pakalpojumu līgumus, kas uzskaitīti šīs direktīvas pielikuma 1. tabulā, ciktāl līgumslēdzējām iestādēm vai līgumslēdzējiem ir pienākums piemērot iepirkuma procedūras, kas paredzētas Direktīvā 2014/24/ES un Direktīvā 2014/25/ES.

Šo direktīvu piemēro tikai tādiem līgumiem, par kuriem iepirkums izsludināts pēc 2021. gada 2. augusta vai, ja iepirkuma izsludināšana nav paredzēta, līgumslēdzēja iestāde vai līgumslēdzējs iepirkuma procedūru ir sācis pēc minētā datuma.

2. Šo direktīvu nepiemēro:

- a) Regulas (ES) 2018/858 2. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā un 2. panta 3. punkta c) apakšpunktā minētajiem transportlīdzekļiem;
- b) M₃ kategorijas transportlīdzekļiem, izņemot I klases un A klases transportlīdzekļus, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 661/2009 (****) 3. panta 2. un 3. punktā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.).

(***) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Padomes Regulu (EEK) Nr. 1107/70 (OV L 315, 3.12.2007., 1. lpp.).

(****) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 661/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par tipa apstiprināšanas prasībām attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu, to piekabju un tiem paredzēto sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisko vienību vispārējo drošību (OV L 200, 31.7.2009., 1. lpp.).”;

5) direktīvas 4. pantu aizstāj ar šādu:

“4. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- 1) “līgumslēdzējas iestādes” ir līgumslēdzējas iestādes, kas definētas Direktīvas 2014/24/ES 2. panta 1. punkta 1) apakšpunktā un Direktīvas 2014/25/ES 3. pantā;
- 2) “līgumslēdzēji” ir līgumslēdzēji, kas definēti Direktīvas 2014/25/ES 4. pantā;
- 3) “autotransporta līdzeklis” ir M vai N kategorijas transportlīdzeklis, kā definēts Regulas (ES) 2018/858 4. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā;

- 4) "tīrs transportlīdzeklis" ir:
- M_1 , M_2 vai N_1 kategorijas transportlīdzeklis, kura maksimālās izpūtēja emisijas, kas izteiktas CO_2 g/km, un piesārņotāju emisijas reālos braukšanas apstākļos ir mazākas nekā pielikuma 2. tabulā paredzētā piemērojamo emisiju robežvērtību procentuālā daļa; vai
 - M_3 , N_2 vai N_3 kategorijas transportlīdzeklis, kas darbināms ar alternatīvajām degvielām, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/94/ES (*) 2. panta 1. un 2. punktā, izņemot degvielas, kuras iegūtas no ievadmateriāla, kam raksturīgs augsts netiešās zemes izmantošanas maiņas risks un kam ir novērota ievērojama ražošanas platības izplešanās zemes platībās ar lielu oglekļa uzkrājumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2018/2001 (**) 26. pantu. Tādu transportlīdzekļu gadījumā, kas darbināmi ar šķidrām biodegvielām, sintētiskajām vai parafīna degvielām, minētās degvielas netiek jauktas ar tradicionālajām fosilajām degvielām;
- 5) "lielas noslodzes bezemisiju transportlīdzeklis" ir tīrs transportlīdzeklis, kā definēts šā panta 4. punkta b) apakšpunktā, bez iekšdedzes motora vai ar tādu iekšdedzes motoru, kura emisijas ir mazākas nekā $1 \text{ g CO}_2/\text{kWh}$, kas mērītas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 595/2009 (***) un tās īstenošanas pasākumiem, vai kura emisijas ir mazākas nekā $1 \text{ g CO}_2/\text{km}$, kas mērītas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 715/2007 (****) un tās īstenošanas pasākumiem.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/94/ES (2014. gada 22. oktobris) par alternatīvo degvielu infrastruktūras ieviešanu (OV L 307, 28.10.2014., 1. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/2001 (2018. gada 11. decembris) par no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtas enerģijas izmantošanas veicināšanu (OV L 328, 21.12.2018., 82. lpp.).

(***) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 595/2009 (2009. gada 18. jūnijs) par mehānisko transportlīdzekļu un motoru tipa apstiprinājumu attiecībā uz lielas celstspējas/kravnesības transportlīdzekļu radītām emisijām (Euro VI), par piekļuvi transportlīdzekļu remonta un tehniskās apkopes informācijai, par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 715/2007 un Direktīvā 2007/46/EK un par Direktīvu 80/1269/EEK, 2005/55/EK un 2005/78/EK atcelšanu (OV L 188, 18.7.2009., 1. lpp.).

(****) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 715/2007 (2007. gada 20. jūnijs) par tipa apstiprinājumu mehāniskiem transportlīdzekļiem attiecībā uz emisijām no vieglajiem pasažieru un komerciālajiem transportlīdzekļiem ("Euro 5" un "Euro 6") un par piekļuvi transportlīdzekļa remonta un tehniskās apkopes informācijai (OV L 171, 29.6.2007., 1. lpp.).

- 6) direktīvas 5. pantu aizstāj ar šādu:

"5. pants

Minimālie iepirkuma mērķrādītāji

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 3. pantā minētais transportlīdzekļu un pakalpojumu iepirkums atbilst minimālajiem iepirkuma mērķrādītājiem, kuri tīrajiem mazas noslodzes transportlīdzekļiem noteikti pielikuma 3. tabulā un tīrajiem lielas noslodzes transportlīdzekļiem – pielikuma 4. tabulā. Šos mērķrādītājus izsaka kā tīro transportlīdzekļu minimālās procentuālās daļas to autotransporta līdzekļu kopskaitā, uz kuriem kopumā attiecas visi 3. pantā minētie līgumi, kas piešķirti no 2021. gada 2. augusta līdz 2025. gada 31. decembrim attiecībā uz pirmo pārskata laikposmu un no 2026. gada 1. janvāra līdz 2030. gada 31. decembrim attiecībā uz otro pārskata laikposmu.

2. Lai aprēķinātu minimālos iepirkuma mērķrādītājus, publiskā iepirkuma datums, kas jāņem vērā, ir datums, kad, piešķirot līguma slēgšanas tiesības, publiskā iepirkuma procedūra ir pabeigta.

3. Transportlīdzekļus, kas tīra transportlīdzekļa definīcijai saskaņā ar 4. panta 4. punktu vai lielas noslodzes bezemisiju transportlīdzekļa definīcijai saskaņā ar 4. panta 5. punktu atbilst modernizācijas rezultātā, minimālo iepirkuma mērķrādītāju ievērošanas vajadzībām var ieskaitīt attiecīgi kā tīros transportlīdzekļus vai lielas noslodzes bezemisiju transportlīdzekļus.

4. Šīs direktīvas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto līgumu gadījumā tādu autotransporta līdzekļu skaitu, kas saskaņā ar katru līgumu nopirkti, nopirkti uz nomaksu, nomāti vai nomāti ar izpirkuma tiesībām, ņem vērā, novērtējot atbilstību minimālajiem iepirkuma mērķrādītājiem.

5. Šīs direktīvas 3. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minēto līgumu gadījumā tādu autotransporta līdzekļu skaitu, kurus paredzēts izmantot katra līguma aptverto pakalpojumu sniegšanai, ņem vērā, novērtējot atbilstību minimālajiem iepirkuma mērķrādītājiem.

6. Ja laikposmam pēc 2030. gada 1. janvāra jauni mērķrādītāji nav pieņemti, turpina piemērot otrajam pārskata laikposmam noteiktos mērķrādītājus, un nākamajos piecu gadu laikposmos tos aprēķina saskaņā ar 1.–5. punktu.

7. Dalībvalstis var piemērot vai atļaut savām līgumslēdzējām iestādēm vai līgumslēdzējiem piemērot par pielikumā minētajiem mērķrādītājiem augstākus valsts mērķrādītājus vai par pielikumā minētajām prasībām stingrākas prasības.”;

7) direktīvas 6. un 7. pantu svītro;

8) direktīvas 8. pantu aizstāj ar šādu:

“8. pants

Zināšanu un paraugprakses apmaiņa

Komisija veicina un strukturē dalībvalstu apmaiņu ar zināšanām un paraugpraksi, kā sekmēt tīru un energoefektīvu autotransporta līdzekļu iepirkumus, ko veic līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji.”;

9) direktīvas 9. pantu aizstāj ar šādu:

“9. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Direktīvas 2014/94/ES 9. pantu.

Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (*) nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

3. Ja komitejas atzinums jāsaņem rakstiskā procedūrā, minēto procedūru izbeidz, nepanākot rezultātu, ja atzinuma sniegšanas termiņā tā nolemj komitejas priekšsēdētājs vai to pieprasa vienkāršs komitejas locekļu vairākums.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”;

10) direktīvas 10. pantu aizstāj ar šādu:

“10. pants

Ziņošana un pārskatīšana

1. Līdz 2022. gada 2. augustam dalībvalstis informē Komisiju par pasākumiem, kas veikti, lai īstenotu šo direktīvu, un par saviem nolūkiem attiecībā uz turpmākām īstenošanas darbībām, to skaitā laika grafiku un iespējamu centienu dalīšanu starp dažādiem pārvaldes līmeņiem, kā arī sniedz jebkādu citu informāciju, ko dalībvalstis uzskata par būtisku.

2. Līdz 2026. gada 18. aprīlim un pēc tam reizi trīs gados dalībvalstis iesniedz Komisijai ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu. Minētie ziņojumi papildina ziņojumus, kas paredzēti Direktīvas 2014/24/ES 83. panta 3. punkta otrajā daļā un Direktīvas 2014/25/ES 99. panta 3. punkta otrajā daļā, un ietver informāciju par šīs direktīvas īstenošanas pasākumiem un par turpmākiem īstenošanas pasākumiem, kā arī jebkādu citu informāciju, ko dalībvalstis uzskata par būtisku. Balstoties uz datiem, ko saskaņā ar šā panta 3. punktu sniegusi Komisija, minētajos ziņojumos norāda arī to transportlīdzekļu skaitu un kategorijas, uz kuriem attiecas šīs direktīvas 3. panta 1. punktā minētie līgumi. Informāciju iesniedz pa kategorijām, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 2195/2002 (*).

3. Lai palīdzētu dalībvalstīm pildīt ziņošanas pienākumus, Komisija apkopo un publicē to transportlīdzekļu skaitu un kategorijas, uz kuriem attiecas šīs direktīvas 3. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktā minētie līgumi, attiecīgos datus iegūstot no paziņojumiem par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, kas publicēti datubāzē *Tenders Electronic Daily (TED)* saskaņā ar Direktīvu 2014/24/ES un 2014/25/ES.

4. Līdz 2027. gada 18. aprīlim un pēc tam reizi trijos gados Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu, norādot, kādus īstenošanas pasākumus veikušas dalībvalstis, ņemot vērā 2. punktā minētos ziņojumus.

5. Līdz 2027. gada 31. decembrim Komisija pārskata šīs direktīvas īstenošanu un vajadzības gadījumā iesniedz tiesību akta priekšlikumu par tās grozījumiem laikposmam pēc 2030. gada, tostarp nolūkā izvirzīt jaunus mērķrādītājus un darbības jomā iekļaut citu kategoriju transportlīdzekļus, piemēram, divriteņu un trīsriteņu transportlīdzekļus.

6. Komisija pieņem īstenošanas aktus saskaņā ar 9. panta 2. punktu, kuros nosaka šā panta 2. punktā minēto ziņojumu formātu un to nosūtīšanas kārtību.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2195/2002 (2002. gada 5. novembris) par kopēju publiskā iepirkuma vārdnīcu (CPV) (OV L 340, 16.12.2002., 1. lpp.);

11) direktīvas pielikumu aizstāj ar šīs direktīvas pielikuma tekstu.

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, līdz 2021. gada 2. augustam. Dalībvalstis par to nekavējoties informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2019. gada 20. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
G. CIAMBA

PIELIKUMS

"PIELIKUMS

INFORMĀCIJA MINIMĀLO IEPIRKUMA MĒRĶRĀDĪTĀJU ĪSTENOŠANAI TĪRIEM AUTOTRANSPORTA LĪDZEKĻIEM MAZEMISIJU MOBILITĀTES ATBALSTAM DALĪBVALSTĪS

1. tabula. 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētie kopējās publiskā iepirkuma vārdnīcas (CVP) kodu pakalpojumiem

CPV kods	Apraksts
60112000-6	Sabiedriskie autotransporta pakalpojumi
60130000-8	Īpaša nolūka pasažieru autopārvadājumu pakalpojumi
60140000-1	Neregulāri pasažieru pārvadājumi
90511000-2	Atkritumu (sadzīves) savākšanas pakalpojumi
60160000-7	Pasta transports
60161000-4	Paku pārvadāšanas pakalpojumi
64121100-1	Pasta piegādes pakalpojumi
64121200-2	Paku piegādes pakalpojumi

2. tabula. Emisiju robežvērtības tīrajiem mazas noslodzes transportlīdzekļiem

Transportlīdzekļu kategorijas	Līdz 2025. gada 31. decembrim		No 2026. gada 1. janvāra	
	CO ₂ g/km	Gaisa piesārņotāju RDE ⁽¹⁾ kā procentuālā daļa no emisiju robežvērtībām ⁽²⁾	CO ₂ g/km	Gaisa piesārņotāju RDE ⁽¹⁾ kā procentuālā daļa no emisiju robežvērtībām ⁽²⁾
M ₁	50	80 %	0	nepiemēro
M ₂	50	80 %	0	nepiemēro
N ₁	50	80 %	0	nepiemēro

⁽¹⁾ Deklarētās maksimālās emisijas reālos braukšanas apstākļos (RDE), kas izteiktas kā daļiņu skaits (PN) #/km un slāpekļa oksīdi (NO_x) mg/km un kas ziņotas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2007/46/EK (*) IX pielikumā aprakstītā atbilstības sertifikāta 48.2. punktā – gan par visu RDE braucienu, gan par RDE braucienu pilsētā.

⁽²⁾ Piemērojamās emisiju robežvērtības, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 715/2007 I pielikumā vai turpmākos to aizstājošos aktos.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/46/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai (pamatdirektīva) (OV L 263, 9.10.2007., 1. lpp.).

3. tabula. 2. tabulai atbilstošo tīro mazas noslodzes transportlīdzekļu īpatsvara minimālie iepirkuma mērķrādītāji
3. pantā minēto līgumu aptverto mazas noslodzes transportlīdzekļu kopskaitā dalībvalsts līmenī

Dalībvalsts	No 2021. gada 2. augusta līdz 2025. gada 31. decembrim	No 2026. gada 1. janvāra līdz 2030. gada 31. decembrim
Luksemburga	38,5 %	38,5 %
Zviedrija	38,5 %	38,5 %
Dānija	37,4 %	37,4 %
Somija	38,5 %	38,5 %
Vācija	38,5 %	38,5 %
Francija	37,4 %	37,4 %
Apvienotā Karaliste	38,5 %	38,5 %
Nīderlande	38,5 %	38,5 %
Austrija	38,5 %	38,5 %
Beļģija	38,5 %	38,5 %
Itālija	38,5 %	38,5 %
Īrija	38,5 %	38,5 %
Spānija	36,3 %	36,3 %
Kipra	31,9 %	31,9 %
Malta	38,5 %	38,5 %
Portugāle	29,7 %	29,7 %
Grieķija	25,3 %	25,3 %
Slovēnija	22 %	22 %
Čehija	29,7 %	29,7 %
Igaunija	23,1 %	23,1 %
Slovākija	22 %	22 %
Lietuva	20,9 %	20,9 %
Polija	22 %	22 %
Horvātija	18,7 %	18,7 %
Ungārija	23,1 %	23,1 %
Latvija	22 %	22 %
Rumānija	18,7 %	18,7 %
Bulgārija	17,6 %	17,6 %

4. tabula. Tīro lielas noslodzes transportlīdzekļu īpatsvara minimālie iepirkuma mērķrādītāji 3. pantā minēto līgumu aptvertu lielas noslodzes transportlīdzekļu kopskaitā dalībvalsts līmenī (*)

Dalībvalsts	Kravas automobiļi (N ₂ un N ₃ kategorijas transportlīdzekļi)		Pilsētas autobusi (M ₃ kategorijas transportlīdzekļi) (*)	
	No 2021. gada 2. augusta līdz 2025. gada 31. decembrim	No 2026. gada 1. janvāra līdz 2030. gada 31. decembrim	No 2021. gada 2. augusta līdz 2025. gada 31. decembrim	No 2026. gada 1. janvāra līdz 2030. gada 31. decembrim
Luksemburga	10 %	15 %	45 %	65 %
Zviedrija	10 %	15 %	45 %	65 %
Dānija	10 %	15 %	45 %	65 %
Somija	9 %	15 %	41 %	59 %
Vācija	10 %	15 %	45 %	65 %
Francija	10 %	15 %	43 %	61 %
Apvienotā Karaliste	10 %	15 %	45 %	65 %
Nīderlande	10 %	15 %	45 %	65 %
Austrija	10 %	15 %	45 %	65 %
Beļģija	10 %	15 %	45 %	65 %
Itālija	10 %	15 %	45 %	65 %
Īrija	10 %	15 %	45 %	65 %
Spānija	10 %	14 %	45 %	65 %
Kipra	10 %	13 %	45 %	65 %
Malta	10 %	15 %	45 %	65 %
Portugāle	8 %	12 %	35 %	51 %
Grieķija	8 %	10 %	33 %	47 %
Slovēnija	7 %	9 %	28 %	40 %
Čehija	9 %	11 %	41 %	60 %
Igaunija	7 %	9 %	31 %	43 %
Slovākija	8 %	9 %	34 %	48 %
Lietuva	8 %	9 %	42 %	60 %
Polija	7 %	9 %	32 %	46 %
Horvātija	6 %	7 %	27 %	38 %
Ungārija	8 %	9 %	37 %	53 %
Latvija	8 %	9 %	35 %	50 %

Dalībvalsts	Kravas automobiļi (N ₂ un N ₃ kategorijas transportlīdzekļi)		Pilsētas autobusi (M ₃ kategorijas transportlīdzekļi) (*)	
	No 2021. gada 2. augusta līdz 2025. gada 31. decembrim	No 2026. gada 1. janvāra līdz 2030. gada 31. decembrim	No 2021. gada 2. augusta līdz 2025. gada 31. decembrim	No 2026. gada 1. janvāra līdz 2030. gada 31. decembrim
Rumānija	6 %	7 %	24 %	33 %
Bulgārija	7 %	8 %	34 %	48 %

(*) Puse no tīro pilsētas autobusu īpatsvara minimālā mērķrādītāja jāsasniedz, iepērkot bezemisiju pilsētas autobusus, kas definēti 4. panta 5. punktā. Ja vairāk nekā 80 % no pilsētas autobusiem, uz kuriem kopā attiecas visi 3. pantā minētie līgumi, par kuriem pirmajā pārskata laikposmā dalībvalstī piešķirtas līguma slēgšanas tiesības, ir divstāvu pilsētas autobusi, tad šo prasību attiecībā uz pirmo pārskata laikposmu samazina uz vienu ceturtdaļu no minimālā mērķrādītāja.”

II

(Nelegislatīvi akti)

IESTĀŽU NOLĪGUMI

Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgais paziņojums

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija atzīmē, ka Eiropas Darba iestādes (EDI) mītnes atrašanās vietas izraudzīšanās process šīs iestādes izveides regulas ⁽¹⁾ pieņemšanas laikā nebija pabeigts.

Atgādinot apņemšanos nodrošināt patiesu un pārredzamu sadarbību un atgādinot par Līgumiem, trīs iestādes atzīst, ka ir ļoti svarīgi veikt informācijas apmaiņu jau sākotnējos EDI mītnes atrašanās vietas izraudzīšanās procesa posmos.

Šāda agrīna informācijas apmaiņa ļautu trim iestādēm vieglāk īstenot savas tiesības saskaņā ar Līgumiem, izmantojot saistītas procedūras.

Eiropas Parlaments un Padome pieņem zināšanai Komisijas ieceri veikt jebkādos atbilstošus pasākumus, lai izveides regulā paredzētu noteikumu par EDI mītnes atrašanās vietu un nodrošinātu, ka EDI darbojas autonomi saskaņā ar minēto regulu.

⁽¹⁾ OVL 186, 11.7.2019., 21. lpp.

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV